

► ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βασικό στοιχείο της εξωτερικής πολιτικής είναι η επέκταση. Καλώς ή κακώς αυτός είναι ο κόσμος που ζούμε. Δεν έχει σχέση με ιδεολογίες αλλά με την ίδια τη φύση του ανθρώπου. Η Σοβιετική Ένωση για παράδειγμα, μία χώρα υπό κομμουνιστική ιδεολογία, στην πραγματικότητα ακολουθούσε μια επεκτατική πολιτική με ξεκάθαρο κίνητρο είτε την εδαφική επέκταση της ήδη τεράστιας χώρας της (βλέπε χώρες της Βαλτικής, Φινλανδία, Πολωνία, Ρουμανία) είτε την ισχυροποίησή της με σφαίρες επιρροής στην ανατολική Ευρώπη ή άλλες χώρες ανά τον κόσμο. Όλα υπό τον μανδύα της κομμουνιστικής ιδεολογίας αλλά σε τελική ανάλυση για το συμφέρον της Ρωσικής πατρίδας. Το σύνθημα «Οι εργάτες δεν έχουν πατρίδα» ίσχυε μόνο για τις πατρίδες των άλλων και απλώς χρησιμοποιείτο σαν δούρειος ίππος.

Η επέκταση βέβαια δεν είναι απαραίτητο να είναι εδαφική. Μπορεί να είναι πολιτισμική, θρησκευτική, δημογραφική, οικονομική ή επιρροής γενικότερα. Όλες

οι χώρες θέτουν κάποιον ή κάποιους στρατηγικούς στόχους που εντάσσονται σε αυτές τις κατηγορίες και χρησιμοποιούν ποικίλα μέσα και τακτικές για να το πετύχουν.

Η χώρα μας ωστόσο αποτελεί δυστυχώς εξαίρεση και δεν έχει να κάνει με το πληθυσμιακό ή εδαφικό μέγεθος, ή με τη τωρινή οικονομική κατάσταση το γεγονός ότι έχουμε παύσει να έχουμε στρατηγικούς στόχους, ενώ δεν έχουμε ούτε στρατηγικό δόγμα. Το δε δόγμα μας περί εθνικής ασφαλείας είναι απλώς η συμμετοχή μας στο NATO και την ΕΕ χωρίς καμία επιθυμία ανάληψης κάποιας προληπτικής ή αυτόνομης δράσης από μέρους μας.

Θα αναφερθώ επανειλημμένα σε αυτό το βιβλίο, ως μέσο σύγκρισης, στο κράτος του Ισραήλ. Μία χώρα με πολλά κοινά με μας. Μεσογειακή, με λίγο μικρότερο σε αριθμό πληθυσμό, πολλή μικρότερη έκταση, περιτριγυρισμένη από εχθρούς και με μεγάλη πληθυσμιακά ομογένεια που αποτελεί και το μεγαλύτερο όπλο της. Γιατί το Ισραήλ μπορεί να έχει Στρατηγικό Δόγμα και Στόχους και η Ελλάδα δε μπορεί ή μάλλον οι ηγεσίες της δε θέλουν; Ποιοι θα έπρεπε να είναι οι δικοί μας Στρατηγικοί Στόχοι και πως θα έπρεπε να προσπαθούμε να τους πετύχουμε κάνοντας χρήση

των μεθόδων υβριδικού πολέμου που όλοι στο διεθνές περιβάλλον χρησιμοποιούν;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δυστυχώς αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη ανεξάρτητης εθνικής στρατηγικής. Η οικονομική πολιτική, η παιδεία, η άμυνα κλπ. αποτελούν όλες συνιστώσες της εξωτερικής πολιτικής και κατ' επέκτασιν της εθνικής μας στρατηγικής. Όλες όμως πλέον καθορίζονται από την ΕΕ. Προφανέστατα, η απώλεια του εθνικού νομίσματος, η τύπωση του οποίου αποτελεί εργαλείο στην άσκηση οικονομικής και όχι μόνο πολιτικής, αποτελεί τον πιο εύκολα αντιληπτό τομέα απώλειας εθνικής κυριαρχίας.

Μετά την ένταξή μας στην ΕΟΚ το 1979, ο ελληνικός πολιτικός κόσμος επαναπαύθηκε. Εάν θεωρηθεί ότι η ένταξη αυτή ήταν ο στρατηγικός στόχος που επετεύχθη, μετά τι θέσαμε ως επόμενο στόχο; Την ένταξη στην Ευρωζώνη; Η επίτευξη του στόχου της ένταξης προσέφερε τα αναμενόμενα και αν όχι μήπως πρέπει να επανεξεταστεί;

Δύο ήταν τα κύρια επιχειρήματα των οπαδών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλα αυτά τα χρόνια. Οικονομική σταθερότητα και ανάπτυξη και ασφάλεια από την απειλή της Τουρκίας.

Όσον αφορά το πρώτο, με την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ονομάζεται σήμερα η ΕΟΚ, είδαμε την μείωση του ετήσιου ρυθμού ανάπτυξης¹ και αποβιομηχάνιση σε σχέση με τα προενταξιακά χρόνια.² Ελληνικές βιομηχανίες όπως η Ιζόλα ή η Πίτσος δε μπορούσαν να ανταπεξέλθουν, για διάφορους λόγους, στον εμπορικό ανταγωνισμό από τις βιομηχανίες χωρών όπως η Γερμανία και η Ελλάδα είχε πλέον χάσει τη δυνατότητα εφαρμογής προστατευτικών εισαγωγικών δασμών λόγω των ανοικτών συνόρων στις εμπορικές συναλλαγές ανάμεσα στις χώρες μέλη. Δηλαδή δε μπορούσε με φορολόγηση των εισαγωγών να διασώσει την αντίστοιχη ελληνική βιομηχανική παραγωγή, όπως έκαναν π.χ. οι ΗΠΑ έναντι Ιαπωνικών εισαγωγών τη δεκαετία του 80.³

Παράλληλα η αγροτική παραγωγή επιδοτήθηκε για να περιορισθεί σε συγκεκριμένα μόνο προϊόντα. Οι επιδοτήσεις παραγωγής με εντολή της ΕΕ, μείωσαν την αυτάρκεια στη πλειοψηφία των αγροτικών προϊόντων

¹World Bank, <https://data.worldbank.org>

²Κονδύλης Π, *Θεωρία του Πολέμου*, 402

³James Gerstenzang, «100% Tariff Put on Some Japan Goods: Reagan Move to Halt Chip Dumping Could Double TV, Computer Prices», Los Angeles Times, 18 April 1987

ώστε σήμερα στις λαϊκές αγορές τα «πάντα» να είναι εισαγόμενα.^{4,5}

Στον αντίποδα βέβαια, η Ελλάδα έλαβε πολλά πακέτα στήριξης (βλέπε πακέτα Ντελόρ). Τα πακέτα αυτά χρησιμοποιήθηκαν για κατασκευή έργων υποδομής όπως αυτοκινητόδρομοι για τη διευκόλυνση του ευρωπαϊκού εμπορίου, όμως πολλά χρήματα κατασπαταλήθηκαν σε λαϊκίστικες σπατάλες προς άγραν ψήφων. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα. Δε θα ήταν καλύτερα, τα έργα υποδομής να είχαν κατασκευαστεί με ιδίους πόρους, από φορολόγηση εισαγωγών και της ελληνικής βιομηχανίας και να μην είχαμε απωλέσει τη βιομηχανική παραγωγική μας δυνατότητα ως αντάλλαγμα του ευρωπαϊκού χρήματος; Τα αποτελέσματα τα βιώνουμε σήμερα. Όπως λέει και μια κινεζική παροιμία, «Δώσε σε έναν άνθρωπο ένα ψάρι και τον τάισες για μια ημέρα. Μάθε του να ψαρεύει και τον τάισες για όλη του τη ζωή».

Όσον αφορά την ένταξη στη ζώνη του Ευρώ, η χρεωκοπία του ελληνικού δημοσίου και τα μνημόνια, δίνουν την απάντηση ως προς το θετικό αποτέλεσμα αυτού του εγχειρήματος. Χωρίς τη δυνατότητα

⁴Charalampos Constantinidis, «*The Neoliberal Restructuring of Agriculture and Food in Greece*», Volume 48, Issue 4, 1 December 2016, 544-552

⁵European Commission, <https://ec.europa.eu>

εκτύπωσης εθνικού νομίσματος είναι αδύνατη η χάραξη ανεξάρτητης οικονομικής αλλά και εθνικής πολιτικής. Σκέφτηκε κανείς τι θα κάνουμε σε περίπτωση που χρειαστεί να χρηματοδοτήσουμε μια έκτακτη κατάσταση όπως έναν μακροχρόνιο πόλεμο, χωρίς να μπορούμε να τυπώσουμε το δικό μας νόμισμα; Ποιος θα μας δανείσει εκείνη την ώρα; Αν κάποιος πιστεύει ότι μακροχρόνιος πόλεμος δε μπορεί να συμβεί στην πολιτισμένη Ευρώπη, ας ρωτήσει τους Ευρωπαίους κατοίκους της Γιουγκοσλαβίας ή της Ουκρανίας το 2014 που βρέθηκαν από κει που παρακολουθούσαν την ομάδα τους στο κοσμοπολίτικο Champions League, να δέχονται εισβολή από τις δυνάμεις της Ρωσίας, σε μια σύγκρουση που δεν έχει ακόμα λήξει. Αλλά και σε καθαρά οικονομικό πλαίσιο, το ελληνικό κράτος στερήθηκε ενός πολύ σημαντικού εργαλείου δημοσιονομικής πολιτικής στην αντιμετώπιση της πρόσφατης οικονομικής κρίσης. Έχασε μεγάλο μέρος της ανεξαρτησίας του με αμφίβολα ανταλλάγματα νομισματικής σταθερότητας.

Το δεύτερο επιχείρημα των «Ευρωπαϊστών» είναι η ασφάλεια έναντι της Τουρκίας. Και εκεί όμως δεν έχουμε τα αποτελέσματα που θα περίμενε κανείς. Οι απειλές της Τουρκίας και οι παραβιάσεις του Εθνικού Εναέριου Χώρου⁶ και σταδιακά και των υδάτινων

⁶Statista, <https://www.statista.com>

συνόρων μας, με τα χρόνια συνεχώς εντείνονταν παρά τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες παραγωγής όπλων (Γερμανία, Βρετανία, Ισπανία, Ιταλία) συνέχιζαν τις εξαγωγές όπλων παρά τις απειλές της Τουρκίας έναντι της χώρας μέλους της ΕΕ, της Ελλάδος και κατοχής μέρους ενός άλλου, της Κύπρου. Στα διεθνή φόρα, ελάχιστη συμπαράσταση βρήκε η χώρα μας έναντι των διεκδικήσεων της Τουρκίας. Τέλος, με την εξαπόλυση των λαθρομεταναστών από την Τουρκία (είδος υβριδικού πολέμου που θα εξεταστεί σε ξεχωριστό κεφάλαιο), η ενίσχυση με στρατιωτικά μέσα και η οικονομική συμπαράσταση από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ήταν ελάχιστη. Μπορεί βέβαια αργότερα με την άνοδο της αριστερής κυβέρνησης στην Ελλάδα και την πολιτική του «Η θάλασσα δεν έχει σύνορα», να φταίμε και εμείς, ωστόσο πολύ μεγαλύτερη οικονομική βοήθεια έλαβε η Τουρκία που εξακολούθησε να ανοίγει κατά το δοκούν τις κάνουλες των λαθρομεταναστευτικών ορδών και να εκβιάζει, παρά η χώρα μέλος, Ελλάδα. Σε όλα αυτά ας προσθέσουμε και την έλλειψη συμπαράστασης και τις πιέσεις στο ζήτημα της ονομασίας του κράτους των Σκοπίων που και αυτό εν δυνάμει μπορεί να αποτελέσει απειλή για τη χώρα μας.

Πέρα λοιπόν από το γεγονός ότι και ο στόχος της ασφάλειας δεν επετεύχθη, σαν Έλληνες αυτό έχουμε ως

στόχο; Για να το πούμε λαϊκά, να κρυβόμαστε πίσω από τα φουστάνια του ΝΑΤΟ και της ΕΕ για να προστατευθούμε από την Τουρκία; Ή όπως χαρακτηριστικά έγραψε ο Παναγιώτης Κονδύλης, «άλλος να μας ταΐζει και άλλος να μας φυλάει».⁷ Δεν έχουμε δικούς μας στόχους; Η πτωχευμένη Αλβανία της δεκαετίας του 90 και χώρα ανέκδοτο για τους Έλληνες, την οποία δυστυχώς ούτε απειλήσαμε, ούτε «εξαγοράσαμε» για να εξασφαλίσουμε τα δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου, πως μπορεί μέσα σε μια γενεά από τότε να εξακολουθεί να καταπιέζει τους Βορειοηπειρώτες (που κατάγονται από χώρα πολλαπλάσια σε μέγεθος και μέλος του ΝΑΤΟ και της ΕΕ) και να κατακτά το Κόσσοβο, με ανεξαρτησία αρχικά και Ένωση σταδιακά, από την επίσης πολλαπλάσια σε πληθυσμό από την Αλβανία, γείτονά της

⁷Κονδύλης Π, *Θεωρία του Πολέμου*, 389

Σερβία;^{8,9,10,11} Όλα αυτά τα καταφέρνει γιατί διεκδικεί και τα αναφέρω για να αποδείξω ότι ούτε το πληθυσμιακό μέγεθος έχει τόση σημασία, ούτε τα οικονομικά μεγέθη, αν κάποια χώρα, οι ηγέτες της αλλά και ο λαός της έχουν θέληση για μακροχρόνια διεκδίκηση και όχι «ωχαδερφική» νοοτροπία. Για τις κατώτερες των περιστάσεων, ελληνικές πολιτικές ηγεσίες των τελευταίων δεκαετιών, είναι σίγουρα πιο εύκολη η διαχείριση της απλής καθημερινότητας αντί μιας εξωστρεφούς εξωτερικής πολιτικής επιβολής των ελληνικών εθνικών συμφερόντων, με τη δημιουργία παράλληλα των κατάλληλων συνθηκών στο εσωτερικό της χώρας και τον ελληνικό λαό.¹² Για παράδειγμα, μια μακροχρόνια προσπάθεια για διεκδίκηση της Βορείου Ηπείρου ή για διαμελισμό του κράτους των Σκοπίων προς προσάρτηση από εμάς και τους λοιπούς του

⁸Βαλκανικό Περισκόπιο, «*Η Πρίστινα στολίστηκε με εθνικές σημαίες-χωρίς τη σημαία του Κοσσυφοπέδιου*», <https://www.echedoros-a.gr>, 22 Νοεμβρίου 2017

⁹Βαλκανικό Περισκόπιο, «*Ο πρωθυπουργός του Κοσόβου έλαβε διαβατήριο της Αλβανίας*», <https://www.echedoros-a.gr>, 12 Ιανουαρίου 2018

¹⁰Βαλκανικό Περισκόπιο, «*ΈντιΡάμα: Καταργούνται τα σύνορα Αλβανίας-Κοσσυφοπέδιου*», <https://www.echedoros-a.gr>, 27 Σεπτεμβρίου 2017

¹¹Βαλκανικό Περισκόπιο, «*Κοινές συνεδριάσεις κυβερνήσεων Αλβανίας- Κοσσυφοπέδιου σε Κορυτσά και Αυλώνα*», <https://www.echedoros-a.gr>, 26 Νοεμβρίου 2017

¹²Κονδύλης Π, *Θεωρία του Πολέμου*, 410-411

γείτονες, είναι κουραστική για τους πολιτικούς μας και δεν αποδίδει άμεσα εκλογικά αποτελέσματα, αφού τέτοιες προσπάθειες (βλέπε Δυτική Θράκη και σταδιακή επεκτατική πολιτική της Τουρκίας) διαρκούν πολλές φορές δεκαετίες και τη δόξα από ενδεχόμενη επιτυχία θα τη λάβει άλλος πολιτικός ηγέτης, ίσως μία ή δύο γενεές αργότερα.

Στην Ελλάδα έχει επικρατήσει και επαναλαμβάνεται διαρκώς από κυβερνητικά χείλη όλων των παρατάξεων το «Δε διεκδικούμε τίποτα, δε παραχωρούμε τίποτα». Το «δε διεκδικούμε τίποτα» όμως, πέρα του ότι δε συνάδει με την ιστορία του Ελληνισμού, αντίκειται και στα κεκτημένα μας που απεμπολούμε όπως με την Αυτονομία της Βορείου Ηπείρου, της Ίμβρου και της Τενέδου. Στη καλύτερη των περιπτώσεων μόνο να διατηρήσει μπορεί το status quo, ενώ σε οποιαδήποτε άλλη επιφυλάσσει μόνο υποχωρήσεις και εθνικές ήττες. Στο εξωτερικό ουδείς ενστερνίζεται αυτή την ρητορική ή εφαρμόζει αυτή τη πολιτική για τη χώρα του. Επαναλαμβάνω, ότι η διεκδίκηση δεν είναι απαραίτητο να είναι εδαφική. Πολλές χώρες διεκδικούν για παράδειγμα μεγαλύτερο μέρος από τη παγκόσμια οικονομική «πίτα», επέκταση της επιρροής τους στη γεωπολιτική γειτονιά τους κλπ. Στην Ελλάδα όμως οι ηγεσίες μας ακολουθούν αυτή τη πολιτική του «Δε διεκδικούμε τίποτα», με θρησκευτική

θα λέγαμε ευλάβεια και δείχνοντας πρωτόγνωρη για τα ελληνικά πολιτικά πράγματα, διακομματική πολιτική σταθερότητα. Αυτό φυσικά γίνεται αντιληπτό από τις ξένες ηγεσίες και από όλους τους γείτονες μας και αντιστοίχως εκλαμβάνεται απλώς ως σημάδι αδυναμίας και υποχωρητικότητας. Εξασφαλισμένοι λοιπόν οι γείτονές μας πως ότι και να γίνει τα κεκτημένα τους έναντι της Ελλάδος δεν θα απειληθούν ποτέ, περνάνε στην εφαρμογή επεκτατικής πολιτικής απέναντί μας ακόμα και αν αποτελούν κλάσματα του στρατιωτικού, πληθυσμιακού, διπλωματικού, οικονομικού ή πολιτισμικού μεγέθους της χώρας μας.

Το «Δε διεκδικούμε τίποτα» αποτελεί μια πολιτική που μπορεί σίγουρα να αντιστραφεί. Αυτό που ξεχνάμε όμως είναι πως μια ολόκληρη γενιά Ελλήνων έχει γαλουχηθεί με αυτό το «ιδανικό». Και είναι αυτοί οι Έλληνες, με αυτή τη μη διεκδικητική γαλούχηση, που στελεχώνουν και θα στελεχώνουν στο μέλλον διπλωματικές υπηρεσίες, κυβερνητικά πόστα και στρατιωτικά αξιώματα. Οι νεοέλληνες έχουν συνηθίσει να θεωρούν λογικό η χώρα μας να κρύβεται πίσω από το διεθνές δίκαιο, να θεωρούμε τους εαυτούς μας μικρούς και έρμαιο πάντα των μεγάλων και εν πάση περίπτωση να καθόμαστε ήσυχoi στη γεωγραφική μας θέση και να μην ενοχλούμε κανέναν διότι η «μικρή» Ελλάδα είναι αυτή που είναι και δε μπορεί να κάνει τίποτα.

Είναι καιρός λοιπόν η Ελλάδα να σταματήσει να παριστάνει το μοναδικό κράτος στο κόσμο που προτάσσει το διεθνές δίκαιο πάνω από το εθνικό της συμφέρον. Πόσο μάλλον όταν έχουμε πέρα από εθνικά συμφέροντα, απaráγραφα ιστορικά, ηθικά, πληθυσμιακά ακόμα και νομικά (Βόρειος Ήπειρος, Ίμβρος Τένεδος) δικαιώματα. Όλοι οι γείτονες μας έχουν αναθεωρητική, ως προς τα σημερινά σύνορα, πολιτική. Διεκδικούν και δε το κρύβουν. Μπορεί αυτό να αποτελεί πηγή αναταραχών και ανακατατάξεων για τη χερσόνησο του Αίμου και να καταδικάζεται θεωρητικά από τη διεθνή κοινότητα, ωστόσο τα ίδια αυτά μέλη της διεθνούς κοινότητας διαφοροποιούν τη στάση, τις πράξεις και τη ρητορική τους με βάση τα στενά εθνικά τους συμφέροντα.

Αναφέρθηκε ότι ούτε οικονομικά, ούτε από άποψη εθνικής ασφαλείας και συμφερόντων, η Ευρωπαϊκή Ένωση εξυπηρετεί την Ελλάδα. Αποτελεί τροχοπέδη στην αυτόνομη ανάπτυξη και ζημιογόνα στα εθνικά μας θέματα. Δεν προπαγανδίζω όμως με λαϊκίστικα συνθήματα περί αμέσου εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά μόνο μετά από την εφαρμογή κατάλληλων πολιτικών και επίτευξη κάποιων εσωτερικών στη χώρα προϋποθέσεων. Μέσα σε αυτή την Ένωση η Ελλάδα δε μπορεί να ασκήσει ανεξάρτητη πολιτική και ελπίζω μέσα από αυτό το σύγγραμμα να

καταφέρω να αποδείξω ότι υπάρχουν περιθώρια για επιλογές άλλων στρατηγικών, Μεγαλοϊδεατικών, σίγουρα μακροχρόνιων και πάντα εθνοκεντρικών. Η Μεγάλη Ιδέα μπορεί να γίνει πραγματικότητα. Χρειάζεται όμως καταρχήν αλλαγή νοοτροπίας από τους Έλληνες και αλλαγή φιλοσοφίας από την ηγεσία του που θα περάσει και στο λαό. Χρειάζονται κατόπιν οι κατάλληλες στρατηγικές επιλογές, σκληρή προσπάθεια, υπομονή, διαχρονικότητα στη πολιτική και τους στόχους και λίγη τύχη στη διαμόρφωση των κατάλληλων συνθηκών. Θα αναφέρω, κάποια σενάρια που για να υλοποιηθούν χρειάζονται και τύχη. Αλλά η θεά αυτή βοηθάει αυτούς που διαμορφώνουν προς όφελός τους καταστάσεις και προϋποθέσεις στο περίγυρό τους.

Στην Ελλάδα υπάρχουν πολλοί και καλά καταρτισμένοι διεθνολόγοι και γεωστρατηγικοί αναλυτές. Μέχρι πρόσφατα όλες οι αναλύσεις τους είχαν να κάνουν μόνο με το πως ο διεθνής περίγυρος επηρεάζει την Ελλάδα. Πως θα διασφαλίσουμε το υπάρχον ελληνικό έδαφος και πως θα εξασφαλίσουμε τις υπάρχουσες στρατιωτικές και πολιτικές ισορροπίες. Ευτυχώς τα τελευταία χρόνια άρχισαν επιτέλους να ακούγονται δημόσια θέσεις για το πως εμείς μπορούμε να διαμορφώσουμε και να επηρεάσουμε καταστάσεις ή πως να ανατρέψουμε τις υπάρχουσες ισορροπίες προς όφελός μας. Να παράγεται δηλαδή και να εκφέρεται

δημόσια γεωστρατηγική σκέψη. Και αυτό έχει μεγάλη σημασία. Δεν αρκεί να συζητούνται (αν συζητούντο μέχρι πρόσφατα) πίσω από κλειστές κυβερνητικές πόρτες. Πρέπει και ο λαός να αρχίζει να ακούει, να συνηθίζει και να πιστεύει ότι η Ελλάδα... μπορεί.

Παραθέτω λοιπόν στη κρίση του αναγνώστη μια διαφορετική άποψη, με συγκεκριμένους μακροχρόνιους στρατηγικούς στόχους, εθνική στρατηγική και τακτικές, που μπορεί να ξενίσουν τον Έλληνα αναγνώστη όσον αφορά την «Ελλαδίτσα» που του έχουν μάθει. Ωστόσο είναι όλα πληροφορίες και συμπεράσματα παρμένα από τη διεθνή ειδησεογραφία. Είναι πράγματα που με ψυχρή πολιτική λογική εφαρμόζονται διεθνώς ακόμα και από κράτη μικρότερα από εμάς.

Καταγράφω αυτή τη διαφορετική άποψη διότι ευελπιστώ μια μέρα η Ελλάδα να επανέλθει στη θέση που της αξίζει. Μεγαλύτερη, ισχυρότερη, παράγοντας των διεθνών εξελίξεων στον ιστορικό ζωτικό της χώρο και υλοποιούσα το πεπρωμένο της.

► ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Στρατηγικό Δόγμα, Στρατηγικοί Στόχοι και Δόγμα Εθνικής Ασφαλείας

Κατά τον Αριστοτέλη, πρέπει καταρχήν να ορίσουμε για τι μιλάμε. Στρατηγικό δόγμα είναι η δεδηλωμένη πολιτική ενός κράτους ή μία δέσμη στρατηγικών που ακολουθεί και εφαρμόζει. Για παράδειγμα, διακηρυγμένο στρατηγικό δόγμα των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου ήταν το δόγμα Τρούμαν που διεκήρυττε ότι «πολιτική των ΗΠΑ πρέπει να είναι η υποστήριξη ελευθέρων ανθρώπων που αντιστέκονται στην υποδούλωση από ένοπλες μειονότητες και εξωτερικές πιέσεις».¹³ Το δόγμα αυτό επεκτάθηκε ώστε να περιλαμβάνει την αντιπαράθεση

¹³Beschloss M, *Our Documents: 100 Milestone Documents From the National Archives*, 194-199

και παρεμπόδιση της επέκτασης της ΕΣΣΔ σε όλο τον πλανήτη.

Παλαιότερα, στρατηγικό δόγμα της Βρετανικής αυτοκρατορίας αποτελούσε η μη ένωση της ηπειρωτικής Ευρώπης για να μην απειληθεί η παγκόσμια ισχύς της. Για το λόγο αυτό *Στρατηγικός Στόχος* ήταν πάντα η δημιουργία αντίρροπων συμμαχιών ώστε να μη μπορεί καμία ευρωπαϊκή δύναμη να κυριαρχήσει. Ενδεικτικά αναφέρω τη συμμαχία με τη Ρωσία έναντι της Ναπολεόντειας Γαλλίας και των Γερμανικών κρατών. Αργότερα ήταν απαραίτητη η συμμαχία με τη Γαλλία έναντι αρχικά της Ρωσίας και εν συνεχεία της Γερμανίας και της Αυστροουγγαρίας.¹⁴

Και η Ελλάδα όμως ως κρατική οντότητα είχε επί έναν και πλέον αιώνα στρατηγικό δόγμα. Τη Μεγάλη Ιδέα. Προς την επίτευξη αυτού ακολουθούσε μία διπλωματική, πολιτική και στρατιωτική Στρατηγική και έθετε κάποιους *Στρατηγικούς Στόχους*.

Η Στρατηγική ενός κράτους αποτελείται από την επιλογή *Στρατηγικών Στόχων*, των καθορισμό των ενεργειών που πρέπει να λάβουν χώρα για την επίτευξη αυτών των στόχων και τη συγκέντρωση και κινητοποίηση

¹⁴Γεώργιος Φίλης, *Εισαγωγή στην Γεωπολιτική. Ορολογία και Βασικές αρχές*, Φοιτητικός Όμιλος Κοινωνικής Μηχανικής, <https://www.youtube.com>, 27 Οκτωβρίου 2016

ανθρωπίνων και υλικών πόρων προς εκτέλεση αυτών των ενεργειών.

Ο όρος *Στρατηγικός Στόχος*, αναφέρεται σε κάποιο αντικειμενικό σκοπό που θέτει ένα κράτος που η επίτευξή του είναι τέτοιας κομβικής σημασίας, ώστε να ανατρέψει θεμελιακά την υπάρχουσα κατάσταση ή να αποτρέψει τον αντίπαλο από το να επιτύχει τους δικούς του στρατηγικούς στόχους.

Αν τοποθετήσουμε όλους αυτούς του όρους στην Ελλάδα προ των Βαλκανικών πολέμων βλέπουμε ότι:

Στρατηγικό Δόγμα της Ελλάδος αποτελούσε η Μεγάλη Ιδέα. Η απελευθέρωση δηλαδή όλων των αλύτρωτων Ελλήνων και των ιστορικών ελληνικών εδαφών και ιδιαίτερα η επανάκτηση της Κωνσταντινούπολης και της Ιωνίας.

Στρατηγική της (μικρής) Ελλάδος ήταν η υπονόμηση και αντιπαράθεση με την Οθωμανική αυτοκρατορία μέσω συμμαχιών με Μεγάλες Δυνάμεις ή αργότερα με άλλες Βαλκανικές χώρες που έρχονταν σε σύγκρουση με την Οθωμανική Αυτοκρατορία, με υποστήριξη ενόπλων αντάρτικων μέσα στην Οθωμανική αυτοκρατορία και με ισχυροποίηση του στρατού και του ναυτικού της. Παράλληλα διατηρούσε ζωντανούς τους δεσμούς των αλύτρωτων Ελλήνων και των ομογενών με

την ελεύθερη Ελλάδα και το κυριότερο απ' όλα, δεν έπαψε ποτέ να προετοιμάζει ηθικά τον ελληνικό λαό εντός και εκτός συνόρων για την υλοποίηση του μεγάλου οράματος.

Στρατηγικοί Στόχοι ετέθησαν πολλοί. Η κατάλυση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας δε μπορούσε να επιτευχθεί άμεσα με μια στρατιωτική εκστρατεία ή επανάσταση. Πολλές όμως επαναστάσεις και εξεγέρσεις όπως στη Κρήτη, τη Θεσσαλία ή τα Ιόνια νησιά σταδιακά απελευθέρωσαν ελληνικά εδάφη και πληθυσμούς που ενωμένοι πλέον ανέβαζαν την Ελλάδα επίπεδο και αύξαναν τις οικονομικές και στρατιωτικές της δυνατότητες.

Ο δρόμος προς την απελευθέρωση της Κωνσταντινούπολης περνούσε φυσικά από τη Μακεδονία και τη Θράκη. Ο Στρατηγικός Στόχος της ένταξής μας σε μια βαλκανική συμμαχία επετεύχθη και με τους πολέμους του 1912-13, επετεύχθη εν μέρη τουλάχιστον άλλος ένας Στόχος, η απελευθέρωση τμημάτων της Μακεδονίας και της Θράκης. Το τελευταίο μάλιστα παρά την αντίθεση της Μεγάλης Δύναμης της

Ρωσίας που προωθούσε τη πολιτική του Πανσλαβισμού, τη Μεγάλη Βουλγαρία και την έξοδο της στο Αιγαίο.¹⁵

Στρατηγικός Στόχος ήταν επίσης ο εκσυγχρονισμός του ελληνικού στρατού και η απόκτηση καλύτερου και πιο σύγχρονου πολεμικού ναυτικού από τη Τουρκία. Με την οικονομική δωρεά του Έλληνα ομογενή από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και Βλάχου στη καταγωγή, Γεωργίου Αβέρωφ, αποκτήθηκε το θωρακισμένο καταδρομικό που έφερε και το όνομα του. Στην ναυτική εξοπλιστική κούρσα των δύο κρατών, το Αβέρωφ αποκτήθηκε και εντάχθηκε στον ελληνικό στόλο ακριβώς την κατάλληλη στιγμή για να προσδώσει τη ποιοτική υπεροχή που χρειαζόταν και να απελευθερώσει τα νησιά του Αιγαίου κατά τον Α΄ Βαλκανικό Πόλεμο.

Τέλος, ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει και στη προεργασία που έγινε στον ελληνικό λαό μέσω των σχολείων, των εφημερίδων και της διανόησης. Μια προεργασία που προετοίμασε το ανθρώπινο δυναμικό, που με τη σειρά του βοήθησε στην επίτευξη των υπολοίπων Στρατηγικών Στόχων που είχαν τεθεί. Όλοι οι Έλληνες εντός και εκτός συνόρων ενστερνίζονταν τη Μεγάλη Ιδέα. Όλοι οι Έλληνες συμμαρτίζονταν τη νοοτροπία ότι η Μικρή Ελλάς μπορεί να τα βάλει με τη

¹⁵ Παπαρηγόπουλος Κ, *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, Τόμος 23, 111-122

Μεγάλη Οθωμανική Αυτοκρατορία και τη φιλοσοφία ότι η Ελλάδα πρέπει να διεκδικεί.

Στις μέρες μας δυστυχώς στην Ελλάδα δε διαθέτουμε τίποτα από τα προαναφερθέντα. Και ενώ δόγμα, στρατηγική και στόχοι είναι δυνατόν να επαναπροσδιοριστούν σχεδόν άμεσα, το σημαντικότερο εμπόδιο αποτελεί η φυγόπονη νοοτροπία λαού και κυβερνήσεων. Οι κυβερνήσεις σε μια προσπάθεια αποφυγής δύσκολων εθνικών καταστάσεων και κατά συνέπεια «πονοκεφάλων», αντί να διεκδικούν, κρύβονται πίσω από χαρτιά και συνθήκες. Ο δε λαός όπως είπαμε έχει γαλουχηθεί με μια ηττοπαθή, ωχαδερφική, «Μικροελλαδίτικη» ή αν θέλετε «Μικρή Ιδέα», σε αντίθεση με τη Μεγάλη Ιδέα των προγόνων μας.

Σε παγκόσμιο επίπεδο κυκλοφορούν επισήμως και εύκολα προσβάσιμα στο ευρύ κοινό, τα διάφορα δόγματα εθνικής ασφαλείας των περισσότερων χωρών. Όλες οι σοβαρές χώρες, μικρές ή μεγάλες, δημοσιεύουν τις επίσημες πολιτικές τους που έχουν να κάνουν με τη προστασία των συνόρων τους, των πολιτών τους, της οικονομίας τους, της ενέργειας, του περιβάλλοντος, της διατροφικής επάρκειας, των επικοινωνιών και του διαδικτύου, προστασία έναντι φυσικών καταστροφών ή της τρομοκρατίας κλπ. Γι' αυτό ο όρος εθνική ασφάλεια

ή δόγμα εθνικής ασφαλείας είναι πολλές φορές δύσκολο να ορισθεί. Δημοσιεύουν επίσης σε αδρές γραμμές τους τρόπους με τους οποίους σκοπεύουν να τα πετύχουν όλα αυτά. Με στρατιωτικά μέσα, συμμετοχή σε διεθνείς οργανισμούς κλπ.

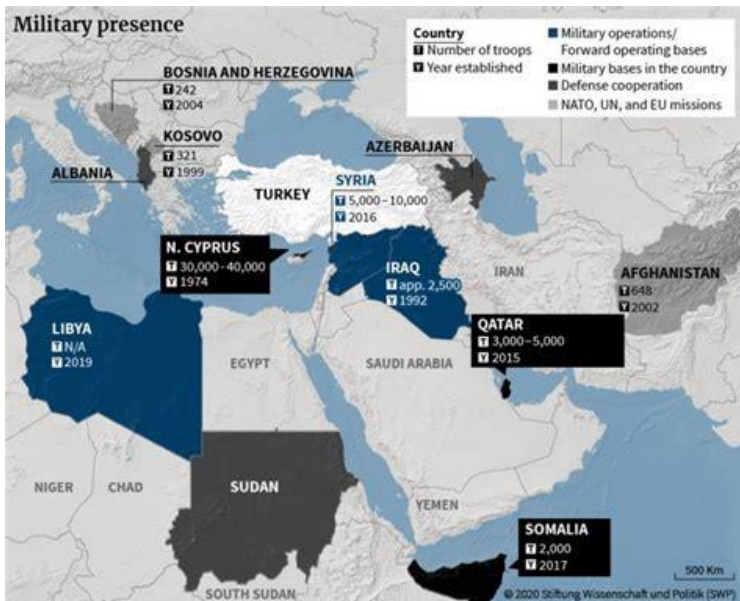
Κανείς βέβαια δε θα παραδεχθεί ποτέ, ούτε θα δημοσιεύσει ότι προς επίτευξη των στόχων τους θα μεταχειριστούν και άλλα μέσα και τακτικές. Για παράδειγμα, Ρωσία, ΗΠΑ, Γαλλία, Τουρκία, Ισραήλ, Ιράν, Κατάρ, Σαουδική Αραβία και Κούρδοι, όλοι συμμετείχαν στον εμφύλιο πόλεμο της Συρίας, με τους δικούς τους στόχους προς εξυπηρέτηση και υλοποίηση των ξεχωριστών τους στρατηγικών. Τα μέσα δεν ήταν πάντα νόμιμα ή ηθικά αλλά αυτό ελάχιστη σημασία έχει μπροστά στο εθνικό συμφέρον.

Ακόμα και σε μη εμπόλεμες καταστάσεις βλέπουμε τη στρατιωτική, οικονομική, πολιτική και διπλωματική εμπλοκή τρίτων σε άλλες χώρες. Πέρα από τις υπερδυνάμεις ως αναφερθούμε σε χώρες πιο κοντά στα δικά μας μέτρα. Γερμανία και Γαλλία με οικονομική και πολιτική εμπλοκή σε Ελλάδα και τις χώρες του Ευρωπαϊκού νότου. Γερμανία και Πολωνία¹⁶

¹⁶Stratfor, <https://worldview.stratfor.com/>

προσπαθούν ξεχωριστά να δημιουργήσουν σφαίρες επιρροής με χώρες συμμάχους/δορυφόρους.

Η Τουρκία με δημιουργία στρατιωτικών βάσεων και πολιτική επιρροή στη Λιβύη, στην Αλβανία, τη Σομαλία και το Σουδάν. Με πολιτιστική και πολιτική εισβολή στη Βοσνία. Με στρατιωτική εμπλοκή και εποικισμούς στη Κύπρο και τη Συρία και με πολιτική, διπλωματική και πολιτιστική εισβολή στη Δυτική Θράκη της Ελλάδος. Βλέπε τον αποκαλυπτικό χάρτη που ακολουθεί.¹⁷

¹⁷ Stiftung Wissenschaft und Politik, <https://www.swp-berlin.org>

Η μικρή και φτωχή Αλβανία¹⁸ με τη σειρά της εμπλέκεται πολιτικά, διπλωματικά και συχνά κρυφά στρατιωτικά στα εσωτερικά της Σερβίας και των Σκοπίων με αποτέλεσμα τη σταδιακή απόσπαση και ενσωμάτωση του Κοσόβου και ίσως αργότερα τμήματος των Σκοπίων. Η Ουγγαρία¹⁹ ανακατεύεται μέσω των μειονοτήτων της στην αποδυναμωμένη λόγω του πολέμου Ουκρανία. Βλέπουμε δηλαδή ότι ακόμα και οι «μικροί» σε μέγεθος δε μένουν έξω από το παιχνίδι της διεκδίκησης για την επίτευξη εθνικών τους στόχων και η λίστα των χωρών είναι μακρά στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο .

Η Ελλάδα, αν και οι ηγεσίες της θα το επιθυμούσαν, αναγκαστικά δεν είναι απών από τις εξελίξεις αφού επηρεάζεται θέλοντας και μη από τους άλλους δρώντες στη διεθνή σκηνή, οι οποίοι πολλές φορές επιβουλεύονται τα συμφέροντά μέχρι και την εδαφική ακεραιότητά της. Αντίθετα με αυτούς όμως, η Ελλάδα δυστυχώς απλώς περιμένει παθητικά την επόμενη κίνηση στη γεωπολιτική σκακιέρα από τους αντιπάλους της. Δέχεται πλήγματα και αμφισβητήσεις στρουθοκαμηλίζοντας, «οχυρωμένη» πίσω από διεθνείς συνθήκες και το διεθνές δίκαιο, έχοντας όμως

¹⁸Βαλκανικό Περισκόπιο, <https://www.echedoros-a.gr>

¹⁹Sergei Kuznetsov, “Hungarian minority creates trouble for Ukraine”, Financial Times, 19 May 2014

τουλάχιστον ισχυρές, αν και όχι «ψημένες στη μάχη», ένοπλες δυνάμεις.

Μαζί με την Ανατολική Ευρώπη, ο Εύξεινος Πόντος, τα στενά των Δαρδανελίων, το Βόρειο Αιγαίο, η Βόρεια Ελλάδα, η Μικρά Ασία και φυσικά η Κωνσταντινούπολη, αποτελούν κλειδιά για τον έλεγχο της «Παγκόσμιας νήσου» που περιλαμβάνει τη χώρα «έστορα», τη Ρωσία.²⁰ Μία παγκόσμια νήσο στην οποία εάν η Ρωσία ενωνόταν γεωπολιτικά με την Ευρώπη ή την Κίνα θα οδηγούσε στον ουσιαστικό παγκόσμιο έλεγχο.²¹ Με άλλα λόγια η Ελλάδα βρίσκεται σε μια περιοχή κλειδί για τις παγκόσμιες εξελίξεις στον 21^ο αιώνα.

²⁰Γεώργιος Φίλης, *Εισαγωγή στην Γεωπολιτική. Ορολογία και Βασικές αρχές*, Φοιτητικός Όμιλος Κοινωνικής Μηχανικής, <https://www.youtube.com>, 27 Οκτωβρίου 2016

²¹ Halford J. Mackinder, *The Geographical Pivot of History*, The Geographical Journal, Vol. 23, No. 4, April 1904, 437

THE NATURAL SEATS OF POWER.
Outer crescent—wholly oceanic. Inner crescent—partly continental, partly oceanic.
Pivot area—wholly continental. Outer crescent—wholly oceanic. Inner crescent—partly continental, partly oceanic.

²²Halford J. Mackinder, *The Geographical Pivot of History*, *The Geographical Journal*, Vol. 23, No. 4, April 1904, 435

Εν μέσω αυτού του παγκόσμιου ανταγωνισμού θεωρείται αδιανόητο η χώρα μας απλώς να άγεται και να φέρεται απαθής, ακολουθώντας τα κελεύσματα των ΗΠΑ, της Γερμανίας, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Σε φουρτουνιασμένες θάλασσες ανοίγονται πάντα ευκαιρίες για τους τολμηρούς, αρκεί ο τιμονιέρης του καραβιού να είναι άξιος.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα. Μπορεί η Ελλάδα να αποκτήσει ανεξάρτητο Στρατηγικό Δόγμα και αν ναι, μπορεί αυτό να είναι και πάλι η Μεγάλη Ιδέα; Η απάντηση είναι σαφώς ναι και ας το δούμε πιο αναλυτικά και σύμφωνα με τους όρους που αναλύσαμε πιο πριν.

Θέτουμε λοιπόν ως *Στρατηγικό Δόγμα* της Ελλάδος και πάλι τη Μεγάλη Ιδέα. Η επί αιώνες πραγματική ιδεολογία του ελληνισμού και σύνθημα του ελληνικού εθνικισμού. Δύσκολο πρώτο βήμα σε μία χώρα που έχει δώσει τόσες «μάχες» όσο καμία άλλη στο πλανήτη κατά του υποτιθέμενου «τέρατος» του (δικού της) εθνικισμού, για να ανταμείψει το τέρας του εθνικισμού όλων των γειτόνων και εχθρών της. Η επίτευξη αυτού του πρώτου βήματος είναι και το πιο σημαντικό. Αν υπάρξει η θέληση, πάντα βρίσκεται ο τρόπος για τα περαιτέρω.

Η Μεγάλη Ιδέα δεν είναι απαρχαιωμένη ως έννοια στον σύγχρονο κόσμο όπως ίσως κάποιοι νομίζουν. Όλοι φυσικά γνωρίζουμε την επίσημη κρατική αλυτρωτική προπαγάνδα των Σκοπίων. Το ίδιο ισχύει και με την Αλβανία και τα σχέδιά της περί Μεγάλης Αλβανίας, που θα περιλαμβάνει συντόμως εδάφη από τη Σερβία και ευελπιστεί στο μέλλον και εδάφη από τα Σκόπια και την Ελλάδα. Ο ανατολικός μας γείτονας, η Τουρκία, επίσης έχει επίσημη επεκτατική πολιτική όπως φαίνεται και από το περιεχόμενο του «Εθνικού Όρκου» (Misak-i-Milli), ψηφισμένο από την τουρκική εθνοσυνέλευση το 1920 και επικαλούμενο μέχρι σήμερα από τις τουρκικές κυβερνήσεις.²³ Βλέπουμε δηλαδή, χώρες ανεξαρτήτου μεγέθους ή ισχύος να ακολουθούν την ίδια πολιτική.

Δε φτάνει βέβαια μόνο μία κυβέρνηση ή μία τετραετία για να υιοθετηθεί ξανά ως *Στρατηγικό Δόγμα*. Δυστυχώς, και με λυπεί αφάνταστα που το συλλογίζομαι, αλλά ο τρόπος που αναπόφευκτα θα επέλθει μια πιο μόνιμη αλλαγή νοοτροπίας στον ελληνικό λαό και το ελληνικό πολιτικό σύστημα είναι μια νέα καταστροφή του μεγέθους της Κύπρου. Με τη συνέχιση των μεταπολιτευτικών τακτικών και υποχωρήσεων στην

²³Γεώργιος Φίλης, *Γεωπολιτική πραγματικότητα της Ελλάδος*», Φοιτητικός Όμιλος Κοινωνικής Μηχανικής, <https://www.youtube.com>, 10 Νοεμβρίου 2016

εξωτερική πολιτική, μία εθνική καταστροφή είναι όχι απλώς πιθανή αλλά επερχόμενη. Όπως μας δείχνει η ιστορία της κυπριακής τραγωδίας, όλες οι κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης (σε Ελλάδα και Κύπρο) χτίστηκαν πάνω στην εγκατάλειψη της Κύπρου από τη Μητέρα Ελλάδα κατά τη τουρκική εισβολή. Ενώ το «Η Κύπρος κείται μακράν» εκφωνήθηκε από χείλη δημοκρατικού «εθνάρχου»,²⁴ μέσω της κατοπινής προπαγάνδας, η ευθύνη έπεσε εξ ολοκλήρου στη προηγηθείσα στρατιωτική διακυβέρνηση. Βλέπουμε λοιπόν ότι μια εθνική ήττα και απώλεια εθνικού εδάφους έγινε η αφορμή για να αλλάξει όλο το πολιτικό σκηνικό. Από το σημερινό ποιηματάκι του «ο λαός δε ξεχνά τι σημαίνει δεξιά» στα χείλη μέχρι και του τελευταίου ψηφοφόρου, μέχρι την εκθρόνιση του ανώτατου πολιτειακού άρχοντα. Με μία ενδεχόμενη νέα εθνική ήττα, δικαιολογίες του τύπου «Η Χίος κείται μακράν» ή «Η Θράκη κείται μακράν» δε θα μπορούν να γίνουν αποδεκτές ξανά από τον ελληνικό λαό και οι κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης δε θα μπορούν να κρυφτούν από τις ευθύνες τους. Ο Έλληνας θα απαιτήσει πλέον μία αλλαγή πολιτικής βλέποντας όλους τους γείτονές του να διεκδικούν και να δικαιώνονται εις βάρος της Ελλάδος.

²⁴Θοδωρής Καρναβάς, «Από το «Η Κύπρος κείται μακράν» στη διεύρυνση του Ελληνισμού», <http://slpress.gr>, 15 Μαΐου 2018

Αφού επαναπροσδιοριστεί η Μεγάλη Ιδέα ως το Στρατηγικό Δόγμα της χώρας, εν συνεχεία, καταρτίζουμε τη Στρατηγική που θα ακολουθήσουμε καθορίζοντας τους *Στρατηγικούς Στόχους* μας, τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν προς επίτευξη αυτών των στόχων και τι πόρους θα χρειαστούμε. Στο εσωτερικό πρέπει να θέσουμε ως στόχους τη δημογραφική μας αύξηση σε συνδυασμό με την αντιμετώπιση της εθνολογικής μας αλλοίωσης από τη λαθρομετανάστευση. Η παιδεία πρέπει να γίνει και πάλι εθνική και τέλος να ενισχυθεί η οικονομία και κυρίως η πρωτογενής παραγωγή και η βιομηχανία. Στην εξωτερική μας πολιτική πρέπει να ακολουθήσουμε τα διδάγματα της βρετανικής εξωτερικής πολιτικής που ακόμα και σήμερα που έχει απωλέσει πλέον την αυτοκρατορία της, εν τούτοις εφαρμόζει προς όλους τη τακτική του διαίρει και βασιλεύει. Ως Ελλάδα, το διαίρει και βασιλεύει πρέπει να το εφαρμόσουμε ασφαλώς έναντι της Τουρκίας και των βορείων γειτόνων μας αλλά όσο και αν ακούγεται παράξενο λόγω δεκαετιών προπαγάνδας στα αυτιά των Ελλήνων και έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στρατηγικοί μας στόχοι πρέπει να είναι ο εμφύλιος διχασμός και διαμελισμός των Σκοπιών. Η καταρχήν αυτονομία/ανεξαρτησία της Βορείου Ηπείρου στα πρότυπα του αλβανικού Κοσόβου. Η αποδυνάμωση και διάσπαση του κράτους της Τουρκίας με την ενίσχυση των υπαρχόντων διασπαστικών τάσεων και τη δημιουργία νέων. Η ενίσχυση των ελληνικών

κοινοτήτων στη Κάτω Ιταλία, τη χερσόνησο της Ταυρικής και τον Εύξεινο Πόντο καθώς και των ελληνορθόδοξων απογόνων του Βυζαντίου στη Συρία και το Λίβανο, στα νώτα δηλαδή της Τουρκίας. Δημιουργία πολεμικής βιομηχανίας που να παράγει ένα σημαντικό ποσοστό των αναγκών ώστε να εξαρτόμαστε όσο το δυνατόν λιγότερο αλλά και να μπορούμε να εξάγουμε ενισχύοντας και την εθνική μας οικονομία.

Όπως γίνεται εύκολα κατανοητό, οι Στρατηγικοί αυτοί Στόχοι είναι μακροπρόθεσμοι, με ορίζοντα δεκαετιών. Δε μπορούμε να αυξηθούμε πληθυσμιακά από τη μία μέρα στην άλλη, ούτε να εισβάλλουμε στις γειτονικές μας χώρες απροκάλυπτα. Κάποια στιγμή όμως πρέπει να αρχίσουν να μπαίνουν οι βάσεις. Λιθαράκι, λιθαράκι ώστε η επόμενη και η μεθεπόμενη γενεά να αρχίσει να υλοποιεί τους προαιώνιους στόχους της Ελλάδος.

Όπως θα παρατηρήσει ίσως κάποιος, η δημιουργία ισχυρότερων ενόπλων δυνάμεων δεν αναφέρονται στους *Στρατηγικούς Στόχους* που πρέπει να θέσουμε άμεσα, όπως είχαμε θέσει προ των Βαλκανικών Πολέμων του 1912-13. Η ισχυροποίησή τους είναι βεβαίως επιθυμητή και για μια μελλοντική ανοικτή σύγκρουση με τη Τουρκία και για προβολή ισχύος στο γενικότερο γεωπολιτικό μας ζωτικό χώρο. Ο πρώτος

όμως λόγος που δε περιλαμβάνεται ως άμεσος στόχος είναι ότι η παρούσα ισχύ τους, ακόμα και μετά από μια δεκαπενταετία οικονομικού μαρασμού και εγκατάλειψής τους από τους κυβερνώντες, τους επιτρέπει να παραμένουν ως οι ισχυρότερες ανάμεσα στις χώρες της χερσονήσου του Αίμου και ικανές να φέρουν εις πέρας την αποστολή τους. Ακόμα και η εξ ανατολών απειλή προσωρινά τουλάχιστον έχει μειωθεί εξ αιτίας των διώξεων που ακολούθησαν την απόπειρα πραξικοπήματος στη Τουρκία το 2016.²⁵ Μία επίθεση όμως τύπου Περλ Χάρμπορ είναι πάντα πιθανή και δυστυχώς η Ελλάδα έχει αφήσει την απόλυτη πρωτοβουλία των κινήσεων στη Τουρκία.²⁶ Κατ' ελάχιστον όμως πρέπει να διατηρήσουμε και μια ισορροπία με τη Τουρκία αν θέλουμε να αποφύγουμε την εθνική καταστροφή και την απώλεια εθνικού εδάφους που δυστυχώς προβλέπω πιο πάνω, από τις μειοδοτικές αριστερόστροφες κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης και δυστυχώς αριστερόστροφες ήταν και είναι όλες μηδενός εξαιρουμένου.

²⁵«Παρά τους λεονταρισμούς οι εκκαθαρίσεις αποδεκατίζουν το τουρκικό στράτευμα», <http://www.defence-point.gr/news/para-tous-leontarismous-i-ekkatharisis-apodekatizoun-to-tourkiko-stratevma>, 1 Ιουνίου 2018

²⁶Κονδύλης Π, *Θεωρία του Πολέμου*, 396-398

Κυρίως όμως η άμεση ισχυροποίηση των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων δεν είναι αναγκαία για άλλον ένα λόγο. Η μαζική χρησιμοποίηση τους δεν είναι άμεσα απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων μας. Οι μέθοδοι του υβριδικού πολέμου του 21^{ου} αιώνα που εξηγούνται στο επόμενο κεφάλαιο, επιτρέπουν την επίτευξη πολλών αντικειμενικών σκοπών χωρίς την επίσημη τουλάχιστον συμμετοχή των ενόπλων δυνάμεων μιας χώρας.

► ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Υβριδικός Πόλεμος

Ο πόλεμος δεν ήταν ποτέ απλώς και μόνο αντιπαράθεση ενόπλων δυνάμεων δύο εχθρών. Σχεδόν πάντα περιελάβανε ψυχολογικές επιχειρήσεις εκφοβισμού του αντιπάλου, οικονομικό πόλεμο με καταστροφή ή λεηλασία παραγωγικών πηγών του εχθρού, προσπάθειες διάσπασης και υπονόμησης του εχθρού και των συμμάχων του κλπ. Μεθόδους και τακτικές δηλαδή ψυχολογικής, υλικής αλλά και ηθικής καταβολής του αντιπάλου ώστε να επέλθει μία οργανωτική αποσύνθεση και κατά συνέπεια κάμψη της θέλησής του για αντίσταση.

Τις τελευταίες δεκαετίες όμως και σε σημαντικό βαθμό λόγω της τεχνολογίας, αλλά όχι μόνο, οι πολεμικές επιχειρήσεις πέραν και εκτός του στρατιωτικού πεδίου αντιπαράθεσης, έχουν πολλαπλασιαστεί και υπερκεράσει σε συχνότητα τις στρατιωτικές. Λαμβάνουν δε χώρα συχνότερα, χωρίς καν

οι αντίπαλες παρατάξεις να βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση. Μπορεί να μην είναι καν αντιληπτές από τους πολίτες όμως έχουν πολλές φορές πιο καταστρεπτικά αποτελέσματα και από μία ένοπλη σύγκρουση.²⁷ Για παράδειγμα, η οικονομική κρίση στην Ασία στα τέλη της δεκαετίας του 90 προκάλεσε ζημιές δισεκατομμυρίων δολαρίων και ήταν μια μορφή επίθεσης από τις ΗΠΑ προς τις χώρες αυτές που διεξήχθη από Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ). ΜΚΟ που ήταν οικονομικά ιδρύματα στη προκειμένη περίπτωση²⁸ και όχι «φιλανθρωπικές» οργανώσεις όπως ίσως έχουμε συνηθίσει. Στην Ελλάδα, στα μέσα της δεκαετίας του 2010, με την ιδεολογική συμπαράσταση της αριστερής κυβέρνησης, η Τουρκία εξαπέλυσε τις στρατιές λαθρομεταναστών πετυχαίνοντας διπλό στόχο. Οικονομικά οφέλη από την Ευρωπαϊκή Ένωση εκβιάζοντας την και υπονομευτικά σε βάρος της Ελλάδος. Η μετανάστευση νέων Ελλήνων εκτός Ελλάδος λόγω της οικονομικής κρίσης και η αντικατάστασή τους από διαφόρων φυλών μουσουλμάνους λαθρομετανάστες, θα αποδυναμώσει τη πολιτισμική και εθνολογική συνεκτικότητα του ελληνικού λαού, θα μας μειώσει αριθμητικά και θα δημιουργήσει μία πέμπτη φάλαγγα, φιλική προς τη Τουρκία και όχι μόνο. Και τα

²⁷Qiai Liang and Wang Xiangsui, *Unrestricted Warfare*, 121-131

²⁸Qiai Liang and Wang Xiangsui, *Unrestricted Warfare*, 195-222

δύο παραδείγματα ήταν επιθέσεις προς κράτη που δεν έγιναν αντιληπτές ως τέτοιες από τους λαούς των κρατών αυτών. Προκάλεσαν τεράστια αν και διαφορετικού είδους ζημιά και αποτελούν μορφές υβριδικού πολέμου.

Δεν υπάρχει διεθνώς διατυπωμένος και αποδεκτός ορισμός της έννοιας του υβριδικού πολέμου. Οι αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις όμως τον ορίζουν σε γενικές γραμμές ως απειλή από αντίπαλο που χρησιμοποιεί ένα οργανωμένο μείγμα συμβατικού και ανορθόδοξου πολέμου, τρομοκρατίας και εγκληματικών ενεργειών στο γενικότερο θέατρο επιχειρήσεων. Ο υβριδικός πόλεμος μπορεί να διεξάγεται από κράτος, ΜΚΟ, ή συνδυασμό και των δύο.²⁹ Μπορεί να λάβει πολλές μορφές και έχει πολλές εκφάνσεις. Οικονομικός, κυβερνοπόλεμος, εμπορικός πόλεμος, κατασκοπία, τρομοκρατία, ψυχολογικός πόλεμος, οικολογική τρομοκρατία, οικονομική «βοήθεια», λαθρεμπόριο και διακίνηση ναρκωτικών, εμπορικές κυρώσεις, πληροφοριακός πόλεμος και πόλεμος προπαγάνδας, ιδεολογικός πόλεμος, ανταρτοπόλεμος κλπ.³⁰ Μόνο η φαντασία αυτού που τον διεξάγει μπορεί να περιορίσει τους τρόπους και τις μεθόδους που μπορούν να

²⁹Flemming B, *The Hybrid Threat Concept: Contemporary War, Military Planning and the Advent of Unrestricted Operational Art*, 1-2

³⁰Qiai Liang and Wang Xiangsui, *Unrestricted Warfare*, 132-163

χρησιμοποιηθούν για να υποσκάψουν τον αντίπαλο και να καταφέρουν πλήγμα κατά των δυνατοτήτων του να αντισταθεί.

Όλοι οι γείτονές μας επιδίδονται συστηματικά σε πληροφοριακές επιχειρήσεις, αξιοποιούν τοπικό πληθυσμό ή/και αλλοδαπούς για συλλογή πληροφοριών, χρησιμοποιούν «παράνομα» μέσα για την επίτευξη στόχων (π.χ. δωροδοκίες, δολοφονίες, εκφοβισμούς) από «ειδικό» προσωπικό και έχουν συγκροτήσει οργανώσεις (πολιτικά κόμματα, ΜΚΟ, θρησκευτικές ομάδες, επιστημονικά-πολιτιστικά σωματεία) για την προώθηση των συμφερόντων τους, σχηματίζοντας παράλληλα δεξαμενή ανθρώπινου δυναμικού για ανάληψη παραστρατιωτικής δράσης μελλοντικά. Διεξάγουν ψυχολογικές επιχειρήσεις, με φυσική μεταφορά προπαγανδιστικού υλικού και χρήση του διαδικτύου, των ραδιοτηλεοπτικών μέσων και μηχανισμών πίεσης/άσκησης επιρροής (lobbying) προς τη διεθνή κοινή γνώμη και κέντρα λήψης αποφάσεων. Παραχαράσσουν την ιστορία προς όφελος τους, οικειοποιούνται την εθνική, ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά. Αποσιωπούν τις γενοκτονίες στις οποίες προέβησαν και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ελλήνων που διαβιούν στις επικράτειές τους. Προσπαθούν να υπονομεύσουν το ηθικό των Ελλήνων με ή χωρίς την

αξιοποίηση στρατιωτικών μέσων και με τη συνεργασία εγχωρίων χρήσιμων ηλιθίων ή συνεργατών, προσπαθούν να διαβρώσουν τη γλωσσική, εθνολογική, θρησκευτική και κοινωνική συνοχή της Ελλάδος.³¹

Στο κεφάλαιο αυτό θα περιγραφεί πως υλοποιούνται κάποιες από τις πολυποίκιλες μορφές υβριδικού πολέμου ενώ στα επόμενα κεφάλαια θα αναφερθεί το πως μπορούν να χρησιμοποιηθούν συγκεκριμένα και από την Ελλάδα για την επίτευξη των δικών μας εθνικών στόχων. Θα δοθούν συγκεκριμένα παραδείγματα χωρών που τα εφάρμοσαν και τα εφαρμόζουν για να αποδειχθεί ότι όλοι ενεργούν αδίστακτα και με βάση μόνο το εθνικό τους συμφέρον. Όλοι εκτός δυστυχώς της Ελλάδος που αδρανεί και όχι μόνο δε πράττει τα αντίστοιχα αλλά ούτε καν κάνει κάτι για να προστατευθεί. Κάποια παραδείγματα μπορεί να φανούν αποκρουστικά ή ανήθικα, αλλά ο ανταγωνισμός των κρατών είναι συνεχής, ειδικά στη γεωγραφική μας «γειτονιά».

Εάν ως έθνος θέλουμε να εφαρμόσουμε ουτοπιστικές πρακτικές κρυπτόμενοι πίσω από το «διεθνές δίκαιο», όχι μόνο δε θα κερδίσουμε ποτέ τίποτα, αλλά στη πρώτη στιγμή αδυναμίας μας όλοι οι

³¹“Υβριδικός πόλεμος και Ελληνική πραγματικότητα”, e-amyna.com, 10 Απριλίου 2017

υπόλοιποι θα το εκμεταλλευθούν και θα είναι σαν να αυτοκτονούμε ως έθνος. Επειδή λοιπόν επιθυμώ το έθνος μου να επιβιώσει και να γίνει και πάλι ισχυρό, ο μόνος δρόμος είναι ή χωρίς συναισθηματισμούς εφαρμογή πρώτα και πάνω απ' όλα εθνοκεντρικών πολιτικών, μεθόδων και τακτικών.

Λαθρομετανάστευση και Δημογραφικό

Το συγκεκριμένο μέσο εφαρμογής υβριδικού πολέμου αποτελεί τον μεγαλύτερο κίνδυνο για την επιβίωση του ελληνικού έθνους και μαζί με την επίθεση στη παιδεία από την εγχώρια πέμπτη φάλαγγα, ήταν η αφορμή για τη μελέτη από μέρους μου όλων αυτών των ειδών των ασύμμετρων απειλών για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου. Η δεύτερη έκδοση αυτού του βιβλίου έρχεται μετά τη βίαιη προσπάθεια της Τουρκίας να προωθήσει χιλιάδες λαθρομετανάστες τον Μάρτιο του 2020 και την απόκρουση αυτών από την Ελλάδα. Τότε όλοι χαρακτήρισαν τη προσπάθεια αυτή της Τουρκίας ως υβριδική επίθεση. Αυτή ήταν όμως μία μόνο πιο έντονη έκφραση. Η υβριδική αυτή απειλή συντελείται εδώ και πολλά χρόνια και αποφέρει ήδη αποτελέσματα αλλοιώνοντας τη πληθυσμιακή σύνθεση της Ελλάδας και της Ευρώπης.

Σε μια εποχή που όλη η Ευρώπη ταλανίζεται από υπογεννητικότητα,^{32,33} πολιτικοί όπως η Γερμανίδα καγκελάρια Μέρκελ, σκεπτόμενοι μόνο με οικονομικά κριτήρια θεώρησαν πιθανώς ότι η λύση για την έλλειψη φθηνών εργατικών χεριών ήταν η αθρόα εισαγωγή μουσουλμάνων μεταναστών. Με το πρόσχημα του πολέμου στη Συρία, στρατιές νέων σε ηλικία, αλλόφυλων, αλλόθρησκων και με διαφορετική κουλτούρα εισέβαλλαν σε όλη την Ευρώπη και ειδικά στην Ελλάδα που ενδιαφέρει εμάς. Ο λαθροεμποικισμός και η σταδιακή αντικατάσταση του ελληνικού πληθυσμού λόγω της αντίστοιχης μετανάστευσης εκατοντάδων χιλιάδων νέων Ελλήνων σε παραγωγική και αναπαραγωγική ηλικία, είναι ένα έγκλημα κατά της φυλής και του έθνους μας που διαπράχθηκε και συνεχίζει και διαπράττεται. Σε συνδυασμό με το κατ' εξακολούθησιν έγκλημα των πολιτικών μας ηγεσιών, αυτό της μη λήψης μέτρων για την αντιστροφή της υπογεννητικότητας, αποτελούν εθνική καταστροφή μεγαλύτερη και από τη Μικρασιατική καταστροφή.

Όπως κάθε έγκλημα έχει ένα κίνητρο, πρέπει να δούμε και εδώ ποιος είχε το κίνητρο και ποιος επωφελείται από αυτή τη προσπάθεια διάλυσης του

³²Eurostat, <http://ec.europa.eu/eurostat>

³³Statista, <https://www.statista.com>

ελληνισμού μέσα στο εθνικό του κράτος μέσω της δημογραφικής κατάπτωσης και αντικατάστασής του.

Καταρχήν, ωφελούνται πολιτικοί παράγοντες. Νεοφιλελεύθεροι και κυρίως Μαρξιστές της Σχολής της Φρανκφούρτης. Ο καθένας από τη δική του οπτική γωνία και με τους δικούς τους στόχους. Αλλά και οι οικονομικοί παράγοντες σε παγκόσμιο επίπεδο. Όλοι αυτοί επιθυμούν μία παγκοσμιοποιημένη κοινωνία που θα παράγει και θα καταναλώνει. Παράγοντες που ονειρεύονται τις Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης και κοινωνίες χωρίς αντιστάσεις που προέρχονται από την εθνική, κοινωνική και θρησκευτική τους συνοχή. Μία Ευρώπη γενικότερα που δε θα έχει πλέον χριστιανικές βάσεις και θα είναι ένα μείγμα πολιτισμών χωρίς όμως ο κάθε πολιτισμός να αφήνεται να αναπτυχθεί και να ακολουθήσει τη δική του ιστορική πορεία.

Ακόμα πιο άμεσα επωφελούνται από τη πληθυσμιακή μας μείωση, γήρανση και αντικατάσταση από ξένους, οι βόρειοι και ανατολικοί μας γείτονες αλλά και γενικότερα κράτη που έχουν συμφέροντα και δραστηριοποιούνται στην ευρύτερη περιοχή μας. Όλοι έχουν διεκδικήσεις. Τσαμουριά, Μακεδονία, Θράκη, Αιγαίο, Κύπρος, αδιαφορώντας τελείως για το διεθνές δίκαιο και σκεπτόμενοι μόνο το εθνικό συμφέρον τους και επιδιώκοντας το προαιώνιο ζητούμενο όλων των

ανθρωπίνων κοινωνιών, την επέκταση. Επομένως τους συμφέρει μία γονατισμένη, γηρασμένη και μη κατοικούμενη από Έλληνες (οι μόνοι που θα παλέψουν για αυτήν) αλλοτριωμένη Ελλάδα.

Τέλος ωφελούνται οι κάθε λογής φανατικοί Ισλαμιστές που θέλουν να επεκτείνουν το θρησκευτικό τους πόλεμο στην Ευρώπη, αν και γι' αυτούς η Ελλάδα είναι απλώς μία ενδιάμεση στάση προς την ολοκληρωτική κατάλυση του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Πως επιτυγχάνεται όλο αυτό; Έχει αναρωτηθεί ποτέ κανείς, πως γίνεται όλοι αυτοί οι «κατατρεγμένοι» και «μη έχοντες στον ήλιο μοίρα» από το Αφγανιστάν, το Πακιστάν και αλλού, να βρίσκουν τις δεκάδες χιλιάδες δολαρίων που απαιτεί το παράνομο ταξίδι τους; Αν είχαν τόσα χρήματα διαθέσιμα θα έμεναν στο τόπο τους. Από κάπου χρηματοδοτούνται και για να χρηματοδοτούνται από κάπου εξυπακούεται ότι εξυπηρετούν τους σκοπούς των χρηματοδοτών τους. Ακόμα και οι ΜΚΟ που διευκολύνουν με κάθε τρόπο την είσοδο λαθρομεταναστών στην Ελλάδα και τη λοιπή Ευρώπη, όχι μόνο παρέχοντας ανθρωπιστική βοήθεια αλλά ακόμα και παρανομώντας παρακολουθώντας τις τηλεπικοινωνίες και παρακάμπτοντας τις επίσημες

λιμενικές και στρατιωτικές υπηρεσίες³⁴ ή υποδεικνύοντας στους λαθρομετανάστες τακτικές και ψέματα για να ξεγελάσουν τους συνοριακούς ελέγχους³⁵ από κάπου πρέπει να χρηματοδοτηθούν. Κάποιοι που εργάζονται σε αυτές τις ΜΚΟ είναι όντως εθελοντές. Οι περισσότεροι όμως είναι έμμισθοι και φυσικά και η υλικοτεχνική τους υποστήριξη επίσης κοστίζει χρήματα. «Φιλανθρωπικές» οργανώσεις όπως του ιδρύματος του Τζορτζ Σόρος, το Open Society Foundations, χρηματοδοτούν όλες αυτές τις δραστηριότητες. Ιδρύουν, οργανώνουν και χρηματοδοτούν ΜΚΟ. Υποστηρίζουν χρηματικά, διαφημιστικά αλλά και δημοσιογραφικά, πολιτικούς και κόμματα που προωθούν την ατζέντα των «χορηγών» τους. Αξίζει το κόπο να ανατρέξει κανείς στις παραπομπές 43³⁶ και 44³⁷, στο κάτω μέρος αυτής της σελίδας, για να δει πως δραστηριοποιείται ο εν λόγω «φιλάνθρωπος» επιχειρηματίας για παράδειγμα στο κράτος της Αλβανίας. Αλλά όχι μόνο. Ο Ματθαίος

³⁴ ΜΚΟ σκάναραν το Λιμενικό, είχαν χάρτες της Μόριας, μιλούσαν με Τουρκία- Όλο το διαβιβαστικό της υπόθεσης, www.lesvospost.com, 29 Σεπτεμβρίου 2020

³⁵ “NGO exposed teaching migrants how to trick ‘f***stupid’ EU border guards”, www.rt.com 13 November 2018

³⁶ “State Department Records Show Obama Administration Helped Fund George Soros’ Left-Wing Political Activities in Albania”, www.judicialwatch.org, 4 April 2018

³⁷ Συνάντηση George Soros με τον Έντι Ράμα στην Βιέννη, www.himara.gr, 19 Νοεμβρίου 2018

Τσιμπάκης, σύμβουλος του Έλληνα πρωθυπουργού Α. Τσίπρα, παραδέχθηκε ότι ήταν κάποτε στο μισθολόγιο του Open Society όπως και η Σκοπιανή υπουργός άμυνας, Radmila Sekerinska. Και η λίστα είναι μακρά...

Όσον αφορά σε κυβερνητικό και πολιτικό επίπεδο, όλοι μας είμαστε μάρτυρες των «λαθρομεταναστευτικών ροών», του «η θάλασσα δεν έχει σύνορα», των «ανοιχτών διαδρόμων στον Έβρο» και του «λιάζονται και εξαφανίζονται» της κομμουνιστικής κυβέρνησης της Ελλάδος. Από την άλλη μεριά του Αιγαίου, η Τουρκία επ' ευκαιρία του Συριακού εμφυλίου που εν πολλοίς προκάλεσε και σαφώς ενίσχυσε, χρησιμοποίησε και κατεύθυνε με μαεστρία τις νέες αυτές ορδές βαρβάρων. Εκμεταλλεύθηκε τους «χρήσιμους ηλίθιους» και ιδεοληπτικούς των Αθηνών για να αυξήσει τις ροές των λαθρομεταναστών αλλά όχι μόνο. Εκβίασε καθαρά την Ευρωπαϊκή Ένωση για περισσότερα χρήματα, υποτίθεται για τη συντήρησή τους και όταν δεν τα ελάμβανε «άνοιγε τις κάνουλες» που προσωρινά η ίδια έλεγχε και έκλεινε.

Η λαθρομετανάστευση αποτελεί πραγματικά ένα στρατηγικό γεωπολιτικό όπλο αυτή τη στιγμή στα χέρια της Τουρκίας, ισχυρότερο από χιλιάδες πυραύλους. Επιτυγχάνει τη φυλετική και θρησκευτική αλλοίωση και μετάλλαξη της χώρας μας. Καταστρέφει τη κοινωνική

συναχθή αφού η κοινωνία σταδιακά παύει να έχει κοινά πολιτιστικά, θρησκευτικά ακόμα και γλωσσικά χαρακτηριστικά και όλα αυτά με την ενεργό συνέργεια των εν Ελλάδι ιδεοληπτικών της αριστεράς αλλά και των πολιτικών καιροσκόπων, που για τις επιπλέον ψήφους³⁸ των ευγνωμονούντων νομιμοποιημένων λαθρομεταναστών, διαλύουν κυριολεκτικά το ελληνικό έθνος.

Αν συνεχιστεί η παρούσα κατάσταση, σε λίγες δεκαετίες η Ελλάδα κατά το ήμισυ θα είναι Αφγανική, Πακιστανική κλπ. Μπορεί να φανταστεί ποτέ κανείς μία Ελλάδα με Ισλαμική πλειοψηφία να ενδιαφέρεται για τη πολιτιστική μας κληρονομιά; Έχουμε επίσης τα ζητήματα εθνικής ασφαλείας σε μια περιοχή με εχθρικές και μουσουλμανικές χώρες. Όσο γραφικό και αν ακούγεται στους κατοίκους αυτής της χώρας που δεν τους απασχολούν ζητήματα πέρα από τη καθημερινότητα, η απειλή από τη Τουρκία είναι υπαρκτή. Οι πολιτικοί στις δηλώσεις τους κάθε χρόνο, μετά από κάθε παρέλαση, μας έχουν συνηθίσει στο γνωστό «μικρότερος αλλά ισχυρότερος ελληνικός στρατός». Έως ότου στο τέλος θα τον εξαφανίσουν τελείως. Άλλοι εθελουφλώντας πιστεύουν ότι οι πόλεμοι του μέλλοντος θα είναι

³⁸Γεώργιος Γαλέος, «Νέο στρατό ψηφοφόρων ετοιμάζει ο ΣΥΡΙΖΑ ελληνοποιώντας αλλοδαπούς», <http://www.elkosmos.gr>, 11 Αυγούστου 2018

τεχνολογικοί και μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών, επομένως δε χρειαζόμαστε μεγάλους στρατούς και σίγουρα όχι μακρά ή και καθόλου στρατιωτική θητεία. Ωστόσο η ποσότητα έχει και αυτή τη δική της ποιότητα. Η ποιοτική υπεροχή που υποτίθεται ότι κατέχουμε ήδη απλώς και μόνο επειδή είμαστε Έλληνες και όλοι οι υπόλοιποι... μπουνταλάδες, μόνο ως ένα βαθμό μπορεί να υπερνικήσει τη ποσότητα. Και εν πάση περιπτώσει ως χώρα ούτε στη στρατιωτική τεχνολογία επενδύουμε, τους εξοπλισμούς τους έχουμε καταργήσει ακόμα και πριν την εποχή των μνημονίων και μειώνουμε συνεχώς και τη διάρκεια και τη ποιότητα της στρατιωτικής θητείας.

Όσοι είχαν τη τιμή να υπηρετήσουν τη στρατιωτική τους θητεία ή εξασκούν το λειτούργημα του στρατιωτικού ίσως είχαν την ατυχία να γίνουν μάρτυρες στο παρακάτω φαινόμενο σε κέντρα κατάταξης νεοσυλλέκτων. Αλλοδαποί που κατατάσσονται στον Ελληνικό Στρατό ως μέρος της διαδικασίας πολιτογράφησης τους είναι απείθαρχοι σε τέτοιο βαθμό που οι λόχοι τους περισσότερο θυμίζουν συμμορίες και τα στελέχη που είχαν την ατυχία να έχουν τεθεί επικεφαλής τους, δεσμοφύλακες που με δυσκολία αποτρέπουν τις εξεγέρσεις εντός των στρατοπέδων. Πραγματικά θλιβερό και αποκαρδιωτικό φαινόμενο. Οι πολιτικοί μας ηγέτες που τους πολιτογράφησαν το

έκαναν για τις ψήφους. Ο ελληνικός λαός όμως που στέλνει τα παιδιά του να υπηρετήσουν τη θητεία τους δίπλα σε αυτούς τους ξένους με ελληνικά διαβατήρια, μπορεί να τους εμπιστευτεί; Υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι κανείς από αυτούς τους αλλοδαπούς εκτιμά την ελληνική υπηκοότητα που αποκτά σε τέτοιο βαθμό ώστε να πολεμήσει και να θυσιαστεί για τη νέα του «πατρίδα», την Ελλάδα; Αν φτάσουμε βέβαια στο σημείο να χρειαστεί να πολεμήσουμε. Γιατί αν η Ελλάδα μεταλλαχθεί σε πολυπολιτισμική και κατά το ήμισυ μουσουλμανική, ποιος λαός και ποια κυβέρνηση θα έχει το ψυχικό σθένος να αντισταθεί στις τουρκικές διεκδικήσεις, όχι στο πεδίο της μάχης αλλά ούτε καν στο διπλωματικό πεδίο.

Δε πρέπει να υποτιμούμε μελλοντικές διεκδικήσεις με βάση μουσουλμανικούς πληθυσμούς εγκατεστημένους μόνιμα πλέον στην Ελλάδα. Μια εκδοχή αυτής της πολιτικής για παράδειγμα ακολουθεί το κράτος του Ισραήλ με τη πολιτική εγκατάστασης εποίκων στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη.

Μπορούμε επίσης εύκολα να φανταστούμε προβοκάτσιας οργανωμένες από τη Τουρκία μέσω μηνυμάτων σε κινητά τηλέφωνα και με όργανα τους μουσουλμάνους λαθρομετανάστες εντός της Ελλάδος. Βίαιες διαδηλώσεις μουσουλμάνων για περισσότερα

δικαιώματα ή περί καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, που προβάλλονται άμεσα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για να έχουν και μεγαλύτερη απήχηση στο διεθνές ακροατήριο, που καταστέλλονται από το ελληνικό κράτος ίσως και με θύματα, για να ακολουθήσει η αυτόκλητη επέμβαση της Τουρκίας στη Θράκη ή σε κάποιο νησί με σκοπό τη προστασία των ομόθρησκών της...

Άλλο σενάριο θα ήταν η απόκτηση πλειοψηφίας από αυτούς τους πληθυσμούς στη Θράκη ή κάποιο/κάποια από τα νησιά μας. Σταδιακά απαιτώντας αυτονομία και εφαρμογή της Σαρίας για να καταλήξουμε μετά από κάποια χρόνια στη αποκοπή εδαφών και ένωσή τους με τη Τουρκία, όπως συνέβη με το Κόσσοβο, το ιστορικό λίκνο των Σέρβων που χάθηκε μέσα από τα χέρια τους για να ενωθεί κάποια στιγμή με την Αλβανία.

Δεν πρόκειται περί σεναρίων εθνικιστικής φαντασίας αλλά περί γεγονότων που συμβαίνουν αυτή τη στιγμή στη χερσόνησο του Αίμου και τη Μέση Ανατολή. Δε πρέπει επίσης να σκεπτόμαστε με ορίζοντα τετραετιών. Ως έθνος πρέπει να σκεπτόμαστε με ορίζοντα δεκαετιών ή και γενεών ολόκληρων. Έτσι ακριβώς σκέπτεται για παράδειγμα η Ρωσία. Με πληθυσμό 145 εκατομμυρίων και μια τεράστια σε έδαφος επικράτεια θα μπορούσε να αδρανήσει. Ωστόσο

αναγνώρισε το πρόβλημα της ύπαρξης σημαντικής μουσουλμανικής μειονότητας στο έδαφός της και κυρίως στις περιοχές του Καυκάσου. Αλλά όχι μόνο. Αναγνωρίστηκε επίσης και η συνεχής αύξηση της εισροής κινεζικών πληθυσμών στα εδάφη της στη Σιβηρία και την Άπω Ανατολή που έτειναν να ανατρέψουν τη πληθυσμιακή υπεροχή των Ρώσων στη περιοχή και μακροπρόθεσμα, να αμφισβητηθεί η κυριαρχία της σε μια μελλοντική νέα στιγμή αδυναμίας της Ρωσίας. Οι Κινέζοι αυτοί εισέρχονταν στη Ρωσία όπως και στην Ευρώπη προς αναζήτηση εργασίας. Η Ρωσία προχώρησε λοιπόν σε μείωση αυτών των νεοεισελθόντων κινεζικών πληθυσμών με έξωση και επιστροφή τους στη Κίνα και στη καθιέρωση μεταναστευτικών ορίων σύμφωνα με τις συγκεκριμένες ανάγκες της ρωσικής οικονομίας στη περιοχή.³⁹ Παράλληλα η Ρωσία εδώ και μία δεκαετία δίνει σοβαρά οικονομικά κίνητρα ώστε να αυξηθεί ο ρυθμός γεννήσεων των Ρώσων. Στον αντίποδα η Κίνα του 1,4 δισεκατομμυρίων ανθρώπων ανακάλεσε το 2015 το νόμο του 1980 που επέτρεπε ένα μόνο παιδί, υπό το φόβο της γήρανσης του πληθυσμού της και της αυξανόμενης απειλής του άλλου γεωπολιτικού της

³⁹Στέφανος Σωτηρίου, *Δημογραφικό και Λαθρομετανάστευση*, Ελεύθερος Κόσμος, <https://www.youtube.com>, 29 Ιανουαρίου 2019

αντιπάλου, της Ινδίας.⁴⁰ Βλέπουμε λοιπόν ότι ακόμα και τεράστιες χώρες εκατοντάδων εκατομμυρίων ή και δισεκατομμυρίων πόσο σοβαρά λαμβάνουν την απειλή της λαθρομετανάστευσης και του αρνητικού δημογραφικού. Κατά συνέπεια, ο κίνδυνος εξαφάνισης για μικρότερες πληθυσμιακά χώρες είναι πραγματικά τεράστιος και άμεσος μέσα σε ιστορικά χρονικά πλαίσια!

Εκτός λοιπόν από τη λαθρομετανάστευση ή λαθροεπικισμό καλύτερα, ο άλλος άξονας της επίθεσης κατά του ελληνισμού είναι η υπογεννητικότητα. Η Ελλάδα βρίσκεται ανάμεσα στις τελευταίες χώρες στην Ευρώπη αλλά και στο κόσμο από πλευράς γεννήσεων.⁴¹ Οι Έλληνες πολιτικοί φυσικά το γνωρίζουν. Έχουν συσταθεί επιτροπές στη βουλή εδώ και δεκαετίες. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι και φυσικά όλες αυτές οι επιτροπές καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα, στο ότι γερνάμε και μειωνόμαστε.⁴² Τίθεται λοιπόν το ερώτημα. Αφού το γνωρίζουμε γιατί δε κάνουμε τίποτα ως κράτος; Είναι θέμα χρημάτων ή συμβαίνει κάτι άλλο; Οι πολιτικοί μας πάντα εύρισκαν τρόπους και χρήμα να προσλάβουν δημοσίους υπαλλήλους προς άγραν ψήφων. Γιατί δε μπόρεσαν ή δε θέλησαν ποτέ να κάνουν κάτι αντίστοιχο

⁴⁰Στέφανος Σωτηρίου, *Δημογραφικό και Λαθρομετανάστευση*, Ελεύθερος Κόσμος, <https://www.youtube.com>, 23 Οκτωβρίου 2018

⁴¹Eurostat, <http://ec.europa.eu/eurostat>

⁴²*Διακομματική Επιτροπή της Βουλής για το Δημογραφικό*, 2018

προς ενίσχυση των τριτέκτων και των πολυτέκνων; Είναι απλώς θέμα προτεραιοτήτων και έξωθεν εντολών και κατευθυντήριων γραμμών.

Επίσης αυτό που ίσως δε συνειδητοποιούμε πολλοί είναι ότι όσο περισσότερο καθυστερούμε να λάβουμε μέτρα τόσο πιο δύσκολη και ίσως μη αναστρέψιμη γίνεται η κατάσταση. Κάθε χρόνο γερνάμε ως έθνος, που σημαίνει ότι λιγότερες Ελληνίδες βρίσκονται σε ηλικία τεκνοποίησης. Με άλλα λόγια είναι πιο δύσκολο να αυξήσουμε το πληθυσμό μας έχοντας ως αναπαραγωγική βάση εκατό χιλιάδες Ελληνίδες αντί μισό εκατομμύριο.

Σε αυτά έρχεται να προστεθεί και η νομιμοποίηση των εκτρώσεων εδώ και δεκαετίες από τους πολιτικούς μας ταγούς προς χάριν της συμμόρφωσής μας με τα διεθνή και εισαγόμενα πρότυπα. Και όχι μόνο αυτό, αλλά καλύπτονται και τα έξοδα από τα κρατικά νοσοκομεία και το ΙΚΑ. Αντίθετα η τεχνητή γονιμοποίηση δεν καλύπτεται. Λόγω του μεγάλου ποσοστού ανεργίας των νέων ή λόγω του ακριβώς αντίθετου, των υψηλών απαιτήσεων επαγγελματικής καριέρας και διάρκειας σπουδών προς απόκτηση ακαδημαϊκών τίτλων, πολλοί νέοι αργούν να μπουν στη διαδικασία δημιουργίας οικογένειας και

τεκνοποίησης. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση των προβλημάτων γονιμότητας κυρίως στις γυναίκες.

Την αντίθετη πρακτική βλέπουμε στη Τουρκία. Αν και οι εκτρώσεις εξακολουθούν να είναι νόμιμες, η πρακτική του κράτους είναι ιδιαίτερα αρνητική απέναντι σε αυτές. Κρατικά νοσοκομεία με διάφορους τρόπους αποθαρρύνουν τις εκτρώσεις και ελάχιστα από αυτά προσφέρουν πλέον αυτές τις υπηρεσίες έστω και ανεπίσημα.⁴³ Φυσικά η γραμμή αυτή έρχεται από τη κορυφή της κυβέρνησης με τον ίδιο τον Τούρκο πρόεδρο Ερντογάν να χαρακτηρίζει τις εκτρώσεις ως φόνο.⁴⁴ Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα την αποθάρρυνση της κοινωνίας να προβαίνει με τόση ευκολία, όπως στη Ελλάδα, σε αυτές τις πράξεις.

Παράλληλα, τα τελευταία χρόνια λόγω κυρίως της επίδρασης της αμερικανικής κουλτούρας μέσω της τηλεόρασης και του κινηματογράφου, παρατηρούμε μία αύξηση της αποδοχής της ομοφυλοφιλίας από τις κοινωνίες της Ευρώπης και φυσικά και της Ελλάδος. Είναι «της μόδας» οτιδήποτε προάγει αυτό το τρόπο ζωής σε

⁴³Constanze Letsch, «*Istanbul hospitals refuse abortion as government's attitude harden*», <https://www.theguardian.com>, 4 February 2015

⁴⁴Constanze Letsch, «*Istanbul hospitals refuse abortion as government's attitude harden*», <https://www.theguardian.com>, 4 February 2015

αντίθεση με τις πατροπαράδοτες αξίες της οικογένειας που βάζονται ως οπισθοδρομικές. Ποτέ για παράδειγμα δε θα παρουσιαστεί ως πρότυπο ή ως κεντρικά πρόσωπα σε μια ταινία μια πολύτεκνη οικογένεια. Παρουσιάζονται όμως πολύ συχνά «νέου τύπου» οικογένειες ή τρόποι ζωής. Η συνεχόμενη προβολή αυτών των προτύπων μπορεί όντως να σπρώξει κάποιον νέο ή νέα προς αυτή τη κατεύθυνση όσο και να ακούγεται περίεργο.

Στις ΗΠΑ η Αμερικανική Ένωση Ψυχολόγων έχει παραδεχθεί ότι παρά τη πληθώρα μελετών σχετικά με το εάν η ομοφυλοφιλία οφείλεται σε γενετικά, ορμονικά, κοινωνικά ή πολιτιστικά αίτια ή αν διαμορφώνεται κατά την παιδική ηλικία, κανείς δε μπορεί να δώσει μία απόλυτη απάντηση.⁴⁵ Οι σεξουαλικές προτιμήσεις λοιπόν των νέων επηρεάζονται σε σημαντικό βαθμό από το περιβάλλον τους και γι' αυτό άλλωστε βλέπουμε τις ενορχηστρωμένες προσπάθειες ομοφυλοφιλικής προπαγάνδας από επιδοτούμενες ΜΚΟ δικαιωματιστών από τις πολύ μικρές ηλικίες εντός των σχολείων, **ακόμα και νηπιαγωγείων**, σε πολλές χώρες του κόσμου.

Έτσι για κάποια, έστω λίγα, νεαρά άτομα, ειδικά αν έχουν μια γενετική προδιάθεση προς την ομοφυλοφιλία ή έλξη και προς τα δύο φύλα ή κάποια

⁴⁵American Psychological Association, <http://www.apa.org>

ψυχολογικά προβλήματα, η συνεχής διαφήμιση αυτών των προτύπων ή η ανατροφή μέσα σε ομοφυλοφιλικές οικογένειες, μπορεί πραγματικά να τα επηρεάσει να ακολουθήσουν το δρόμο της ομοφυλοφιλίας και όχι της ετεροφυλοφιλίας και της δημιουργίας οικογένειας.

Η νομιμοποίηση των γάμων μεταξύ ομοφυλοφίλων και της υιοθέτησης παιδιών από αυτούς, πέρα από όποιες ηθικές ή θρησκευτικές αντιρρήσεις μπορεί να έχει κάποιος, έχει λοιπόν και μία καθαρά πρακτική αρνητική επίπτωση. Αυξάνεται ο αριθμός των ομοφυλόφιλων που δεν τεκνοποιούν και αν υιοθετούν και παιδιά ή αποκτούν παιδιά μέσω τεχνητής γονιμοποίησης, μπορεί εν τέλει να τα σπρώξουν και αυτά, έστω και άθελα των ομοφυλόφιλων γονέων τους, προς την ομοφυλοφιλία, λόγω των προτύπων που θα τους παρουσιάζουν καθημερινά μέσα στην οικογένεια.

Βλέπουμε λοιπόν ξενόφερτα ήθη και νομοθεσίες προπαγανδιζόμενα και προωθούμενα από οικονομικά και πολιτικά κέντρα με άλλους σκοπούς και σχέδια για την Ευρώπη και τον κόσμο, να δρουν μεταξύ άλλων και στη χώρα μας. Παρατηρούμε κατευθυνόμενες ορδές λαθροεπικιστών από μία εχθρική μας χώρα, τη Τουρκία και από μία εχθρική προς το πολιτισμό μας θρησκεία, το Ισλάμ, να εισβάλουν σχεδόν ανενόχλητες και να γίνονται αποδεκτές με ανοικτές αγκάλες από εγχώριους

χρήσιμους ηλίθιους αν όχι εντολοδόχους ξένων δυνάμεων. Τέλος, λόγω της οικονομικής κρίσης, της μετανάστευσης των νέων Ελλήνων, αλλά κυρίως λόγω των αδιάφορων πολιτικών ηγεσιών των τελευταίων δεκαετιών που αναγνωρίζουν, καταγράφουν το πρόβλημα της υπογεννητικότητας αλλά δε κάνουν τίποτα, προωθείται για πρώτη φορά στην ιστορία η βιολογική εξόντωση του ελληνισμού.

Πολιτισμικός Πόλεμος

Πολιτισμικός πόλεμος ή πολιτιστική προπαγάνδα ή πολιτιστική διπλωματία είναι μια μακροχρόνια διαδικασία με σκοπό τη προώθηση και διασπορά μιας κουλτούρας και των συνηθειών και κανόνων της με σκοπό την επικράτηση αυτών και την πολιτισμική αφομοίωση όσων έχουν διαφορετικές συνήθειες ή απόψεις.

Είναι μία αρχαία μορφή επεκτατικού πολέμου. Εφαρμόστηκε από τους Έλληνες και τους Ρωμαίους στα αρχαία χρόνια με τη διάδοση και επιβολή της γλώσσας και του πολιτισμού τους, η επίδραση των οποίων διήρκεσε αιώνες και εν μέρει διαρκεί μέχρι σήμερα. Εφαρμόστηκε επίσης συστηματικά και με επιτυχία επί Βυζαντίου με την «εξαγωγή» βυζαντινών πριγκιπισσών

και των ακολούθων τους και του πολιτισμού που μετέφεραν σε όλη την Ευρώπη. Χαρακτηριστική εφαρμογή του ήταν και κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, με την εκπομπή ραδιοφωνικών προγραμμάτων πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα, το λαθρεμπόριο αμερικανικών ταινιών και τη προαγωγή συμβόλων όπως της Coca-Cola, των McDonald's και των Levis. Η παγκόσμια απήχηση τέτοιων συμβόλων αμερικανοποίησης, συνηγορούν στην επιτυχία αυτής της μεθόδου.

Η πολιτιστική κυριαρχία των ΗΠΑ στις μέρες μας, αποτελεί ένα γεγονός εύκολα αντιληπτό. Ότι γνώμη και αν έχει κανείς για τον αμερικανικό πολιτισμό ή την αισθητική του, αναμφίβολα εξασκεί έναν μαγνητισμό, ειδικά στη νεολαία. Η προβολή του προτύπου της επιτυχίας ή της ικανοποίησης μέσα από την απόκτηση υλικών αγαθών που προβάλλεται μέσα από τον παγκόσμια κυρίαρχο αμερικανικό κινηματογράφο και τηλεόραση έχει εισβάλλει παντού. Το ίδιο συμβαίνει και με τη μουσική, το φαγητό, το τρόπο ντυσίματος κλπ. Η γλώσσα του διαδικτύου είναι τα αγγλικά ενώ και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα των ΗΠΑ (εντός και εκτός της χώρας) μορφώνουν κάθε χρόνο εκατοντάδες χιλιάδες ξένους μαθητές και φοιτητές που με τη σειρά τους επιστρέφουν στις χώρες τους για να ζήσουν, να δουλέψουν ακόμα και να κυβερνήσουν μεταφέροντας

μαζί τους το πολιτισμό και τις πολιτικές και οικονομικές θεωρήσεις που έμαθαν στις ΗΠΑ.⁴⁶

Βλέπουμε δηλαδή ότι χωρίς να χυθεί αίμα και χωρίς «χοντροκομμένη» προπαγάνδα, οι ΗΠΑ διαδίδουν στο κόσμο τις φιλελεύθερες ιδέες τους περί οικονομίας, δημιουργούν φίλα προσκείμενες μάζες καταναλωτών και εκπαιδεύουν μελλοντικούς ηγέτες άλλων χωρών. Οι ΗΠΑ ωστόσο παρά τη πρωτοκαθεδρία τους δεν είναι οι μόνες που εφαρμόζουν τέτοιες «μαλακές» πολιτικές επέκτασης της επιρροής τους. Η Κίνα, μια ανερχόμενη δύναμη προσπαθεί με το κινηματογράφο και το διαδίκτυο να ανατρέψει αυτή τη πρωτοκαθεδρία. Αλλά και μικρότερες αλλά μακροπρόθεσμα σχεδιάζοντας χώρες πράττουν το ίδιο. Η Τουρκία με τις τηλεοπτικές της σειρές μεταδίδει μια εικόνα μεγαλείου και ισχύος. Έχει επίσης ιδρύσει και χρηματοδοτεί πληθώρα τουρκικών θρησκευτικών σχολείων στα Βαλκάνια και την Αφρική. Ενώ επίσης χορηγεί άπλετα υποτροφίες σε μουσουλμάνους υπηκόους ξένων χωρών δημιουργώντας στις περιοχές ενδιαφέροντός της, πολιτικούς και οικονομικούς πυρήνες από μελλοντικούς φίλους έως πράκτορές της.

⁴⁶Brzezinski Z, *The Grand Chessboard: American Primacy and its Geostrategic Imperatives*, 25

Με την επιβολή μιας ξένης κουλτούρας σε μία χώρα, αλλάζουν και οι γεωπολιτικοί της προσανατολισμοί. Για παράδειγμα, η Ελλάδα πάντα «έβλεπε» και προς την Ασία και προς την Αφρική. Με ελληνικές πόλεις και πληθυσμούς σε όλη την Εγγύς και Μέση Ανατολή αλλά και τη Βόρεια Αφρική, διατηρούσαμε πάντα σχέσεις και συμφέροντα ακόμα και όταν δεν ελέγγαμε αυτά τα εδάφη. Με την πλήρη υιοθέτηση όμως του δυτικού μοντέλου στο τρόπο ζωής, στη πολιτική διακυβέρνηση κλπ. διακηρύξαμε στον κόσμο ότι «ανήκουμε εις τη Δύση!». Αποτέλεσμα όμως αυτού είναι οι δυτικές μεγάλες δυνάμεις να μας έχουν «σίγουρους» συμμάχους τους και μέλη του στρατοπέδου τους ενώ αντίστοιχα εμείς ξεχάσαμε την ιστορία μας και τις σχέσεις μας με περιοχές και χώρες εκτός Δύσης. Αυτό οφείλεται πρώτον, διότι οι ηγεσίες μας είναι «εκπαιδευμένες» να κοιτούν μόνο δυτικά, αλλά και ο λαός θα του φαινόταν πλέον περίεργο η «μικρή Ελλάς» να ασχολείται και να διεκδικεί το μερίδιο της σε ζητήματα εξωευρωπαϊκά, όπως για παράδειγμα στη Μέση Ανατολή ή το Μαγκρέμπ. Απόδειξη τούτου, το πόσο περίεργο ακούγεται στον μέσο Έλληνα η πιθανότητα αποστολής Ελλήνων στρατιωτών στο Σαχέλ, μετά τη συμφωνία με τη Γαλλία το 2021. Πέρα από το ότι η ελληνική κοινωνία δεν είναι πλέον μαθημένη σε αγώνες και θυσίες, οι Έλληνες δεν κατανοούν τη σημασία της Αφρικής για τα ελληνικά συμφέροντα και ασφάλεια.

Η γλώσσα αποτελεί κύριο εργαλείο εξάπλωσης και διάδοσης ενός πολιτισμού. Είναι λίγο πολύ γνωστό ότι η διάδοση και επιβολή του ελληνικού πολιτισμού μετά τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου οφείλεται σε σημαντικό βαθμό στο ότι η ελληνική γλώσσα έγινε η διεθνής γλώσσα της εποχής κάτι το οποίο ίσχυε και μετά τη ρωμαϊκή κατάκτηση. Έτσι η ελληνική κυριαρχία ή επιρροή διατηρήθηκε σε όλη την ανατολική Μεσόγειο για 2000 χρόνια. Το ίδιο συνέβη και με την αγγλική γλώσσα. Η αγγλική γλώσσα επωφεληθήκε για να επιβληθεί διεθνώς από τη διαδοχή στη κορυφή της παγκόσμιας κυριαρχίας δύο αγγλόφωνων αυτοκρατοριών. Της Βρετανικής και της Αμερικανικής. Προς χάριν του εμπορίου και της εκπαίδευσης η αγγλική γλώσσα είναι ευρέως διαδεδομένη και επιτρέπει και στις λοιπές μορφές πολιτιστικής εισβολής να εξελιχθούν.

Και πιο μικρά κράτη όμως αντιλαμβάνονται τη σημασία της γλώσσας ως επιθετικό αλλά και ως αμυντικό όπλο. Οι βόρειοι γείτονες μας στο κράτος των Σκοπίων, χρησιμοποιούν μια σλαβική διάλεκτο που την ονομάζουν «μακεδονική» για να ενισχύσουν την εθνογένεση του πολυεθνικού τους κράτους και να εγείρουν διεκδικήσεις έναντι της Ελλάδος. Οι Εβραίοι της Παλαιστίνης κατά το 19^ο αιώνα και αργότερα το κράτος του Ισραήλ υιοθέτησαν και επαναφέραν σε χρήση την ξεχασμένη εβραϊκή γλώσσα για να ενισχύσουν τον εβραϊκό

εθνικισμό (σιωνισμό) στη προσπάθειά του για δημιουργία και επιβίωση του κράτους του Ισραήλ. Αντιλαμβάνονταν δηλαδή τη δύναμη της γλώσσας ως εργαλείο εξύψωσης του ηθικού και άντλησης εμπνεύσεως του λαού τους από τις αρχαίες του ρίζες. Τίθεται το ερώτημα λοιπόν, γιατί ενώ άλλα κράτη αντιλαμβάνονται τη σημασία και χρησιμοποιούν τη γλώσσα ως όπλο ή ως ενδυνάμωση και επιβεβαίωση της ιστορικής, πολιτιστικής και εθνολογικής τους συνέχειας, η Ελλάδα αυτοακρωτηριάστηκε από το παρελθόν της το 1976 με τη κατάργηση της καθαρεύουσας και αργότερα το 1982 και με τη κατάργηση του πολυτονικού που επέτρεπαν τη πιο εύκολη κατανόηση των έργων των προγόνων μας στο διάβα των αιώνων;

Ο εισαγόμενος πολιτισμός και τα ξενόφερτα ήθη και συνήθειες υποσκάπτουν τον ελληνισμό και με άλλους τρόπους. Αναφέρθηκε σε προηγούμενη παράγραφο για το δημογραφικό, η αύξηση της αποδοχής της ομοφυλοφιλίας από την ελληνική κοινωνία και τις επιπτώσεις σε πρακτικό επίπεδο με την αύξηση των ατόμων που ακολουθούν αυτό το τρόπο ζωής και κατά συνέπεια δε δημιουργούν οικογένειες με παιδιά.

Έχει επιπτώσεις ακόμα και στην οικονομία. Με τη νεολαία κυρίως να ακολουθεί τις διάφορες ξένες μόδες στο ρουχισμό, τη τέχνη, το φαγητό κλπ. με συνέπεια την

αύξηση των εισαγωγών και τη μείωση της παραγωγής αντίστοιχων ελληνικών προϊόντων.

Συμπερασματικά, οι ΗΠΑ ως κυρίαρχη πολιτιστική δύναμη στο κόσμο, εξασκεί μεγάλη επίδραση ποικιλοτρόπως στην Ελλάδα, εντάσσοντας τις ελληνικές πολιτικές ηγεσίες αλλά και τον ελληνικό λαό στη δική της σφαίρα επιρροής. Αλλά και μικρότερες χώρες όπως η Τουρκία προσπαθούν να εξαγάγουν το πολιτισμό για να δημιουργήσουν στους γείτονές τους αισθήματα θαυμασμού, να περάσουν τη προπαγάνδα τους αλλά και να δημιουργήσουν μελλοντικούς «φίλους», διαβρώνοντας εθνικές αντιστάσεις σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο, στις χώρες που αποτελούν στόχο.

Πολιτισμική προπαγάνδα

Η πολιτισμική προπαγάνδα είναι άμεσα συνδεδεμένη με τον πολιτισμικό πόλεμο. Αξίζει όμως το κόπο να επισημανθεί σε δική της παράγραφο. Δεν πρόκειται για προσπάθεια «διαφήμισης» του πολιτισμού μιας χώρας. Αναφερόμαστε κυρίως στις προσπάθειες αρπαγής πολιτισμού και ιστορίας προς αύξηση του κύρους, ιστορικού μεγέθους και πολιτιστικού βάρους ενός λαού.

Στη διάρκεια του Μεσοπολέμου χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτέλεσε η Γερμανία. Η προσπάθεια του Γερμανικού έθνους μέσω της ιστορίας και μυθολογίας των Τευτόνων και των Σκανδιναβών να επεκτείνουν το ιστορικό τους βάθος στα βάθη των αιώνων και της προϊστορίας για να αποδείξουν τη καθαρότητα της καταγωγής τους και τον ιστορικό τους ρόλο.

Πιο γνωστό παράδειγμα στους Έλληνες, ειδικά σε όσους έχουν ταξιδέψει στη Τουρκία, είναι η προσπάθεια κατήλευσης των αρχαιοελληνικών μνημείων από τους Τούρκους νομάδες επιδρομείς που ήρθαν στη περιοχή χιλιάδες χρόνια αργότερα. Μπορεί ο Έλληνας περιηγητής στη Τουρκία να χασκογελά όταν βλέπει ή ακούει τέτοιες περιγραφές από τους ντόπιους οδηγούς. Η προπαγάνδα της Τουρκίας όμως δεν απευθύνεται σε μας αλλά στους ανύποπτους Ευρωπαίους κλπ. επισκέπτες που θα επιστρέψουν στη χώρα τους με εσφαλμένη εντύπωση. Είναι εύκολο να τους χαρακτηρίσουμε ως ανιστόρητους που δε γνωρίζουν την ιστορία μας και πέφτουν θύμα της προπαγάνδας των Τούρκων αλλά ας αναλογιστούμε, πόσο καλά γνωρίζουμε εμείς την ιστορία μιας περιοχής ή ενός λαού όταν επισκεπτόμαστε για παράδειγμα, την Αίγυπτο, τη Σκωτία, τη Νότιο Αμερική, την Ιαπωνία κλπ.;

Ωστόσο, δεν είναι μόνο οι τουρκοί τουριστικοί οδηγοί. Το 2018 η Τουρκία το ανακήρυξε «έτος της

Τροίας». Της ελληνικής Ομηρικής Τροίας, χωρίς όμως αυτές τις διευκρινήσεις. Πέρα από αυτό, η Τουρκία (και η Γερμανία) επιδιώκει την επιστροφή των θησαυρών της Τροίας από τη Ρωσία, ενώ η Ελλάδα δυστυχώς όχι. Αν τώρα κάποιος θεωρεί ότι η ανιστόρητη προπαγάνδα της δεν έχει καμία επίπτωση και απευθύνεται σε μη γνώστες ή ανόητους ως αναλογιστεί το επόμενο παράδειγμα.

Οι Σκοπιανοί αναδείχθηκαν οι ανώτατοι μετρ της πολιτισμικής προπαγάνδας και έφεραν απτά αποτελέσματα για το κράτος τους. Εκδόσεις βιβλίων, πανεπιστημιακές έδρες, πληρωμένες καταχωρήσεις κλπ. στο εξωτερικό, με υπομονή και επιμονή επί δεκαετίες. Στο δε εσωτερικό του κρατιδίου, από την εποχή της ενωμένης Γιουγκοσλαβίας, προπαγάνδα και επιβολή μιας τεχνητής διαλέκτου.⁴⁷ Έναντι αυτών αντιτάξαμε την αδιαφορία και την επανάπαυση ότι έχουμε το ιστορικό δίκαιο με το μέρος μας. Δε κινητοποιήσαμε τους χιλιάδες ελληνιστές καθηγητές στο εξωτερικό και τους αφήσαμε χωρίς αναγνώριση ή ενίσχυση. Αντίθετα τα Σκόπια πληρώσανε και επιβραβεύσανε όποιον τους άκουγε. Αποτέλεσμα αυτού, πέρα από τα στεγνά πολιτικά συμφέροντα των κυβερνήσεων των ΗΠΑ, της Γερμανίας, του NATO κλπ. να έχει δημιουργηθεί μια παγκόσμια κοινή γνώμη, που αποκαλεί τα Σκόπια, Μακεδονία και

⁴⁷CognoscoTeam, <http://cognoscoteam.gr>

αδυνατεί να μας κατανοήσει και συμπαρασταθεί στη διαμάχη μας με το μικρό αυτό κράτος.

Ίσως θεωρήσαμε ότι η Γιουγκοσλαβία ανήκε στο ανατολικό μπλοκ ενώ εμείς ανήκαμε εις τη Δύση και ως εκ τούτου θα προστατευόμασταν εις τον αιώνα τον άπαντα. Αυτό όμως είναι και ένα από τα κεντρικά νοήματα αυτού του βιβλίου. Η ιστορία προχωράει. Τα δεδομένα αλλάζουν και ως κράτος και ως έθνος πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δράσουμε την όποια ευκαιρία.

Πληροφοριακός Πόλεμος

Ο πόλεμος της πληροφορίας έχει πολλούς ορισμούς και περιλαμβάνει πολλές έννοιες και εφαρμογές. Εν τέλει, ο τρόπος και τα μέσα διεξαγωγής του είναι αυτά που τον ορίζουν. Μπορεί να περιλαμβάνει στρατιωτική ή βιομηχανική κατασκοπία. Μπορεί να περιλαμβάνει συλλογή, μετάδοση, προστασία, υποκλοπή, άρνηση, παρεμβολή ή και αλλοίωση στρατιωτικών επικοινωνιών ή επικοινωνιών σε οποιοδήποτε ανταγωνιστικό πεδίο.⁴⁸ Στον πληροφοριακό πόλεμο εντάσσονται επίσης η μετάδοση ψευδών ειδήσεων, η παραπληροφόρηση και η

⁴⁸Megan Burns, «*Information Warfare: What and how?*», <http://www.cs.cmu.edu>

προπαγάνδα με σκοπό τη καταρράκωση του ηθικού του εχθρού ή τη χειραγώγησή του. Άλλωστε κάποιες εκφάνσεις του πληροφοριακού πολέμου είναι στενά συνδεδεμένες και με τον ψυχολογικό πόλεμο.

Καταρχήν, η πιο βασική και ταυτόχρονα πιο παλαιά μορφή αυτού του πολέμου αποτελεί η κατασκοπία. Πάντα δύο αντίπαλα κράτη ή στρατοί ήθελαν να γνωρίζουν τις κινήσεις και τις δυνάμεις του αντιπάλου. Σχεδόν όλα τα κράτη διαθέτουν υπηρεσίες πληροφοριών, μεταξύ αυτών και η Ελλάδα. Είναι λυπηρή βέβαια η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ΕΥΠ. Έχει επιβληθεί συνδικαλισμός(!) σε μια τόσο ευαίσθητη υπηρεσία που πρέπει να εκτελεί το έργο της αδιάσπαστη, με ομόνοια και με μόνο γνώμονα το κοινό εθνικό συμφέρον έναντι οποιουδήποτε το επιβουλεύεται. Ο προϋπολογισμός της συνεχώς μειώνεται και κατά 85% είναι πλέον αφιερωμένος στη μισθοδοσία και με μόνο το υπόλοιπο 15% για διεξαγωγή επιχειρήσεων.⁴⁹ Τέλος, η ΕΥΠ απολαμβάνει ελάχιστη εκτίμηση από τη πολιτική ηγεσία και οι πληροφορίες της απαξιώνονται ή ούτε καν γίνονται δεκτές ως εισηγήσεις ακόμα και σε περιόδους κρίσεων όπως στα Ίμια το 1996.

Σε άλλες όμως χώρες, οι υπηρεσίες πληροφοριών αποτελούν σημαντικότερα εργαλεία άσκησης και

⁴⁹Defencepoint, <https://defence-point.gr>

διαμόρφωσης πολιτικής. Οι επικεφαλής των υπηρεσιών αυτών συμμετέχουν στα συμβούλια εθνικής ασφαλείας, οι πληροφορίες τους γίνονται δεκτές και οι προτάσεις τους για δράση εισακούονται. Το μικρό Ισραήλ είναι πασίγνωστο πως πέρα από τη κλασική συλλογή πληροφοριών, οι υπηρεσίες του χρησιμοποιούνται επίσης για δολιοφθορές εχθρικών στρατηγικών στόχων όπως ο υπό κατασκευή πυρηνικός αντιδραστήρας του Ιράν⁵⁰ ή και για δολοφονίες ατόμων με ρόλους κλειδιά σε υπηρεσίες των αντιπάλων του.^{51,52} Βλέπουμε δηλαδή μία χώρα των οκτώ εκατομμυρίων να διενεργεί επιχειρήσεις δολιοφθοράς και να δολοφονεί πυρηνικούς επιστήμονες μιας εχθρικής χώρας δεκαπλάσιου από αυτή πληθυσμιακού μεγέθους, μέσα στο έδαφός της. Τροφή προς σκέψη και σύγκριση με τη χώρα μας και το δικό της γεωπολιτικό εχθρό. Τι μπορεί να κάνει μία χώρα όταν υπάρχει θέληση για επιβίωση, επιβολή και κυριαρχία, ανεξάρτητα του μεγέθους της.

Μένοντας στο Ισραήλ για λίγο και στις προσπάθειές του να εμποδίσει το Ιράν να αποκτήσει πυρηνικά όπλα, αξίζει να αναφερθούμε σε άλλη μια

⁵⁰«*Foreign Power*» *Behind Explosion at Iran Nuclear Facility*, <http://www.israeltoday.co.il>, 10 October 2014

⁵¹«*Israel Behind Assassinations of Iran Nuclear Scientists Ya'Alon Hints*», <https://www.jpost.com>, 7 August 2015

⁵²Dan Raviv, «*US Pushing Israel to Stop Assassinating Iranian Nuclear Scientists*», <https://www.cbsnews.com>, 1 March 2014

μορφή πληροφοριακού πολέμου, αυτή του κυβερνοπολέμου. Το 2010, αποκαλύφθηκε ο ιός Stuxnet ο οποίος είχε προσβάλει τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και κυρίως τις φυγοκεντρωτές συσκευές εμπλουτισμού Ουρανίου.⁵³ Η δολιοφθορά αυτή εξ αποστάσεως από «hackers» έφερε το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν πολύ πίσω, εξασφαλίζοντας χρόνια ολόκληρα για το Ισραήλ για να σχεδιάσει περαιτέρω κινήσεις. Και η επίθεση αυτή δεν είναι η μόνη. Καθημερινά γίνονται τέτοιες επιθέσεις σε κρατικό, ιδιωτικό, εμπορικό, στρατιωτικό, βιομηχανικό και άλλα επίπεδα. Η δολιοφθορά υποδομών όπως ηλεκτρικά δίκτυα ή δίκτυα ύδρευσης και η κατασκοπία μέσω υπολογιστών είναι σχετικά φθηνή αν έχεις το κατάλληλο προσωπικό. Ταυτόχρονα η πρόσβαση σε πληροφορίες και τεχνολογία του αντιπάλου επιτρέπει «χρονικά άλματα» μειώνοντας το χρόνο και τα έξοδα έρευνας και ανάπτυξης. Τέλος, είναι τέτοιο το μέγεθος της πιθανής ζημιάς που μπορεί να προκαλέσει μια επίθεση μέσω του διαδικτύου, που ακόμα και μεγάλες δυνάμεις καταφεύγουν σε ακραίες λύσεις. Φημολογείται ότι εθνικά ευαίσθητες υπηρεσίες της Ρωσίας δε χρησιμοποιούν πλέον ηλεκτρονικούς υπολογιστές αλλά

⁵³William J. Broad, John Markoff, David Sanger, «Israeli Test on Worm Called Crucial in Iran Nuclear Delay», <https://www.nytimes.com>, 15 January 2011

γραφομηχανές! Θυσιάζοντας έτσι ταχύτητα και διευκόλυνση στο βωμό της προστασίας από εξωτερικούς εχθρούς.

Πέρα από τη συλλογή πληροφοριών, εξίσου μεγάλη σημασία έχει και η διάδοσή τους. Η πληροφόρηση ή καλύτερα η παραπληροφόρηση και η προπαγάνδα μπορούν να κατευθύνουν εξελίξεις και να επιτύχουν πολλές φορές αναίμακτα θεαματικά αποτελέσματα ίσα με κατακτήσεις ολόκληρων κρατών. Πολλοί θα θυμούνται τη προπαγάνδα από πολιτικούς και δημοσιογράφους στη Κύπρο προ του δημοψηφίσματος για το σχέδιο Ανάν. Όλοι αναφέρονταν στη τελευταία ευκαιρία και προσπαθούσαν να τρομάξουν το κόσμο με τις καταστροφές που θα έπεφταν στο νησί αν δε γινόταν δεκτό το σχέδιο. Ευτυχώς, χάρη στην ηγεσία του Τάσου Παπαδόπουλου, η πραγματική καταστροφή με την αποδοχή του σχεδίου αποφεύχθει. Κάτι ανάλογο συνέβη και στα Σκόπια με το δημοψήφισμα για την αποδοχή του ονόματος Βόρεια Μακεδονία με τη κάθοδο στο κρατίδιο σημαντικών ΝΑΤΟικών παραγόντων και Αμερικανών πολιτικών. Το ίδιο και στο Ηνωμένο Βασίλειο με το δημοψήφισμα για το Brexit, την Καταλονία με το δημοψήφισμα της απόσχισης και η λίστα είναι μακρά. Ότι πάει ενάντια στις θελήσεις του παγκόσμιου συστήματος ή της θελήσεως της Ευρωπαϊκής επιτροπής κλπ. πολεμείται με κάθε μέσο και ότι αντίστοιχα είναι

επιθυμία τους ενισχύεται με άπλετο χρήμα, προπαγάνδα και με τη συνδρομή πληρωμένων γραφίδων και πολιτικών.

Πιο φανερή μορφή του πληροφοριακού πολέμου ασφαλώς αποτελούν τα τηλεοπτικά δίκτυα, τα πρακτορεία ειδήσεων κλπ. Όλες οι χώρες που θέλουν να ακούγεται η δική του πλευρά των πραγμάτων έξω από τα σύνορα τους έχουν δημιουργήσει τους δικούς τους δορυφορικούς ειδησεογραφικούς τηλεοπτικούς σταθμούς και τις αντίστοιχες φυσικά σελίδες στο διαδίκτυο. Πρώτοι διδάξαντες ασφαλώς οι Βρετανοί με το BBC και τις διεθνείς υπηρεσίες του, ειδικά κατά το Β΄ ΠΠ. Το επόμενο μεγάλο άλμα επιτελέστηκε από τους Αμερικανούς και το CNN. Παίρνοντας το μάθημά τους από τον πόλεμο του Βιετνάμ, φροντίσανε και το εσωτερικό τους μέτωπο και την προπαγάνδα προς το εξωτερικό. Στο εσωτερικό όλα τα ΜΜΕ μπορεί να έχουν διαφορετική άποψη επί του οποιοδήποτε πολέμου, πάντα επαινούν όμως τους ένστολους για τις υπηρεσίες τους. Κάτι τέτοιο δε συνέβαινε ποτέ τη περίοδο του Βιετνάμ. Στο δε εξωτερικό, με μπροστάρη το CNN κατά τον πρώτο Πόλεμο του Κόλπου, η ροή ειδήσεων προς τα έξω ήταν πάντα ελεγχόμενη και στην υπηρεσία των εθνικών συμφερόντων. Φυσικά αυτό δε συμβαίνει μόνο σε περιόδους πολέμου. Οποτεδήποτε θέλει η αμερικανική ηγεσία, με συνεντεύξεις, ντοκιμαντέρ και

κάθε είδους προγράμματα, περνάει τη δική της γραμμή σε όλες τις χώρες που ασφαλώς έχουν πρόσβαση στα αγγλόφωνα και άρα ευρύτατα κατανοητά τηλεοπτικά τους δίκτυα.

Τα τελευταία χρόνια όμως πολλές άλλες χώρες ενστερνίστηκαν τις τακτικές των αγγλοσαξόνων. Η Ρωσία με το RussiaToday, το Κατάρ με το Al Jazeera, το Ιράν με το PressTV, η Σαουδική Αραβία με το Al Arabiya κλπ. Όλα αυτά τα κανάλια μεταδίδουν στα αγγλικά, είναι εύκολα κατανοητά και προσβάσιμα και δίνουν τη δυνατότητα να προπαγανδίζει η κάθε χώρα τις θέσεις της ακόμα και εντός της επικράτειας των αντιπάλων της, να αμφισβητεί τα γεγονότα ή την αντίστοιχη εχθρική προπαγάνδα αλλά και γενικότερα να προωθεί την εικόνα της στο εξωτερικό.

Ακόμα και η γείτονα Τουρκία έχει φροντίσει να μοιράσει δορυφορικά πιάτα σε μουσουλμάνους κατοίκους σε όλες τις γειτονικές της χώρες και φυσικά και στην ελληνική Δυτική Θράκη. Έτσι, οι τουρκόφωνοι κάτοικοί τους, διατηρούν τη γλώσσα τους, έρχονται σε επαφή με τα πολιτιστικά δρώμενα και τη καθημερινότητα στην Τουρκία και αισθάνονται συνδεδεμένοι με αυτή και το κυριότερο μαθαίνουν τα νέα όπως τα παρουσιάζουν τα χειραγωγούμενα τουρκικά κανάλια.

Παράλληλα με την τηλεόραση και με συνεχώς αυξανόμενη ισχύ, μορφή πληροφοριακού πολέμου αποτελούν πλέον και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Είτε πρόκειται για έμμισθα άτομα, είτε κρατικές υπηρεσίες, είτε ΜΚΟ, το γεγονός παραμένει ότι υπό την κατάλληλη καθοδήγηση μέσω διαδικτύου μπορούν να κινητοποιηθούν μάζες ανθρώπων, να συλλεχθούν χρήματα για διάφορους σκοπούς, να διαστρεβλωθούν και να γελοιοποιηθούν πρόσωπα και γεγονότα ή το ακριβώς αντίθετο, να παραχθούν και να διαδοθούν ψευδές ειδήσεις. Όλα αυτά μπορούν να διαμορφώσουν την κοινή γνώμη, να κατευθύνουν εκλογικά σώματα, μέχρι και να επηρεάσουν κυβερνητικές πολιτικές και αποφάσεις.

Στον πληροφοριακό πόλεμο μπορεί να ενταχθεί και η διεθνής προπαγάνδα από μέρους ΜΚΟ για διάφορα ζητήματα εθνικών κρατών που αποτελούν στόχο τους. ΜΚΟ χρηματοδοτούμενες από τον οποιονδήποτε μπορούν για παράδειγμα να «συλλέγουν» πληροφορίες για να ενημερώνουν τη διεθνή κοινή γνώμη, να κάνουν αναφορές σε διεθνείς οργανισμούς κλπ. όταν καταπατούνται πραγματικά ή φανταστικά τα ανθρώπινα δικαιώματα μιας μειονότητας. Γνωστή είναι στη Ελλάδα η δράση του «Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι». Άλλο παράδειγμα αποτελεί η Federal Union of European Nationalities (FUEN).

«Υπέρμαχος» των δικαιωμάτων των εθνικών μειονοτήτων στην Ευρώπη, που ενώ στην ιστοσελίδα της δεν γίνεται πουθενά αναφορά στη διεθνώς αναγνωρισμένη ελληνική εθνική μειονότητα της Βορείου Ηπείρου, εν τούτοις συνδιοργανώνει και προβάλλει διεθνώς συνέδρια για τη προβολή της καταπίεσης των Τούρκων στη Ρόδο και την Κω. Η λίστα ΜΚΟ αναλόγων σκοπών είναι πραγματικά μακρά...

Τέλος μία άλλη μορφή πληροφοριακού πολέμου είναι και αυτός που διεξάγεται μέσω εταιριών «δημοσίων σχέσεων», πιο γνωστές και ως «εταιρίες lobbying». Εάν κάποια ομάδα ειδικών συμφερόντων ή και χώρα θέλει να κερδίσει την καλή θέληση, την βοήθεια ή την ψήφο κυβερνήσεων ή βουλευτών στην Ευρώπη αλλά ειδικά στις ΗΠΑ, δεν έχει παρά να προσλάβει τέτοιες εταιρείες. Οι εταιρείες αυτές διαθέτουν όλες τις απαιτούμενες διασυνδέσεις γιατί προσλαμβάνουν πρώην κυβερνητικούς, διπλωματικούς ή στρατιωτικούς αξιωματούχους οι οποίοι ασφαλώς διατηρούν ενεργές όλες τις προσβάσεις τους. Με αυτό το τρόπο, κυβερνήσεις και βουλευτές «ενημερώνονται» και έρχονται στο πλευρό αυτών που τους «ενημέρωσαν» μέσω χρηματοδοτήσεων εκλογικών αναμετρήσεων, επιμορφωτικών ταξιδιών με όλα τα έξοδα καλυμμένα κλπ.

Είναι εύκολο να κατανοήσει κανείς τη σημαντική δύναμη της πληροφορίας στον 21^ο αιώνα. Ξεφεύγει πολύ από την απλή κατασκοπία και τη γνώση του αντιπάλου στο κλασικό πεδίο της μάχης. Ο πόλεμος της πληροφορίας σήμερα από μόνος του, χωρίς στρατιωτική βία, μπορεί να αλλάξει με πρακτικό τρόπο τα δεδομένα επί του εδάφους, μέχρι του σημείου επανασχεδίασης χαρτών.

Ο Τουρκικός Πολιτιστικός Σύλλογος των εκ Ρόδο, Κω και λοιπών Δωδεκανήσων (ROISDER), μέλος της Federal Union of European Nationalities (FUEN), οργανώνει το συμπόσιο «The International Symposium on the Turkish Identity in Rhodes and Kos 2018» στη Σμύρνη της Τουρκίας στις 22-23 Νοεμβρίου 2018

<https://www.fuen.org/news/single/article/international-symposium-on-the-rhodes-and-kos-turks-takes-place-in-izmir-in-november/>

Ψυχολογικός πόλεμος

Οι ψυχολογικές επιχειρήσεις έχουν σαν σκοπό να μειώσουν το ηθικό του αντιπάλου και κατά συνέπεια τη θέλησή του για αγώνα. Το είδος αυτό του πολέμου είναι αλληλένδετο με τον πληροφοριακό αλλά και με τον πολιτισμικό πόλεμο, σε τέτοιο βαθμό που τα όρια μεταξύ τους είναι δυσδιάκριτα και οι εκφάνσεις τους συχνά επικαλύπτονται.

Χρησιμοποιείται ευρύτατα από τα αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα. Ο εξανδραποδισμός μιας πόλης για παράδειγμα ήταν μια συχνή μορφή εκφοβισμού μελλοντικών αντιπάλων. Στη σημερινή εποχή έχει φυσικά εξελιχθεί σε μεγάλο βαθμό κυρίως λόγω των διαθέσιμων μέσων, ο τρόπος όμως που λειτουργεί στη ψυχολογία των μαζών αλλά και των ηγεσιών, παραμένει πραγματικά αρχέγονος.

Σε στρατιωτικό επίπεδο βλέπουμε τη χρήση ακόμα και σήμερα απλών σχετικά μεθόδων όπως για παράδειγμα τη διασπορά φυλλαδίων στον εχθρό ή τη χρήση τεραστίων μεγαφώνων για προπαγανδιστικούς σκοπούς. Και τις δύο αυτές μεθόδους τις χρησιμοποιεί ο σύγχρονος τεχνολογικά στρατός της Νότιας Κορέας για να καλεί σε λιποταξία και αυτομόληση στρατιώτες και κατοίκους της Βόρειας Κορέας που βρίσκονται κοντά στα σύνορα.

Πιο σύγχρονες μέθοδοι περιλαμβάνουν μέχρι τη χρήση μηνυμάτων μέσω κινητών τηλεφώνων και ιστοσελίδων κοινωνικής δικτύωσης για παραπλάνηση στρατιωτών του εχθρού. Μέθοδο που τη χρησιμοποίησε η Χεζμπολάχ κατά των Ισραηλινών.

Σε κρατικό επίπεδο, πολλά κράτη που κατέχουν όπλα μαζικής καταστροφής (χημικά, βιολογικά ή πυρηνικά) ή πυραύλους, χρησιμοποιούν ρητορική ή αφήνουν να εννοηθούν απειλές κατά των γειτόνων τους, με σκοπό να πετύχουν διπλωματικά οφέλη ή να υπονομεύσουν το ηθικό του λαού του εχθρού και κατά συνέπεια να αναγκάσουν τις αντίπαλες κυβερνήσεις σε υποχωρήσεις. Βλέπε για παράδειγμα Ισραήλ, Συρία (προ του εμφυλίου) και Ιράν με πυρηνικά και χημικά όπλα ή πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς αντίστοιχα.

Σε αυτή την περίπτωση βέβαια απευθύνονται και στο εσωτερικό τους ακροατήριο προς αντίστοιχη εξύψωση του δικού του ηθικού.

Άλλον τρόπο για να επιβληθεί κανείς στο υποσυνείδητο του αντιπάλου, είναι μέσω των ΜΜΕ όπως αναφέραμε και στα κομμάτια του πολιτισμικού και του πληροφοριακού πολέμου. Μέσω των δελτίων ειδήσεων μπορεί να γίνει συστηματική προσπάθεια εκφοβισμού. Η απειλή του πολέμου να επισείεται επί των κεφαλών ενός καλομαθημένου και φιλειρηνικού

λαού και της βολεμένης ηγεσίας του, προς επίτευξη παραχωρήσεων, ακόμα και εδαφικών. Τέτοια παραδείγματα έχουμε στη χερσόνησο της Κορέας. Η κομμουνιστική Βόρεια Κορέα να απειλεί τη δημοκρατική Νότια Κορέα, η οποία προς χάριν της συμφιλίωσης και της επανενώσεως κάποια στιγμή και παρά τη βέβαιη στρατιωτική συνδρομή των ΗΠΑ αν παραστεί ανάγκη, προβαίνει κατά καιρούς σε υποχωρήσεις. Όπως με τη δημιουργία βιομηχανικών ζωνών εντός του εδάφους της Βόρειας Κορέας προς ενίσχυση της καταρρέουσας οικονομίας αυτής.

Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσονται και οι καθημερινές παραβιάσεις του ελληνικού εθνικού εναέριου χώρου από τουρκικά μαχητικά και των εθνικών χωρικών υδάτων από τουρκικά πολεμικά πλοία.

Πέρα από την έμπρακτη νομική αμφισβήτηση της εθνικής μας κυριαρχίας, με το πέρασμα του χρόνου αυτή η κατάσταση περνά στο υποσυνείδητο των Ελλήνων και γίνεται αποδεκτή σαν γεγονός. Όταν ένα μεγάλο σκάφος του τουρκικού ναυτικού εμβολίζει ένα μικρότερο του ελληνικού λιμενικού, μπορεί να εξοργίζει τον μέσο Έλληνα, περνάει ωστόσο και το μήνυμα της «μεγαλύτερης» και «αποφασισμένης» Τουρκίας. Την προσπάθεια αυτή ενισχύουν και τα παπαγαλάκια των ελληνικών ΜΜΕ, με ρεπορτάζ πάντα να αναφέρονται

στον «φόβο θερμού επεισοδίου» ή με τις συνεχείς παρουσιάσεις των εξοπλισμών και των στρατιωτικών ασκήσεων της Τουρκίας. Όχι όμως και των αντίστοιχων ελληνικών.

Ταυτόχρονα έχουμε το διακηρυγμένο και διαχρονικό *casus belli* της τουρκικής εθνοσυνέλευσης που εμποδίζει την Ελλάδα από την επέκταση των χωρικών της υδάτων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο στα 12 ναυτικά μίλια και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων στο Αιγαίο που αυτή η επέκταση συνεπάγεται. Χωρίς η Ελλάδα να έχει δώσει και χάσει μάχη, εν τούτοις με την απειλή και μόνο και τη ψυχολογική πίεση που ασκεί ή αλλιώς φοβικό σύνδρομο που προκαλεί αυτό το *casus belli* στις ελληνικές πολιτικές ηγεσίες, η χώρα εμποδίζεται από την άσκηση των δικαιωμάτων της.⁵⁴ Μελλοντικά ίσως και να τα στερηθεί ολοκληρωτικά ή μερικώς στα πλαίσια μιας παραχώρησης μέσω διαπραγματεύσεων ή με συμφωνία συνδιαχείρισης του Αιγαίου. Χειροπιαστά κυριαρχικά και οικονομικά κέρδη λοιπόν από τον επιτιθέμενο χωρίς στρατιωτικές επιχειρήσεις και απώλειες.

Επίσης, όπως αναφέρθηκε και στον πολιτισμικό πόλεμο, τα τηλεοπτικά και κινηματογραφικά προϊόντα

⁵⁴ Σταύρος Λυγερός, «Χωρικά ύδατα: κάλιο πέντε και στο χέρι, αλλά όχι μόνο στο Ιόνιο», <https://slpress.gr>, 21 Οκτωβρίου 2018

ασκούν και αυτά μια ψυχολογική επίδραση. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στα προϊόντα που προέρχονται ως αναμενόμενο από τις ισχυρές και πλούσιες ΗΠΑ ή την Ευρώπη. Ακόμα και χώρες του επιπέδου μας όπως η Τουρκία, επενδύουν πολλά σε αυτό το τομέα. Τα τουρκικά προϊόντα αυτού του είδους εξάγονται ακόμα και δωρεάν σε όλες τις χώρες ενδιαφέροντος της Τουρκίας και όχι μόνο. Στη χερσόνησο του Αίμου, τη Μέση Ανατολή, τον Καύκασο μέχρι και το Μεξικό. Ο σκοπός δεν είναι άλλος από την προπαγάνδα και την επίδραση στο υποσυνείδητο των πολιτών των χωρών αυτών. Με το διαρκή πολιτιστικό βομβαρδισμό τους, περνάει το μήνυμα μιας ισχυρής Τουρκίας, με μεγάλη ιστορία, με δυνατή οικονομία κλπ.

Διάφορες χώρες, προσπαθούν επίσης να περάσουν ένα μήνυμα ισχύος σε επισκέπτες τους, ξένες αντιπροσωπίες αλλά και τουρίστες, προβάλλοντας μια εικόνα μεγαλείου. Δημιουργώντας μια υποβλητική εικόνα των πρωτευουσών τους ή των κυβερνητικών τους μεγάρων. Έχοντας μελετήσει ιστορία γνωρίζουν τις επιπτώσεις μιας τέτοιας παρουσίασης. Για παράδειγμα οι Βυζαντινοί έπεισαν τους Ρώσους να ασπαστούν την Ορθοδοξία με αυτόν το τρόπο και διαμόρφωσαν έτσι τον θρησκευτικό και πολιτισμικό χάρτη της ανατολικής Ευρώπης μέχρι σήμερα. Η πρωτεύουσα των ΗΠΑ σχεδιάστηκε για να είναι υποβλητική και να εμπνέει δέος

στους επισκέπτες της με την Ρωμαϊκή αρχιτεκτονική της. Ο πρόεδρος της Ρωσίας φροντίζει πάντα να κάνει μια εντυπωσιακή είσοδο για συνεντεύξεις τύπου στον μεγαλοπρεπές χρυσοποίκιλτο διάδρομο του Κρεμλίνου. Ο δε Τούρκος πρόεδρος έχτισε ένα ολόκληρο καινούριο προεδρικό μέγαρο αξίας δισεκατομμυρίων. Μπορεί να λοιδωρήθηκε για τη ματαιοδοξία του στην Ελλάδα, ωστόσο οι εντυπώσεις ισχύος μένουν και στους Έλληνες αλλά και σε ξένες αντιπροσωπείες που τον επισκέπτονται, ειδικά από χώρες όπως το Τουρκμενιστάν ή το Σουδάν. Εμφανίζεται έτσι ως ο πιο ισχυρός ηγέτης του Ισλάμ.

Ξεφεύγοντας τώρα από προσπάθειες δημιουργίας εντυπώσεων, δε πρέπει να ξεχνάμε και τη τρομοκρατία ως μέσο άσκησης ψυχολογικού πολέμου. Πολλές οργανώσεις χρησιμοποίησαν τρομοκρατία για την επίτευξη των σκοπών τους, με πιο γνωστή διεθνώς την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO). Η PLO με αεροπειρατείες και εκτελέσεις Ισραηλινών όπως στους Ολυμπιακούς αγώνες του Μονάχου ανάγκασε στο τέλος την κυβέρνηση του Ισραήλ να την αναγνωρίσει και να υπογράψει συνθήκη μαζί της, γεγονός που οδήγησε στα αυτόνομα σήμερα Παλαιστινιακά εδάφη και ίσως κάποια μέρα σε πραγματική ανεξαρτησία των Παλαιστινίων. Η τρομοκρατία μπορεί να έχει τη μορφή κοινωνικού αγώνα

όπως οι Ερυθρές Ταξιαρχίες στην Ιταλία. Εκδικητική μορφή όπως ο ASALA των Αρμενίων. Εθνοκαπελευθερωτική όπως των Εβραίων στη Παλαιστίνη πριν το Β΄ ΠΠ και των Παλαιστινίων αργότερα κατά του Ισραήλ ή καθαρά προπαγανδιστική και ψυχολογική μορφή όπως του Ισλαμικού Κράτους με τις αποκεφαλίσεις και τις καύσεις ζωντανών αιχμαλώτων. Σε κάθε περίπτωση όμως, στόχος είναι να καταβάλει μέσω του συνεχούς ψυχοφθόρου αγώνα, όχι απαραίτητα υλικά αλλά κυρίως ψυχολογικά τον αντίπαλο στρατό και τον άμαχο πληθυσμό που τον υποστηρίζει, ώστε να προχωρήσει σε παραχωρήσεις. Με μοναδική και προσωρινή εξαίρεση το Ισλαμικό Κράτος, τρομοκρατικές οργανώσεις δε διαθέτουν τους αριθμούς και τη δύναμη για να νικήσουν και να κατακτήσουν τουλάχιστον μόνιμα έδαφος. Μπορούν όμως να παρασύρουν τον αντίπαλο σε έναν «διαγωνισμό θέλησης» όπου όποια πλευρά επιδείξει τις μεγαλύτερες ψυχικές αντοχές, αυτή και υπερισχύει.

Η τρομοκρατία δε πρέπει να συγχέεται με τον ανταρτοπόλεμο. Εκεί και ο αριθμός των συμμετεχόντων είναι συνήθως μεγαλύτερος αλλά και η οργάνωση, οι μέθοδοι και οι στόχοι είναι διαφορετικοί. Δεν είναι του παρόντος να αναλυθούν περισσότερο οι διαφορές και οι ομοιότητες. Ωστόσο η στοχευμένη τρομοκρατία, οργανωμένη και κατευθυνόμενη μπορεί σε ορισμένες

περιπτώσεις να εμπνεύσει τις μάζες και να βρει υποστήριξη από αυτές. Είναι επίσης δυνατόν να φέρει αποτελέσματα δυσανάλογα μεγάλα προς την υλική και ανθρώπινη «επένδυση» σε αυτό του είδους τον αγώνα.

Οικολογικός Πόλεμος

Είναι η προσπάθεια για την προώθηση των πολιτικών ή κοινωνικών στόχων των οικολόγων και μπορεί να φθάσει μέχρι και το επίπεδο της οικολογικής τρομοκρατίας. Ωστόσο είναι κάτι σχετικά εύκολα χειραγωγούμενο από κυβερνήσεις, πολλές φορές με τη συνεργασία ΜΚΟ. Ας δούμε δύο διαφορετικές μεθόδους.

Πρώτον, μία καθοδηγούμενη-χρηματοδοτούμενη ΜΚΟ μπορεί να δραστηριοποιηθεί σε μία εχθρική χώρα με σκοπό να παρεμποδίσει τη δημιουργία ενός στρατηγικής σημασίας έργου. Εργοστασίου, φράγματος, αγωγού κλπ. Οι μέθοδοι τους μπορεί να είναι απλά γραφειοκρατικές. Με καταθέσεις αγωγών σε δικαστήρια, συλλογές υπογραφών κλπ. Μπορεί να διοργανώνουν πορείες διαμαρτυρίας προς παρεμπόδιση του έργου. Μπορεί τέλος να εξελιχθούν σε πιο βίαιες εκδηλώσεις, με δολιοφθορές και λοιπές τρομοκρατικές δράσεις.

Σημαντικό ρόλο σε αυτό παίζουν ασφαλώς οι «χρήσιμοι ηλίθιοι». Οι οργανωτές τους μπορεί να είναι ή και να μην είναι ελεγχόμενοι ή χειραγωγούμενοι. Σε κάθε περίπτωση όμως ενισχύονται οικονομικά και πληροφοριακά προς διάδοση του σκοπού τους και επίτευξη των στόχων τους.

Στην Ελλάδα, τέτοιες οικολογικές οργανώσεις συχνά σταματούν ή καθυστερούν έργα. Ακόμα και στρατηγικής σημασίας έργα, όπως ήταν ο σχεδιαζόμενος από τη κυβέρνηση Καραμανλή αγωγός Πύργος (Μπουργκάς)-Αλεξανδρούπολη. Ο αγωγός αυτός θα παράκαμπτε τη Τουρκία και τα Στενά των Δαρδανελίων. Άλλο παράδειγμα είναι το ιδιωτικών συμφερόντων χρυσορυχείο στις Σκουριές της Χαλκιδικής. Εκεί χρησιμοποιήθηκαν από την ελληνική κυβέρνηση «οικολόγοι» και «αντιεξουσιαστές» για να παρεμποδίσουν το έργο για λόγους ιδεολογικούς. Γεγονός που αποδεικνύει ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις ασφαλώς και γνωρίζουν καλά αυτές τις μεθόδους και απλώς επιλέγουν να μη τις εφαρμόζουν προς το εξωτερικό για τη προώθηση των ελληνικών συμφερόντων.

Δεύτερον, με εσκεμμένη οικολογική καταστροφή, όπως με εμπρησμούς, προς επίτευξη οικονομικής ή στρατιωτικής ζημίας στον αντίπαλο. Κάθε χρόνο

συλλαμβάνονται αλλοδαποί να βάζουν φωτιές είτε σε τουριστικές περιοχές προκαλώντας οικονομική ζημιά, είτε σε ακριτικές περιοχές και ειδικότερα σε δασικές περιοχές που μπορούν να αποτελέσουν χώρους διασποράς στρατιωτικών μονάδων. Αλβανοί, Βούλγαροι και Τούρκοι που πέφτουν στα χέρια των ελληνικών αρχών συχνά προβάλλουν αστείες δικαιολογίες και εύλογα αναρωτιέται κανείς γιατί αποφασίζουν να περάσουν τα σύνορα ή να ταξιδέψουν στη δική μας χώρα για να διαπράξουν τους εμπρησμούς αντί να παραμείνουν στις δικές τους αν το κίνητρό τους δεν ήταν καθοδηγούμενο από κυβερνήσεις, στρατιωτικές και μυστικές υπηρεσίες των γειτονικών μας χωρών.

Ακόμα πιο συγκεκριμένα για τη περίπτωση της Ελλάδας, ο πρώην πρωθυπουργός της Τουρκίας είχε ομολογήσει σε συνέντευξή του ότι οι πυρκαγιές στην Ελλάδα τη περίοδο 1995-97 ήταν αποτέλεσμα της εμπρησμών πρακτόρων των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών.⁵⁵ Επίσης το καλοκαίρι του 2023 ο συνδυασμός πολλαπλών ταυτόχρονων εστίων, οι τεράστιες ροές λαθρομεταναστών στον νομό Έβρου και οι καταγγελίες ότι από αυτούς ξεκίνησαν πολλές πυρκαγιές οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Τουρκία

⁵⁵ Παναγιώτης Σαββίδης, «Μεσούτ Γυλμάζ: Όταν αποκάλυπτε πως η τουρκική ΜΙΤ έκαψε ελληνικά δάση», <https://www.protothema.gr>, 30 Οκτωβρίου 2020

επανέλαβε το σχέδιό της για να χτυπήσει την οικονομία της Ελλάδος, να την αποδυναμώσει στρατιωτικά στον ακριτικό Έβρο, να θέσει εν αμφιβόλω τη στρατηγική σημασία της Αλεξανδρούπολης για το ΝΑΤΟ και αν η φωτιά είχε επεκταθεί και σε μειονοτικά χωριά, να λειτουργήσει και ως προβοκάτσια για τη Τουρκία, ότι η Ελλάδα αδυνατεί να προστατεύσει τους μουσουλμανικούς πληθυσμούς.

Άλλο διεθνές και γειτονικό μας παράδειγμα μας έρχεται από τις 3 Μαρτίου 2021, όπου αναφέρθηκε στα ΜΜΕ ότι το Ιράν εσκεμμένα μόλυνε τις ακτές του Ισραήλ με πίσσα που διέρρευσε από διερχόμενο πλοίο υπό σημαία Λιβύης.⁵⁶ Η ζημιά που προκάλεσε έπληξε ασφαλώς τον τουρισμό του Ισραήλ έστω μόνο τοπικά και είχε ασφαλώς και οικονομικό κόστος για να αποκατασταθεί.

Παιδεία

Ο καγκελάριος της Πρωσίας, Μπίσμαρκ είχε πει ότι τη νίκη της Πρωσίας στο Γαλλοπρωσικό πόλεμο του 1871 την οφείλουν στο Γερμανό δάσκαλο. Εννοώντας ότι

⁵⁶ «Το Ισραήλ κατηγορεί το Ιράν για περιβαλλοντική επίθεση», <http://www.defence-point.gr/news/to-israil-katigorei-to-iran-gia-perivallontiki-epithesi>, 3 Μαρτίου 2021

οι Γερμανοί δάσκαλοι ήταν αυτοί που εμφύσησαν στους μαθητές από μικρούς τα ηθικά και εθνικά ιδανικά που ώθησαν τους μετέπειτα Γερμανούς στρατιώτες να πολεμήσουν με την απαιτούμενη αυταπάρνηση για να κερδίσουν το πόλεμο με τους Γάλλους.

Σήμερα έχουμε σε όλο το δυτικό κόσμο όχι μόνο έλλειψη αυτής της προπαρασκευής αλλά και ενεργή αποκαθήλωση των εθνικών ιδανικών μέσω της παιδείας. Στις ΗΠΑ από νωρίς στα σχολεία διδάσκονται ενοχές για την αποικιακή ιστορία των λευκών και τη δουλεία των μαύρων. Στη Γερμανία διδάσκονται οι ενοχές για το «Ολοκαύτωμα» ώστε να πληρώνονται αποζημιώσεις στον αιώνα τον άπαντα και σε όλη τη Ευρώπη γενικότερα μέσω της παιδείας περνάει στη νέα γενιά μία απαξίωση του Χριστιανισμού, των παραδόσεων, του έθνους και όλων των ιδανικών που έκαναν τα Ευρωπαϊκά έθνη κυρίαρχα στο πλανήτη. Αποτέλεσμα η οπισθοχώρηση των ευρωπαϊκών εθνών από την παγκόσμια πρωτοκαθεδρία και η σχεδόν χωρίς αντίδραση άλωση της ηπείρου από αλλόφυλους και αλλόθρησκους που σταδιακά αλλοιώνουν τη φυλετική και θρησκευτική της σύνθεση. Τι καλύτερη απόδειξη ότι μέσω της πλύσης εγκεφάλου στα σχολεία από μικρά παιδιά, μπορεί να πλαστεί μία ολοκληρωτικά νέα κοινωνία σύμφωνα με τις επιδιώξεις αυτού που ελέγχει τη σχολική ύλη.

Για τη χώρα μας, μετά το δημογραφικό, η επίθεση στην ελληνική Παιδεία αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή για το μέλλον του έθνους. Ισχύει απόλυτα και φαίνεται να επιχειρείται στη πράξη αυτό που περιέγραψε εύστοχα ο Milan Kundera. *«Το πρώτο βήμα για να εξαφανίσεις ένα έθνος, είναι να διαγράψεις τη μνήμη του. Να καταστρέψεις τα βιβλία του, την κουλτούρα του, την ιστορία του. Μετά να βάλεις κάποιον να γράψει νέα βιβλία, να κατασκευάσει μια νέα κουλτούρα, να εφεύρει μια νέα ιστορία. Μετά από λίγο καιρό το έθνος θα αρχίσει να ξεχνά τι είναι και ποιο ήταν. Ο κόσμος γύρω του θα το ξεχάσει ακόμα πιο γρήγορα.»*. Σας θυμίζει τίποτα;

Η επί δεκαετίες κυριαρχία της αριστερής ιδεολογίας στην εκπαίδευση λόγω της αδικαιολόγητης σιωπής της αστικής δεξιάς, έφερε το αποτέλεσμα οι στρατιωτικά ηττημένοι στο συμμαριτοπόλεμο και οι ιδεολογικά απογυμνωμένοι παγκοσμίως από τη δεκαετία του 90, να κερδίζουν τη μάχη στα μυαλά των Ελλήνων. Οι νέοι Έλληνες αποκόπτονται από την ελληνική γλώσσα και μαθαίνουν να μισούν τα αρχαία ελληνικά. Δεν τους καλλιεργείται το ελληνορθόδοξο θρησκευτικό αίσθημα και το κυριότερο απ' όλα διδάσκονται μια απονευρωμένη, στρεβλή και ανθελληνική ελληνική ιστορία.

Ξεκινώντας από τα σχολεία και τα βιβλία, η κυριαρχία ιδεοληπτικών έχει φέρει το αποτέλεσμα τα ελληνόπουλα να διδάσκονται πράγματα που ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα δε θα περίμεναν οι εχθροί της χώρας ώστε να αποδυναμώσουν το σθένος και το ηθικό των μελλοντικών γενεών Ελλήνων. Ενώ για παράδειγμα τα τουρκικά σχολικά βιβλία από τη πρώτη δημοτικού εκθειάζουν τον τουρκικό στρατό ή στην Αλβανία διδάσκουν τους χάρτες της Μεγάλης Αλβανίας, στην Ελλάδα δε διδάσκουμε και τις μεγαλύτερες ιστορικές μας στιγμές όπως την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου και τους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-13.⁵⁷ Διαστρεβλώνουμε τις γενοκτονίες που διέπραξαν οι εχθροί μας όπως στη Μικρά Ασία (βλέπε συνωστισμό στη προκουμαία της Σμύρνης) και αντιθέτως προβάλλουμε βαρετά ιστορικά θέματα όπως τι εμπορικά προϊόντα διακινούνταν από το λιμάνι του Πειραιά ή διδάσκουμε τα αρχαία ελληνικά με τέτοιο τρόπο ώστε να αποξενώνουμε την νεολαία από την ίδια του τη γλώσσα και την ιστορία τους. Αντί να δημιουργούμε νέους Έλληνες με αγάπη για την πατρίδα δημιουργούμε στη καλύτερη περίπτωση αδιάφορους νέους και στη χειρότερη, υπό την εθνομηδενιστική επήρεια των

⁵⁷Εύη Πανταζοπούλου, «Ο «Επιτάφιος» κόπηκε, το Ισλάμ και οι λαοί των Σλάβων ήρθαν», <http://dimokratianews.gr>, 7 Ιανουαρίου 2017

δασκάλων και καθηγητών τους, νέους που μισούν την ίδια την πατρίδα τους και το έθνος από το οποίο προέρχονται.

Φυσικά ούτε λόγος να γίνεται για την Ιωνία, τη Βόρειο Ήπειρο κλπ. που οι νέοι δε διδάσκονται πλέον ότι πρόκειται για ελληνικά εδάφη και ελληνικούς πληθυσμούς υπό κατοχή. Με αυτό το τρόπο οι γείτονές μας καταφέρνουν να έχουν απέναντί τους επόμενες γενεές Ελλήνων από τους οποίους δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν αφού οι νέοι αυτοί Έλληνες έχουν γαλουχηθεί με την άποψη ότι δεν έχουν τίποτα να διεκδικήσουν.

Όσον αφορά τα αρχαία ελληνικά, αυτά δέχονται πόλεμο με τον τρόπο που διδάσκονται ή καλύτερα δε διδάσκονται στα σχολεία. Αυτή η αποκοπή από τις ρίζες μας είναι εκ προθέσεως. Να πεισθεί ο Έλληνας ότι δε μπορεί να διαβάσει τα κείμενα των αρχαίων μας συγγραφέων και άρα ότι πρόκειται για κάτι διαφορετικό. Να χάσει την υπερηφάνεια του για την ιστορική συνέχεια μέσα από τις χιλιετίες. Όσο πιο μικρές είναι οι ρίζες τόσο πιο εύκολα ξεριζώνεται το δέντρο...

Όπως αναφέρθηκε και στο κομμάτι για τον πολιτισμικό πόλεμο, η γλώσσα αποτελεί όπλο. Όλοι οι λαοί ενισχύουν τη διδασκαλία της για να ενισχύσουν την ύπαρξή τους και για να διεκδικήσουν κοινότητες σε

άλλες χώρες. Αντιθέτως εμείς την πολεμάμε. Στη Θράκη και στα πομακοχώρια ολοένα και περισσότερο επιτρέπουμε και ενισχύουμε τη διδασκαλία της τουρκικής από το νηπιαγωγείο! Ακόμα και παρά τη θέληση των ίδιων των Πομάκων που δε θέλουν να είναι Τούρκοι και να μιλάνε τουρκικά, εμείς επιμένουμε! Μας περισσεύουν Έλληνες και ελληνικά εδάφη και θέλουμε να τα παραδώσουμε στην Τουρκία; Ή μήπως η Τουρκία έχει βρει ανθρώπους στο εσωτερικό της Ελλάδος που προωθούν πόντο πόντο και κάθε τετραετία τις θέσεις της και βάζουν τις βάσεις για τις μελλοντικές της διεκδικήσεις;

Επανερχόμαστε λοιπόν στο θεώρημα ότι όπως κάθε έγκλημα έχει ένα κίνητρο, πρέπει να δούμε και εδώ ποιος είχε το κίνητρο και ποιος επωφελείται από αυτή τη προσπάθεια διάλυσης του ελληνισμού μέσα στο εθνικό του κράτος για να εντοπίσουμε τον εγκληματία.

Καταρχήν, έχουμε το έγκλημα, το αποτέλεσμα της δημιουργίας 5^{ης} φάλαγγας στο εσωτερικό της χώρας. Όσο για τους υπόλοιπους Έλληνες που δεν καταλήγουν σε αυτή τη 5^η φάλαγγα, η πλειοψηφία δε γνωρίζει καν ποιες ήταν κάποτε οι εθνικές διεκδικήσεις των Ελλήνων. Τέλος έχουμε και την ενίσχυση της τουρκικής γλώσσας και κατά συνέπεια και της τουρκικής συνείδησης στη Θράκη. Όλα αυτά λόγω της ιδεοληπτικής κυριαρχίας της

αριστεράς στην Παιδεία από τη Μεταπολίτευση και μετά. Επίσης ξέρουμε από την ιστορία ότι τα ιδεολογικά ινδάλματα των εγχώριων αριστερών αποτελούσαν πάντα οι κομμουνιστές δικτάτορες της χερσονήσου του Αίμου, όπως ο Χότζα της Αλβανίας ή ο Τίτο της Γιουγκοσλαβίας. Οι ηγέτες αυτοί όμως πάντα έβαζαν τα εθνικά τους συμφέροντα πάνω από τις ιδεοληπτικές διεθνιστικές κομμουνιστικές θεωρίες όπως φανερώνουν οι διεκδικήσεις τους στο θέμα της Μακεδονίας, της Βορείου Ηπείρου και της Τσαμουριάς. Με απλή επαγωγή λοιπόν όπως στα μαθηματικά, τίθενται τα παρακάτω ερωτήματα. Εάν το να είναι κανείς κομμουνιστής δεν σημαίνει αυτόματα την απάρνηση κάθε πατριωτικής πολιτικής και εφαρμογής διεθνιστικών θεωριών, τότε γιατί οι δικοί μας κομμουνιστές στην πολιτική, το συνδικαλισμό ή στη προκειμένη περίπτωση την παιδεία, βάζουν πάντα και πάνω απ' όλα την κομματική τους ιδεολογία; Γιατί δέχονται πάντα τις διεκδικήσεις και τις θέσεις των βαλκανικών συντρόφων τους έναντι των ελληνικών θέσεων; Γιατί οι σύντροφοι στα άλλα κράτη δεν έκαναν ποτέ παραχωρήσεις και γιατί οι εγχώριοι σύντροφοι δε τους ζήτησαν ποτέ τίποτα πέρα από όπλα για να καταλάβουν την εξουσία στην Ελλάδα; Μήπως τελικά πέρα από αγνοί χρήσιμοι ηλίθιοι αποτελούν και με το αζημίωτο πράκτορες και όργανα των εχθρών της Ελλάδος;

Θρησκεία

Η θρησκεία αποτελεί έναν υπερκρατικό και διακρατικό γεωπολιτικό δρώντα και στα κατάλληλα χέρια μπορεί να αποτελέσει ένα πραγματικό στρατηγικό όπλο που μπορεί να κινητοποιήσει στρατιές. Από τα αρχαία χρόνια αποτελούσε αιτία για να πολεμήσει κάποιος. Είναι γνωστή άλλωστε σε όλους η φράση «υπέρ βωμών και εστιών». Μπορεί να δημιουργήσει συμμαχίες, να επιφέρει διπλωματικά και πολιτικά κέρδη κλπ. με ή χωρίς τη χρήση βίας ανάλογα με τον τρόπο που τη χρησιμοποιεί κάποιος.

Ο πιο προφανής σε όλους τρόπος χρήσης της θρησκείας στη πολιτική, είναι φυσικά ο ιερός πόλεμος των μουσουλμάνων και πιο παλιά των χριστιανών με τις σταυροφορίες. Συχνά ως πρόσχημα αλλά πάντα κινητήριος δύναμη για τις μάζες, οι πόλεμοι στο όνομα της θρησκείας έφεραν συχνά μεγάλες αλλαγές στο χάρτη. Μεγαλύτερο παράδειγμα στην ελληνική ιστορία από την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως το 1204 κατά τη διάρκεια της τέταρτης Σταυροφορίας δεν υπάρχει. Η άλωση αυτή που επέφερε χτύπημα στον ελληνισμό από το οποίο ποτέ δεν ανέκαμψε πλήρως, ήταν αποτέλεσμα της διπλωματικής δεινότητας του δόγη της Βενετίας, ο οποίος κατάφερε να αναλάβει τον έλεγχο μιας σταυροφορικής εκστρατείας στην οποία συμμετείχαν

αρκετοί με ανιδιοτελή κριτήρια και να χρησιμοποιήσει τη στρατιωτική ισχύ άλλων ευρωπαϊκών βασιλείων προς όφελος της Βενετίας.

Στη σημερινή εποχή όλοι φυσικά έχουμε ακούσει για τους τζιχαντιστές και το Ισλαμικό Κράτος. Λίγοι όμως γνωρίζουν ότι οι τζιχαντιστές αυτοί, ενώ νομίζουν πως εκτελούν το έργο του Αλλάχ, στην ουσία προωθούν τις γεωπολιτικές βλέψεις της Τουρκίας και του Κατάρ στη Συρία. Προσπαθούν δηλαδή να ανατρέψουν το εχθρικό προς τις δύο αυτές χώρες καθεστώς του Σύριου προέδρου Άσαντ, να εμποδίσουν τους Κούρδους από το να δημιουργήσουν το δικό τους κράτος στα σύνορα με την Τουρκία και να δημιουργήσουν μεν ένα Ισλαμικό Κράτος, το οποίο όμως θα εξυπηρετεί εν τέλει τα συμφέροντα στη περιοχή των δύο μεγάλων συμμάχων του. Της Τουρκίας και του Κατάρ. Η περίπτωση της Συρίας αποτελεί το πιο κλασσικό ίσως παράδειγμα πολέμου δια αντιπροσώπων. Μπορεί εν τέλει η Τουρκία να αναγκάστηκε από τα γεγονότα να επέμβει η ίδια στρατιωτικά για να περιορίσει την κουρδική απειλή στα σύνορά της, ωστόσο για αρκετά χρόνια και η Τουρκία και το Κατάρ και πολλοί άλλοι εξωσυριακοί παράγοντες προωπούσαν τα συμφέροντά τους και «πολεμούσαν» χωρίς οι ίδιοι να πολεμούν. Απλά ενίσχυαν τους αντιπροσώπους τους (κρατικούς ή πολιτοφυλακές) με χρήματα, όπλα και διπλωματική υποστήριξη.

Μιλώντας για την Τουρκία μη ξεχνάμε ότι μύχιος πόθος του προέδρου Ερντογάν είναι να αναδειχθεί ως ένας έστω άτυπος χαλίφης του Ισλαμικού κόσμου και η Τουρκία πρώτη χώρα ανάμεσα στον μουσουλμανικό κόσμο. Να υπερκεράσει δηλαδή ακόμα και τη Σαουδική Αραβία που στην επικράτειά της βρίσκονται οι ιερές πόλεις του Ισλάμ, η Μέκκα και η Μεδίνα. Ποιο το όφελος; Επιρροή σε χώρες αλλά κυρίως τους λαούς των μουσουλμανικών χωρών. Ο Σουλτάνος στην Οθωμανική αυτοκρατορία ήταν και Χαλίφης του μουσουλμανικού κόσμου. Της Ούμα. Ένας τίτλος με παγκόσμια πολιτικοθρησκευτική δύναμη μέχρι τον 21^ο αιώνα. Λίγοι γνωρίζουν ότι με τη έναρξη του Α΄ΠΠ ο Σουλτάνος είχε κηρύξει Τζιχάντ κατά των συμμάχων της Αντάντ. Ήλπιζε ότι οι μουσουλμάνοι στις αποικίες της Γαλλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου θα ξεγείροντο. Αν και ο πόθος του δεν υλοποιήθηκε, εν τούτοις οι δύο αυτές χώρες υπό το φόβο πιθανών τζιχαντιστικών εξεγέρσεων συνέχιζαν να διατηρούν εν μέσω του πολέμου στην Ευρώπη σημαντικές φρουρές στις μουσουλμανικές αποικίες τους ενώ και η επιστράτευση και ο εξοπλισμός ιθαγενών μουσουλμάνων ήταν περιορισμένος. Επομένως το κάλεσμα του Χαλίφης είχε μία έστω έμμεση επίδραση στη παγκόσμια σύρραξη.

Επιρροή λοιπόν μέσω της θρησκείας στους λαούς. Γι' αυτό το λόγο από το 2005 και μετά η Τουρκία

έχει γεμίσει τις χώρες της Αφρικής με πρεσβείες και τουρκικά θρησκευτικά σχολεία.⁵⁸ Δημιουργώντας έτσι μια νέα γενιά αφρικανόπουλων φιλικά προσκείμενα στη Τουρκία, είτε για Τζιχάντ αν το θελήσει ο Χαλίφης, είτε για προώθηση στρατηγικών οικονομικών συμφερόντων της Τουρκίας στις πλουτοπαραγωγικές χώρες της Αφρικής. Η Αφρική όμως δεν είναι όλη μουσουλμανική. Κάθε άλλο. Το δε Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας αλλά και η εκκλησία της Ελλάδος, χωρίς τη βοήθεια του ελληνικού κράτους, αναπτύσσουν ήδη ιεραποστολικό. Ιδού λοιπόν τρόπος συνεργασία κράτους και εκκλησίας για προώθηση ελληνικών συμφερόντων ως αντίβαρο της τουρκικής διείσδυσης.

Συμμαχίες ακόμα και στον 21^ο αιώνα μπορούν να σφυρηλατηθούν με το πρόσχημα της θρησκείας. Όλοι έχουμε ακούσει το σύνθημα «Ελλάς, Σερβία, συμμαχία!». Και ενώ οι δυο λαοί μπορεί να ήρθαν πιο κοντά με αγνά αισθήματα φιλίας με βάση το ομόδοξο κατά τη διάρκεια του Γιουγκοσλαβικού εμφυλίου, εν τούτοις στο στεντόνιο κόσμο της διπλωματίας η Σερβία δε δίστασε να αναγνωρίσει τα Σκόπια ως Μακεδονία. Βλέπουμε δηλαδή ότι η κοινή θρησκεία αποτελεί χρησιμότητα εργαλείο προπαγάνδας για τους λαούς, όσο όμως αυτή εξυπηρετεί τα κρατικά ή εθνικά συμφέροντα.

⁵⁸ Γιάννης Θεοδωράτος, Με το κλειδί της Ιστορίας, εκπομπή 235, <https://www.youtube.com>, 20 Οκτωβρίου 2021

Μπορεί κυριολεκτικά να αλλάξει την αντίληψη για το ποιος είναι φίλος και ποιος εχθρός στις μάζες, αρκεί οι ηγεσίες να μη παρασύρονται (όπως δυστυχώς συμβαίνει συχνά στην Ελλάδα από ιδεοληψίες ή κοινές ιδεολογίες πολιτικών και κομμάτων με αντίστοιχα ξένων κρατών) και να θυμούνται ότι δεν υπάρχουν μόνιμοι φίλοι αλλά μόνιμα συμφέροντα για ένα έθνος.

Στο ίδιο μήκος κύματος βλέπουμε και άλλα παραδείγματα. Τις σχέσεις μεταξύ Σερβίας και Ρωσίας, όπου η Ρωσία με το πρόσχημα της Ορθοδοξίας προσπαθεί να διατηρήσει τις προσβάσεις της στα Βαλκάνια.

Ο θρησκευτικός παράγοντας όμως δεν είναι απαραίτητο να χρησιμοποιηθεί και να φέρει αποτελέσματα μόνο μέσω πολέμου. Επί χρόνια η Τουρκία υπό τον πρόεδρο Ερντογάν προσπαθεί να διαπραγματευθεί το άνοιγμα της θεολογικής σχολής της Χάλκης (ένα πρόβλημα που έχει δημιουργήσει η ίδια η Τουρκία κλείνοντας τη σχολή) για να πάρει ως αντάλλαγμα την αυτόνομη εκλογή μουφτήδων στη Θράκη.⁵⁹ Εκλογή μουφτήδων που ούτε στη Τουρκία δε γίνεται. Διορισμός τους από το κράτος γίνεται στη Τουρκία, όπως ακριβώς γινόταν μέχρι πρότινος και στην

⁵⁹«Τα παζάρια Ερντογάν σε Θράκη, Χάλκη» Εθνικός Κήρυξ, 28 Αυγούστου 2018

Ελλάδα, αλλά όχι πλέον δυστυχώς. Προσπάθεια προώθησης δηλαδή εθνικών θέσεων της Τουρκίας χρησιμοποιώντας έναν εκβιασμό προς το μεγαλύτερο θρησκευτικό θεσμό του αντιπάλου της.

Αναφερόμενοι στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, ένας άλλος τρόπος που και πάλι φαίνεται η δύναμη της επιρροής της Εκκλησίας είναι η διαμάχη για την δημιουργία αυτοκέφαλης Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ουκρανία αποσπαζόμενη από το Πατριαρχείο της Μόσχας.⁶⁰ Μια απόσπαση που μπορεί να επικυρωθεί μόνο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Ο λόγος που η διαμάχη αυτή είναι σημαντική, στη περίπτωση αυτή είναι διπλός. Πρώτον, το Πατριαρχείο Μόσχας θέλει να αποκτήσει τα πρωτεία στον Ορθόδοξο κόσμο, υποκαθιστώντας τη Κωνσταντινούπολη. Η Τρίτη Ρώμη δηλαδή να υπερκεράσει τη Νέα Ρώμη και η Ρωσία, όσο και να ακούγεται παλιομοδίτικο, να αποτελέσει τον «Υπερασπιστή της Πίστης» και τον αυτόκλητο προστάτη των απανταχού ορθοδόξων, με ότι αυτό σημαίνει για τις γεωπολιτικές της βλέψεις. (Όπως και η Τουρκία για το μουσουλμανικό κόσμο).

⁶⁰«Στόχος Ρώσων πρακτόρων και ο Βαρθολομαίος», Εθνικός Κήρυξ, 28 Αυγούστου 2018

Δεύτερον, μια απόσπαση της Ουκρανίας από το Πατριαρχείο Μόσχας μπορεί να βοηθήσει την Ουκρανία και στην ένοπλη σύρραξή της με τη Ρωσία. Είναι σημαντικότατος ο πόλεμος προπαγάνδας ανάμεσα στις δύο παρατάξεις (ΗΠΑ/Ουκρανία - Ρωσία) και σε επίπεδο διεθνούς κοινής γνώμης αλλά και μέσα στις ίδιες τις εκκλησίες της Ουκρανίας και στο κήρυγμα προς τους πιστούς τους. Πόσο θυμίζουν τα γεγονότα του 21^{ου} αιώνα τη δική μας ιστορία, έναν αιώνα πριν και το Μακεδονικό αγώνα. Ένας αγώνας για τις καρδιές και τις συνειδήσεις των κατοίκων της Μακεδονίας υπό τη σκέπη της διαμάχης της βουλγαρικής Εξαρχίας και του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Μιλώντας για τον πόλεμο προπαγάνδας με βάση τη θρησκεία, δε θα μπορούσαν να λείψουν και από εδώ οι ΜΚΟ. Χρηματοδοτούμενες με υπέρογκα ποσά από κρατικούς και μη κρατικούς δρώντες, ο καθένας με τις δικές τους ατζέντες (Σαουδική Αραβία, ΗΠΑ κλπ.). Κάποιες ΜΚΟ λειτουργούν καταγγέλλοντας καταπιέσεις συγκεκριμένων θρησκευτικών μειονοτήτων. Άλλες λειτουργούν σα σαράκι υποδαυλίζοντας το θρησκευτικό φανατισμό. Οι ΜΚΟ αποτελούν ένα πραγματικό πολυεργαλείο ανάλογα με τις περιστάσεις.

Τέλος, δε θα πρέπει να παραλείψουμε τη διάβρωση ή την εξύψωση του θρησκευτικού αισθήματος

ως όπλο. Κατά την τουρκοκρατία η διαφορά θρησκευματος μεταξύ κατακτητή και κατακτημένων διατήρησε σε μεγάλο βαθμό την εθνική μας συνείδηση και ενέπνευσε τους αγωνιστές τους 21. Το ίδιο ισχύει και για τους μουσουλμάνους που διατηρούν την θρησκευτική παράδοση του τζιχάντ. Στον αντίποδα, σήμερα στην Ελλάδα αλλά και όλη τη Δύση, ο Χριστιανισμός βάλλεται και το θρησκευτικό αίσθημα και οι ηθικοί, κοινωνικοί αλλά και εθνικοί κανόνες της θρησκείας διαβρώνονται. Υπεύθυνοι γι' αυτό οι έξωθεν χρηματοδοτούμενοι «χρήσιμοι ηλίθιοι» προοδευτικοί και αριστεροί της κάθε χώρας.⁶¹ Αν μία χώρα χάσει την φυλετική και πολιτισμική της ομοιογένεια μέσω εισβολής και εποικισμού αλλοφύλων, αλλά και τη θρησκευτική της συνοχή, τότε οι βασικοί πυλώνες του έθνους δε θα υπάρχουν πια. Με τη κατάρρευσή τους το έθνος κράτος παύει να υπάρχει πια, καθιστώντας το βορά στους λύκους της παγκοσμιοποίησης από τη μια και στον επεκτατισμό του Ισλάμ από την άλλη. Γι' αυτό βλέπουμε σήμερα στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, στη Δύση δηλαδή, μια συστηματική λειδωρία, μείωση και περιθωριοποίηση του Χριστιανισμού, μόνο αυτού από όλες τις θρησκείες, από τους προαναφερθέντες πολιτικά ορθούς προοδευτικούς κυβερνώντες.

⁶¹Βασίλειος Ευσταθίου, «Πολιτική Ορθότητα, Αποδόμηση Έθνους και Εκκλησίας, Τρομοκρατία», www.antibaro.gr, 8 Ιανουαρίου 2018

Η θρησκεία λοιπόν, με όλες τις εκφάνσεις και παραμέτρους της, επηρεάζει άμεσα τη πολιτική, εσωτερική και εξωτερική. Δε θα μπορούσε να είναι αλλιώς άλλωστε όταν οι θρησκείες υπερβαίνουν συχνά τα σύνορα των κρατών και οι πιστοί τους έχουν πολλές φορές μεγαλύτερη αφοσίωση σε αυτές παρά στο έθνος τους.

Οικονομικός Πόλεμος

Ορίζεται ως οικονομική πολιτική ή στρατηγική που σκοπό έχει την αποδυνάμωση της οικονομίας ενός άλλου κράτους.⁶² Στον ανταγωνισμό μεταξύ κρατών, οι επιχειρήσεις που διεξάγονται υπό το μανδύα του οικονομικού πολέμου είναι πολλές φορές μυστικές σε περίοδο ειρήνης. Αυτές οι επιχειρήσεις μπορούν να περιλαμβάνουν, την έκδοση και διοχέτευση πλαστού χρήματος, λαθρεμπόριο, υποδαύλιση απεργιών από αριστερά συνδικάτα, παρακώλυση από οικολογικές οργανώσεις, εμπόριο ναρκωτικών, εμπάργκο και άλλα. Σε περίοδο πολέμου η οικονομική σύγκρουση περνάει περισσότερο στο προσκήνιο. Πέρα από τη πλήρη κινητοποίηση όλων των παραγωγικών πηγών ενός κράτους, περιλαμβάνει την αντίστοιχη άρνηση της

⁶²Oxford Dictionaries, <https://en.oxforddictionaries.com>

πρόσβασης του αντιπάλου στις δικές του, με βίαια πλέον μέσα, μέσω εμπάργκο και εμπορικού αποκλεισμού, δολιοφθορές, καταστροφές κλπ. ώστε να μειωθεί η δυνατότητά του να διεξάγει πολεμικές επιχειρήσεις και να καμφθεί το ηθικό και του στρατού αλλά και του άμαχου πληθυσμού.

Στο κεφάλαιο αυτό θα αναφερθούμε μόνο στις ενέργειες ενός οικονομικού πολέμου που μπορούν να εφαρμοστούν στη περίοδο της ειρήνης μεταξύ δύο κρατών που ωστόσο είναι ανταγωνιστές ή εχθροί.

Διοχέτευση πλαστών χαρτονομισμάτων προς υπονόμηση της αξίας του νομίσματος του αντιπάλου και εκτόξευση του πληθωρισμού του. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί πλαστό χρήμα προς αποφυγή διεθνών περιορισμών και κυρώσεων αλλά και για να διαταράξει όλη την οικονομία μιας χώρας μέσω της άρσης της εμπιστοσύνης στη διακίνηση χρήματος ανάμεσα σε καταναλωτές, εμπόρους και τράπεζες.⁶³

Λαθρεμπόριο. Διευκόλυνση στη διέλευση πειρατικών και λαθραίων προϊόντων σε γειτονικές χώρες ως επίθεση σε κάθε πλευρά της οικονομίας τους. Αποτέλεσμα, η απώλεια της εμπιστοσύνης των

⁶³Nasir Salehi, «*Iran's smuggling of counterfeit dollars into Herat sparks financial chaos*», Salaam Times, 14 September 2018

καταναλωτών, απώλειες στην είσπραξη φόρων, μείωση της εγχώριας παραγωγικής τους δυνατότητας και κατά φυσικό επακόλουθο απώλειες και στις παραγωγικές θέσεις εργασίας. Σε αυτό το τομέα μπορεί να συμπεριληφθεί επίσης και το λαθρεμπόριο ναρκωτικών. Το κράτος του Ισραήλ, την περίοδο 1960-1980 με την επιχείρηση με τη κωδική ονομασία «Λαχάβ», διοχέτευε τόνους χασίς μέσα από τα σύνορά του προς τους στρατιώτες του Αιγυπτιακού στρατού.⁶⁴ Τα έσοδα από τις επικερδείς αγοραπωλησίες του χασίς διοχετεύονταν σε ειδικό ταμείο του στρατού από το οποίο χρηματοδοτούνταν άλλες μυστικές επιχειρήσεις. Όσο ανήτικο και αν ακούγεται, δεν υπάρχει ηθική στον ανταγωνισμό ζωής και θανάτου μεταξύ κρατών. Το Ισραήλ υπέσκαπτε τη μαχητική ικανότητα των στρατιωτών του αντιπάλου αλλά και της Αιγυπτιακής κοινωνίας στο σύνολό της. Η χρήση ναρκωτικών σίγουρα δε περιοριζόταν μόνο στις τάξεις του Αιγυπτιακού στρατού και με τα κέρδη ενίσχυε τις δικές του πολεμικές ικανότητες.

Μία αντίπαλη οικονομία μπορεί επίσης να χτυπηθεί εκ των έσω με χρηματοδότηση αριστερών εργατοπατέρων συνδικάτων της αντίπαλης χώρας. Τα συνδικάτα αυτά όπως γνωρίζουμε και από τη χώρα μας

⁶⁴Πλεύρης Κ, «Εβραίοι, Όλη η Αλήθεια» 651-652

μπορούν να οργανώσουν απεργιακές κινητοποιήσεις ακόμα και αν τα εργασιακά συμφέροντα των εργαζομένων πλήττονται από την απεργία. Πριν από αρκετά χρόνια, έτυχε να παρακολουθήσω στη τηλεόραση, τη Λιάνα Κανέλλη του ΚΚΕ, η οποία δήλωνε ότι είναι υπερήφανη αν με τις πράξεις της βοήθησε να φύγει το εργοστάσιο της Pirelli από την Ελλάδα. Έκτοτε, συχνά αναρωτιέμαι τι κέρδισε ο μέσος εργαζόμενος σε εκείνο το εργοστάσιο. Η Κανέλλη και τα λοιπά συνδικαλιστικά κομματόσκυλα, φτιαχτήκανε και βολευτήκανε. Οι εργάτες της Pirelli, και της κάθε Pirelli, Nissan κλπ. που απεργήσανε μέχρι το τέλος τι κερδίσανε που έκλεισε η εταιρεία; Στον οικονομικό πόλεμο άτομα σαν τη Λιάνα Κανέλλη μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να πλήξουν τη παραγωγική δυνατότητα του αντιπάλου είτε για μικρό χρονικό διάστημα, όπως σε μια περίοδο ένοπλης σύγκρουσης είτε μακροπρόθεσμα καταστρέφοντας ουσιαστικά την εγχώρια παραγωγή.

Στο ίδιο μήκος κύματος μπορούν να χρησιμοποιηθούν ΜΚΟ, οικολογικές οργανώσεις, αριστερά κινήματα ενάντια στο καπιταλισμό και υπέρ των φτωχών κλπ. Όλοι αυτοί μπορούν να κωλυσιεργούν ή και να σταματούν όλων των ειδών βιομηχανικά, ενεργειακά κλπ. έργα με απεργίες, διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες, δικαστικές αγωγές ακόμα και τρομοκρατικές ενέργειες.

Μέρος του οικονομικού πολέμου μπορεί να είναι και η διαρροή επιστημονικών εγκεφάλων. Μία ήδη ανθούσα οικονομία μπορεί να προσελκύσει επιστήμονες άλλων χωρών μαζί με τις ανακαλύψεις και τις πατέντες τους. Ενισχύοντας έτσι τη δική της οικονομική ανάπτυξη και τις μελλοντικές της εξαγωγές και στερώνοντας από την αντίπαλη οικονομία τους ανθρώπους και τα μέσα να πετύχει τη δική της ανάπτυξη. Το βλέπουμε αυτό στις ΗΠΑ και τη δυτική Ευρώπη που απορροφούν ταλέντα από παντού με οικονομικά κίνητρα.

Κλασική μορφή οικονομικού πολέμου είναι και η βιομηχανική κατασκοπία. Η Κίνα πρωτοστατεί σε αυτό το τομέα κλέβοντας πατέντες, τεχνολογία μέχρι και μυστικά της πολεμικής βιομηχανίας από τις ΗΠΑ, την Ευρώπη και τη Ρωσία. Στη περίπτωση της Κίνας είναι χαρακτηριστική η σύμπραξη ιδιωτικού και κρατικού τομέα για την απόκτηση τέτοιου είδους πληροφοριών. Είτε πρόκειται για υποκλοπή προδιαγραφών και μεθόδων παραγωγής προϊόντος του πολιτικού τομέα, που θα επιτρέψει την εγχώρια παραγωγή του στη Κίνα και άρα θα προσφέρει στην οικονομία της χώρας, είτε για κάποιο στρατιωτικό προϊόν που θα ενισχύσει την αυτόνομη στρατιωτική ισχύ της Κίνας. Και στις δύο περιπτώσεις εξοικονομείται από τον υποκλοπέα χρόνος και χρήμα από την έρευνα και ανάπτυξη.

Άλλη μορφή οικονομικού πολέμου αποτελεί και ο λεγόμενος εμπορικός πόλεμος. Μία χώρα μπορεί να επιβάλλει επιπλέον φόρους εισαγωγής σε κάποιον αντίπαλό της για διάφορους λόγους. Οι ΗΠΑ το 2018 επέβαλλαν επιπλέον δασμούς στην ΕΕ και την Κίνα και απείλησαν να κάνουν το ίδιο στον Καναδά και το Μεξικό. Ο σκοπός τους ήταν να πετύχουν νέες, πιο επικερδείς εμπορικές συμφωνίες και απαλλαγές δασμών για τα προϊόντα τους. Αν και η ΕΕ και η Κίνα ανταπάντησαν με τους δικούς τους επιπλέον δασμούς σε αμερικανικά προϊόντα εν τέλει οι ΗΠΑ κατέληξαν σε νέες πιο συμφέρουσες για αυτές συμφωνίες. Μόνο με την Κίνα ο «πόλεμος» συνεχίζεται μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές.

Επίσης μία χώρα μπορεί να επιβάλλει εμπάργκο ή οικονομικό αποκλεισμό σε μία άλλη ακόμα και σε ειρηνική περίοδο. Βλέπε Ελλάδα στα Σκόπια τη δεκαετία του 90 αλλά και ολόκληρο το Δυτικό στρατόπεδο σε ορισμένες επιχειρήσεις και προσωπικότητες της Ρωσίας, μετά την προσάρτηση από τη Ρωσία της χερσονήσου της Ταυρίδος από την Ουκρανία.

Κλείνοντας την αναφορά στον οικονομικό πόλεμο δε πρέπει να παραλείψουμε την πάλη για έλεγχο πλουτοπαραγωγικών πηγών. Αυτό το τελευταίο έχει συχνά στρατιωτική διάσταση όπου η χρήση βίας ή έστω

απειλή χρήσης βίας χρησιμοποιείται συχνά για να φέρει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Βλέπε για παράδειγμα τις στρατιωτικές απειλές της Τουρκίας έναντι της Κύπρου και της «ψύχραιμης» Ελλάδας στην Ανατολική Μεσόγειο. Άλλοι μέθοδοι βέβαια περιλαμβάνουν την εγκατάσταση κυβερνώντων της αρεσκείας του επίδοξου εκμεταλλευτή στη χώρα στόχο, δωροδοκίες κλπ. Με αυτές τις μεθόδους επιτυγχάνονται μακροπρόθεσμα οικονομικά οφέλη για μια εθνική οικονομία, αποδυναμώνοντας αντιστοίχως τον αντίπαλο στερώντας του την εκμετάλλευση του ορυκτού του πλούτου. Ακόμα και να μην επιτευχθεί όμως η άμεση εκμετάλλευση, αποτελεί επιτυχία ακόμα και η προσωρινή άρνηση αυτού του δικαιώματος από τον αντίπαλο.

Εξωτερική Πολιτική

Όλες οι προαναφερόμενες μορφές υβριδικού πολέμου απαιτούν εν πολλοίς τη συνεργασία και το συντονισμό διαφόρων υπουργείων, υπηρεσιών, εκκλησιαστικών ιδρυμάτων, ιδιωτών κλπ. Υπάρχουν όμως πολλά που μπορεί να επιτελέσει ένα ΥΠ.ΕΞ που επιθυμεί να προκαλεί και να διαμορφώνει καταστάσεις προς όφελος της χώρας αντί απλώς να αντιδρά στις κινήσεις και τις πρωτοβουλίες άλλων.

Κάθε ΥΠ.ΕΞ. διαθέτει τα δικά του κονδύλια τα οποία μπορούν να διατεθούν κατά βούληση του υπουργού σε διπλωματικές κινήσεις ουσίας. Μπορεί για παράδειγμα να δημιουργεί και να στηρίζει οικονομικά ΜΚΟ κάθε λογής, με προπέτασμα περιβαλλοντικά, ανθρωπιστικά, δημοκρατικά, εκπαιδευτικά και άλλα ενδιαφέροντα αλλά με γνώμονα τη σταδιακή κεκαλυμμένη προώθηση των εθνικών θέσεων.

Μπορεί επίσης να προχωρήσει στην ανάθεση συμβολαίων σε εταιρείες παροχής υπηρεσιών ασφαλείας που είναι ελληνικών συμφερόντων και στελεχωμένες από Έλληνες εφέδρους. Οι εταιρείες αυτές θα δραστηριοποιούνται σε χώρες ελληνικού ενδιαφέροντος, φυλάσσοντας αεροδρόμια, εργοστάσια, ορυχεία, πετρελαιοπηγές κλπ. ή παρέχοντας υπηρεσίες στρατιωτικής εκπαίδευσης, δηλώνοντας ελληνική ένοπλη παρουσία επί του εδάφους χωρίς την έκθεση των «επισήμων» ελληνικών ενόπλων δυνάμεων. Τέτοιες εταιρείες που δραστηριοποιούνται με το τρόπο που περιγράψαμε διατηρούν πολλές χώρες, όπως η Ρωσία και η Τουρκία.⁶⁵

⁶⁵ Η πατρότητα της ιδέας αυτής όσον αφορά τον ελληνικό δημόσιο διάλογο και ως εργαλείο εντός των ελληνικών δυνατοτήτων ανήκει στον διδάκτορα γεωπολιτικής κ. Γεώργιο Φίλη, του οποίου οι πολύ ενδιαφέρουσες συνεντεύξεις του είναι πολύ εύκολα προσβάσιμες στο διαδίκτυο.

Ένα ΥΠ.ΕΞ. μπορεί να διαθέσει χρήματα ακόμα και για την ανάμειξη στα εσωτερικά πολιτικά δρώμενα μιας άλλης χώρας ή να προκαλέσει πολιτική αποσταθεροποίηση.⁶⁶ Αξίζει να ανατρέξει κανείς στην παραπομπή στο τέλος αυτής της σελίδας. Αν και το παράδειγμα προέρχεται από τις ΗΠΑ, τα ποσά δεν είναι απαγορευτικά και οι μέθοδοι δεν απαιτούν να είναι κάποια χώρα υπερδύναμη.

Συνεργασία με την Εκκλησία της Ελλάδος και τα Ελληνορθόδοξα Πατριαρχεία ανά το κόσμο για τη χρηματοδότηση και λειτουργία ελληνορθόδοξων σχολείων ανά τον κόσμο. Το ίδιο και με το υπουργείο Παιδείας. Μέσω των σχολείων αυτών (είτε ιδιωτικών, είτε δωρεάν φιλανθρωπικών) θα μπορεί να γίνεται η ελληνική διείσδυση και προπαγάνδα σε ξένες χώρες ελληνικού ενδιαφέροντος.

Δόγμα των δύο μέτρων και δύο σταθμών. Είναι γνωστό ότι οι ΗΠΑ, η Ρωσία, τα κράτη της ΕΕ και άλλοι, ότι άλλα υποστηρίζουν σε ένα ζήτημα και άλλα σε άλλο ζήτημα. Υποστήριξη κινημάτων για τη «δημοκρατία» στη Συρία αλλά όχι στη Σαουδική Αραβία. Τζιχαντιστές οι επαναστάτες στο Ιράκ αλλά μαχητές της ελευθερίας στη

⁶⁶«*US Gives Soros Groups Millions to Destabilize Macedonia's Conservative Govt*», www.judicialwatch.org, 28 February 2017

Συρία ή τη Λιβύη. Εφαρμογή του Διεθνές Δικαίου κατά το δοκούν.

Στο ίδιο πλαίσιο με την εύκαμπτη αυτή ρητορική, ένα κράτος μπορεί να παρέχει ενεργή διπλωματική υποστήριξη σε διεθνή φόρα σε απελευθερωτικά κινήματα, αντάρτες ή ακόμα και τρομοκράτες. Διάφορες τέτοιες οργανώσεις εξυπηρετούν πέρα από τα δικά τους συμφέροντα, έστω και αν όχι ενσυνείδητα και τα συμφέροντα διάφορων άλλων χωρών. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ο εμφύλιος της Συρίας με την ανάμειξη εξωτερικών παραγόντων και χωρών, όχι απαραίτητα μεγέθους Μεγάλων Δυνάμεων όπως η οργάνωση Χεζμπολάχ, η Αίγυπτος, το Κατάρ, το Ιράν και άλλοι.

Εν κατακλείδι

Ο υβριδικός πόλεμος είναι ένα εργαλείο. Δε πρέπει ούτε να τον φοβόμαστε, ούτε να τον ξορκίζουμε, ούτε να τον καταδικάζουμε με αποστροφή. Στο κεφάλαιο αυτό παρατέθηκαν πολύ συνοπτικά και ενδεικτικά κάποιες μέθοδοι με παραδείγματα χωρών που τα εφαρμόζουν, ως επί τω πλείστον του μεγέθους της Ελλάδας, για να καταδείξω ότι δεν είναι απαραίτητη προϋπόθεση μία χώρα να είναι υπερδύναμη για να τα

εφαρμόσει. Σίγουρα υπάρχουν και πολλές άλλες μέθοδοι και ακόμα περισσότερα παραδείγματα αν θέλει κανείς να τον μελετήσει περισσότερο εις βάθος. Κάποιες μέθοδοι είναι όντως ανήθικες, όμως στον ανταγωνισμό για επιβίωση και επιβολή των εθνών, κανείς δε κατηγορήθηκε ως ανήθικος όταν έσβησε από το χάρτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Εσωτερικό Μέτωπο: Εθνολογική Αλλοίωση, Δημογραφικό, Εθνική Παιδεία, Οικονομία

Η ψεύτικη ευμάρεια δεν άργησε να εξαπλωθεί πάνω από τα κεφάλια του αποπροσανατολισμένου πλήθους τις δεκαετίες του 80, 90 αλλά και 2000, ροκανίζοντας σιγά – σιγά με υπέρμετρο δανεισμό το μέλλον των Νεοελλήνων. Μαζί μ' αυτό όμως αποδομήθηκαν εκείνοι οι θεσμοί που κράτησαν αυτό το έθνος εκατονταετίες ολόκληρες και υπήρξαν τα κύτταρα αντίστασης σε οτιδήποτε ανθελληνικό και ισοπεδωτικό για το έθνος. Η κοιμώμενη και καλοβολεμένη κοινωνία στην ψεύτικη ευμάρεια και υπερκατανάλωσή της καθόλου δεν νοιαζόταν, αν ισοπεδώνονταν ιστορία- παράδοση και εθνική συνείδηση. Έτσι η υφέρπουσα αμφισβήτηση αξιών και ιδανικών της φυλής, της πατρίδας και του

έθνους πέρασε πρώτα από τα σχολεία, δημιουργώντας θολή υποκουλτούρα και τις σκοτεινές προϋποθέσεις, για να ντρέπεται κάποιος να λέει πως είναι πατριώτης, αντίθετα να 'ναι περήφανος, αν δήλωνε διεθνιστής μπολσεβίκος. Εκτός από την πλαγιοκόπηση στην έννοια της Πατρίδας, το άθλιο πολιτικό σύστημα των ανάξιων πολιτικάντηδων φρόντισε και για την αποδόμηση της θρησκευτικής συνείδησης, αφού σ' αυτό συνηγόρησε διαχρονικά και η αποδεδειγμένη ανεπάρκεια του θρησκευτικού κλήρου, που καλοβολεμένος ων, βρισκόταν διαρκώς μακριά από τον προσανατολισμό και τους στόχους του. Φωτεινές εξαιρέσεις ελαχίστων κληρικών που με το παράδειγμα της ζωής τους έδιναν κάποια ελπίδα ότι ο Χριστός υπάρχει ακόμη ανάμεσα μας (θυμόμαστε όλοι με νοσταλγία, τον μακαριστό Χριστόδουλο!). Η πλειονότητα όμως των κληρικών δυστυχώς μακριά από τον πραγματικό ρόλο και τον προορισμό τους... Το τελειωτικό κτύπημα όμως δόθηκε στον θεσμό της οικογένειας, που υπήρξε το κύτταρο ύπαρξης και η συνέχεια του ταλαίπωρου αυτού έθνους μέσα στα χρόνια της Τουρκοκρατίας αλλά και αργότερα σε όλες τις διαχρονικές δοκιμασίες της φυλής. Το αποτέλεσμα οδυνηρό, αφού πέραν των άλλων, συνέπεια της νοοτροπίας αυτής, υπήρξε η υπογεννητικότητα και το έντονο δημογραφικό μας πρόβλημα, όταν οι γύρω λαοί γεννούν και αυγατίζουν... Την ειρωνική και αρνητική αντιμετώπιση του τριπτύχου

πατρίδα- θρησκεία- οικογένεια από την πολιτική υποκουλτούρα που μαστίζει δεκαετίες τον τόπο μας, ήλθε να τελειώσει η «μπαχαλοποίηση» της παιδείας μας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, ιδιαίτερα όμως αισθητή στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Και φυσικά να αναδείξει πρωτίστως την πνευματική και ηθική ανεπάρκεια των, πολλές φορές με δουλική συμπεριφορά στο σάπιο πολιτικό σύστημα συμπεριφερομένων, πανεπιστημιακών δασκάλων! Χωρίς πραγματική παιδεία όμως κανένας λαός και κανένα έθνος δεν έχει προοπτική επιβίωσης και προκοπής... Οι θλιβερές κυβερνήσεις όμως διαιώνιζαν το εθνοκτόνο έργο τους, αφού συνέχιζαν να δανείζονται ασύστολα για να δίνουν «όλο και περισσότερα» στο λαίμαργο, γεμάτο ψευδαισθήσεις και ψευτοκαλοπέραση εθισμένο πλήθος. Φτιάχτηκε έτσι σιγά- σιγά μια εγωπαθητική και άφιλη κοινωνία, χωρίς αντιστάσεις, χωρίς το παραμικρό ίχνος ηρωικού τρόπου ζωής, χαμένη μέσα στο διαδίκτυο, στην αναζήτηση της θεσούλας στο Δημόσιο, χωρίς ανησυχίες για παραγωγή και ανάπτυξη ιδιαίτερα στους παραδοσιακούς και καίριους τομείς...

Ηλίας Ν. Ηλιακόπουλος

«Η αποδόμηση και ο αποπροσανατολισμός
της ελληνικής κοινωνίας»

Ελεύθερος Κόσμος, 25/12/2018

Για να επιχειρήσουμε και πάλι την υλοποίηση της Μεγάλης Ιδέας, παράλληλα αν όχι και πρωτύτερα, πρέπει να ανασυγκροτήσουμε το εσωτερικό μας μέτωπο. Να θέσουμε τις βάσεις για την ισχυροποίηση και επέκτασή μας. Ναι, πολλά πράγματα στην εξωτερική πολιτική και με τη χρήση τακτικών υβριδικού πολέμου που περιγράφηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο, μπορεί να επιτύχει ακόμα και ένα χρεωκοπημένο κράτος, αρκεί να έχει μια εθνική κυβέρνηση με θέληση να διεκδικήσει. Πολλά περισσότερα όμως μπορεί να κάνει ένα πραγματικό εθνικό κράτος του οποίου και οι πολίτες του ενστερνίζονται το στρατηγικό δόγμα της πραγματικά εθνικής πολιτικής του ελίτ. Η σειρά των ζητημάτων/στρατηγικών στόχων στον τίτλο αυτού του κεφαλαίου είναι κρίσιμη. Η Μεγάλη Ιδέα δε μπορεί ποτέ να ενστερνισθεί από μία πολυφυλετική Ελλάδα. Μόνο Έλληνες μπορεί να εμπνεύσει και μόνο Έλληνες μπορούν να την υλοποιήσουν. Ακόμα όμως και να παραμείνουμε φυλετικά Έλληνες, δεν φθάνει ο σημερινός αριθμός Ελλήνων. Πρέπει να αυξηθούμε για λόγους στρατιωτικούς και για λόγους οικονομίας και παραγωγής. Ακόμα όμως και να καταφέρουμε να αυξηθούμε πληθυσμιακά δεν θα σημαίνει τίποτα εάν

μέσω της Παιδείας έχουμε δημιουργήσει μια διεθνιστική, ανθελληνική, κομμουνιστική και συνάμα καταναλωτική κοινωνία χωρίς τα εθνικά ιδανικά που μας διατήρησαν ζωντανούς σαν έθνος και μας επέτρεψαν να μεγαλουργήσουμε. Τα ιδανικά αυτά δεν είναι άλλα από την πίστη στο Έθνος των Ελλήνων, στην οικογένεια και την θρησκεία. Ο ελληνικός τρόπος ζωής δηλαδή. Τέλος, αν καταφέρουμε να διορθώσουμε και την Παιδεία και να την επαναφέρουμε στο σωστό δρόμο που θα παράγει Έλληνες, δεν αρκεί να ζούμε σε ένα κράτος χωρίς παραγωγική βάση. Ένα κράτος από το οποίο οι Έλληνες θα θέλουν να φεύγουν ως οικονομικοί μετανάστες.

Ξεκινώντας από τις προσπάθειες λαθροεπικισμού από εξωτερικούς εχθρούς και εγχώριους υπονομευτές, που αλλοιώνουν την εθνολογική μας σύνθεση πρέπει καταρχήν να γίνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

1/ Η λαθρομετανάστευση δημιουργεί πέρα από εθνολογικά προβλήματα, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα προβλήματα ασφαλείας. Καιρός λοιπόν να εφαρμοστούν οι νόμοι. Μπορεί να ακούγεται απλοϊκό, αλλά έτσι είναι. Οι νόμοι ακόμα και επί αριστερών, εθνοπροδοτικών κυβερνήσεων εξακολουθούν να υπάρχουν τουλάχιστον στα βιβλία, αλλά δεν εφαρμόζονται. Η λαθρομετανάστευση είναι

παράνομη όπως η λαθροθηρία ή η λαθρεμπορία και πρέπει να καταπολεμηθεί καταρχήν με την εφαρμογή των νόμων και τη φύλαξη των συνόρων.

2/ Παράλληλα πρέπει να εφαρμοστεί μια πολιτική αντικινήτρων. Αυτή τη στιγμή παρέχονται όλες οι διευκολύνσεις δωρεάν στους παράνομα εισερχόμενους. Κατοικία, διατροφή προσαρμοσμένη στα θρησκευτικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά των λαθρομεταναστών, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τηλεπικοινωνίες (διαδίκτυο), εκπαίδευση μέχρι και χρηματική επιδότηση και παραχώρηση πλέον και καλλιεργήσιμων εκτάσεων αντί να δίνονται σε Έλληνες ακτήμονες! Αν αντί να επιδοτούνται, όσοι εισέρχονται παράνομα, κρατούνταν σε κλειστούς και φυλασσόμενους καταυλισμούς και τοποθετούνταν για εργασία σε δημόσια έργα όπως στις ΗΠΑ και αλλού, όπου χρησιμοποιούνται κρατούμενοι για μη βίαια εγκλήματα, τότε πολλοί εθελοντικά θα αποχωρούσαν από τη χώρα μας ή δεν θα έρχονταν καν εδώ αφού θα πληροφορούνταν τι συμβαίνει μέσω των κινητών τηλεφώνων των συμπατριωτών τους (ουδείς χάνει ποτέ το κινητό του τηλέφωνο στο πέρασμα στα νησιά του Αιγαίου. Μόνο τα διαβατήρια χάνονται).

Οι τρόποι χρησιμοποίησής τους για κοινωφελή εργασία μπορεί να είναι πολλοί και διάφοροι. Άνδρες και

γυναίκες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη δημόσια καθαριότητα. Την συλλογή σκουπιδιών κατά μήκος των εθνικών οδών. Οι άνδρες μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην οδοποιία. Τα διεθνή παραδείγματα προς άντληση ιδεών είναι πραγματικά πολλά και εφόσον κάτι τέτοιο είναι συνταγματικά και ανθρωπιστικά αποδεκτό σε πληθώρα ευνομούμενων δυτικών και όχι μόνο κοινωνιών, γιατί όχι και την Ελλάδα;

3/ Όπως αναφέρθηκε στην προηγούμενη παράγραφο, με την πολιτική των αντικινήτρων πολλοί λαθρομετανάστες θα επιθυμήσουν να επαναπατριστούν. Να γίνει λοιπόν ευρύτερη χρήση των χρηματοδοτήσεων της Ε.Ε. για επαναπατρισμό όσων το επιθυμούν.

4/ Έλεγχος όλων των ΜΚΟ όσον αφορά τη χρηματοδότησή τους από το εξωτερικό και από ύποπτες πηγές. Απαγόρευση της λειτουργίας τους στα ακριτικά νησιά και σε ρόλους υποστήριξης των λαθρομεταναστών.

5/ Σε όσους αιτούνται άσυλο και εγκρίνεται, να αποδίδεται μόνο μετά από μία περίοδο τουλάχιστον ενός χρόνου όπου θα επιβεβαιώνεται η μη παραβατική συμπεριφορά του αιτούντος. Ειδάλλως άμεση απέλαση στη χώρα καταγωγής. Φυσικά η ελληνική ιθαγένεια δε πρέπει να παραχωρείται ποτέ σε μετανάστες ή στα

παιδιά τους ακόμα και αν έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα. Μόνο παροχή υπηκοότητας μετά από δεκαετή παραμονή και μετά από εξέταση αφομοίωσης της ελληνικής γλώσσας και κουλτούρας όπως γίνεται και στο εξωτερικό. Με την παροχή της υπηκοότητας να απαιτείται και η κοινωνική θητεία, διπλάσια σε διάρκεια της στρατιωτικής και με αποζημίωση όχι μεγαλύτερη αλλά ίδια όπως όλων των ελληνόπουλων που υπηρετούν τη θητεία τους.

Εν συνεχεία, τι πρέπει να πράξουμε όσον αφορά την προσπάθεια δημογραφικής μας αύξησης. Πρότυπό μας η φτωχότερη (κάποτε) από την Ελλάδα, Ουγγαρία, που βρήκε τα χρήματα και θεσμοθέτησε το 2019 τα ακόλουθα ή παραπλήσια οικονομικά κίνητρα.

1α/ Απαλλαγή από φόρο εισοδήματος εφ' όρου ζωής για μητέρες τεσσάρων και παραπάνω παιδιών. Αν μια μητέρα προσφέρει τουλάχιστον τέσσερα παιδιά στο έθνος, δεν υπάρχει καμία μεγαλύτερη υπηρεσία που μπορεί να προσφέρει.

1β/ Επιδότηση 2 χιλιάδων ευρώ για το πρώτο παιδί. 7 χιλιάδες ευρώ για το δεύτερο παιδί και 21 χιλιάδες ευρώ για το τρίτο παιδί.

1γ/ Δυνατότητα χαμηλότοκου δανείου 30 χιλιάδων ευρώ σε γυναίκες κάτω των 40 που

παντρεύονται και το υπόλοιπο του οποίου θα χαρίζεται σταδιακά με την απόκτηση δεύτερου και τρίτου παιδιού.

1δ/ Αφορολόγητη αγορά πρώτης κατοικίας από ζευγάρια με 3 παιδιά και πάνω. Επιστροφή φόρου από αγορά πρώτης κατοικίας για ζευγάρια που είχαν αγοράσει τη κατοικία όταν είχαν λιγότερα ή κανένα παιδί, αλλά κάποια στιγμή απέκτησαν και τρίτο.

1ε/ Αφορολόγητη η αγορά 7θέσιου αυτοκινήτου για οικογένειες με 3 παιδιά και πάνω. (Λόγω της αυξημένης ζήτησης που θα υπάρξει, αξίζει να διερευνηθεί η δυνατότητα πρόσκλησης και εγκατάστασης εργοστασίου κατασκευής αυτοκινήτων που θα τα κατασκευάζει εγχώρια)

1στ/ Επίδομα 250 Ευρώ το μήνα σε παππούδες και γιαγιάδες που διαβιούν και προσέχουν εγγόνια στο ίδιο σπίτι με τους γονείς έως την εγγραφή και του τελευταίου εγγονιού στη πρώτη δημοτικού.

Αν τυχόν λόγω Ευρωπαϊκής Ένωσης σταθεί αδύνατο να επιδοτήσει το ελληνικό κράτος μόνο μητέρες με ελληνική ιθαγένεια, τότε το ρόλο αυτό, με τη συγκαλυμμένη συμπαράσταση του κράτους, μπορεί να τον αναλάβει η ελληνική εκκλησία. Επιδοτώντας χριστιανικές οικογένειες ανά ενορία για κάθε παιδί από τρία και πάνω. Και αν ακόμα το ελληνικό κράτος δε

μπορεί ή δε θέλει, η ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία έχει δώσει πολλά ιστορικά παραδείγματα συμπαράστασης στο κοσμικό κράτος σε δύσκολες καταστάσεις. Η Εκκλησία πάντα βοήθησε ενεργά στην επιβίωση του ελληνισμού.

Η Εκκλησία εξακολουθεί να είναι κάτοχος σημαντικής ακίνητης περιουσίας. Η καλύτερη εκμετάλλευσή της μπορεί να αποδώσει έσοδα αρκετά ώστε να ενισχύσει τη μητρότητα και την ελληνική οικογένεια χωρίς καν την ανάμειξη του κράτους. Παραλιακές εκτάσεις που παραμένουν αναξιοποίητες, μπορούν να παραχωρηθούν με μακροχρόνιες συμβάσεις για τη δημιουργία τουριστικών εγκαταστάσεων που θα αποφέρουν ετήσια έσοδα, αντί για την πώλησή τους. Αγροτικές εκτάσεις με τη σειρά τους μπορούν να παραχωρηθούν δωρεάν σε πολύτεκνους και ακτήμονες με την προϋπόθεση της παραγωγικής χρήσης τους. Κινήσεις σαν και αυτές θα έχουν και τον ανάλογο αντίκτυπο στην ελληνική οικονομία με δημιουργία θέσεων εργασίας, αύξηση της παραγωγής και κατά συνέπεια των εσόδων του κράτους.

Εν τέλει, επιθυμεί η εκκλησία να μειωθεί το ποίμνιο της σε τέτοιο βαθμό ώστε να αποτελεί απλά μία θρησκευτική κοινότητα σε μία πολυθρησκευτική χώρα; Αν όχι, πρέπει να δράσει.

2/ Πλήρη κάλυψη από το ΙΚΑ των εξόδων εξωσωματικής γονιμοποίησης. Λόγω του μεγάλου ποσοστού ανεργίας των νέων ή λόγω του ακριβώς αντίθετου, των υψηλών απαιτήσεων επαγγελματικής καριέρας και διάρκειας απόκτησης ακαδημαϊκών τίτλων, πολλοί νέοι αργούν να μπουν στη διαδικασία δημιουργίας οικογένειας και τεκνοποίησης. Μη ξεχνάμε εδώ και τη κουλτούρα καλοπέρας των νέων Ελλήνων και Ελληνίδων που αργούν πολύ να ξεκινήσουν να κάνουν οικογένεια. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση των προβλημάτων γονιμότητας κυρίως στις γυναίκες. Το ΙΚΑ λοιπόν πρέπει να αναλαμβάνει την κάλυψη όλων των εξόδων εξωσωματικής γονιμοποίησης για ζευγάρια, όσες φορές και αν το επιθυμούν να προσπαθήσουν να αποκτήσουν παιδί και το ΕΣΥ να προχωρήσει στη δημιουργία εξειδικευμένων κλινικών σε όλη την Ελλάδα ώστε η πρόσβαση να είναι εύκολη σε όλους.

3/ Στον αντίποδα, εάν το κράτος δεν επιθυμεί να απαγορεύσει τις εκτρώσεις, να σταματήσει τουλάχιστον να τις καλύπτει οικονομικά μέσω ΙΚΑ και κρατικών νοσοκομείων. Εκατοντάδες χιλιάδες λαμβάνουν χώρα κάθε χρόνο σε μία χώρα του μεγέθους της Ελλάδος. Τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από τη μη δωρεάν παροχή εκτρώσεων να διοχετευθούν προς κάλυψη

μέρους των εξόδων των κλινικών εξωσωματικής γονιμοποίησης που πρέπει να δημιουργηθούν.

Οι εκτρώσεις μπορεί να είναι αδύνατο να σταματήσουν εντελώς να γίνονται, αλλά μπορούν να μειωθούν σε αριθμό. Το κράτος να ενημερώνει με διαφημιστικές καμπάνιες όπως για το κάπνισμα, για τις επιπτώσεις στην υγεία της γυναίκας από συνεχείς εκτρώσεις. Επίσης, να είναι υποχρεωτική η ενημέρωση προς τις νέες γυναίκες για το τι ακριβώς συμβαίνει ιατρικά όταν λαμβάνει χώρα μία έκτρωση, όπως και τι μορφή έχει το έμβρυο τη συγκεκριμένη στιγμή. Στη τηλεόραση να ηρωοποιούνται σε τηλεοπτικές σειρές γυναίκες που επέλεξαν να μη σταματήσουν την εγκυμοσύνη τους. Να παρέχονται επιπλέον κίνητρα για ανύπαντρες μητέρες όπως στην Ολλανδία. Με δωρεάν ενοίκιο και επιπλέον επιδοτήσεις. Όσον αφορά την πρόσθεση κι άλλης μίας κατηγορίας επιδοτούμενων από το κράτος, καλύτερα να έχουμε «κρατικοδίαιτες» γυναίκες που θα κάνουν δύο, τρία ή και παραπάνω παιδιά παρά υπεράριθμους δημοσίου υπαλλήλους.

Από την άλλη, ο συντηρητισμός των μουσουλμανικών κοινωνιών δεν θα επιτρέπει σε μεγάλο αριθμό μουσουλμάνων γυναικών να είναι άγαμες και με παιδί και άρα χρηματοδοτούμενες από το ελληνικό κράτος.

Τέλος, ζευγάρια που μπορεί να επιθυμούν να μένουν ανύπαντρα για να λαμβάνει η γυναίκα τις προαναφερθείσες επιπλέον επιδοτήσεις, αυτό μπορεί να προληφθεί με το επόμενο μέτρο, όπου ο άνδρας θα έχει φορολογικές επιπτώσεις.

4/ Να θεσμοθετηθούν φορολογικά αντικίνητρα για όσους έχουν δύο, ένα ή κανένα παιδί. Αυξανόμενη φορολογία κλιμακωτά αρχίζοντας από το 30^ο έτος της ηλικίας και φθάνοντας ένα μέγιστο πλαφόν στο 40^ο μέχρι και το 65^ο έτος της ηλικίας για όσους δεν απέκτησαν ποτέ πάνω από δύο παιδιά. Από το 65^ο έτος η φορολογία μπορεί να μειώνεται και πάλι αλλά να μην απαλείφεται ποτέ ολοκληρωτικά. Τα φορολογικά αυτά έσοδα να κατευθύνονται προς την υλοποίηση των διάφορων δημογραφικών πολιτικών.

Επίσης, η υιοθέτηση ορφανών ελληνόπουλων από άτεκνες οικογένειες να προσμετράται ως αντίστοιχη απόκτηση παιδιών και παράλληλα, να απλουστευθούν και να επιταχυνθούν οι διαδικασίες υιοθεσίας.

5/ Περισσότεροι και δωρεάν δημόσιοι παιδικό σταθμοί. Επίσης μεγάλες ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις να υποχρεώνονται να παρέχουν ή να χρηματοδοτούν υπηρεσίες παιδικών σταθμών πλησίον των χώρων εργασίας είτε της μητέρας είτε του πατέρα.

6/ Περισσότερο και από τα οικονομικά κίνητρα το πρόβλημα είναι η ίδια η ελληνική κοινωνία που έχει μεταβληθεί σε μία έντονα υλιστική και ατομικιστική κοινωνία. Χρειάζεται λοιπόν πολιτιστική προπαγάνδα στο εσωτερικό της χώρας, με προβολή πολύτεκνων οικογενειών στη τηλεόραση, τον κινηματογράφο και αλλού. Όχι χοντροκομμένα, αλλά ποιοτικά. Στις ΗΠΑ, είναι εξαιρετικά σύνηθες φαινόμενο «σταρ» να είναι πολύτεκνοι, στην οθόνη αλλά και στην ιδιωτική τους ζωή. Αφού λοιπόν η νεολαία βλέπει τον/την αγαπημένο/η σταρ να κάνει ή να υιοθετεί πολλά παιδιά, περνάει το μήνυμα ότι αυτό είναι κάτι καλό ή της μόδας.

Το σημαντικό είναι να προβάλλεται παντού ασυναίσθητα και υποσυνείδητα η ιδέα της πολύτεκνης οικογένειας. Να προβάλλεται ως «life style» επιλογή και κάτι που όλοι θα έπρεπε να κάνουν για να είναι ευτυχισμένοι. Ας διαφημιστεί ως καταναλωτικό προϊόν. Όπως μας πείθουν να αγοράσουμε καταναλωτικά προϊόντα για να είμαστε ευτυχισμένοι, οι ίδιες τακτικές μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για την αλλαγή και πάλι της νοοτροπίας και του τρόπου ζωής της ελληνικής κοινωνίας.

7/ Να ενθαρρυνθεί ο επαναπατρισμός ομογενών με φορολογικά και επενδυτικά κίνητρα ώστε να επιστρέψουν και να δημιουργήσουν στην Ελλάδα αντί

για το εξωτερικό. Να συνεισφέρουν στη ελληνική οικονομία πέρα από το χτίσιμο ενός εξοχικού σπιτιού όταν είναι συνταξιούχοι και το κυριότερο να ενισχύσουν δημογραφικά τη χώρα. Επί «χούντας» και χωρίς δημογραφικό πρόβλημα υπήρχε νόμος που προέβλεπε φοροαπαλλαγές για εισαγωγή συναλλάγματος από ομογενείς, παράκαμψη της γραφειοκρατίας με μια απλή υπεύθυνη δήλωση, προτεραιότητα στη παροχή τηλεφωνικών γραμμών που τότε ακόμα έπαιρνε χρόνια η εγκατάσταση κλπ. Με τη χρήση του νόμου αυτού, πολλοί ομογενείς επαναπατρίστηκαν και βοήθησαν στο οικονομικό αναπτυξιακό θάύμα της εποχής.

Ένα από τα επιχειρήματα των απάτριδων νεοφιλελευθέρων τύπου Μέρκελ και Κυριάκου Μητσοτάκη είναι ότι οι μετανάστες θα λύσουν το ασφαλιστικό. Οι λαθρομετανάστες όμως, όταν και αν δουλεύουν, δουλεύουν ανασφάλιστοι και αφορολόγητοι, ενώ ταυτόχρονα απομυζούν και τα εθνικά συστήματα υγείας και παιδείας. Σε χώρες όπως η Ελλάδα με υψηλή ανεργία, ας ξεκινήσουμε με τη βελτίωση της οικονομίας μας ώστε πρώτα οι Έλληνες να βρουν δουλειά. Αυτό από μόνο του θα ενισχύσει τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Εάν πάλι επιλύσουμε το πρόβλημα της τεράστιας ανεργίας των νέων γιατί να φέρουμε εποίκους από την Ασία και να μη

προσπαθήσουμε να επαναπατρίσουμε τα εκατομμύρια των ομογενών μας;

8/ Αυτά είναι κάποιες βασικές προσπάθειες και προτάσεις. Πολλά περισσότερα μπορούν να γίνουν από ένα υπουργείο δημογραφικής πολιτικής που θα συνεργάζεται άμεσα με τα υπουργεία οικονομίας και υγείας και που θα εκπονεί και θα εφαρμόζει επιστημονικές μελέτες επί του θέματος. Το υπουργείο πρέπει να έχει έναν πραγματικά μεγάλο προϋπολογισμό και προτεραιότητα στη λήψη αποφάσεων έναντι άλλων δημόσιων φορέων.

Ας έρθουμε τώρα στο εξίσου σημαντικό θέμα της Εθνικής Παιδείας. Ακόμα και αν επιτύχουμε να αποτρέψουμε τον δημογραφικό μας αφανισμό και την αντικατάστασή μας από μουσουλμανικούς πληθυσμούς από την Ασία και την Αφρική, δεν θα είχε νόημα, όπως ήδη ειπώθηκε, αν δημιουργούσαμε μία κοινωνία ανθελλήνων.

Η κατάργηση του πολυτονικού επί «δεξιού» Ράλλη έβαλε κατά της γλώσσας. Η διδασκαλία της ιστορίας και των θρησκευτικών μειώνεται και ως αριθμός ωρών και ως περιεχόμενο. Κόβονται τμήματα της ιστορίας που περιγράφουν το εθνικό μεγαλείο και τα επιτεύγματα της φυλής μας όπως ο Μέγας Αλέξανδρος και αντικαθίστανται από διαστρεβλώσεις της ιστορίας

όπως περί συνωστισμού στη προκουμαία της Σμύρνης ή βαρετά κείμενα περί των προϊόντων που διακινούνταν από το λιμάνι του Πειραιά στις αρχές του προηγούμενου αιώνα... Στα δε θρησκευτικά, η Ορθοδοξία μειώνεται έναντι όλων των άλλων θρησκειών.

Αυτή η προσπάθεια αποκοπής μας από το ιστορικό μας παρελθόν και τη θρησκεία μας είναι μια ηθελημένη προσπάθεια συντριβής στοιχείων που μας ενώνουν ως έθνος, με σκοπό τη δημιουργία μιας πειθήνιας μάζας που θα ψηφίζει και θα καταναλώνει ότι της προσφέρεται και δε θα διεκδικεί. Μπορεί να μη το αντιλαμβανόμαστε γιατί βρισκόμαστε μέσα στο βούρκο της καθημερινότητας, αλλά η ελληνική κοινωνία μεταλλάσσεται ραγδαία μπροστά στα μάτια μας.

Στην νηπιακή ηλικία και μέχρι να πάει το παιδί στο σχολείο, την διαπαιδαγώγηση την έχουν φυσικά οι γονείς. Από κει και πέρα, το μεγαλύτερο ρόλο στη διαπαιδαγώγηση των νέων παίζει η εκπαίδευση, χωρίς όμως και οι γονείς να παύσουν να έχουν την τελική ευθύνη. Η οικογένεια δε πρέπει να «βαριέται» να επιμορφώνει ηθικά τα παιδιά. Να επιμελείται του τι διδάσκονται ιδίως στο μάθημα της ελληνικής ιστορίας και να επεμβαίνει και προς τα παιδιά της και προς τους δασκάλους τους που έχουν πολλές φορές τη δική τους ιδεολογική ατζέντα που προσπαθούν να

προπαγανδίσουν στους νεαρούς μαθητές τους. Μακάρι να ίσχυε και πάλι ο νόμος του Γεωργίου Παπανδρέου (του Γέρου της Δημοκρατίας) περί ασυμβίβαστου δημοσίου υπαλλήλου/δασκάλου και κομμουνιστικής ιδεολογίας. Μέχρι να συμβεί αυτό, οι γονείς δε πρέπει να αποποιούνται των ευθυνών τους και είναι κάτι που μπορούμε να πράττουμε ως πολίτες, ανεξάρτητα από το ποια ανθελληνική κυβέρνηση κρατά την εξουσία.

Η Εθνική Παιδεία ενός ελληνικού κράτους πρέπει να διδάσκει τις υποχρεώσεις του Έλληνα πολίτη έναντι του Έθνους και τον τρόπο της συμπεριφοράς του εντός της εθνικής κοινωνίας στην οποία ζει και δραστηριοποιείται. Να του εμφυσήσει τα εθνικά ιδανικά. Να του διδάξει και να του δημιουργήσει την νοοτροπία λειτουργίας του σύμφωνα με τα συμφέροντα του συνόλου και όχι με το ατομικό συμφέρον. Να του διδάξει την ικανότητα να πειθαρχεί στα κοινά συμφέροντα της κοινότητας. Όχι καταναγκαστικά αλλά ενσυνείδητα, αισθανόμενος ως εκ τούτου ελεύθερος να εργάζεται για το κοινό συμφέρον και να αγωνίζεται για την πραγματοποίηση των εθνικών ιδεωδών. Τα κράτος δια των νόμων, δεν θα πρέπει να είναι η ρομφαία πάνω από τα κεφάλια των πολιτών, αλλά αυτός ο ίδιος ο πολίτης με πλήρη συνείδηση θα διδαχθεί να τηρεί τους νόμους αλλά και να απαιτεί την τήρησή τους και από τους άλλους συμπολίτες του. Πρέπει να πάψει πλέον η

δικαιολογία των κατάλοιπων της τουρκοκρατίας. Η διαπαιδαγώγηση των πολιτών δεν θα πρέπει να περιορίζεται και να τερματίζεται μόνο εντός της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά να επεκτείνεται και σε όλες τις δραστηριότητες της πολιτείας. Πρέπει να επεκταθεί σε όλες τις ηλικίες μέσω της τηλεόρασης, του κινηματογράφου, του θεάτρου, βιβλίων και φυσικά του διαδικτύου.

Ο σκοπός της Εθνικής Παιδείας είναι να δημιουργεί πολίτες οι οποίοι συνειδητά θα πειθαρχούν, όπως προσπάθησαν να μας μάθουν κατά τη θητεία μας στο στρατό και ενωμένοι να είναι υπερήφανοι για το Έθνος τους. Πολίτες ικανούς για κάθε θυσία υπέρ του Έθνους...

Τέλος και στην οικονομία πρέπει να δοθεί βάση. Δεν αποτελεί λύση οι πολίτες ενός κράτους να μεταναστεύουν προς το εξωτερικό για αναζήτηση ενός καλύτερου μέλλοντος και να περιμένουμε τα εμβάσματα από το εξωτερικό για την ανοικοδόμηση κυρίως εξοχικών κατοικιών. Το σημερινό μέγεθος της χώρας επίσης δεν αποτελεί δικαιολογία. Η Ολλανδία, αποτελεί και αυτή χώρα της ΕΕ. Μικρότερη γεωγραφικά από την Ελλάδα, με παρόμοιο σε αριθμό πληθυσμό και με μεγάλη ναυτική παράδοση. Η χώρα μας πολλά μπορεί όχι μόνο να διδαχθεί αλλά και ξεκάθαρα να αντιγράψει από τους

Ολλανδούς. Έχουμε τη μεγαλύτερη ναυτιλία του κόσμου και δε ναυπηγούμε σχεδόν τίποτα. Γιατί; Ελεγχόμενα συνδικάτα που προτιμούν να κλείνουν εργοστάσια και να προβάλλονται οι εργατοπατέρες που εκλέγονται μετέπειτα βουλευτές του ΚΚΕ και κυβερνήσεις «δεξιές» και αριστερές που τα θέλουν όλα κρατικά, προβληματικά και μη ανταγωνιστικά, ώστε να διορίζουν ψηφοφόρους.

Αν δε μας αρέσει η Ολλανδία, υπάρχει η Εσθονία. Χώρα πιο μικρή από εμάς και υπό τη μπότα των Σοβιετικών για 50 χρόνια. Κι όμως από μια οπισθοδρομική κομμουνιστική οικονομία, βρίσκονται μετά από 2 μόνο δεκαετίες στη πρώτη γραμμή της τεχνολογίας με πληθώρα startup που κατέληξαν επιτυχημένες παγκόσμιες εταιρείες τεχνολογίας. Δεν διαθέτουμε ομογενείς από το εξωτερικό που με τα κατάλληλα φορολογικά κίνητρα θα επιθυμούσαν τη δημιουργία εταιρειών και εργοστασίων στη χώρα καταγωγής τους, ενισχύοντας και τη λύση του δημογραφικού μας προβλήματος; Δε διαθέτουμε πτυχιούχους που έφυγαν στην Ευρώπη και αλλού κατά τη πρόσφατη οικονομική κρίση; Δεν διαθέτουμε πανεπιστήμια που αντί να κάνουν «έρευνα προς χάριν της έρευνας» δε θα ήταν πιο πρόσφορο να συνεργάζονται με ιδιωτικές εταιρίες;

Παρόμοια με την Εσθονία και η Φινλανδία που ζούσε και ζει επί δεκαετίες υπό στρατιωτική απειλή από τα ανατολικά της. Μπορεί και συνδυάζει τα έξοδα προς ενίσχυση της άμυνάς της, την οποία οι πολίτες της αντιμετωπίζουν με σοβαρότητα, με την οικονομική και βιομηχανική ανάπτυξη. Αντιμετωπίζει δε, το δημογραφικό της πρόβλημα με σοβαρά οικονομικά κίνητρα προς απόκτηση παιδιών, χωρίς να κάνει «κοινωνική» πολιτική χαρίζοντας επιδόματα και διορισμούς σε ημετέρους.

Ιρλανδία. Η πάμπτωχη χώρα που ο πληθυσμός της πέθαινε από τη πείνα αν η πατάτα δεν είχε καλή σοδειά. Σήμερα προσελκύει επενδύσεις από όλο τον κόσμο, από εταιρείες όπως η Apple, με καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας και γινόμενη τόσο ανταγωνιστική σε χώρες όπως η Γερμανία, που η ΕΕ επιβάλλει πρόστιμα για αθέμιτο ανταγωνισμό λόγω της πολύ ελαφράς φορολογίας της.⁶⁷ Η μικρή Ιρλανδία έχει κάνει με άλλα λόγια τη κραταιά Γερμανία να φοβάται τον ανταγωνισμό της! Καμία σχέση φυσικά οι φοροαπαλλαγές της Ιρλανδίας προς προσέλκυση επενδύσεων και θέσεων εργασίας με τις ελληνικές επιδοτήσεις προς ναυπηγεία

⁶⁷«Apple ordered to pay €13bn after EU rules broke state aid laws», The Guardian, 30 August 2016

απλά και μόνο για διατήρηση θέσεων εργασίας χωρίς παραγωγική εργασία.

Αν πάλι δε μας αρέσουν οι Ευρωπαίοι υπάρχει και το γνωστό μας Ισραήλ. Μικρότερο και σε πληθυσμό και σε έκταση και απειλούμενο από τους γείτονές του περισσότερο και από εμάς. Όμως με την αξιοποίηση της ομογένειας σε όλο τον κόσμο καταφέρνει να χρηματοδοτεί την άμυνά του από τη Γερμανία και τις ΗΠΑ και τα χρήματα του δικού του προϋπολογισμού κατευθύνονται στη ανάπτυξη της βαριάς πολεμικής βιομηχανίας του αλλά και στον τομέα της πληροφορικής. Δημιουργεί καλές θέσεις εργασίας και εξάγει τα προϊόντα του. Τι από τους φυσικούς και ανθρώπινους πόρους του Ισραήλ δε διαθέτει και η Ελλάδα;

Όλα τα παραδείγματα που δόθηκαν επιλέχθηκαν λόγω των παρόμοιων χαρακτηριστικών και συνθηκών των χωρών αυτών με την Ελλάδα, για να δειχθεί το τι μπορεί να επιτύχει μια «μικρή» χώρα. Ας πάψουν λοιπόν οι δικαιολογίες ότι για όλα μας φταίνε οι ξένοι. Ας πάψει ο ωχαδερφισμός και η ηττοπαθής νοοτροπία των νεοελλήνων και όλα μπορούν να γίνουν.

Δε φθάνει και δε πρέπει να είναι «βαριά βιομηχανία» μιας σοβαρής χώρας μόνο ο τουρισμός. Για να είμαστε πραγματικά ανεξάρτητοι πρέπει να παράγουμε πράγματα που να τα θέλουν και να τα έχουν

ανάγκη άλλες χώρες και να μη χρειάζεται και εμείς με τη σειρά μας να εισάγουμε τα πάντα. Το να κάνουν διακοπές στην Ελλάδα οι λοιποί Ευρωπαίοι δεν είναι ένα απαραίτητο αγαθό.

Τέλος δε πρέπει να παραγνωρίζουμε την τροχοπέδη που ονομάζεται Ευρωπαϊκή Ένωση και την έλλειψη ελληνικού εθνικού νομίσματος. Ναι, η ΕΕ μας επιδοτεί για να φτιάχνουμε δρόμους για να διακινούνται τα ευρωπαϊκά προϊόντα. Όμως θυσιάζουμε γι' αυτό τη βιομηχανική και αγροτική μας παραγωγή κάτω από τη πίεση των ευρωπαϊκών κανόνων. Ο καταμερισμός αυτός «παραγωγής» της Ευρώπης διασφαλίζει ότι η Γερμανία και η Γαλλία θα παράγουν βιομηχανικά προϊόντα και η Ελλάδα θα παράγει... ήλιο και διακοπές. Όσον αφορά το εθνικό νόμισμα, η έλλειψη του επιφέρει αδυναμία ευελιξίας στη χάραξη οικονομικής πολιτικής και κινδύνους εθνικής καταστροφής σε κρίσιμες καταστάσεις όπως ένας πόλεμος διαρκείας.

Πρέπει να πράξουμε λοιπόν τα ακόλουθα αντιγράφοντας ουσιαστικά συνταγές από τα προαναφερθέντα κράτη:

1/ Προσέλκυση ξένων επενδύσεων με ελαχιστοποίηση της εταιρικής φορολόγησης και ενίσχυση της αγροτικής παραγωγής. Ακόμα και αν η ΕΕ επιβάλει πρόστιμα για παραβίαση των κανόνων της,

μακροπρόθεσμα θα είμαστε κερδισμένοι γιατί θα παράγουμε. Όσο για τη «διαφυγή» εσόδων από τη χαμηλή φορολόγηση αυτή σε σημαντικό βαθμό αντισταθμίζεται από τη δημιουργία και φορολόγηση θέσεων εργασίας και από τη γενικότερη οικονομική δραστηριότητα που συνοδεύει τέτοιες επενδύσεις.

Το πόσο σημαντικό είναι να γίνουν επενδύσεις ακόμα και με δραστικές διευκολύνσεις από το κράτος, φαίνεται από τη πρόταση του Fabrice Wolf το 2018 στην γαλλική κυβέρνηση για την επιδότηση του ελληνικού ναυπηγικού προγράμματος των φρεγατών Belharra κατά 50% για τη ναυπήγηση των πλοίων στα γαλλικά ναυπηγεία.⁶⁸ Σύμφωνα με τον Γάλλο αναλυτή, η ναυπήγηση τεσσάρων φρεγατών Belharra στα γαλλικά ναυπηγεία θα κόστιζε 2 δις ευρώ στην Ελλάδα. Η λύση αυτή αν και εκ πρώτης όψεως φαίνεται να μην συμφέρει την γαλλική κυβέρνηση, στην πραγματικότητα τα οικονομικά οφέλη για την Γαλλία θα ήταν σημαντικά. Η έναρξη του ναυπηγικού προγράμματος των ελληνικών φρεγατών Belharra στα γαλλικά ναυπηγεία θα δημιουργούσε άμεσα 4.000 θέσεις εργασίας, 2.000 έμμεσες θέσεις εργασίας και 4.000 συνεπαγόμενες

⁶⁸Γιώργος Τσιμπούκης, «Επαναστατική» πρόταση για τη χρηματοδότηση των ελληνικών Φ/Γ Belharra», <https://taxalia.blogspot.com/2018/12/belharra.html>, 12 Δεκεμβρίου 2018

θέσεις εργασίας στη Γαλλία. Αυτές οι θέσεις εργασίας, θα δημιουργούσαν φορολογικά και κοινωνικά έσοδα για το Γαλλικό κράτος ύψους 300 εκατ. ευρώ καθώς και 600 εκατ. ευρώ από την αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας. Σύμφωνα με τον Γάλλο αναλυτή, το τελικό κόστος για το Γαλλικό κράτος θα ήταν μόνο 200 εκατ. ευρώ, ενώ τα οφέλη θα επεκτείνονται από την ενίσχυση της απασχόλησης έως τα διαχρονικά οφέλη που θα έχει η υποστήριξη των πλοίων όταν αυτά ενταχθούν στο Πολεμικό Ναυτικό. Ανάλογες προτάσεις για τη πολεμική και όχι μόνο βιομηχανία μπορούν να υλοποιηθούν και στην Ελλάδα και θα επιφέρουν, μείωση της ανεργίας, εισροή τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, μείωση των εισαγωγών και μακροπρόθεσμη αύξηση των εξαγωγών.

2/ Ενίσχυση και διαφοροποίηση της αγροτικής παραγωγής. Ένα κράτος πρέπει να είναι σε θέση να ταΐζει τους πολίτες του και για λόγους εθνικής ασφαλείας. Αυτή τη στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχει άμεσες ενισχύσεις στους αγρότες προς ενίσχυση του εισοδήματός τους αν και το 81% των Ελλήνων αγροτών λαμβάνει λιγότερο από 5000 Ευρώ.⁶⁹ Με τον τρόπο που γίνονται όμως οι άμεσες ενισχύσεις ενισχύεται η υπερπαραγωγή ορισμένων μόνο προϊόντων σε κάθε

⁶⁹European Commission, <https://ec.europa.eu>

χώρα που τα πλεονάσματά τους καταλήγουν σε χωματερές και ελαχιστοποιείται η παραγωγή όλων των υπόλοιπων. Για αυτό το λόγο βλέπουμε για παράδειγμα πλεονάζοντα ελληνικά πορτοκάλια στις χωματερές και στις λαϊκές αγορές όλα σχεδόν τα υπόλοιπα προϊόντα εισαγόμενα, πολλές φορές ακόμα και στις αγορές επαρχιακών πόλεων.

Επίσης έχουμε και το φαινόμενο της αστυφιλίας της ελληνικής κοινωνίας, με τους νέους και ιδιαίτερα τις γυναίκες να προτιμούν να ζουν και να εργάζονται κυρίως στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, πολλές φορές έχοντας μερική μόνο απασχόληση και με πολύ μικρότερα εισοδήματα από ότι αν ήταν αγρότες. Μία λύση ασφαλώς είναι εκτάσεις ακαλλιέργητες του κράτους, της εκκλησίας και των μοναστηριών να δοθούν σε νέους αγρότες. Η εκκλησία πρέπει να ενισχύσει το ποίμνιό της αντί να διαπραγματεύεται την παράδοση της εκκλησιαστικής περιουσίας στο κράτος προς εκμετάλλευση. Άλλες πρωτοβουλίες που πρέπει να επεκταθούν είναι αυτές δημάρχων ακριτικών και επαρχιακών περιοχών που κατά καιρούς προσφέρουν δουλειές στο δήμο τους για άτομα και οικογένειες που επιθυμούν να μετοικήσουν. Και πάλι όμως δε βρίσκουν πρόθυμους. Δήμαρχοι έχουν διοργανώσει ως και «νυφοπάζαρα» για τους νέους αγρότες των περιοχών

τους αλλά μόνο ξένες γυναίκες δείχνουν ενδιαφέρον, όχι οι άεργες Ελληνίδες των αστικών κέντρων.

Είναι γεγονός βέβαια ότι ένας κάτοικος αστικού κέντρου δεν είναι εύκολο να γίνει αγρότης μέσα σε μία νύχτα ακόμα και αν του δοθεί δωρεάν αρκετή γη. Χρειάζεται γνώσεις και επιθυμία για ζωή στην ύπαιθρο. Σε σημαντικό βαθμό όμως είναι και ζήτημα νοοτροπίας. Οι νέοι Έλληνες μεγαλώνουν από τις οικογένειές τους με το στόχο ενός πανεπιστημιακού τίτλου και μιας δουλειάς γραφείου κατά προτίμηση του δημοσίου. Μέχρι την επίτευξη αυτού του «ελληνικού ονείρου» οι νέοι χρηματοδοτούνται από τους γονείς τους για να κάθονται.

Πρέπει να γίνει και εδώ πολιτιστική προπαγάνδα στην ελληνική κοινωνία που να προβάλλει τη ζωή της υπαίθρου με έξυπνο τρόπο. Τηλεοπτικές σειρές γυρισμένες σε πόλεις της ελληνικής επαρχίας με ρομαντικό περιεχόμενο. Αφιερώματα σε εφημερίδες και περιοδικά που να παρουσιάζουν νέους και νέες της επαρχίας που επέλεξαν αυτόν τον τρόπο ζωής μακριά από τα προβλήματα των πόλεων. Να γίνει δηλαδή της μόδας η ζωή στην επαρχία και ελκυστική ως «life style» πέρα από τα οικονομικά κίνητρα.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αντιστραφεί η αστυφιλία. Οι αγρότες παράγουν τα τρόφιμα του έθνους. Παράγουν κάτι χειροπιαστό. Δε δουλεύουν στον τομέα

των υπηρεσιών όπως ο τουρισμός, παράγοντας έργο που δεν είναι πάντα αναγκαίο. Οι αγρότες δε πίνουν καφέ στο Κολωνάκι. Ζουν, εργάζονται και γνωρίζουν τη φύση. Τα παιδιά τους μεγαλώνουν σε ένα πιο φυσικό και υγιές περιβάλλον από τα παιδιά των πόλεων. Αγαπούν και έχουν δεσμούς με τη γη τους. Όλα αυτά σημαίνουν πως αν χρειαστεί, οι αγρότες έχουν τις βάσεις για να γίνουν και καλύτεροι στρατιώτες.

3/ Αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου.⁷⁰ Αργά και βασανιστικά προχωράει η διαδικασία εύρεσης υγραερίου και ίσως και πετρελαίου σε διάφορες περιοχές της Ελλάδος. Για δεκαετίες φημολογείτο και λοιδορείτο η ύπαρξή τους. Τώρα όμως που όλοι το αποδέχονται, οι διαδικασίες προχωράνε απίστευτα αργά ακόμα και για τα γρανάζια της ελληνικής γραφειοκρατίας. Σαν να μην υπάρχει ύψιστη ανάγκη με την υπάρχουσα οικονομική δυσπραγία.

Η εκμετάλλευσή τους θα δημιουργούσε φορολογικά έσοδα και θέσεις εργασίας και για Έλληνες εργάτες και επιστήμονες. Θα αύξανε δε τη γεωπολιτική αξία της χώρας. Πέρα όμως από την ελληνική γραφειοκρατία και την πολιτική ηγεσία που ουσιαστικά δεν την ενδιαφέρει η οικονομική ανάπτυξη, αλλά ο

⁷⁰Ηλίας Κονοφάγος, *Ελληνικός Ενεργειακός Πλούτος- Σαμποτάζ εκ των Έσω*, <http://slpress.gr>, 16 Νοεμβρίου 2018

διορισμός ψηφοφόρων στο δημόσιο (και οι πλατφόρμες πετρελαίου δυστυχώς γι' αυτούς δεν είναι κρατικές που να επιτρέπουν κάτι τέτοιο) σε πολλές περιοχές της χώρας παρουσιάζεται άλλος ένας αντίπαλος. Οι «χρήσιμοι ηλίθιοι» των «οικολογικών οργανώσεων» όπως αναφέρθηκε και στο κεφάλαιο για τον οικολογικό πόλεμο. Οι ηγεσίες τους είναι άγνωστο από που μπορεί να χρηματοδοτούνται για να εμποδίζουν αυτά τα έργα. Το ίδιο και οι διάφοροι τοπικοί άρχοντες και πολιτικάντηδες της χώρας που πολεμάνε με κάθε μέσο αυτές τις επενδύσεις. Στους δρόμους όμως που συναντάμε τα νεαρά παιδιά που συλλέγουν υπογραφές για την προστασία του περιβάλλοντος και την ακύρωση των γεωτρήσεων ή των εξορύξεων, αυτά τα παιδιά είναι οι χρήσιμοι ηλίθιοι που προσπαθούν να υπονομεύσουν το μέλλον το δικό τους και της χώρας τους.

4/ Αποχώρηση από την Ευρωζώνη και από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Συντεταγμένα όμως, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο. Σκοπός δεν είναι άλλος από την απόκτηση οικονομικής και όχι μόνο ανεξαρτησίας. Το ιδεατό θα ήταν κοινή αποχώρηση από την ΕΕ σε συνεργασία με μία χώρα όπως η Ιταλία, για αύξηση του ειδικού βάρους και της ισχύς κατά τις διαπραγματεύσεις για την αποχώρηση. Περισσότερα γι' αυτό, στο κεφάλαιο που εξετάζει τις σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μετά την αποχώρηση από την ΕΕ να δοθούν επιπλέον κίνητρα για επενδύσεις στην Ελλάδα που δεν ήταν δυνατόν να γίνουν πιο μπροστά. Για παράδειγμα, παραχώρηση, και παραχώρηση, κρατικών ναυπηγείων ή εκτάσεων για δημιουργία νέων σε επενδυτικό σχήμα των 10 μεγαλύτερων Ελλήνων εφοπλιστών. Με όρο φυσικά όλες οι νέες ναυπηγήσεις τους να γίνονται σε αυτά τα ναυπηγεία και τα οποία δε θα μπορούν να πωληθούν σε κανέναν και θα επιστρέφονται στο κράτος μετά από πάροδο 99 ετών. Το κράτος δε πρέπει να είναι επιχειρηματίας. Δεν είναι ανάγκη να ελέγχει τα ναυπηγεία για να κερδίζει. Θα κερδίζει από τη φορολογία και από τον τζίρο που θα γίνεται με άλλες εταιρείες που συνεργάζονται με τα ναυπηγεία και τους εργάτες στην ευρύτερη περιοχή. Ειδάλλως, αν η οποιαδήποτε επιχείρηση είναι κρατική, η εκάστοτε κυβέρνηση θα μπαίνει πάντα στον πειρασμό για διορισμό όλο και περισσότερων ημετέρων, με αποτέλεσμα, κακοδιαχείριση και ελλείματα.

5/ Αξιοποίηση της ομογένειας. Όπως αναφέρθηκε και στο κομμάτι για το δημογραφικό, οι Έλληνες ομογενείς μπορούν να συνεισφέρουν και οικονομικά/επενδυτικά (πέρα από ένα σπίτι στο χωριό). Ταυτόχρονα, αυξάνεται και ο ελληνικός πληθυσμός. Αν είναι να κατακλυστούμε από μετανάστες, ας κατακλυστούμε από τα αδέρφια μας της ομογένειας που

σε λίγες γενεές από σήμερα θα έχουν χάσει την ελληνικότητά τους. Η αντίστροφη ροή ομογενών μεταναστών προς την Ελλάδα, φέρνει εισροή οικονομικών κεφαλαίων, εξειδικευμένους επιστήμονες και επιχειρηματίες. Όχι ανειδίκευτους εργάτες, που απομυζούν την κάθε κοινωνική πρόνοια, που φέρνουν μολυσματικές ασθένειες που είχαν ξεχαστεί στην Ελλάδα και αλλοιώνουν την ελληνική κοινωνία και τον ελληνικό πολιτισμό.

Εάν θέλουμε να είμαστε ο τελευταίος τροχός της Ευρωπαϊκής άμαξας έχει καλώς. Αν δε μας απασχολεί το αν, σε εκατό χρόνια ίσως, η ελληνική γλώσσα αντικατασταθεί ως «μικρή» και «αναποτελεσματική» από τα γαλλικά και τα γερμανικά, ή αν ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική ιστορία ανήκει πλέον μόνο στα μουσεία, τότε και πάλι έχει καλώς. Αν όμως θέλουμε να έχουμε ανεξάρτητη ελληνική πολιτική που περιλαμβάνει είτε την εξάπλωσή μας είτε την ηγεμονία μας στη χερσόνησο του Αίμου, την Εγγύς και Μέση Ανατολή και τη Ανατολική Μεσόγειο, τότε μία συνέχεια πραγματικών ελληνικών κυβερνήσεων πρέπει να αντιμετωπίσουν ως ύψιστη προτεραιότητα αυτά τα τέσσερα κρίσιμα ζητήματα. Όλα τα υπόλοιπα έρχονται αναγκαστικά σε δεύτερη μοίρα.

► ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Διείσδυση και επέκταση προς Βορράν. Διαίρει και βασίλευε. Διαμελισμός και σμίκρυνση της Τουρκίας

*Οι φιλόδοξες χώρες ορίζουν τι θεωρούν απειλή για τον
εαυτό τους με βάση τους στρατηγικούς στόχους τους,
όχι τους φόβους τους. Αντίθετα, οι παθητικές χώρες
χωρίς φιλοδοξίες διαμορφώνουν στρατηγικές που
υποτάσσονται στις απειλές που υπάρχουν. Δεν υπάρχει
πιο θλιβερή κατάσταση για μια χώρα να βλέπει τις
εσωτερικές αδυναμίες της ως βασικές αρχές που
καθορίζουν τη στρατηγική της...*

Αχμέτ Νταβούτογλου

Το Στρατηγικό Βάθος. Η Διεθνής Θέση της Τουρκίας

Η μεγάλη ευκαιρία των πρώτων ημερών της πτώσεως του κομμουνισμού, όπου τα πάντα ήταν ρευστά, για να αποκτήσουμε τα ιστορικά, εθνολογικά ακόμα και νομικά μας δίκαια, μέσω μιας βίαιης επεμβάσεως προς βορρά, δυστυχώς πέρασε ανεκμετάλλευτη. Το ίδιο ανεκμετάλλευτη πέρασε και η φημολογούμενη πρόταση Μιλόσεβιτς προς τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη το 1992 για διαμελισμό του κράτους των Σκοπίων. Το ίδιο ανεκμετάλλευτη πέρασε και η κρίση των «πυραμίδων» στην Αλβανία το 1997. Για όσους δε θυμούνται ή είναι νέοι και δε γνωρίζουν τις λεπτομέρειες, η Ελλάδα απέστειλε στρατεύματα μαζί με άλλες χώρες για αποκατάσταση της τάξης στην άναρχη Αλβανία λόγω του οικονομικού σκανδάλου των «πυραμίδων», αλλά... στο Βορρά της Αλβανίας! Στη Βόρειο Ήπειρο είχαν επέμβει στρατιώτες από τη Ρουμανία, μη τυχόν και οι Βορειοηπειρώτες βλέποντας για τέταρτη(!) φορά μέσα σε έναν αιώνα ελληνικά στρατεύματα να τους απελευθερώνουν, έβγαζαν από τα σεντούκια τις ελληνικές σημαίες και αυτή τη φορά ενώπιον των τηλεοπτικών φακών όλου του κόσμου, ζήτησαν επιτέλους την ΈΝΩΣΗ με την υπόλοιπη Ελλάδα.

Η ιστορία όμως τιμωρεί όσους αδρανούν. Οι Σκοπιανοί κερδίσανε το όνομα και την ιστορία της Μακεδονίας και οι Αλβανοί μεγαλώνουν εδαφικά και πληθυσμιακά στα Βαλκάνια ενώ ταυτόχρονα επιτελούν

εθνοκάθαρση στη Βόρειο Ήπειρο. Άλλη μια Ανατολική Ρωμυλία δημιουργείται εις βάρος του ελληνισμού, δίπλα ακριβώς στα σύνορά μας, στην κατά τα άλλα ελεύθερη και δημοκρατική Ευρώπη του Διεθνούς Δικαίου.

Όλα τα γειτονικά μας κράτη δημιουργήθηκαν επί ελληνικών εδαφών. Αυτό το γνωρίζουν όλοι από τη μελέτη της ιστορίας. Λιγότεροι όμως συνειδητοποιούν ή γνωρίζουν ότι τα κράτη αυτά δημιουργήθηκαν όχι μόνο σφάζοντας και εκδιώκοντας Έλληνες, αλλά και απορροφώντας εκσλαβίζοντας ή εξισλαμίζοντας ελληνικούς πληθυσμούς. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτής της απώλειας ελληνικών πληθυσμών ή προσπαθειών εξάλειψης της ελληνικής τους συνείδησης μέσω «απορρόφησης» ή προπαγάνδας αποτελούν οι τουρκόφωνοι ορθόδοξοι Έλληνες της Καππαδοκίας, οι σλαβόφωνοι Έλληνες αγωνιστές του Μακεδονικού Αγώνα. Ακόμα και σήμερα, ελληνικές μειονότητες εξακολουθούν να επιβιώνουν αν και φθίνοντας αριθμητικώς, παρά την αδιάκοπη καταπίεσή τους από τα γειτονικά μας κράτη.

Έχουμε λοιπόν απaráγραφα ιστορικά, γεωγραφικά, πληθυσμιακά, ηθικά δικαιώματα αλλά και γιατί όχι στυγνά συμφέροντα στις χώρες αυτές. Στις σχέσεις μας με όλους τους γείτονές μας πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η μέση οδός, η

αντικειμενικότητα και οι καλοί τρόποι δε περνάνε στα Βαλκάνια. Απλώς εκλαμβάνονται ως σημάδια αδυναμίας. Η Ελλάδα όμως, χάρις σε αυτούς που την εκπροσωπούν έχει γίνει ο «σάκος του μποξ» των Βαλκανίων για όλους, μικρούς και μεγάλους, δυνατούς και αδύναμους.

Επειδή όμως τίποτα δεν είναι μόνιμο στη πολιτική, κάποια στιγμή πρέπει ο ελληνισμός εσωτερικού και εξωτερικού να δείξει το ανάστημά του, να απαλλαγεί από ανθέλληνες και μισέλληνες και να διεκδικήσει τα δίκαια του και τα συμφέροντά του, πάση θυσία, πάση δυνάμει και με κάθε κόστος.

Όπως αναφέρθηκε και στην εισαγωγή, οι καθηγητές της γεωπολιτικής στην Ελλάδα, στις αναλύσεις τους εμφανίζονται διαρκώς εγκλωβισμένοι στο τι πράττουν όλοι οι άλλοι. Αναλύουν και εξηγούν γιατί συμβαίνει ότι συμβαίνει μη προτείνοντας καμία ενεργή πράξη για τη χώρα μας πέρα από μια αμυντική στάση εντός των συμμαχιών μας. Ακόμα και ο μεγάλος στοχαστής και αναλυτής Παναγιώτης Κονδύλης στα έργα του, ενώ αναλύει με αφοπλιστική ακρίβεια και έξω από τα δόντια την κατάσταση στην Ελλάδα και τις σχέσεις με τη Τουρκία, προτείνει είτε ένα προληπτικό χτύπημα έναντι της Τουρκίας είτε τη συνθηκολόγηση άμεσα

προτού το μελλοντικό ισοζύγιο ισχύος καταστεί πολύ δυσχερές για τη χώρα μας.^{71,72}

Μία προληπτική και αιφνιδιαστική στρατιωτική επίθεση, κατά το πρότυπο του Ισραήλ στο πόλεμο των έξι ημερών όπου θα κατέστρεφε επί του εδάφους την τουρκική πολεμική αεροπορία και ουσιαστικά θα κέρδιζε τον πόλεμο είναι δυνατή. Αν και επιτιθέμενοι θα μπορούσαμε να τη δικαιολογήσουμε ως αμυντικό πόλεμο λόγω των συνεχών διεκδικήσεων και απειλών για πόλεμο από τη Τουρκία. Ωστόσο δεν λύνει ουσιαστικά το πρόβλημά μας με τη Τουρκία. Μέσα σε μια δεκαετία θα μπορούσε να αναδιοργανωθεί η κατεστραμμένη πολεμική της μηχανή, όπως έκαναν και οι Άραβες εχθροί του Ισραήλ και η απειλή θα επανερχόταν.

Όσο για την ορθολογική πρόταση του Κονδύλη περί συμβιβασμού ή άμεσης συνθηκολογήσεως, μπορεί να έχριζε συζητήσεως εάν μιλούσαμε περί απλών περιουσιακών στοιχείων. Ωστόσο, ούτε ένας συμβιβασμός εγγυάται τη μη ύπαρξη μελλοντικών διεκδικήσεων εκ μέρους της Τουρκίας αλλά το σπουδαιότερο, δε συνάδει και με το ελληνικό ήθος. Σχεδόν ποτέ στη μακραίωνη ελληνική ιστορία δεν είχαμε υπεροχή στους ποσοτικούς συσχετισμούς ισχύος.

⁷¹Κονδύλης Π, *Θεωρία του Πολέμου*, 381-411

⁷²Κονδύλης Π, *Από τον 20ό στον 21ο Αιώνα*, 181-188

Ωστόσο αυτό δεν μας απέτρεψε από το να αγωνιστούμε και ακόμα και όταν δεν επιτυγχάναμε, αφήναμε πίσω μας σελίδες δόξας και ιστορικές παρακαταθήκες. Κανείς ασφαλώς δεν επιθυμεί ή επιδιώκει την άσκοπη θυσία. Είναι λοιπόν προτιμότερη η δύσκολη οδός της προετοιμασίας, της ενίσχυσης και ισχυροποίησης του λαού, του κράτους και του έθνους όπως επίσης και της διάσπασης και αποδυνάμωσης των αντιπάλων μας.

Σε κάθε περίπτωση, το στρατηγικό δόγμα της Μεγάλης Ιδέας δε μπορεί να επιτευχθεί ποτέ με συμβιβασμούς και οι λύσεις του Κονδύλη αφορούν μόνο τη Τουρκία και όχι τους βόρειους, μικρότερους, φτωχότερους αλλά καταπατητές και διεκδικητικούς μας γείτονες.

Όλες οι γειτονικές μας χώρες όπως καταδείχθηκε στα παραδείγματα του κεφαλαίου περί υβριδικού πολέμου, καταπιάνονται με διάφορες μορφές αυτού, πλήττοντας όχι μόνο την Ελλάδα αλλά όλες τις χώρες έναντι των οποίων έχουν διεκδικήσεις και συμφέροντα. Το ξεκαθαρίζουμε αυτό για να μη κατηγορηθούμε ότι υποσκάπτουμε με τις προτάσεις μας τις διεθνείς σχέσεις της χώρας μας και προτρέπουμε σε πράξεις μη καλής γειτονίας. Η καλή γειτονία προϋποθέτει δύο τουλάχιστον καλούς γείτονες.

Η Ελλάδα θα μπορούσε να εφαρμόσει μία πληθώρα μέσων και τακτικών για να πλήξει και να αποδυναμώσει τις γειτονικές της χώρες και γιατί όχι και να τις διασπάσει σε μικρότερες προωθώντας παράλληλα τις διεκδικήσεις της.

Προτού ξεκινήσει η καταγραφή προτάσεων για την πολιτική μας έναντι κάθε γείτονα της Ελλάδος ξεχωριστά, θεωρώ ως δεδομένο ότι η Ελλάδα θα πρέπει πάντα να επιδιώκει στην εξωτερική της πολιτική δύο πράγματα. Τη διάσπαση των γειτόνων της και τη μη ένταξή τους στο ΝΑΤΟ ή σε κάποια άλλη συμμαχία. Όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτή ούτε ένοπλες δυνάμεις προς προάσπιση των μελών της έχει, ούτε συμπαραστέκεται με ουσιαστικό τρόπο στα κράτη μέλη. Τουναντίον, όλες οι ευρωπαϊκές χώρες εξακολουθούν να πωλούν όπλα στη Τουρκία που κατέχει εδάφη μίας χώρας μέλους, της Κύπρου. Επομένως, δε μας απασχολεί ιδιαίτερα η ένταξη των γειτόνων μας σε αυτή αν και θα έπρεπε να εμποδίζεται η ένταξή τους σε αυτή. Γενικότερα όμως και τη διάλυση της ΕΕ πρέπει να επιδιώκουμε, διότι όλα τα μικρότερα κράτη μέλη απλώς ενισχύουν το οικονομικό και διπλωματικό βάρος των ηγετίδων δυνάμεων της Γερμανίας και της Γαλλίας και αυξάνουν τις ζώνες επιρροής των δύο αυτών χωρών.

Αλβανία

Οι γείτονες μας στην Αλβανία επεκτείνονται βάση σχεδίου. Με την σχεδόν σίγουρη ενσωμάτωση του Κοσσοβού και κάποια στιγμή του αλβανικού τμήματος των Σκοπίων θα διπλασιαστούν σχεδόν σε έκταση και πληθυσμό φτάνοντας τα 5 με 6 εκατομμύρια. Αν εμείς συνεχίσουμε να φθίνουμε πληθυσμιακά, η Αλβανία μέσα σε μία γενεά από σήμερα θα αποτελεί βάσιμη απειλή για την Ελλάδα ακόμα και στρατιωτικώς, καθώς και η οικονομία της συνεχώς θα βελτιώνεται αυξάνοντας γενικότερα τις δυνατότητές της. Μέσα σε δύο γενεές λοιπόν από την κατάρρευση του κομμουνισμού, την πλήρη εξαθλίωση και τη μαζική μετανάστευσή τους, οι Αλβανοί θα έχουν αναδειχθεί σε υπολογίσιμο αντίπαλο. Αυτό το αναφέρω προς υπενθύμιση σε όσους δε βλέπουν απειλές από τους αδύναμους σήμερα γείτονές μας, ξεχνώντας ότι τα πάντα αλλάζουν και ανατρέπονται. Και όπως μπορούν να ανατραπούν εις βάρος μας, έτσι και εμείς μπορούμε να ανατρέψουμε δεδομένα υπέρ μας.

Ως ελληνικό κράτος λοιπόν ως Στρατηγικό Στόχο πρέπει να έχουμε την ΈΝΩΣΗ της Βορείου Ηπείρου με την υπόλοιπη Ελλάδα και την αποδυνάμωση και διαμελισμό της Αλβανίας.

1/ Ξεκινώντας, πρέπει να έχουμε πλήρη καταγραφή από τις προξενικές αρχές και την ΕΥΠ, ατόμων/χωριών/οικισμών όπου κατοικούν Έλληνες και Βλαχόφωνοι Έλληνες ακόμα και αν δε το δηλώνουν στις επίσημες απογραφές λόγω εκφοβισμού ή επειδή δεν επιτρέπεται στις αλβανικές απογραφές εκτός των αναγνωρισμένων «μειονοτικών ζωνών». Πρέπει να έχουμε στα χέρια μας μία πραγματική εικόνα της κατάστασης επί του εδάφους για να μπορέσουμε να δράσουμε. Να απαιτηθεί επίσης υπό την επίβλεψη της διεθνούς κοινότητας διεξαγωγή και επίσημης απογραφής όπου οι έχοντες ελληνική εθνική συνείδηση, ανεξάρτητα από τη γλώσσα που μιλούν και όχι μόνο εντός των «μειονοτικών ζωνών» της να μπορέσουν να εκφραστούν ελεύθερα και ενώπιον της διεθνούς κοινότητας.

2/ Πολλοί Βορειοηπειρώτες ψηφίζουν και πολιτεύονται με άλλα αλβανικά κόμματα αντί με ένα και μόνο μειονοτικό κόμμα. Αυτή η διάσπαση του ελληνικού μπλοκ ψηφοφόρων, αν και ελληνικότατο χαρακτηριστικό, απλά αποδυναμώνει την μειονότητα και έχει τις ρίζες της στις προσπάθειες του διαίρει και βασίλευε του κομμουνιστή ηγέτη της Αλβανίας, Enver Hoxha, που παρά τις διώξεις που εφάρμοσε, προσεταιρίστηκε μέλη της μειονότητας για να πετύχει τους σκοπούς του. Το ελληνικό κράτος πρέπει να

προσεγγίσει όσους προσχωρούν σε άλλα κόμματα και με «οικονομικά κίνητρα» να ενισχύσει τη συνεργασία σε ένα και μόνο κόμμα.

3/ Ενίσχυση κόμματος της ελληνικής μειονότητας με διάφορους τρόπους κατά τη διεξαγωγή εκλογών. Δωρεάν μεταφορά στην Αλβανία Βορειοηπειρωτών που διαμένουν στην Ελλάδα. Δωρεάν εκτύπωση του προεκλογικού τους υλικού. Χρηματοδότηση υποψηφίων και του κόμματος. Η ελληνική πρεσβεία στα Τίρανα και τα προξενεία στην Κορυτσά και το Αργυρόκαστρο να παραδειγματιστούν από το τουρκικό προξενείο στην Κομοτηνή που δυστυχώς πλέον κινεί τα νήματα στη Θράκη και επιβάλλει ή απαγορεύει υποψηφίους στα ελληνικά κόμματα (βλέπε περίπτωση Σαμπιχά Σουλεϊμάν, πρώην υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ για τις Ευρωεκλογές του 2014).

4/ Ελληνικές ΜΚΟ να δραστηριοποιούνται στο εξωτερικό, απαιτώντας περισσότερα δικαιώματα για τη μειονότητα, την εφαρμογή του πρωτοκόλλου της Κέρκυρας και αυτονομία. Η τουρκική ΜΚΟ, Anvura Bati Trakya Turk Federas yonu (Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Τούρκων Δυτικής Θράκης) είναι ένα καλό παράδειγμα για το πως πρέπει να δρουν ελληνικές ΜΚΟ για να προωθούν και να διεθνοποιούν το Βορειοηπειρωτικό.

5/ Το ελληνικό κράτος πρέπει να απαιτήσει την εφαρμογή του συμφώνου της Κέρκυρας. Να εξασφαλίσει δηλαδή το δικαίωμα σε αυτοδιοίκηση στη Βόρειο Ήπειρο, ελληνόφωνη εκπαίδευση σε όλους τους Έλληνες όπου και αν μένουν στην Αλβανία, σώματα ασφαλείας στελεχωμένα από Βορειοηπειρώτες και αποχώρηση των αλβανικών ενόπλων δυνάμεων και σωμάτων ασφαλείας από τη περιοχή.

Πως μπορεί να το πετύχει αυτό; Με σκληρή εξωτερική πολιτική. Με ανελέητο οικονομικό πόλεμο. Η Αλβανία επιθυμεί να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Βέτο στην ένταξη λοιπόν μέχρι να εφαρμόσει τις υποχρεώσεις της βάση του πρωτοκόλλου της Κέρκυρας. Να αρχίσουμε τον επαναπατρισμό Αλβανών και ας είναι χρόνια εγκατεστημένοι στη χώρα μας. Να εφαρμόσουμε νόμους σαν της Αλβανίας έναντι Αλβανών μεταναστών στη χώρα μας, με υψηλά πρόστιμα, φυλακίσεις και επαναπατρισμό τους.

Με ψυχολογικό πόλεμο. Μπορούμε να αρχίσουμε να συζητάμε σε διεθνές επίπεδο για τη στρατιωτική προστασία της μειονότητας και να κάνουμε σαφή τη στρατιωτική απειλή. Όπως κάνουν για χρόνια τώρα σε μας οι γείτονες και σύμμαχοι Τούρκοι. Μπορεί να ξενίζει κάπως αυτή η πρόταση γιατί επί δεκαετίες ολόκληρες, οι Έλληνες μεγαλώνουν και γαλουχούνται με

φιλειρηνικές, αντιπολεμικές και διεθνιστικές ιδέες. Δεν είμαστε μαθημένοι να σκεφτόμαστε και να βλέπουμε την Ελλάδα ως ισχυρή και διεκδικούσα. Όμως τα στρατιωτικά μέσα υπάρχουν και ας ανοίξουμε τα μάτια μας και ας δούμε πως απειλούν και πως πολλές φορές εφαρμόζουν όλοι στον κόσμο τη στρατιωτική επιλογή. Πρέπει να υπάρχουν σε ετοιμότητα επιτελικά σχέδια και φυσικά εξαγγελμένη πολιτική βούληση για προστασία της μειονότητας επί του εδάφους της Βορείας Ηπείρου, εάν στο μέλλον απειληθούν ξανά οι ζωές και τα δικαιώματα τους. Μπορούμε να αναγκάσουμε την Αλβανία να σεβαστεί τις υποχρεώσεις της.

6/ Αφού εξασφαλιστεί η εφαρμογή του πρωτοκόλλου της Κέρκυρας, ίδρυση σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που να συντηρούνται από το ελληνικό κράτος. Οι επιλεγμένοι Έλληνες καθηγητές και δάσκαλοι που θα διορίζονται να δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στην ελληνική ιστορία. Να αναπτρώνουν το ηθικό με αυτό το τρόπο των σκλαβωμένων Ελλήνων.

7/ Η ΕΡΤ να χρησιμοποιηθεί σε έναν ρόλο εθνικό και να αναμεταδίδει συστηματικά δορυφορικά και διαδικτυακά προγράμματα εντός της Αλβανίας. Ανάλογα με το σκοπό του προγράμματος, είτε στα ελληνικά, είτε μεταγλωττισμένα στα αλβανικά, είτε με ελληνικούς

υπότιτλους, στα πλαίσια του πολιτισμικού, πληροφορικού και ψυχολογικού πολέμου, όπως η Τουρκία με τις περιβόητες τηλεοπτικές σειρές της. Η απόκτηση των πιάτων αυτών να είναι δωρεάν για όλους όσους το επιθυμούν. Με αυτό το τρόπο εκτός από τη προώθηση των ελληνικών στόχων του υβριδικού πολέμου και οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου θα ακούνε και θα μαθαίνουν καλύτερα τη γλώσσα τους.

8/ Ενίσχυση από την εκκλησία της Ελλάδος και τις ομογενειακές οργανώσεις του εξωτερικού, κυρίως των ΗΠΑ, Αυστραλίας και Καναδά, με οποιονδήποτε τρόπο της αυτοκέφαλης εκκλησίας της Αλβανίας που είναι προμαχώνας των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας. Χρηματικές εισφορές από τις προαναφερθέντες χώρες είναι και πιο δύσκολο να παρεμποδιστούν από την Αλβανία αντί αν προέρχονταν από την Ελλάδα.

9/ Ελληνικές κρατικές επιχειρήσεις και τράπεζες που δραστηριοποιούνται σε περιοχές πληθυσμιακού ενδιαφέροντος, να κάνουν προσλήψεις κατά προτεραιότητα ατόμων ελληνικής καταγωγής ακόμα και αν δεν μιλούν την ελληνική γλώσσα όπως οι Βλαχόφωνοι, ώστε η κοινότητα να αναπτύσσεται οικονομικά και να παραμένει στους τόπους της. Να χρηματοδοτούν φροντιστήρια και να προσφέρουν

επιδοτήσεις και κίνητρα προαγωγής σε όσους μαθαίνουν την ελληνική γλώσσα.

Για άλλη μια φορά η Τουρκία μας δίνει το παράδειγμα. Ελληνικές τράπεζες στα πρότυπα των τουρκικών στη Δυτική Θράκη, να δίνουν χαμηλότοκα δάνεια σε άτομα και επιχειρήσεις που δηλώνουν ανοιχτά και επισήμως Έλληνες. Στον αντίποδα να απαιτούν γη και ακίνητα ως υποθήκη από Αλβανούς που ζητούν δάνεια από αυτές. Με αυτό το τρόπο, σταδιακά, περισσότερα τέτοιου είδους περιουσιακά στοιχεία θα έρχονται σε ελληνική κυριότητα. Ο οικονομικός έλεγχος είναι το πρώτο βήμα για τον έλεγχο της περιοχής και θα διατηρήσει τους Βορειοηπειρώτες στις εστίες τους αντί να μεταναστεύουν στη Ελλάδα.

10/ Σε περίπτωση που το αλβανικό κράτος μέσω του UCK και των παραφυάδων του προσπαθήσει να ενεργήσει σε ελληνικό έδαφος ή σε έδαφος της μειονότητας, η Ελλάδα μέσω της ΕΥΠ πρέπει να έχει σε ετοιμότητα προς δραστηριοποίηση αντίστοιχη ελληνική οργάνωση (ΜΑΒΗ) εντός της Βορείου Ηπείρου.

11/ Εφαρμογή του δόγματος των 2 μέτρων και 2 σταθμών. Ενώ στην Ελλάδα θα πρέπει οι ΜΚΟ να υφίστανται αυστηρούς ελέγχους, πρέπει να ενισχύεται η δράση τους στην Αλβανία, με μυστικά ελληνικά κονδύλια ή μέσω «φιλόανθρωπων» του εξωτερικού, τύπου George

Soros. Οι ΜΚΟ πρέπει να έχουν ως σκοπό ότι διαβρωτικό και αντεθνικό προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε στην Ελλάδα. Νομιμοποίηση γάμων ομοφυλοφίλων, νομιμοποίηση εκτρώσεων, δικαιώματα μειονοτήτων. ΜΚΟ με «πολιτιστική» ατζέντα για τη διάδοση των διαφορών των διάφορων εθνικών ομάδων που συνθέτουν την Αλβανία (Τόσκηδες, Γκέκηδες, Έλληνες, Αθίγγανοι κλπ.). Θρησκευτικές ΜΚΟ για τη προώθηση της ορθοδοξίας και μείωση της επιρροής του Ισλάμ. Ακόμα και ΜΚΟ με «οικολογικές» ευαισθησίες που θα παρακωλύουν έργα και θα καθυστερούν την ανάπτυξη της οικονομίας τους.

12/ Στην Ελλάδα, λόγω της μαζικής μετανάστευσης των Αλβανών, σπουδάζουν ήδη πολλά από τα παιδιά τους. Ορισμένα επιλεγμένα από αυτά τα παιδιά πρέπει να προσεταιρίζονται από την ΕΥΠ και το ελληνικό πολιτικό σύστημα. Με τη χορήγηση οικονομικών και διάφορων υλικών κινήτρων, οι νέοι αυτοί Αλβανοί να προωθούνται πίσω στην Αλβανία μετά το πέρας των σπουδών τους και να ενισχύονται στις επαγγελματικές και πολιτικές τους καριέρες, ώστε να δημιουργηθεί ένας πυρήνας μιας νέας αλβανικής ελίτ που θα εξυπηρετεί τα ελληνικά συμφέροντα στην Αλβανία. Όπως πράττουν οι ΗΠΑ με νέους από όλο το κόσμο που μορφώνονται στα πανεπιστήμιά τους και

μετά αποστέλλονται πίσω στις χώρες καταγωγής τους και επηρεάζουν καταστάσεις προς όφελος των ΗΠΑ.

Με τη σειρά τους οι Έλληνες της Αλβανίας, οργανωμένοι και ενισχυμένοι θα μπορούν πλέον να προχωρήσουν σε εκλογή εκπροσώπων της ομογένειας στην αλβανική βουλή και στη τοπική αυτοδιοίκηση. Πολιτικός αγώνας για την εφαρμογή επιτέλους της αυτονομίας της Βορείου Ηπείρου και γιατί όχι Ένωσης κάποια στιγμή με τον εθνικό κορμό στα πρότυπα και σύμφωνα με το διεθνές διπλωματικό προηγούμενο που δημιουργεί το Κόσσοβο.

Βόρεια (Κατεχόμενη) Μακεδονία

Με αξιοθαύμαστη σταθερότητα στις θέσεις του, το διεφθαρμένο και εύθραυστο κρατίδιο των Σκοπίων κατάφερε σταδιακά να αναγκάσει τη μεγαλύτερη, ισχυρότερη και με συμμάχους Ελλάδα, να υποχωρήσει μέσα σε 30 χρόνια στο θέμα του ονόματος της Μακεδονίας. Το πέτυχαν αυτό, πόντο πόντο, αντιλαμβανόμενοι την υποχωρητικότητα των ηγετών μας από την αρχή.

Στα Σκόπια σήμερα κατοικούν ακόμα Έλληνες. Ο αριθμός τους δεν είναι εξακριβωμένος και οι διάφορες

εκτιμήσεις έχουν τεράστιες διαφορές μεταξύ τους. Το ελληνικό κράτος, τα προξενεία του ή η ΕΥΠ ουδέποτε από το 1991 και μετά, με την πτώση του Κομμουνισμού, προσπάθησε να συγκεντρώσει στοιχεία. Επί Τίτο, το 1951, σε απογραφή καταγράφηκαν 158.000 Έλληνες στην περιοχή από ένα σύνολο πληθυσμού 900.000. Δηλαδή οι ελληνικής συνείδησης κάτοικοι ανέρχονταν περίπου στο 18%⁷³. Στη συνέχεια, οι Γιουγκοσλάβοι εφάρμοσαν πολιτική μείωσης του αριθμού των Ελλήνων, με την υποχρεωτική καταγραφή των Βλάχων ως «Αρομούνων» ή ως «Μακεδόνων». Το 1991 ωστόσο, ο πρόεδρος Κίρο Γλιγκόροφ σε συνέντευξή του μίλησε για 100.000 Έλληνες που κατοικούν στη χώρα του⁷⁴.

Πολλοί από αυτούς που δε θεωρούν τους εαυτούς τους Έλληνες πλέον αλλά Σλάβους ή στιδήποτε άλλο, είναι βέβαιο ότι κουβαλούν τον ελληνισμό μέσα στο DNA τους και ας μη το γνωρίζουν ή θέλουν να το παραδεχθούν. Αιώνες εισβολών, κατοχής και προπαγάνδας έχουν συρρικνώσει τους πληθυσμούς με

⁷³Βλάσης Αγτζίδης, «Τι απέγιναν οι Έλληνες της FYROM. Ποιοι ήταν οι Γραικομάνοι και γιατί ο Τίτο κατασκεύασε το ιδεολόγημα του Μακεδονισμού. Η απογραφή των Γερμανών κατακτητών και η πολιτική του εκβουλγαρισμού στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.» <http://www.mixanitouxronou.gr>, 14 Ιανουαρίου 2018

⁷⁴«Gligorov admits in an interview to CESKY DENIK the existence of 100.000 Greeks in FYROM, <https://history-of-macedonia.com>», 18 May 2010

ελληνική συνείδηση στη πάλαι ποτέ ελληνική χερσόνησο, ωστόσο τίποτα δεν είναι μόνιμο ή αμετάβλητο. Αν επιτρέπεται σε Αλβανούς, Σκοπιανούς, Βούλγαρους κλπ. να προπαγανδίζουν και να προσηλυτίζουν, γιατί όχι και εμείς. Ας παραδειγματιστούμε και πάλι από τους Τούρκους που ασκούν επιθετική «εθνολογική» πολιτική μέσα στην δική μας Δυτική Θράκη, προσπαθώντας να εκτουρκίσουν και ομάδες όπως οι Πομάκοι που δε τους ανήκουν καν εθνολογικά. Γιατί όχι και εμείς εντός των μικρότερων βορειών γειτόνων μας;

Κάποιος μπορεί να ρωτήσει, μα τι να τους κάνουμε αυτούς που δε μιλάνε καν ελληνικά ή δεν έχουν πλέον ελληνική συνείδηση; Η απάντηση βρίσκεται και πάλι στην ιστορία μας. Ο Μακεδονικός Αγώνας στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ήταν πάνω απ' όλα αγώνας για την διάσωση της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων της Μακεδονίας που τρομοκρατούνταν από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες για να απαρνηθούν την ελληνικότητά τους. Από τους πρώτους Έλληνες οπλαρχηγούς της περιοχής, οι Βαγγέλης Στρεμπενιώτης και ο Καπετάν Κώττας, έμπιστοι συνεργάτες και οι δύο των γνωστών πρωτεργατών του Μακεδονικού Αγώνα, του Μητροπολίτη Καστοριάς Γερμανού Καραβαγγέλη και του Παύλου Μελά, ήταν και οι δύο σλαβόφωνοι αλλά με ελληνική εθνική συνείδηση. Αντίθετα, γνωστοί

Βούλγαροι κομιτατζήδες ήταν οι Βασίλης Τσακαλάρωφ και Μήτρος Βλάχος αν και είχαν και οι δύο ελληνική καταγωγή.

Ο εκσλαβισμός ή η «Μακεδονοποίηση» των πληθυσμών των Σκοπίων, μπορεί σταδιακά να αντιστραφεί με τις κατάλληλες πολιτικές από μέρους μας, εάν το θελήσουμε. Ωστόσο, στο εν τω μεταξύ, καταφέραμε δυστυχώς να προσφέρουμε σανίδα σωτηρίας, έστω προσωρινή, στο υπό διάλυση αυτό κράτος, αναγνωρίζοντας Μακεδονική εθνότητα και επιτρέποντας την ένταξή του στο ΝΑΤΟ. Επίσης μεταδώσαμε τη χειρότερη δυνατή εικόνα αδυναμίας σε όλους τους γείτονές μας, υποχωρώντας αμαχητί.

Η πολιτική μας όμως έναντι των Σκοπίων πρέπει να είναι ο διαμελισμός τους για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Για να μη μείνουμε οι μόνοι χωρίς εδαφικά κέρδη από όλα τα γειτονικά κράτη όταν το κράτος των Σκοπίων διαμελιστεί. Για να μην αφήσουμε και πάλι απροστάτευτους και εκτός ελληνικής επικράτειας όσους εκεί ακόμα διατηρούν την ελληνική τους συνείδηση. Και τέλος, όπως και στο Κόσσοβο, για να δημιουργηθεί διπλωματικό προηγούμενο που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε στη περίπτωση της Βορείου Ηπείρου.

Η Ελλάδα μπορεί λοιπόν να ενισχύσει τους εκεί ελληνικούς πληθυσμούς και να προωθήσει τη Μεγάλη

Ιδέα και προς βορρά, ακολουθώντας μεταξύ άλλων και τις ακόλουθες τακτικές.

1/ Πλήρη καταγραφή από τις προξενικές αρχές και την ΕΥΠ ατόμων/χωριών/οικισμών όπου κατοικούν Έλληνες, Βλαχόφωνοι, Σαρακατσάνοι κλπ. και πόσοι από αυτούς έχουν ελληνική συνείδηση, αλβανική, σερβική, βουλγαρική ή «μακεδονική».

2/ Στα πρότυπα της Βουλγαρίας, παροχή ελληνικών διαβατηρίων σε όσους απαρνιόνται τη «Μακεδονικότητά» τους και δηλώνουν Έλληνες. Η Βουλγαρία έχει ήδη πολιτογραφήσει δεκάδες χιλιάδες Σκοπιανούς μεταξύ των οποίων και τον πρώην πρωθυπουργό των Σκοπίων Ljubčo Georgievski, ο οποίος πλέον δηλώνει Βούλγαρος και επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα που κυβέρνησε από το 1998 μέχρι το 2002, ως πρέσβης της Βουλγαρίας! Η Βουλγαρία έχει ήδη δημιουργήσει παρακαταθήκες για διεκδικήσεις σε μία μελλοντικά διαλυόμενη χώρα. Σε συνεργασία με τους Αλβανούς μπορεί μάλιστα να προκαλέσει αυτή τη διάλυση όταν οι συνθήκες της το επιτρέψουν. Επίσης σε έναν ενδεχόμενο εμφύλιο Σκοπιανών και Αλβανών θα έχει το καλύτερο πρόσχημα εισβολής για προστασία των ομοεθνών της. Γιατί λοιπόν η Ελλάδα να μείνει απέξω όχι μόνο μη διεκδικώντας ιστορικά εδάφη της Μακεδονίας

αλλά εγκαταλείποντας και οριστικά ελληνικούς πληθυσμούς στο έλεος Αλβανών και Βουλγάρων;

3/ Προσεταιρισμό από την ΕΥΠ κοινοταρχών και δημάρχων από τις Βλαχόφωνες περιοχές. Σε περίπτωση εμφύλιας σύγκρουσης ή δημιουργίας κύματος προσφύγων από τις αλβανικές περιοχές, οι τοπικοί αυτοί άρχοντες να στραφούν στην Ελλάδα αντί στη Βουλγαρία μέσω τηλεοράσεων και κοινωνικών δικτύων, για αποκατάσταση της τάξεως σε περιοχές ιστορικά ελληνικές. Η αποστολή ελληνικού στρατού «εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης» μπορεί να διατηρηθεί επ' αόριστον. Εν συνεχεία, με τη βοήθεια ΜΚΟ χρηματοδοτούμενων από την Ελλάδα, να διατρανώσουν οι ελληνικής συνείδησης, είτε Βλαχόφωνοι είτε Ελληνόφωνοι την επιθυμία τους για Ένωση με την Ελλάδα.

4/ Ελληνικές κρατικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε περιοχές πληθυσμιακού ενδιαφέροντος, να κάνουν προσπάθειες πρόσληψης ατόμων ελληνικής καταγωγής ακόμα και αν δεν μιλούν την ελληνική γλώσσα όπως οι Βλαχόφωνοι. Να χρηματοδοτούν φροντιστήρια και να προσφέρουν επιδοτήσεις και κίνητρα προαγωγής σε όσους μαθαίνουν την ελληνική γλώσσα. Σήμερα υπάρχουν λόγω ιδιωτικής πρωτοβουλίας φροντιστήρια ελληνικής γλώσσας αλλά

πρέπει να πολλαπλασιαστούν και οι «καθοδηγημένοι» δάσκαλοι να αναφέρονται και στην ελληνική ιστορία.

5/ Δωρεάν εκπαιδευτικές εκδρομές στην Ελλάδα για προσεκτικά επιλεγμένα σχολεία κυρίως από περιοχές με ιστορική παρουσία του ελληνισμού και βλαχόφωνες περιοχές. Εν συνεχεία κατά τη παραμονή τους στην Ελλάδα να προπαγανδίζουμε με έξυπνο τρόπο την ελληνική ιστορία της Μακεδονίας και να υπονοούμε την ελληνική τους καταγωγή και απώλεια της ελληνικής συνείδησης λόγω εκσλαβισμών.

6/ Ελληνικές τράπεζες στα πρότυπα των τουρκικών στη Δυτική Θράκη, να δίνουν χαμηλότοκα δάνεια σε άτομα και επιχειρήσεις που δηλώνουν ανοιχτά και επισήμως Έλληνες και είναι επιβεβαιωμένα από την ΕΥΠ ή το προξενείο για την ελληνικότητα τους ακόμα και αν δε μιλούν ελληνικά. Έτσι σταδιακά θα δημιουργηθεί ξανά πολυάριθμη ελληνική μειονότητα που δε θα φοβάται και δε θα κρύβεται στο δημόσιο βήμα και στις απογραφές. Παράλληλα η κοινότητα αυτή θα αναπτύσσεται και θα ισχυροποιείται οικονομικά και θα έχει και το οικονομικό κίνητρο να παραμείνει στη περιοχή. Ο οικονομικός έλεγχος είναι το πρώτο βήμα για τον έλεγχο της περιοχής.

7/ Η ΕΡΤ να παίζει ρόλο στην εξωτερική πολιτική και να αναμεταδίδει συστηματικά δορυφορικά και

διαδικτυακά προγράμματα εντός της επικράτειας των Σκοπίων. Ανάλογα με το σκοπό του προγράμματος, είτε στα ελληνικά, είτε με ελληνικούς υπότιτλους, στα πλαίσια του πολιτισμικού, πληροφορικού και ψυχολογικού πολέμου, όπως η Τουρκία με τις τηλεοπτικές σειρές της και τα ειδησεογραφικά προγράμματα. Η απόκτηση των πιάτων αυτών να είναι δωρεάν για όλους όσους το επιθυμούν. Με αυτό το τρόπο, εκτός από τη προώθηση των ελληνικών στόχων του υβριδικού πολέμου, οι Έλληνες των Σκοπίων θα ακούνε και θα μαθαίνουν καλύτερα τη γλώσσα τους.

8/ Να απαιτηθεί σε διεθνείς οργανισμούς η διεξαγωγή ανεξάρτητης απογραφής. Να μετρηθούν επιτέλους επισήμως και ενώπιον όλου του κόσμου, όσοι απομένουν με ελληνική εθνική συνείδηση, Ελληνόφωνοι και Βλαχόφωνοι. Όσο χρόνο πάρει για να πετύχουμε τη διεξαγωγή αυτής της ανεξάρτητης απογραφής, να ενθαρρύνουμε τους κατατρεγμένους Έλληνες της περιοχής, να προπαγανδίζουμε συνεχώς με επισκέψεις Ελλήνων επισήμων και μέσω της ΕΡΤ εντός των Σκοπίων, όπως κάνει η Τουρκία στη Θράκη. Να μάθουν όλοι ότι η πλούσια, μεγάλη και ισχυρή Ελλάδα θα προστατέψει όλους δηλώσουν Έλληνες.

9/ Όσον αφορά την εξωτερική πολιτική, πάγια πολιτική μας στα Σκόπια πρέπει να είναι το διαίρει και

βασίλευε. Ενίσχυση των αιτημάτων των Αλβανών των Σκοπίων αλλά και των επιχειρημάτων της Βουλγαρίας και της Σερβίας. Όστε αν επιτευχθεί ο διαμελισμός των Σκοπίων που προωθούν έτσι κι αλλιώς όλοι οι υπόλοιποι γείτονες τους, η Ελλάδα να μη μείνει μόνη χωρίς εδαφικά κέρδη, στις περιοχές των μεγάλων ιστορικών της πόλεων. Επίσης, με την επιχειρηματολογία της αλλαγής συνόρων στο Κόσσοβο και το διαμελισμό των Σκοπίων μπορούμε ασφαλώς πολύ πιο εύκολα να προωθήσουμε την Ένωση της Βορείου Ηπείρου με την υπόλοιπη Ελλάδα.

10/ Να ενισχυθεί η δράση ΜΚΟ. Ειδικά ΜΚΟ με «πολιτιστική και ιστοριοδιφική ατζέντα» για την ανακίνηση και διάδοση των διαφορών των διάφορων εθνικών ομάδων που συνθέτουν τα Σκόπια (Αλβανοί, Ελληνόφωνοι, Βλαχόφωνοι, Αθίγγανοι, Βούλγαροι κλπ.). ΜΚΟ που να χρηματοδοτούν έρευνες γενετικής πανεπιστημίων που καταδεικνύουν την ύπαρξη ελληνικού DNA και την ελληνική καταγωγή σημαντικού ποσοστού των κατοίκων των Σκοπίων και φυσικά ΜΚΟ που να το προπαγανδίζουν.

11/ Τέλος, δε πρέπει να υποτιμούμε και τη γλώσσα ως μέσο πολιτισμικού πολέμου και το οποίο μπορεί να προωθηθεί εντός της επικράτειας των Σκοπίων, μέσω της οικονομικής μας διείδυσης. Η ελληνική γλώσσα πρέπει να καταστεί η γλώσσα του

εμπορίου και των κάθε μορφής συναλλαγών κυρίως στις περιοχές κοντά στα σύνορα. Οι κάτοικοι των Σκοπίων να αρχίζουν να μαθαίνουν και από ανάγκη τα ελληνικά, όπως τα αγγλικά. Μέσω και της γλώσσας, κάθε μορφής επιρροή και προπαγάνδα μπορεί να ασκηθεί. Σε συνδυασμό και με τα άλλα μέσα πολιτισμικού και πληροφοριακού πολέμου όπως η τηλεόραση, μπορεί ακόμα και να ανατραπεί η πεποίθηση των Σκοπιανών ότι είναι Μακεδόνες ως έθνος και να ανακαλύψει και πάλι ο καθένας στη χώρα αυτή την εθνική του πραγματικότητα. Είτε πρόκειται για Σλάβους, είτε για Αλβανούς, είτε για Έλληνες.

Κλείνοντας για τη κατεχόμενη Βόρειο Μακεδονία, είναι καιρός να σταματήσουμε τον εξευτελισμό που υφιστάμεθα από το πιο αδύναμο και διχασμένο κράτος της χερσονήσου και με όλες τις δυνατότητες που έχουμε στα χέρια μας, στρατιωτικές, οικονομικές, διπλωματικές και πολιτικές, να επιβληθούμε επί αυτών.

Βουλγαρία

Οι Βούλγαροι ακόμα και πριν από τους Τούρκους αποτελούσαν εχθρό του ελληνισμού. Εποφθαλμώντας πάντα ελληνικά εδάφη, σφάζοντας αλλά και εκβουλγαρίζοντας ελληνικούς πληθυσμούς. Είναι

ιστορικά και πολιτικά βέβαιο ότι μόλις ανακάμψουν οικονομικά από τη κομμουνιστική λαίλαπα που κατέστρεψε τη χώρα τους και αν κατορθώσουν να ανατρέψουν το δικό τους δημογραφικό πρόβλημα, θα επανέλθουν δυναμικά με διεκδικήσεις επί της Θράκης και της Μακεδονίας για έξοδο στο Αιγαίο. Ακόμα και σήμερα όμως δεν εγκαταλείπουν τις διεκδικήσεις, ιδιαίτερα στα Σκόπια, προσπαθώντας να τα ενσωματώσουν και να εκβουλαρίσουν ή επαναβουλαρίσουν τον εκεί πληθυσμό. Παράλληλα προσβλέποντας στο μέλλον και σκεπτόμενοι μακροπρόθεσμα και όχι με βάση τη σημερινή τους αδυναμία, δε σταματούν ποτέ τη προπαγάνδα για τη Θράκη μέσω του πολιτισμικού και πληροφοριακού πολέμου, διαγράφοντας την ελληνικότητά της σε κάθε ευκαιρία που τους δίνεται μέσω προπαγανδιστικών εκθέσεων σε μουσεία, βιβλία, ντοκιμαντέρ κλπ.⁷⁵

Οι Έλληνες στη Βουλγαρία σήμερα φθίνουν αριθμητικώς συνεχώς. Από εκατοντάδες χιλιάδες, σε λίγες χιλιάδες σήμερα, λόγω βίαιων διώξεων στο παρελθόν και λόγω οικονομικών συνθηκών σήμερα. Προς ενίσχυσή τους και προς ενίσχυση των επιδιώξεων μας, μερικά από τα μέτρα που μπορεί να λάβει η Ελλάδα

⁷⁵ The Thrace Foundation, <https://www.thracefoundation.org>

είναι τα ακόλουθα τα οποία εν πολλοίς είναι ίδια με αυτά και για τους Έλληνες των Σκοπίων.

1/ Πλήρη καταγραφή από τις προξενικές αρχές και την ΕΥΠ ατόμων/χωριών/οικισμών όπου κατοικούν Έλληνες ακόμα και αν δε το δηλώνουν στις επίσημες απογραφές. Και εδώ όπως και στα γειτονικά Σκόπια, πρέπει να γνωρίζουμε την πραγματική εικόνα της κατάστασης.

2/ Ελληνικές κρατικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε περιοχές πληθυσμιακού ενδιαφέροντος, να κάνουν προσπάθειες πρόσληψης ατόμων ελληνικής καταγωγής ακόμα και αν δεν μιλούν την ελληνική γλώσσα. Να χρηματοδοτούν φροντιστήρια και να προσφέρουν επιδοτήσεις και κίνητρα προαγωγής σε όσους μαθαίνουν την ελληνική γλώσσα.

Ελληνικές τράπεζες στα πρότυπα των τουρκικών στη Δυτική Θράκη, να δίνουν χαμηλότοκα δάνεια σε άτομα και επιχειρήσεις που δηλώνουν ανοιχτά και επισήμως Έλληνες και είναι επιβεβαιωμένα από την ΕΥΠ για την ελληνικότητα τους. Έτσι σταδιακά θα δημιουργηθεί ξανά πολυάριθμη ελληνική μειονότητα, σε περιοχές που πάντα κυριαρχούσε το ελληνικό στοιχείο. Παράλληλα η κοινότητα αυτή θα αναπτύσσεται και οικονομικά. Με την οικονομική ανάπτυξη και τη δυνατότητα για προσοδοφόρα εργασία, οι Έλληνες θα

έχουν έναν παραπάνω λόγο να παραμείνουν στις πατρογονικές τους εστίες.

3/ Επανίδρυση σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ακόμα και για ελάχιστους μαθητές, που συντηρούνταν από το ελληνικό κράτος μέχρι τη δεκαετία του 90 σε πόλεις όπως ο Πύργος (Μπουργκάς) και τα οποία καταργήθηκαν για λόγους οικονομίας! Μπορεί να φανταστεί κανείς την απογοήτευση και τα αισθήματα εγκατάλειψης από την Ελλάδα των μαθητών αυτών όταν τους ανακοινώθηκε ότι το ελληνικό σχολείο τους έπαψε να υπάρχει; Είναι χίλιες φορές προτιμότερο να κλείσει ένα σχολείο στην Αθήνα και οι μαθητές του να μεταγραφούν σε άλλο, παρά ένα ομογενειακό σχολείο, έστω και με ελάχιστους μαθητές. Είναι σαν να λέει το ελληνικό κράτος σε αυτούς τους μαθητές και τις οικογένειες τους ότι εσείς δεν ανήκετε με μας.

4/ Η ΕΡΤ να αναμεταδίδει δορυφορικά και μέσω διαδικτύου προγράμματα στα πλαίσια και εδώ του πολιτισμικού, πληροφορικού και ψυχολογικού πολέμου, όπως κάνει ήδη η Τουρκία εντός της Βουλγαρικής επικράτειας. Η απόκτηση των πιάτων αυτών να είναι δωρεάν για όλους όσους το επιθυμούν.

5/ Εφαρμογή και έναντι της Βουλγαρίας του δόγματος των 2 μέτρων και 2 σταθμών με τη δράση ΜΚΟ. Ενώ στην Ελλάδα ΜΚΟ πρέπει να υφίστανται αυστηρούς

ελέγχους, πρέπει να ενισχύεται η δράση τους στη Βουλγαρία με μυστικά ελληνικά κονδύλια ή μέσω «φιλάνθρωπων» του εξωτερικού, τύπου George Soros. Οι ΜΚΟ πρέπει να έχουν και εδώ ως σκοπό ότι διαβρωτικό και αντεθνικό προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε στην Ελλάδα. Νομιμοποίηση γάμων ομοφυλοφίλων, νομιμοποίηση εκτρώσεων, δικαιώματα μειονοτήτων... Επίσης, ΜΚΟ με «πολιτιστική και ιστοριοδιφική ατζέντα» για την υπενθύμιση και διάδοση της ελληνική ιστορίας της γης της Βουλγαρίας. ΜΚΟ που να χρηματοδοτούν ερευνητές που αναζητούν το πραγματικό DNA των εκβουλγαρισμένων πρώην Ελλήνων κατοίκων της. Τέλος και εδώ ΜΚΟ με «οικολογικές» ευαισθησίες που θα παρακωλύουν έργα και θα καθυστερούν την ανάπτυξη της οικονομίας τους. Δε πρέπει ούτε η Βουλγαρία να ισχυροποιηθεί οικονομικά έναντι της Ελλάδος πράγμα που γίνεται σήμερα με τις ελληνικές επιχειρήσεις που μεταφέρουν τις έδρες τους εκεί.

6/ Ίδρυση «Ελληνικού Κολλεγίου» στη Σόφια και χορήγηση υποτροφιών για μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελλάδα. Στα πρότυπα των διάφορων αμερικανικών κολλεγίων ανά την υφήλιο να δημιουργηθεί με την κατάλληλη «στρατολόγηση» ένας πυρήνας μιας νέας βουλγαρικής ελίτ που θα εξυπηρετεί τα ελληνικά συμφέροντα στην Βουλγαρία. Όπως πράττουν οι ΗΠΑ με

νέους από όλο το κόσμο που μορφώνονται στα πανεπιστήμιά τους και μετά αποστέλλονται πίσω στις χώρες καταγωγής τους και επηρεάζουν καταστάσεις προς όφελος τους.

Τουρκία

Η Τουρκία αποτελεί τον κατεξοχήν διαχρονικό εχθρό ή αν προτιμάτε τον γεωπολιτικό αντίπαλο της Ελλάδος. Κατέχει την ιστορική πρωτεύουσα των Ελλήνων, τη γη που γέννησε τη φιλοσοφία, τη μισή Κύπρο και μας απειλεί συνεχώς για να πάρει και άλλα. Το βιβλίο αυτό πραγματεύεται την υλοποίηση ή έστω τη προώθηση των θέσεων μας ως προς την υλοποίηση της Μεγάλης Ιδέας. Και η Μεγάλη Ιδέα περνάει ασφαλώς μέσα από τον διαμελισμό και την κατάλυση του κράτους της Τουρκίας.

Θα αναρωτηθεί κανείς με ρεαλισμό και ειρωνεία, «Θα κάνουμε εκστρατεία για να πάρουμε τη Πόλη;» και «Αυτά δε μπορούν να γίνουν». Η απάντηση που δίνεται μέσα από αυτό το βιβλίο είναι ότι τα πάντα μπορούν να γίνουν. Με ενδυνάμωση δική μας και αποδυνάμωση και διάσπαση των αντιπάλων μας. Νέα Μικρασιατική Εκστρατεία σήμερα δε μπορεί να γίνει. Σε μια, δύο ή και παραπάνω γενεές από σήμερα όμως, τα διπλωματικά,

στρατιωτικά και πληθυσμιακά δεδομένα μπορεί να έχουν αλλάξει (και με δικές μας προσπάθειες αν είμαστε ικανοί) και θα πρέπει να έχουμε προετοιμάσει το έδαφος και να είμαστε έτοιμοι. Στα περισσότερα από αυτά που αναφέρω σε αυτό το βιβλίο, προσπαθώ να παραθέτω και παραδείγματα ανάλογου μεγέθους με την Ελλάδα. Θα αναφερθώ και πάλι στο κράτος του Ισραήλ. Το Ισραήλ μέχρι το τέλος του Β΄ ΠΠ δεν ήταν τίποτα άλλο από... γραφεία! Ένα όνειρο των Σιωνιστών ανά το κόσμο, που ούτε την ίδια γλώσσα δε μιλούσαν πλέον και που υλοποιήθηκε σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια μετά, όταν άλλαξαν τα διεθνή διπλωματικά δεδομένα! Αλλά και η κραταιά ΕΣΣΔ διαλύθηκε στα επί μέρους τμήματά της, όταν μεταξύ άλλων καταβλήθηκε και από τον μακροχρόνιο οικονομικό πόλεμο με τη Δύση.

Ο μπαμπούλας που μας παρουσιάζουν στην Ελλάδα, που λέγεται Τουρκία, έχει ορισμένα σοβαρά προβλήματα που δύσκολα θα καταφέρει να τα ξεπεράσει αλώβητα στο μέλλον. Ναι, η Τουρκία είναι μεγάλη πληθυσμιακά ωστόσο δεν είναι ομοιογενής ούτε εθνικά ούτε θρησκευτικά. Στους χάρτες και στα στοιχεία που ακολουθούν φαίνεται ότι κατά το ήμισυ τουλάχιστον αποτελείται από μειονότητες που καταπιέζονται σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό. Δεν υποστηρίζω ότι οι μειονότητες αυτές είναι έτοιμες «να πάρουν τα όπλα» και να διαμελίσουν τη Τουρκία. Αυτό

πιστεύαμε και το 1919 και εν τέλει πολλές μειονότητες (και μάλιστα ελληνικής καταγωγής)⁷⁶ συντάχθηκαν με τον Μουσταφά Κεμάλ εναντίον μας. Με την κατάλληλη προπαγάνδα, προετοιμασία και υποστήριξη όμως, μακροπρόθεσμα, τα δεδομένα επί του εδάφους και εντός των μειονοτήτων αυτών μπορούν να αλλάξουν.

Επίσης η ίδια αυτή η πληθυσμιακή ανάπτυξη της Τουρκίας φθίνει. Υπολογίζεται ότι στα επόμενα χρόνια θα αρχίσει και αυτή όπως και η Ελλάδα να φθίνει σε πληθυσμό, με μόνο τους Κούρδους να συνεχίζουν να έχουν μεγάλο δείκτη γονιμότητας, με ότι αυτό συνεπάγεται. Συγκεκριμένα, επαρχίες στα δυτικά παράλια και τη Μαύρη Θάλασσα καταγράφουν ρυθμούς γεννήσεων κοντά στο 1,5 με 1,6 παιδιά ανά γυναίκα.^{77, 78} Στον αντίποδα οι νοτιοανατολικές επαρχίες όπου κυριαρχεί το κουρδικό στοιχείο, καταγράφουν ρυθμούς γεννήσεων κοντά στο 3,6 παιδιά ανά γυναίκα.⁷⁹ Υπολογίζεται ότι η Τουρκία θα αρχίσει να μειώνεται

⁷⁶Μάριος Νοβακόπουλος, *Ταυτότητα και καταγωγή: Η περίπτωση των Ζεϊμπέκων της Μικράς Ασίας*, <https://cognoscoteam.gr>, 7 Μαρτίου 2019

⁷⁷Burak Bekdil, «*Are the Kurds the next kingmakers in Turkey?*» <https://besacenter.org>, 20 Μαυ 2020

⁷⁸Bülent Sarioğlu, «*Turkey's fertility rate falls to critical level of 2.1 for first time since WWI*», <http://www.hurriyetdailynews.com>, 26 May 2017

⁷⁹Burak Bekdil, «*Are the Kurds the next kingmakers in Turkey?*» <https://besacenter.org>, 20 Μαΐου 2020

πληθυσμιακά τη δεκαετία του 2050^{80,81} και υπάρχει η πιθανότητα ότι προς το τέλος της δεκαετίας του 2030 οι Κούρδοι είτε θα είναι πλειοψηφία είτε πολύ κοντά στο να είναι.^{82,83}

Η Τουρκία σήμερα προσπαθεί, σε αντίθεση δυστυχώς με την Ελλάδα, να αναδειχθεί σε περιφερειακή τουλάχιστον δύναμη και βρίσκεται στο μεταίχμιο μεγάλων αποφάσεων. Υπό τον πρόεδρο Ερντογάν διεξάγει μία έντεχνη διπλωματία αποκτώντας ανταλλάγματα από τις ΗΠΑ και τη Ρωσία που με τη σειρά τους προσπαθούν να τη προσεταιρισθούν μαζί με την στρατηγική της θέση. Η Τουρκία απειλεί, υπόσχεται, υπαναχωρεί, καταρρίπτει αεροσκάφη και επιτίθεται σε συμμάχους των δύο μνηστήρων της, οι οποίοι προς το παρόν κάνουν τα στραβά μάτια. Το πλήρωμα του χρόνου όμως πλησιάζει και κάποια στιγμή θα πρέπει να κάνει τις επιλογές της. Όποια πλευρά και αν επιλέξει θα έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Ειδικά όμως αν

⁸⁰Bülent Sarioğlu, «*Turkey's fertility rate falls to critical level of 2.1 for first time since WWI*», <http://www.hurriyetdailynews.com>, 26 May 2017

⁸¹Στέφανος Σωτηρίου, *Δημογραφικό και Λαθρομετανάστευση*, Ελεύθερος Κόσμος, <https://www.youtube.com>, 19 Μαρτίου 2019

⁸²Palash Ghosh, «*Turkey: High Kurdish Birth Rate Raises Questions About Future*», <https://www.ibtimes.com>, 16 May 2012

⁸³Στέφανος Σωτηρίου, *Δημογραφικό και Λαθρομετανάστευση*, Ελεύθερος Κόσμος, <https://www.youtube.com>, 19 Μαρτίου 2019

στραφεί ενάντια στις ΗΠΑ σε μια προσπάθεια πλήρους απεξάρτησης και ίσως και εξόδου από το ΝΑΤΟ τότε σίγουρα θα έχει δημιουργήσει έναν μεγάλο εχθρο που θα κάνει ότι μπορεί για να την μικρύνει γεωπολιτικά.

Στον αντίποδα, από τη φύση της γεωγραφίας, της ιστορίας και της ανθρωπογεωγραφίας, μια συμμαχία με τη Ρωσία δεν μπορεί να είναι ιδιαίτερα μακροχρόνια.

Ο χάρτης 1 που ακολουθεί, αποτελεί το χειρότερο εφιάλτη των Τούρκων και πρέπει να αποτελεί σταθερή Στρατηγική της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής η υλοποίησή του, θέτοντας τους ανάλογους Στρατηγικούς Στόχους. Ο χάρτης αυτός δεν είναι τίποτα άλλο από τη Γαλλοβρετανική συμφωνία Sykes-Picot του 1916 και τη συμφωνία ειρήνης των συμμάχων με την Οθωμανική αυτοκρατορία στο τέλος του Α΄ ΠΠ, τοποθετημένες επί των συνόρων του σημερινού κράτους της Τουρκίας και των κρατών της Μέσης Ανατολής .

Χάρτης 1

Η ιστορία έχει τη τάση να επαναλαμβάνεται. Χωρίς ιδιαίτερη φαντασία τρία σενάρια διαμελισμού της Τουρκίας έρχονται κατά νου. Πρώτον, οι Κούρδοι να πετύχουν επιτέλους τη πολυπόθητη ανεξαρτησία τους με την υποστήριξη του Ισραήλ και των ΗΠΑ. Όπως φαίνεται και από τον επόμενο χάρτη (χάρτης 2), αποτελούν σχεδόν το 1/5 σήμερα του πληθυσμού και της εκτάσεως της σημερινής Τουρκίας και με αυζητική τάση.

Estimated number of kurds (per country)

TURKEY

14.3 million

18% of Turkish population

IRAQ

5.6 million

15% of Iraqi population

IRAN

8.2 million

10% of Iranian population

SYRIA

1.5 million

9% of Syrian population

Source: CIA

GENE THORP/THE WASHINGTON POST

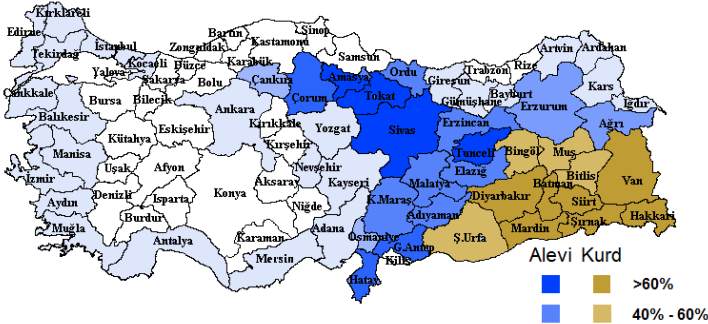
Χάρτης 2

Δεύτερο, όχι απίθανο σενάριο, εμφύλια διαμάχη στα πρότυπα της Συρίας (ίσως στα πλαίσια μιας έξωθεν υποκινούμενης «τουρκικής άνοιξης») ανάμεσα σε Ισλαμιστές τύπου Ερντογάν και Μουσουλμανικής Αδελφότητας, που πλειοψηφούν κυρίως στο εσωτερικό της Τουρκίας και σε πιο κοσμικούς, στα παράλια του Αιγαίου (βλέπε χάρτη 3, από το δημοψήφισμα για εγκαθίδρυση προεδρικής δημοκρατίας. Με μπλε χρώμα οι επαρχίες με κυριαρχία των Ισλαμιστών). Άλλες φατρίες σε έναν εμφύλιο διχασμό μπορούν να αποτελούν οι Κούρδοι (χάρτης 2), οι πολυπληθείς Λαζοί (οι 2 βορειοανατολικές επαρχίες του χάρτη 3) αλλά και λοιπές μουσουλμανικές σχέτες όπως οι Αλεβίτες (15-25% του πληθυσμού)⁸⁴ (χάρτης 4), οι Σιίτες κλπ.

Χάρτης 3

⁸⁴ David Shan kland, *Structure and Function in Turkish Society*, 81

Χάρτης 4

Για τους Αλεβίτες, είναι γνωστή η καταπίεση τους από το ισλαμικό καθεστώς της Τουρκίας. Θεωρούνται αιρετικοί και έχουν πολλά χριστιανικά χαρακτηριστικά στις τελετουργίες και την πίστη τους. Θεωρείται από πολλούς ότι σε αυτό το ισλαμικό δόγμα κατέφυγαν οι περισσότεροι ορθόδοξοι χριστιανοί για να αποφύγουν το θάνατο κατά τη διάρκεια βίαιων εξισλαμισμών.

Ένα τρίτο σενάριο αποτελεί συνέχεια του προηγούμενου. Σε μία διασπασμένη Τουρκία, χώρες όπως η Ρωσία ή η ΕΕ θα θέλουν να εξασφαλίσουν το υγραέριο που διακινείται μέσω αγωγών μέσα από το έδαφος της Τουρκίας, αλλά και να διασφαλίσουν την ελεύθερη ναυσιπλοΐα από τα στενά του Βοσπόρου. Γι' αυτό επανερχόμαστε στη διεθνοποιημένη ζώνη της Κωνσταντινούπολης και των Στενών όπως μετά το πέρας του Α' ΠΠ (χάρτης 1). Τα σενάρια μπορεί να είναι πολύ

περισσότερα και βασίζονται ως επί το πλείστον στη διχασμένη φύση της τουρκικής κοινωνίας. Το γεγονός όμως είναι ότι η Ελλάδα πρέπει να αρχίσει να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες κάποια στιγμή προς υλοποίηση μιας στρατηγικής διαμελισμού της Τουρκίας θέτοντας συγκεκριμένους και υλοποιήσιμους Στρατηγικούς Στόχους.

1/ Καταρχήν, με ευθυγράμμιση όπου τα συμφέροντα μας συμπίπτουν με τις ΗΠΑ, πέρα από ιδεολογικές (Έξω οι βάσεις του θανάτου) και γραφικές (αποπυρηνικοποιημένοι δήμοι της δεκαετίας του 80) αγκυλώσεις του παρελθόντος και με αύξηση της χρησιμότητας της Ελλάδας για τις ΗΠΑ μέσω της παραχώρησης βάσεων. Να υποκαταστήσουμε τη περιβόητη βάση του Ιντσιρλίκ. Το ίδιο και για την «αδέσμευτη» Κύπρο.

2/ Υλική υποστήριξη στους Κούρδους. Ακόμα και με τη σημερινή οικονομική κρίση, υπάρχουν τρόποι. Κατασχεμένες караβιές αυτομάτων όπλων ανατολικής προέλευσης ή αποσυρόμενο υλικό από τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις που θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητο μέσα σε όλα τα άλλα υλικά που παραχωρούνε στους Κούρδους οι ΗΠΑ, η Γερμανία κλπ. Με αυτό το τρόπο αυξάνουμε τη χρησιμότητα μας στους «μεγάλους» που πλέον βλέπουν τη Ελλάδα σαν έναν

ενεργό σύμμαχο στο πλευρό τους και όχι σαν έναν απλό κέτη οικονομικής βοήθειας και ζήτουλα ασφάλειας.

3/ Οργάνωση και ενίσχυση ΜΚΟ που να έχουν ως σκοπό ότι διαβρωτικό και αντεθνικό προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε στην Ελλάδα. Νομιμοποίηση γάμων ομοφυλοφίλων, νομιμοποίηση εκτρώσεων κλπ.

4/ Να ενισχυθεί η δράση ΜΚΟ με «πολιτιστική και ιστοριοδιφική» ατζέντα για την ανακίνηση και διάδοση των διαφορών των διάφορων εθνικών και θρησκευτικών ομάδων που συνθέτουν τη σύγχρονη Τουρκία. ΜΚΟ να ενισχύουν πολιτιστικές οργανώσεις που αναζητούν το αρχαιοελληνικό παρελθόν της περιοχής τους, ειδικά στη Μικρά Ασία και τον Πόντο. Να χρηματοδοτούμε έρευνες γενετικής πανεπιστημίων που καταδεικνύουν την ύπαρξη ελληνικού DNA και την ελληνική καταγωγή σημαντικού ποσοστού των σημερινών Τούρκων, ειδικά στα δυτικά τους παράλια. Εν συνεχεία φυσικά να οργανώνουμε και ΜΚΟ που να το προπαγανδίζουν.

5/ Δωρεάν εκπαιδευτικές εκδρομές στην Ελλάδα για προσεκτικά επιλεγμένα σχολεία από περιφέρειες της Τουρκίας όπως ο Πόντος. Εν συνεχεία κατά τη παραμονή τους στην Ελλάδα πέρα από το φιλικό πρόσωπο των Ελλήνων να προπαγανδίζουμε με έξυπνο, όχι χοντροκομμένο τρόπο την ελληνική ιστορία του

Πόντου και της Ιωνίας και να υπονοούμε την ελληνική καταγωγή πληθυσμών της Τουρκίας ακόμα και σήμερα λόγω εξισλαμισμών.

6/ Να ενισχύσουμε τη φωνή των μειονοτήτων της Τουρκίας στο εξωτερικό και σε διεθνής οργανισμούς. Να ενισχύουμε τον αγώνα τους για ελεύθερη έκφραση σε διεθνή δικαστήρια, οργανισμούς κλπ. Όσο πιο πολύ ακούγονται οι κραυγές διαμαρτυρίας τους και προβάλλονται οι καταπιέσεις τους, τόσο θα αυξάνεται η διχόνοια εντός της Τουρκίας.

7/ Να επιδιώκουμε τις αναστηλώσεις εκκλησιών και μνημείων εντός Τουρκίας ώστε αν μη τι άλλο να αποτελούν μια διαρκή υπενθύμιση για το ιστορικό παρελθόν αυτής της γης. Τυχόν κρυπτοχριστιανοί να τα βλέπουν και να αναπτερώνεται το ηθικό και η πίστη τους. Για τους λοιπούς, να τα βλέπουν και να θυμούνται ότι είναι στη γη της Ιωνίας προσωρινά ως κατακτητές και να αναρωτιούνται και να αμφιβάλλουν για την ίδια τους τη καταγωγή.

8/ Ιδιαίτερα θα ήθελα να αναφερθώ στο υπό κατασκευή πυρηνικό εργοστάσιο της Τουρκίας. Το έργο αυτό δε πρέπει να ολοκληρωθεί ποτέ, όπως το Ισραήλ δεν έχει επιτρέψει επί δεκαετίες τη κατασκευή αντίστοιχου εργοστασίου στο Ιράν. Αναφερθήκαμε στο κεφάλαιο του υβριδικού πολέμου στα διάφορα μέτρα

που το Ισραήλ έχει λάβει κατά καιρούς πέραν των αεροπορικών βομβαρδισμών. Μπορούμε να πράξουμε και εδώ ακριβώς τα ίδια που πράττει το μικρό κράτος του Ισραήλ έναντι των πολλαπλάσιων αντιπάλων του.

9/ Να επεκταθεί και να εκμεταλλευθεί επιτέλους η ελληνική ΑΟΖ (χάρτης 5). Να μην επιτραπεί δηλαδή η οικονομική ισχυροποίηση της Τουρκίας εις βάρος μας. Για όσους ανησυχούν λόγω των απειλών πολέμου της Τουρκίας θα ήθελα να επισημάνω ότι στην ιστορία της, η σύγχρονη Τουρκία ουδέποτε ενεπλάκη σε στρατιωτική σύγκρουση που δεν ήταν σίγουρη για την επικράτησή της. Και με αντίπαλο την Ελλάδα δεν είναι καθόλου σίγουρη η νίκη της. Γιατί; Ας μη ξεγελιόμαστε με τους απλούς αριθμούς που μπορούν να παρατεθούν. Την απόπειρα πραξικοπήματος ακολούθησε πογκρόμ κατά των αξιωματικών. Ιδιαίτερα της αεροπορίας. Διαθέτουν αεροσκάφη αλλά ένας πιλότος δε μπορεί να πετάει επί 24 ώρες. Γι' αυτό οι αεροπορίες όλου του κόσμου διατηρούν πολλαπλάσιο αριθμό χειριστών από τον αριθμό των αεροσκαφών που διαθέτουν. Και με το

πογκρόμ η Τουρκία απώλεσε μεγάλο αριθμό χειριστών και εμπειρία.^{85,86,87}

Γι' αυτό πρέπει να επεκτείνουμε την ΑΟΖ το συντομότερο. Όσο η Τουρκία έχει στρατιωτικές αδυναμίες. Αυτό θα έκανε και αυτή. Όπως αναφέρθηκε και στον πρόλογο, αυτή τη στιγμή οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις μπορούν ακόμα να φέρουν εις πέρας την αποστολή τους. Με πάνω από μία δεκαετία όμως χωρίς αγορά νέου κύριου υλικού (αεροπλάνα, πλοία, άρματα), με μειωμένους προϋπολογισμούς λόγω κρίσης και απέχθειας των ελληνικών κυβερνήσεων προς το στρατό και την αντίστοιχη προσπάθεια από την Τουρκία ενίσχυσης της δικής της στρατιωτικής ισχύς και των δυνατοτήτων της πολεμικής της βιομηχανίας, αν δε λάβουμε ως κράτος μέτρα, θα έρθει σίγουρα μια μέρα που οι επιπτώσεις του ισλαμικού πογκρόμ κατά των στρατιωτικών θα έχουν ξεπεραστεί και τότε η Τουρκία σίγουρα για τη στρατιωτική της υπεροχή θα εμποδίσει με

⁸⁵ «Πόσο έτοιμη επιχειρησιακά είναι η Τουρκική Αεροπορία σήμερα;», e-Αμυνα.com, Μαρτίου 2018

⁸⁶ «Οι Πακιστανοί Πιλότοι των Τουρκικών F-16», Defensegr.wordpress.com, 6 Σεπτεμβρίου 2020

⁸⁷ «Τουρκία: Πιλότους μαχητικών από το Πακιστάν για να κλείσει τις τρύπες που ο ίδιος δημιούργησε», <https://defence-point.gr>, 2 Νοεμβρίου 2020

τη βία μια αργοπορημένη ανακήρυξη της ΑΟΖ από μέρους μας.

Χάρτης 5

10/ Η Τουρκία στη προσπάθειά της να αναδειχθεί σε περιφερειακή τουλάχιστον δύναμη, επεκτείνει τη στρατιωτική και συνάμα πολιτική παρουσία της μακριά από τα σύνορά της, στα πρότυπα δυνάμεων όπως οι ΗΠΑ, η Γαλλία ή το Ηνωμένο Βασίλειο. Έχει κατασκευάσει στρατιωτικές βάσεις σε μέρη που εκ πρώτης όψεως μπορεί ακόμα και να μοιάζουν άχρηστες για τους σκοπούς της εξωτερικής της πολιτικής, όπως στη Σομαλία και το Σουδάν. Επίσης εκπαιδεύει τις ένοπλες δυνάμεις των Σκοπίων στα βόρεια σύνορά μας και τις εξοπλίζει με υλικό το οποίο με τη σειρά του χρειάζεται τουρκικά ανταλλακτικά για να λειτουργήσει. Εξοπλίζει τζιχαντιστές στη βόρεια Συρία αλλά και στη Λιβύη.

Απλώνει τα πλοκάμια της δηλαδή και κοντά στα σύνορά της αλλά και μακρύτερα, σκεπτόμενη στρατηγικά και μακροπρόθεσμα.

Όλα αυτά τα στρατιωτικά βήματα δε γίνονται καθόλου τυχαία. Χρησιμοποιεί τις βάσεις αυτές και άλλες αλλού στο μέλλον, για προβολή ισχύος και για προβολή της διεθνούς εικόνας της χώρας της. Θα μπορεί να συνδράμει μέσω αυτών στρατιωτικά άλλους συμμάχους αλλά και να επέμβει και η ίδια αν χρειαστεί. Επηρεάζει πολιτικά/αποσταθεροποιητικά τις χώρες αυτές. Συλλέγει πληροφορίες και δημιουργεί δίκτυα πρακτόρων, αντάρτικα σώματα και εξαρτημένους συμμάχους που θα την ωφελήσουν στο μέλλον.

Το ίδιο μπορεί να πράξει και η Ελλάδα στον περίγυρο της Τουρκίας. Στο επόμενο κεφάλαιο και ειδικά στη Μέση Ανατολή θα δοθούν συγκεκριμένα παραδείγματα για το πως μπορούμε να υπονομεύσουμε και με στρατιωτικά μέσα τη Τουρκία.

► ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Μέση Ανατολή, Κάτω Ιταλία και Πόντος

Τρεις περιοχές ενδιαφέροντος για μία Ελλάδα που προσπαθεί να διεκδικήσει τη δική της θέση στον ήλιο της διεθνούς πολιτικής σκηνής. Με ελληνικούς, ελληνογενείς και ορθόδοξους πληθυσμούς που της δίνουν το νομικό και ηθικό δικαίωμα να ενδιαφέρεται και να επεμβαίνει. Διότι η Μεγάλη Ιδέα του Ελληνισμού δε σταματάει λίγα χιλιόμετρα μόνο εκτός των σημερινών ελληνικών συνόρων. Ακόμα όμως και να μην υπήρχαν αυτοί οι πληθυσμοί, πρέπει να κατανοήσουμε ότι τα σοβαρά και ανεξάρτητα κράτη διεκδικούν και προστατεύουν ότι θεωρούν συμφέρον τους, χωρίς ηθικούς ενδοιασμούς και η ανατολική Μεσόγειος αποτελεί τη κατεξοχήν ιστορική περιοχή ενδιαφέροντος μας.

Μέση Ανατολή

Στη Μέση Ανατολή σήμερα και ειδικά στις χώρες της Συρίας και του Λιβάνου, κατοικούν για όσους δε το γνωρίζουν, ελληνογενείς ορθόδοξοι και ουνίτες (μελχίτες)⁸⁸. Περίπου 3,4 εκατομμύρια του πληθυσμού των δύο αυτών χωρών πριν το ξέσπασμα του πολέμου στη Συρία ήταν χριστιανοί. Από αυτούς, τουλάχιστον μισό εκατομμύριο σε κάθε χώρα θεωρούν τους εαυτούς τους Ρωμιούς⁸⁹ και απογόνους της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, είναι γενετικά συγγενείς με μας και φιλικά έως αδερφικά προσκείμενοι στην Ελλάδα. Ένα εκατομμύριο άνθρωποι δηλαδή. Αν και οι περισσότεροι είναι αραβόφωνοι ορθόδοξοι, πολλές χιλιάδες εξακολουθούν να ομιλούν την ελληνική. Σε όλους αυτούς πρέπει να προσθέσουμε και μερικές δεκάδες χιλιάδες Έλληνες μουσουλμάνους, οι περισσότεροι από τους οποίους επίσης ομιλούν την ελληνική γλώσσα και

⁸⁸ Καρολίδης Π, *Περί της Εθνικής Καταγωγής των Ορθοδόξων Χριστιανών Συρίας και Παλαιστίνης*

⁸⁹ Ashawi H, «*Focus on Christianity in the Middle East*», ELIAMEP Middle East Mediterranean 4/3 October-December 2014, 14-19

διατηρούν στη συλλογική τους μνήμη τη καταγωγή από την Κρήτη.^{90,91}

Όλες οι χώρες της Μέσης Ανατολής και ειδικά αυτές με Μεσογειακές ακτές ή σύνορα με τη Τουρκία έπρεπε να αποτελούν χώρες υψίστης σημασίας για την Ελλάδα. Η ΕΥΠ έπρεπε να είναι ιδιαίτερα δραστήρια στη περιοχή για να γνωρίζει πρόσωπα και καταστάσεις και το ΥΠ.ΕΞ. να προσπαθεί πάντα να αναμειγνύεται σε διαπραγματεύσεις και διαβουλεύσεις ανάμεσα στους κατά καιρό αντιπάλους και να μην είναι απλός ακόλουθος των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν μη τι άλλο, τα ελληνικά συμφέροντα στη περιοχή λόγω άμεσης γειτνίασης και όχι μόνο, δε μπορεί να είναι ίδια με της Γερμανίας ή της Ολλανδίας. Τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην ΑΟΖ της Κύπρου, οι ελληνικοί και ελληνορθόδοξοι πληθυσμοί στις χώρες αυτές, τα ορθόδοξα Πατριαρχία Αντιοχείας, Ιεροσολύμων και Αλεξάνδρειας ακόμα και τα πολιτιστικά μας μνημεία επί και υπό του εδάφους, μας δίνουν κάθε δικαίωμα να αναμειγνυόμαστε και να επεμβαίνουμε εάν απειληθούν.

⁹⁰Lasithiotakis E, «*The Greek Muslims of Syria and Lebanon*», ELIAMEP Middle East Mediterranean 4/3, October-December 2014, 7-9

⁹¹Ευάγγελος Βενέτης, *Συρία-Σφαγή «Χιλιάδες εγκλωβισμένοι Έλληνες ζητούν βοήθεια...*, <http://www.defence-point.gr/news/?p=84419>, 16 Σεπτεμβρίου 2013

Ο συριακός εμφύλιος μπορεί να μοιάζει ότι βαίνει προς το τέλος του όμως τίποτα δεν είναι μόνιμο ή σίγουρο όπως μας δείχνει αν μη τι άλλο η μακρά αλυσίδα εμφύλιων συγκρούσεων στο Λίβανο. Οι συγκρούσεις θα συνεχιστούν και κρίσεις θα υπάρξουν κάπου αλλού. Ως ανεξάρτητη οντότητα και χωρίς υποκριτικούς ηθικούς ενδοιασμούς που απλώς υποδηλώνουν αδυναμία, η Ελλάδα θα έπρεπε να προβεί σε κινήσεις όπως αυτές που περιγράφονται παρακάτω.

1/ Η ΕΥΠ θα έπρεπε να δρα με κλιμάκια σε όλες τις χώρες της περιοχής ή τουλάχιστον στη Συρία, το Ιράκ και το Ιράν που συνορεύουν με τη Τουρκία και το Λίβανο, το Ισραήλ και την Αίγυπτο που έχουν και πρόσβαση στη Μεσόγειο θάλασσα. Η Ελλάδα έπρεπε να γνωρίζει κάθε δρώντα παράγοντα στη περιοχή (αντιστασιακές, παρακρατικές ή αντάρτικες οργανώσεις κλπ.) και να έχει πρόσβαση επικοινωνίας από τους βασιλείς μέχρι τους τρομοκράτες. Η πληροφορία είναι δύναμη για όποιον τη κατέχει, τη παρακρατεί, την διαβιβάζει, τη μεταλλάζει ή την αναμεταδίδει.

Όχι όμως μόνο πληροφοριακός πόλεμος. Πέρα από συμμαχίες με κράτη της περιοχής, υπάρχουν και μη κρατικοί δρώντες των οποίων τα συμφέροντα μπορούν να άπτονται των δικών μας. Κουρδικές ή χριστιανικές πολιτοφυλακές μπορούν έμμεσα να πολεμούν, να

καταπονούν και να φθείρουν τους αντιπάλους μας στη περιοχή. Οι ομάδες αυτές πέρα από κρυφή χρηματοδότηση μπορούν να λαμβάνουν μέχρι και όπλα από μέρος μας. Σε κάποιες περιπτώσεις η υλική ενίσχυση μπορεί να γίνει και επισήμως, όπως σε συνεργασία με τις ΗΠΑ, για τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας και του Ισλαμικού Κράτους. Και εδώ δηλαδή αυξάνεται η χρησιμότητά μας για τους συμμάχους μας. Όταν όμως η ενίσχυση δε μπορεί να γίνει επίσημα, τότε να χρησιμοποιούνται οι προαναφερθέντες διάυλοι επικοινωνίας της ΕΥΠ.

2/ Πρέπει να επιδιωχθεί το ταχύτερο δυνατόν η εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων που ανακαλύφθηκαν ανοικτά της Κύπρου. Να παρακάμψουμε εσωτερικά γραφειοκρατικά κολλήματα και περιβαλλοντικά εμπόδια που μπορεί να προβάλλουν εκπορευόμενα από γεωπολιτικούς μας αντιπάλους απέναντι σε αυτά τα έργα. Παράλληλα να προκρίνουμε τη δημιουργία σταθμών υγροποίησης αερίου στο έδαφος της Κύπρου και κατασκευή αγωγών προς την Ευρώπη από την Κύπρο μέσω Ελλάδος.

Μεγάλο μέρος από τα πρώτα αναμενόμενα κέρδη να διατεθούν για την ενίσχυση των αεροναυτικών κυρίως δυνατοτήτων της Κυπριακής Εθνικής Φρουράς με κοινά προγράμματα για μείωση κόστους και σε

συνεργασία με το ΠΝ και τη ΠΑ. Για παράδειγμα το πρώτο πράγμα που έπραξε η σοσιαλδημοκρατική και με κοινωνικές ευαισθησίες Νορβηγία όταν ανακάλυψε πετρέλαιο στη Βόρεια Θάλασσα, ήταν η ενίσχυση των στρατιωτικών της δυνατοτήτων. Η ενίσχυση αυτή είναι απαραίτητη καταρχάς για την προστασία των ενεργειακών πηγών αλλά και την αύξηση γενικότερα της προβολής ισχύος του ενωμένου ελληνισμού (Ελλάδα-Κύπρος) στη περιοχή. Πέρα από τα οικονομικά έσοδα των δύο ελληνικών κρατών με την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, αυξάνεται ποικιλοτρόπως η γεωπολιτική μας δύναμη. Αυξάνονται τα δικαιώματα και οι δυνατότητες επεμβάσεως μας στα πράγματα της Μέσης Ανατολής ενώ Ευρωπαϊκές χώρες και όχι μόνο θα βασίζονται σε εμάς ενεργειακά.

3/ Η Κύπρος πρέπει να καταστεί ελληνικό αβύθιστο αεροπλανοφόρο. Αυτή ήταν πάντα η χρησιμότητά της για τους Άγγλους και τη χρησιμοποιούν μέχρι σήμερα. *«Η Κύπρος κατέχει θέση μεταξύ των Στενών, που χωρίζουν Ευρώπη και Ασία, και της Διώρυγας του Σουέζ, που χωρίζει Ασία και Αφρική, ενώ ταυτόχρονα έχει τη θέση μίας σταθερής βάσης και ενός αεροπλανοφόρου, που πιάνει το σφυγγό των θαλασσίων οδών του Άντεν και του Χορμούζ μαζί με τις λεκάνες του Κόλπου και της Κασπίας που είναι οι πιο σημαντικοί οδοί*

σύνδεσης Ευρασίας-Αφρικής.»⁹² Πέρα από τους Άγγλους τη σημασία της Κύπρου κατανοούν και οι Τούρκοι που ακολουθούν ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική και προσπαθούν να αυξήσουν τη γεωπολιτική τους δύναμη και αξία. Με το πρόσχημα της προστασίας των Τουρκοκυπρίων εισβάλλανε το 1974 στη Κύπρο και εξακολουθούν μέχρι σήμερα να κατέχουν το βόρειο τμήμα της. Επεκτείνουν μάλιστα τις στρατιωτικές τους εγκαταστάσεις,⁹³ πράγμα που σημαίνει ότι δε θα αποχωρήσουν ποτέ με διπλωματικά μέσα και ετοιμάζονται να εκμεταλλευθούν όσο περισσότερο μπορούν τη στρατηγική θέση της νήσου.

Θα έπρεπε λοιπόν να υπάρχει μόνιμη και ισχυρή αεροναυτική παρουσία μας στο νησί, για προβολή ισχύος και άμεση δυνατότητα δράσης και υποστήριξης συμμάχων όταν απαιτείται. Δε μπορούμε να λέμε ότι Ελλάδα και Κύπρος αποζητούν ισχυρές στρατιωτικές συμμαχίες στη περιοχή για να προστατεύσουμε τα δικαιώματά μας αλλά να μη θέλουμε ή να μην είμαστε σε θέση να ανταποδώσουμε τη βοήθεια. Κανείς δε θέλει κάποιον αδύναμο για σύμμαχο και κανείς δε θα θυσιάσει τη δική του νεολαία και τα δικά του στρατιωτικά μέσα,

⁹² Νταβούτογλου Α, *Το στρατηγικό Βάθος, Η Διεθνής Θέση της Τουρκίας*, 175

⁹³ Δήμου Αντωνία, «Αμερικανικά όπλα σε Κυπριακά χέρια», <https://slpress.gr>, 11 Σεπτεμβρίου 2018

για να προστατεύσει τα δικά σου συμφέροντα όταν εσύ αναπαύεσαι στις καφετέριες του Κολωνακίου. Μια ισχυρή εθνική φρουρά υποστηριζόμενη άμεσα από την Ελλάδα, μπορεί να μετατρέψει τα τουρκικά στρατεύματα στο νησί από στρατό κατοχής σε ομήρους.

4/ Ειδικά στη περίπτωση του Συριακού εμφυλίου όπου όλοι κυριολεκτικώς έχουν αναμειχθεί θα μπορούσαμε σε συνεργασία με τη Ρωσία, τις ΗΠΑ και το Συριακό καθεστώς, να στείλουμε μία στρατιωτική δύναμη για τη δημιουργία ζωνών ασφαλείας για τους Ελληνορθοδόξους της Συρίας. Να χρησιμοποιήσουμε δηλαδή το θρησκευτικό χαρτί και το πρόσχημα της ομοδοξίας.

Καταρχήν, οι ΗΠΑ θα έβλεπαν με καλό μάτι τη δημιουργία περιοχών εκτός του αμέσου ελέγχου του καθεστώτος Άσαντ και με τη συμμετοχή στον έλεγχο των περιοχών αυτών και μίας ευρωπαϊκής δύναμης. Επίσης, με μια κυβέρνηση Ρεπουμπλικάνων στις ΗΠΑ, η ιδέα προστασίας χριστιανών θα εύρισκε ακόμα πιο πρόσφορο έδαφος και αποδοχή και στην κυβέρνηση και στον αμερικανικό λαό⁹⁴. Το 20% του συνόλου των Αμερικανών ψηφοφόρων και το 1/3 αυτών που ψηφίζουν το

⁹⁴Bailey Pulliam S, «*Acts of Faith, White evangelicals voted overwhelmingly for Donald Trump, exit polls show*», <https://www.washingtonpost.com>, 9 November 2016

Ρεπουμπλικανικό κόμμα, δηλώνουν Ευαγγελιστές. Μία κατηγορία χριστιανών προτεσταντών, πιστών πολλές φορές σε βαθμό φανατισμού και ακραιφνών υποστηρικτών του Ισραήλ. Με την κίνηση αυτή, θα αυξανόταν στα μάτια των ΗΠΑ η αξία της Ελλάδος (σε αντίθεση με τη προβληματική Τουρκία που όλοι γνωρίζουν την πραγματική υποστήριξη που παρείχε στους τζιχαντιστές, ενώ θυμούνται και τους κατά περίπτωση εκβιασμούς για τη χρήση της αεροπορικής βάσης του Ιντσιρλίκ) αφού θα συμμετείχαμε εποικοδομητικά με πραγματικές πολεμικές μονάδες επί του εδάφους και όχι μόνο με μονάδες υγειονομικού ή μηχανικού όπως συνήθως κάνει η Ελλάδα. Η Ρωσία από την άλλη θα έβλεπε θετικά τη συνεργασία με την Ελλάδα αφού θα συμμετείχε και αυτή σε έλεγχο περιοχών που δε θα έπεφταν πλέον στον έλεγχο αντικαθεστωτικών με συνέπεια να μη μπορούν πλέον να επιστρατευθούν άνδρες εκ μέρους των ανταρτών ή να έχουν λογιστική υποστήριξη.

5/ «ΜΚΟ» χρηματοδοτούμενες από ελληνικές πηγές θα μπορούσαν να εισέλθουν κατόπιν στις ζώνες ασφαλείας των ελληνορθόδοξων για να παρέχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και σχολική εκπαίδευση στα «παιδιά θύματα του πολέμου», συμπεριλαμβανομένης της διδασκαλίας ελληνικών. Ελληνική εκπαίδευση, προστασία από

ορθόδοξα στρατεύματα και το βυζαντινό/ελληνικό φρόνημα των ελληνορθοδόξων της Συρίας θα αναπτερωνόταν. Πρώτη συνέπεια όλων αυτών η παραμονή των ορθοδόξων κοντά στις εστίες τους. Στο απώτερο μέλλον, σε μία ενωμένη Συρία η μειονότητα αυτή θα ήταν ιδιαίτερα φιλικά προσκείμενη στην Ελλάδα. Το ίδιο και οι πολιτικοί και κυβερνητικά στελέχη που θα προέρχονταν από αυτήν. Σε μία τυχόν διασπασμένη σε μικρότερα κράτη Συρία η αξία της μειονότητας αυτής θα πολλαπλασιαζόταν γιατί και το ειδικό της βάρος θα ήταν μεγαλύτερο, ενώ σε ένα πιο ευφάνταστο αλλά όχι αδύνατο σενάριο θα μπορούσε εκτός από ένα Κουρδικό, Σουνιτικό και Αλεβιτικό κράτος, να δημιουργηθεί και ένα μικρό «βυζαντινό» κράτος στο υπογάστριο της Τουρκίας με πληθυσμό το περίπου 1.8 εκατομμυρίων ορθοδόξων της προπολεμικής Συρίας.

Πολλοί μιλάνε για τον ανατρεπτικό και αναθεωρητικό ρόλο που θα μπορούσε να παίξει ένα κουρδικό κράτος στη περιοχή εις βάρος της Τουρκίας. Η Τουρκία το αναγνωρίζει αυτό και γι' αυτό άλλωστε αγωνίζεται με νύχια και με δόντια να το αποτρέψει. Αν υπήρχε και ένα «βυζαντινό» κράτος στα νότια σύνορά της, οι δυνατότητες που θα δίνονταν στην ΕΥΠ, τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις και την ελληνική διπλωματία για δράση, τόσο σε περίοδο ειρήνης όσο και σε περιόδους ανάφλεξης, θα ήταν άπειρες. Ενίσχυση

κουρδικών ή άλλων αντάρτικων ομάδων στο εσωτερικό της Τουρκίας, μεγαλύτερη και ευκολότερη συλλογή πληροφοριών, παραχώρηση αεροπορικών βάσεων για την πολεμική μας αεροπορία, ελληνική επιρροή και λόγο στις εξελίξεις στην περιοχή μέσα από το «σύμμαχο» αυτό κράτος, είναι μόνο μερικά από τα πλεονεκτήματα που θα μπορούσαμε να αποκτήσουμε.

6/ Για να αυξήσουμε περαιτέρω τη γεωπολιτική μας αξία και να υποκαταστήσουμε το ρόλο της Τουρκίας στη περιοχή, χωρίς ιδεολογικές αγκυλώσεις αλλά με στυγνό ρεαλισμό, να παρέχουμε οποιαδήποτε διευκόλυνση στις συμμαχικές δυνάμεις (βλέπε Σούδα). Σε αυτή τη φάση δε πρέπει να αντιπαλέψουμε χώρες όπως οι ΗΠΑ ή η Γαλλία και τα σχέδια τους για τη Μέση Ανατολή. Πρέπει να δράσουμε υποβοηθητικά, παρουσιαζόμενοι ως χρήσιμοι και μάχιμοι σύμμαχοι αλλά και προωθώντας μαζί με τα δικά τους και τα δικά μας συμφέροντα.

7/ Η ΕΡΤ από οργανισμός κομματικών εγκάθετων σήμερα, πρέπει να μεταλλαχθεί σε όργανο της ελληνικής εξωτερικής πολιτική και να αξιοποιηθεί όπως και αλλού προπαγανδιστικά. Πολλές χώρες χρησιμοποιούν αγγλόφωνους, αραβόφωνους κλπ. δορυφορικούς τηλεοπτικούς σταθμούς για να μεταδίδουν τις ειδήσεις και τις απόψεις τους όπως αυτές θέλουν. Ο πόλεμος της

προπαγάνδας μέσω ειδησεογραφικών πρακτορείων, διαδικτύου και τηλεόρασης είναι πιο σημαντικός από ποτέ στις μέρες μας. Αυτό έχει αποδειχθεί ειδικά από τον πρώτο πόλεμο του Κόλπου και μετά και γι' αυτό όλες οι χώρες που θέλουν να παίξουν ρόλο πέρα από τα σύνορά τους επενδύουν στα δικά τους δορυφορικά και συχνά πολύγλωσσα «CNN».

Πέρα από τη προφανή προπαγάνδα μέσω των ειδήσεων, αναφερθήκαμε στο κεφάλαιο του υβριδικού πολέμου και στον πολιτισμικό πόλεμο. Η ΕΡΤ θα έπρεπε λοιπόν να επενδύει και σε ψυχαγωγικές εκπομπές, όπως η Τουρκία, που σκοπό θα έχουν τη διάδοση της ελληνικής κουλτούρας και πολιτισμού. Θα περιγράψουν την ιστορία μας και θα προβάλλουν την Ελλάδα, ιστορικά αλλά και σήμερα ως ισχυρή χώρα που σφύζει από δύναμη και εξάγει πολιτισμό.

Το Ιράν επεκτείνει την επιρροή του πέρα από τα σύνορα του μέχρι τη Μεσόγειο υποστηρίζοντας ενεργά το Συριακό καθεστώς και τη Χεζμπολάχ. Η Τουρκία υποστηρίζει τους αντικαθεστωτικούς στη Συρία, δημιουργεί στρατιωτικές βάσεις στην Αλβανία και το Σουδάν και κράτη δορυφόρους όπως στη Βόρειο Κύπρο και σύντομα και στο έδαφος της Συρίας⁹⁵. Όλα αυτά είναι

⁹⁵ «Ισλαμιστές μαχητές σε σπίτια Κούρδων μεταφέρει η Τουρκία στο Αφρίν!», <http://www.defence-point.gr>, 13 Απριλίου 2018

πράγματα που αντιστοίχως μπορεί να πραγματοποιήσει και η χώρα μας. Γιατί λοιπόν να μην επεκτείνει και η Ελλάδα την επιρροή της, απέναντι από τις ακτές της Κύπρου; Η Μέση Ανατολή και η Ανατολική Μεσόγειος πάντα υπήρξαν ο χώρος δράσης και εξάπλωσης του Ελληνισμού. Αν δε θέλουμε να παραμείνουμε ένα μικρό προτεκτοράτο των Βρυξελών, του Βερολίνου, της Μόσχας ή της Ουάσιγκτον (και ούτε καν προστατευόμενο) αλλά να αναπτύξουμε τη δική μας ανεξάρτητη πολιτική, ιδού το πανάρχαιο πεδίο δράσεως μας. Να προστατεύσουμε τα ενεργειακά συμφέροντα του Ελληνισμού στα χωρικά ύδατα της Κύπρου, να συμπαρασταθούμε στα φυλετικά και θρησκευτικά αδέρφια μας στη Συρία και το Λίβανο, να αποκτήσουμε και πάλι λόγο, επιρροή και σεβασμό στη περιοχή και να δημιουργήσουμε έναν ακόμα πονοκέφαλο στη Τουρκία από τα νότια σύνορά της.

Κάτω Ιταλία

Πολλοί μπορεί να απορήσουν για το ότι περιελήφθη η Κάτω Ιταλία και η Σικελία στο βιβλίο αυτό. Ο ιταλικός λαός άλλωστε πάντα παρουσιάζεται φιλικός απέναντί μας εν αντιθέσει με τους λοιπούς γείτονές μας.

Ωστόσο συχνά ξεχνάμε την όχι και τόσο μακρινή ιστορία μας.

Το βορειοηπειρωτικό ζήτημα και η παραμονή σε καθεστώς δεινής καταδυναστεύσεως των αλύτρωτων Βορειοηπειρωτών αδερφών μας και η μη δικαίωση μέχρι σήμερα των εθνικών τους πόθων για Ένωση με τους λοιπούς Έλληνες, προκλήθηκε από τη δημιουργία του κράτους της Αλβανίας μετά το πέρας των Βαλκανικών Πολέμων του 1912-13. Η Ιταλία ήταν αυτή που πρωτοστάτησε στη δημιουργία του Αλβανικού κράτος με απώτερο σκοπό τον έλεγχο του κράτους αυτού. Εν συνεχεία κατά τη Μικρασιατική εκστρατεία, η Ιταλία ενίσχυσε τον Κεμάλ αντί να υποστηρίξει τους Έλληνες συμμάχους κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Τέλος όλοι γνωρίζουν το 1940 και την επίθεση μέσω Αλβανίας και εν τέλει την κατοχή και τη προσπάθεια δημιουργίας του πριγκιπάτου της Ηπείρου.

Πέρα όμως από την ιστορία, κανείς μπορεί να ισχυριστεί ότι οι Ιταλοί δεν συμπεριφέρονται έτσι πλέον. Ωστόσο, το γεγονός ότι η Ιταλία είναι σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και φιλικά προσκείμενη σε μας δεν σημαίνει τίποτα. Μέχρι πριν λίγα χρόνια κανένα από τα δύο δεν ίσχυε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μόνιμη και μπορεί ανά πάσα στιγμή να διασπαστεί, όπως ξεκίνησε με την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου.

Το σημερινό κράτος της Ιταλίας είναι νεότερο από το ελληνικό. Οι βόρειοι Ιταλοί, κυρίως στις περιοχές της Λομβαρδίας, της Βενετίας και της Τοσκάνης, σε μεγάλο ποσοστό επιθυμούν αυτονομία/ανεξαρτησία και κάνουν πολιτικές ενέργειες αποκοπής από την Ιταλία (όπως και οι Καταλανοί στην Ισπανία) ενώ βλέπουν υποτιμητικά τους φτωχούς και υπανάπτυκτους νότιους Ιταλούς. Και οι νότιοι Ιταλοί όμως, σε σημαντικό βαθμό θεωρούν τους εαυτούς κάτι διαφορετικό από τους λοιπούς Ιταλούς και προωθούν αντίστοιχα αυτονομιστικά κινήματα (Ναπολιτάνοι, Σικελοί κλπ.).⁹⁶ Η Ιταλία σφύζει από δεκάδες κυριολεκτικά αυτονομιστικά κινήματα και κόμματα. Η ιστορία συνεχίζεται και στην πολιτική τίποτα δεν είναι μόνιμο. Ούτε τα σύνορα ούτε οι διαθέσεις ενός κράτους και ενός λαού απέναντι στους γείτονές του.

Επίσης ξεχνάμε ότι οι κάτοικοι της νότιας Ιταλίας και της Σικελίας παραμένουν γενετικά συγγενείς με τους Έλληνες.^{97,98} Αποτελούν ουσιαστικά ένα άλλο ελληνικό κράτος που λόγω ιστορικών συγκυριών ακολούθησε τη δική του ιστορική πορεία την οποία στην Ελλάδα

⁹⁶Siciliani Liberi, <http://sicilianiliberi.org>

⁹⁷Stamatoyannopoulos G, «*Genetics of the peloponnesean populations and the theory of extinction of the medieval peloponnesean Greeks*», *European Journal of Human Genetics*, 2017 May 25(5), 637-645

⁹⁸ Τριανταφυλλίδης Κ. *Η Αρχαία Ελλάδα και ο Σύγχρονος Κόσμος. Η γενετική καταγωγή των Ελλήνων*, 293-297

αγνοούμε γιατί δυστυχώς δε διδάσκεται στα σχολεία μας ως μέρος της ελληνικής ιστορίας. Στα ελληνικά σχολεία διδάσκεται ουσιαστικά η ιστορία των εδαφών που αποτελούν το σημερινό ελληνικό κράτος. Όχι δηλαδή η ιστορία του ελληνικού έθνους. Τρανταχτό παράδειγμα αυτού το γεγονός πως ενώ διδασκόμαστε τους ελληνοπερσικούς πολέμους δε διδασκόμαστε τους ελληνοκαρχηδονιακούς πολέμους που έλαβαν χώρα στη Σικελία και τη Βόρειο Αφρική την ίδια ακριβώς περίοδο. (Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με την ιστορία των ελληνικών πληθυσμών της Μέσης Ανατολής, της Βόρειας Αφρικής και του Εύξεινου Πόντου. Για παράδειγμα πόλεις της Ταυρικής χερσονήσου ήταν ακόμα μέρος ενός ελληνικού κράτους μέχρι τα μέσα του 15^{ου} αιώνας).

Θα ξεχάσουμε επομένως δια παντός εκατομμύρια πληθυσμού που μοιράζονται το ίδιο αίμα με μας; Επίσης, η Ελλάδα ως ανεξάρτητη χώρα που θέλει να αναπτύξει και να διευρύνει το δικό της γεωπολιτικό μέγεθος πρέπει να σκέφτεται μακροπρόθεσμα, με ορίζοντα δεκαετιών ή και παραπάνω.

Οφείλουμε λοιπόν να προωθήσουμε τους δεσμούς μας και με τις περιοχές της νότιας Ιταλίας και της Σικελίας σε πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο. Αν σε αρκετές δεκαετίες από σήμερα η Ιταλία διασπαστεί και ο ιταλικός νότος και η Σικελία γίνουν ανεξάρτητοι γιατί να μην

έχουμε βάλει τις βάσεις μιας αν μη τι άλλο ιδιαίτερης σχέσης με τους «όμαιμους» στα δυτικά μας; Τους απογόνους της Μεγάλης Ελλάδας.

Πως μπορούμε να το πετύχουμε αυτό;

1/ Καταρχήν, με ενίσχυση των δύο εναπομεινάντων ελληνοφώνων περιοχών στις δύο μύτες της ιταλικής μπότας, στη Καλαβρία και το Σαλέντο. Δύο κοιτίδες που χάνουν σιγά σιγά το ομόγλωσσο αλλά που αριθμούν συνολικά αρκετές δεκάδες χιλιάδες και που μπορούν να αποτελέσουν την αρχική «μαγιά» για την επανεμφάνιση μας στη Κάτω Ιταλία. Ίδρυση και διατήρηση λοιπόν ελληνικών σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που να συντηρούνται από το ελληνικό κράτος. Αν κριθεί ότι δε μπορούν όλες οι κοινότητες να συντηρούν με μαθητές σχολείο εντός της κοινότητός τους, τότε να τους παρέχονται όλες οι διευκολύνσεις στη μετακίνησή τους καθημερινά από τα μικρότερα χωριά στο μεγαλύτερο, όπου και βρίσκεται το δημοτικό σχολείο ή το Γυμνάσιο και το Λύκειο.

Τα σχολεία αυτά θα πρέπει να διδάσκουν και την ελληνική και την ιταλική γλώσσα ώστε να μην οδηγούν σε γκετοποίηση αλλά να προετοιμάζουν τα νέα παιδιά για το μέλλον τους ως Έλληνες κατοίκους της Ιταλίας. Τα λύκεια με τη σειρά τους θα πρέπει να προετοιμάζουν τους μαθητές, εάν αυτοί το επιθυμούν, για εξετάσεις για

τα ελληνικά πανεπιστήμια αντί των ιταλικών. Για τη προετοιμασία αυτή, θα πρέπει να προσφέρεται ακόμα και μετασχολική διδασκαλία τύπου ελληνικού φροντιστηρίου, αλλά προσφερόμενη με καθηγητές από το ελληνικό υπουργείο παιδείας. Επίσης, για να γίνει ακόμα πιο ελκυστική η επιλογή του ελληνικού πανεπιστημίου έναντι του ιταλικού, υποτροφίες με καλυμμένα όλα τα έξοδα διαμονής και διαβίωσης κατά τη διάρκεια της τετραετούς ή εξαετούς φοίτησης πρέπει να προσφέρονται από το υπουργείο παιδείας.

Με αυτό τον τρόπο, ελληνόπουλα της Ιταλίας που θα σπουδάζουν στην Ελλάδα θα μπορούν ενδεχομένως να παραμένουν στην Ελλάδα δημιουργώντας οικογένειες και επαγγελματικές σταδιοδρομίες. Το πιο ενδεδειγμένο θα ήταν ωστόσο να επιστρέφουν στους τόπους καταγωγής τους και αν τυχόν έχουν σπουδάσει κάτι το οποίο βρίσκει εφαρμογή στους τόπους καταγωγής τους, να προσλαμβάνονται ή να ενισχύονται και πάλι από το ελληνικό κράτος.

2/ Ενίσχυση των επαγγελματικών και οικονομικών τους προοπτικών. Παραδείγματος χάριν, κάποιος που σπουδάζει ως δάσκαλος ή καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (φιλόλογος, μαθηματικός κλπ.) να έχει προτεραιότητα στη πρόσληψη για τα σχολεία της Κάτω Ιταλίας. Ένας που σπουδάζει π.χ.

αρχαιολόγος να του δίδεται η δυνατότητα για ανασκαφές στην ευρύτερη περιοχή. Κάποιος που τελείωσε και εξειδικεύτηκε σε κάποιο τομέα της Ιατρικής, να επιχορηγείται από το κράτος να εργαστεί κοντά στον τόπο καταγωγής του.

Είναι εξίσου σημαντική η οικονομική ανάπτυξη και ευημερία των εκεί Ελλήνων όσο σημαντική είναι και η γνώση της ελληνικής γλώσσας. Αν δε μπορούν να εργαστούν και να ευημερήσουν, θα μεταναστεύσουν και η ελληνική φλόγα θα σβήσει στις πατρογονικές τους εστίες και αυτό είναι κάτι που δε μπορεί εύκολα να επανακτηθεί.

3/ Καταγραφή της διαλέκτου τους και ανάθεση διδακτορικών διατριβών σε ελληνικά πανεπιστήμια για τη μελέτη της γλώσσας, του πολιτισμού και της ιστορίας τους. Μπορεί να ακούγεται μικρό, ως βήμα, όμως μπορεί να βοηθήσει καταλυτικά.

Ακόμα και μία ολιγομελής ομάδα μεταπτυχιακών φοιτητών να μετέβαινε στη Καλαβρία και το Σαλέντο, θα προωθούσε την ενδυνάμωση των δεσμών με την Ελλάδα. Θα έδειχνε το ενδιαφέρον της μητέρας πατρίδας να ακούσει, να μάθει και να καταγράψει τη προφορική ιστορία της περιοχής. Νέοι Έλληνες φοιτητές και φοιτήτριες θα έφερναν έναν νέο αέρα από την Ελλάδα. Θα προωθούσε πολιτιστικές ανταλλαγές. Λεξικά θα

μπορούσαν να γραφούν για τις δύο τοπικές διαλέκτους. Η ιστορία τους θα μπορούσε να καταγραφεί με ακρίβεια και να αποδειχθεί ο βαθμός της επιρροής στη περιοχή από τα αρχαία χρόνια, τη Βυζαντινή εποχή ή από τους φυγάδες Έλληνες της τουρκοκρατίας.

Γενικά το έμπρακτο ενδιαφέρον από την Ελλάδα θα έφερνε τον ελληνισμό πιο κοντά και θα ενδυνάμωνε τη παρουσία του στις επόμενες γενεές. Με μία μικρή παρατήρηση. Οποιαδήποτε αποστολή προσωπικού (καθηγητές, μελετητές κλπ.) από την Ελλάδα, πρέπει να γίνεται με προσεκτική επιλογή και επιμορφωτικά σεμινάρια προ της αποστολής. Είναι πολλά τα παραδείγματα στη σύγχρονη ελληνική ιστορία όπου η αποστολή αλαζόνων και στενοκέφαλων αρμοδίων είχε αρνητικά αποτελέσματα ή άφησε άσχημες εντυπώσεις (Μικρά Ασία, Κύπρος κλπ.). Οι καθηγητές εξ Ελλάδος για παράδειγμα, δεν θα αποστέλλονται εκεί για να μειώσουν το γλωσσικό τους ιδίωμα ή να τους μάθουν απαραίτητα «σωστά» ελληνικά. Ούτε θα στέλνουμε εκεί κόσμο για να τους επαναφέρει στο Ορθόδοξο δόγμα. Η κύρια αποστολή τους θα είναι να ενισχύσουν το ελληνικό φρόνημα. Όσο ελληνικά είναι τα ποντιακά, τα κρητικά κλπ. και όσο Έλληνες είναι όσοι κατάγονται από εκεί, άλλο τόσο Έλληνες είναι οι Έλληνες της Κάτω Ιταλίας που κατάφεραν να διατηρήσουν τον ελληνισμό τους και τη γλώσσα τους στο πέρασμα των αιώνων και χωρίς τη

προστασία ενός ελληνικού κράτους για πολύ περισσότερους αιώνες.

4/ Για τους λοιπούς, εν πολλοίς όμαιμους νοτιοιταλούς πρέπει να ενισχύουμε κάθε είδους πολιτικό, πολιτιστικό και οικονομικό δεσμό. Για παράδειγμα με αδελφοποιήσεις δήμων, ειδικά δήμων που έχουν ιστορικούς δεσμούς από τα αρχαία χρόνια των αποικισμών, ώστε να προωθηθούν οι πολιτικές σχέσεις ανάμεσα σε κυβερνητικά στελέχη των δύο πλευρών.

5/ ΜΚΟ μπορούν να προσφέρουν τεράστιο προπαγανδιστικό έργο με το να διοργανώνουν ενημερωτικές εκστρατείες και μουσειακές εκθέσεις από το αρχαιοελληνικό αλλά και το βυζαντινό παρελθόν της περιοχής. Η βυζαντινή ιστορία δείχνει και τη διαχρονική παρουσία του ελληνισμού και είναι και σχετικά πιο πρόσφατη. Να διοργανώνουν ελληνικές πολιτιστικές δραστηριότητες και να καλούν ελληνικά συγκροτήματα για συναυλίες και αρχαίες ελληνικές θεατρικές παραστάσεις (τραγωδίες/κωμωδίες) στην ελληνική γλώσσα. Με τις πολιτιστικές ανταλλαγές να αναδεικνύουμε τη κοινή μας καταγωγή και ιστορία και υποσυνείδητα να ενισχύεται η αντίληψη στους ντόπιους περί κοινής καταγωγής με τους λοιπούς Έλληνες. «ΜΚΟ» μπορούν επίσης να δραστηριοποιούνται στα μέσα

κοινωνικής δικτύωσης και να διαφημίζουν τη «διαφορετικότητα» από τη λοιπή Ιταλία.

6/ Χρηματοδότηση για πολιτικές φωνές και κόμματα που μιλάνε για απόσχιση της Κάτω Ιταλίας ή της Σικελίας και που αναφέρονται στο ελληνικό παρελθόν των περιοχών τους.

7/ Κοινές πολιτικές δράσεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να αναδεικνύονται τα κοινά συμφέροντα και προβλήματα του ιστορικού Ελληνικού νότου, στους τομείς της οικονομίας, του περιβάλλοντος, της λαθρομετανάστευσης κλπ.

8/ Να χρηματοδοτούμε και να προπαγανδίζουμε πανεπιστημιακές έρευνες γενετικής αλλά και ιδιωτικές προσπάθειες που καταδεικνύουν και αναδεικνύουν την ύπαρξη ελληνικού DNA και την ελληνική καταγωγή των κατοίκων της Κάτω Ιταλίας και της Σικελίας.

9/ Κοινές εκπαιδευτικές δραστηριότητες, υποτροφίες και ερευνητικά προγράμματα σε εκατέρωθεν πανεπιστήμια, ώστε τα εκπαιδευτικά ιδρύματα οι καθηγητές και οι φοιτητές των δύο πλευρών να έρθουν πιο κοντά σαν μία κοινότητα. Μη ξεχνάμε άλλωστε ότι ένα από τα πρώτα μέτρα της κυβέρνησης του Ελευθερίου Βενιζέλου με την απελευθέρωση της

Σμύρνης το 1919 ήταν και η προσπάθεια δημιουργίας Ελληνικού πανεπιστημίου ως ένα ακόμα δείγμα επανεγκαθίδρυσης της Ελληνικής κυριαρχίας στην Ιωνία και σύνδεσής της με τον λοιπό Ελληνικό κορμό.

Ο παραπάνω κατάλογος των δραστηριοτήτων και ενεργειών που μπορούν να φέρουν πιο κοντά τις δυο πλευρές, μητροπολιτική Ελλάδα και «Μεγάλη Ελλάδα», είναι απλά ενδεικτικός και μπορεί σαφώς να εμπλουτιστεί και άλλο. Ο σκοπός όμως είναι ένας. Να αρχίσουν οι νοτιοιταλοί να στρέφουν τα βλέμματά τους προς Ανατολάς.

Πόντος

Στο κεφάλαιο αυτό όταν αναφερόμαστε στον Πόντο, αναφερόμαστε στις περιοχές γύρω από τον Εύξεινο Πόντο πλην των περιοχών κατεχομένων σήμερα από τη Τουρκία. Η Τουρκία και οι δράσεις έναντι αυτής εξετάστηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο. Στις λοιπές περιοχές, σε χώρες όπως η Ρωσία και η Ουκρανία, ζουν τουλάχιστον διακόσιες χιλιάδες Έλληνες και πολλοί περισσότεροι είναι αυτοί που δε καταγράφονται ή έχουν αποκοπεί από τον εθνικό κορμό λόγω επιμειξιών. Η μεγαλύτερη κοινότητα Ελλήνων βρισκόταν στη

Μαριούπολη, που κατέχει σήμερα η Ρωσία.^{99,100} Δυστυχώς η τύχη των ανθρώπων της κοινότητας αυτής αγνοείται σήμερα και ουδείς από το ΥΠΕΞ δείχνει να ενδιαφέρεται.

Ένας νεοέλληνας ακούγοντας και μόνο αυτά τα λόγια θα πει πως «ο Πόντος κείται μακράν» ή «θα τα βάλλουμε με τη Ρωσία;». Η απάντηση όμως σε αυτά τα ωχαδερφικά «επιχειρήματα» βρίσκεται και πάλι στην ιστορία. Η περιοχή αυτή της Ουκρανίας/Ρωσίας συγκεκριμένα έχει αλλάξει χέρια τρεις φορές μόνο τις τελευταίες τρεις δεκαετίες (ΕΣΣΔ, Ουκρανία, Ρωσία) ενώ και στον 20^ο και σε όλους τους προηγούμενους αιώνες συχνά άλλαζε χέρια. Η σημερινή κατάσταση λοιπόν δεν ίσχυε πάντα. Σε αυτό πρέπει να προσθέσουμε και το προσωποπαγές πολιτικό σύστημα της Ρωσίας. Υπό τον πρόεδρο Πούτιν η Ρωσία έχει όντως ανακάμψει. Η πρώτη του επιτυχία όταν ανέλαβε πρόεδρος ήταν η καθυπόταξη των Τσετσένων αυτονομιστών στον Καύκασο, δείγμα των οργανωτικών και λοιπών ικανοτήτων του ως ηγέτης. Το πέτυχε μάλιστα με τις ίδιες ένοπλες δυνάμεις που είχαν αποτύχει και υποχωρήσει έναντι των Τσετσένων υπό τον

⁹⁹ «Τι γίνεται με τους Έλληνες της Μαριούπολης στην Ουκρανία κ. ΥΠΕΞ Νίκο Κοτζιά;» <http://www.defence-point.gr>, 5 Νοεμβρίου 2017

¹⁰⁰ «Διαφυλάξτε τα δικαιώματα των Ομογενών Ελλήνων της Μαριούπολης στην Ουκρανία», <http://www.defence-point.gr>, 20 Νοεμβρίου 2017

προηγούμενο πρόεδρο, Γιέλτσιν. Το προσωποπαγές αυτό σύστημα σημαίνει ότι το ρωσικό κράτος μπορεί να μεγαλουργεί και να προοδεύει υπό τη καθοδήγηση ενός ικανού ηγέτη, αλλά το ίδιο αυτό κράτος να φτάνει στα πρόθυρα της διάλυσης όταν στο τιμόνι βρίσκονται ανεπαρκείς ηγέτες.

Κατά συνέπεια τίποτα δεν είναι και εδώ μόνιμο. Η Τουρκία για παράδειγμα δεν είναι όσο ισχυρή είναι η Ρωσία και όμως επιχειρεί να προστατεύσει τα δικαιώματα των Τατάρων της περιοχής και να ομιλεί εκ μέρους των. Βάζει δηλαδή παρακαταθήκες για το μέλλον, όταν σε κάποια στιγμή αδυναμίας της Ρωσίας θα μπορέσει να το εκμεταλλευθεί.

Το ελληνικό κράτος έχει λοιπόν υποχρέωση αλλά και συμφέρον να βοηθήσει τους Έλληνες του Πόντου να παραμείνουν και να προοδεύσουν στις πατρογονικές τους εστίες. Η λύση δεν είναι να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα αλλά να διατηρήσουν ζωντανή την ελληνική παρουσία εκεί που υπήρξε επί χιλιάδες χρόνια και να αντιπροσωπεύουν τα δικαιώματά μας.

Θεωρείται αυτονόητο οι πρώτες τέσσερις προτάσεις καθώς και η όγδοη, που αναφέρθηκαν για τους Έλληνες της Κάτω Ιταλίας και της Σικελίας να υλοποιηθούν και στον Πόντο. Η εθνική τους ταυτότητα να ενισχυθεί, ειδικά εφόσον είναι και πολυάριθμοι και

διατηρούν όλα τα στοιχεία που συνθέτουν τον ελληνισμό (Όμαιμο, ομόγλωσσο, ομόθρησκο και ομότροπο). Είναι πραγματικά κρίμα να χαθεί ένα κομμάτι του ελληνισμού που αριθμεί στις εκατοντάδες χιλιάδες.

Και οι υπόλοιπες όμως προτάσεις που αναφέρθηκαν για την Ιταλία μπορούν να τεθούν και εδώ προσεκτικά σε εφαρμογή. Οι χώρες και οι πληθυσμοί του Πόντου είναι βέβαια ιδιαίτερα ευάλωτες σε βία και σε διώξεις και δε πρέπει να κάνουμε τους ομοεθνείς μας στόχο. Σκοπός μας είναι να ενισχύσουμε τους Έλληνες εκεί. Να διατηρήσουν τον ελληνισμό τους και να αυξήσουν την οικονομική και πολιτική τους δύναμή, ειδικά όπου είναι και πιο συγκεντρωμένοι πληθυσμιακά, ώστε όταν αλλάξουν κάποια στιγμή οι συνθήκες, όπως συμβαίνει πάντα με το πέρασμα του χρόνου, να μπορέσουν να το εκμεταλλευθούν προς σταδιακή αύξηση της αυτονομίας τους. Εάν οι Τάταροι της Κριμαίας, με τη βοήθεια της Τουρκίας και σε μια στιγμή αδυναμίας της Ρωσίας αποκτήσουν για παράδειγμα αυτονομία, γιατί όχι οι Έλληνες;

► ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

Σχέσεις με Ευρωπαϊκή Ένωση και ΝΑΤΟ

Η Γερμανία, ως ηγέτιδα δύναμη στην Ευρώπη επιδιώκει ασφαλώς την αδυναμία όλων των υπολοίπων για να μπορεί να έχει τη δική της σφαίρα επιρροής και να τους ελέγχει ποικιλοτρόπως. Καταρχήν, να ελέγχει τα λοιπά ευρωπαϊκά κράτη οικονομικά. Μικρότερες και διασπασμένες χώρες σημαίνει και μικρότερες εθνικές βιομηχανίες λόγω μικρότερων παραγωγικών και καταναλωτικών βάσεων. Άρα επικράτηση στον οικονομικό ανταγωνισμό και αύξηση των εξαγωγών της. Πολιτικά, διότι μειώνεται η εκπροσώπηση και το διπλωματικό βάρος κάθε χώρας. Μακροπρόθεσμα, όπως όλα τα σοβαρά κράτη, η Γερμανία θέλει να περιστοιχίζεται από αδύναμα, διαιρεμένα και εξαρτώμενα από αυτήν κράτη δορυφόρους που δε θα αποτελούν απειλή, είτε αυτή η

απειλή είναι οικονομική, είτε στρατιωτική είτε διπλωματική.

Η Ελλάδα αν θέλει να είναι πραγματικά ανεξάρτητη και αυτόνομη γεωπολιτική οντότητα πρέπει να ανεξαρτητοποιηθεί και να επιδιώξει τη δική της Μεγάλη Ιδέα και όχι τις ιδέες που πηγάζουν από το Βερολίνο, το Παρίσι ή τις Βρυξέλλες. Πρέπει να αποχωρήσει, συντεταγμένα και με σχέδιο από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει επίσης να επιδιώκει τη περαιτέρω διάσπαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποχωρήσεις και άλλων κρατών μελών αλλά και τις διασπάσεις με τη σειρά τους των μεγαλύτερων Ευρωπαϊκών κρατών.

Δεν συνάδει με μια ανεξάρτητη χώρα να ακολουθεί τυφλά τις εντολές άλλων προς χάριν των δικών τους στρατηγικών συμφερόντων και να ζημιώνεται η ίδια και στον αντίποδα η Ευρωπαϊκή αλληλεγγύη να μην ανταποδίδεται. Για παράδειγμα, η Ελλάδα ακολούθησε την Ευρωπαϊκή Ένωση σε εμπάργκο κατά της Ρωσίας λόγω κυρίως των στρατηγικών επιλογών της Γερμανίας, ενώ η ίδια ζημιώθηκε με τη μείωση των αγροτικών εξαγωγών σε μία δύσκολη οικονομική περίοδο. Αντίθετα, όταν πρόκειται για ζητήματα που άπτονται κυρίως του δικού μας ενδιαφέροντος, όπως με την ονοματοδοσία των Σκοπίων, οι Ευρωπαίοι σύμμαχοι

μας, θωρώντας μας σαν μια περιφερειακή επαρχία, ασκήσαν πιέσεις σε εμάς και πάλι εις όφελος ακόμα και των πιο ελαχίστων δικών τους εθνικών και οικονομικών συμφερόντων έναντι των μεγίστων δικών μας δικαίων. Το ίδιο και στην Κύπρο, που κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πουλάνε όπλα στη χώρα που κατέχει το μισό κράτος μέλος. Στον εμφύλιο της Λιβύης η Ελλάδα ακολούθησε και πάλι τη γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναγνωρίζοντας τη κυβέρνηση της Τρίπολης έναντι αυτής της Βεγγάζης, για να δεχθεί το ράπισμα από τη πρώτη το 2019 με το μνημόνιο εξάλειψης της ΑΟΖ των ελληνικών νησιών μετά από την υπογραφή συμφωνίας με τη σύμμαχό της Τουρκία.

Και είναι λογικό. Δε μπορεί να έχουμε τα ίδια συμφέροντα και προτεραιότητες στη Μεσόγειο με τις χώρες του Ευρωπαϊκού βορρά.

Η αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό στρατηγική σημασία. Η ορθή στρατηγική θα ήταν η σύμπτυξη ενός μετώπου του Ευρωπαϊκού νότου με στόχο όχι την αναμόρφωση της Ευρώπης, όπως οι λαϊκιστές της αριστεράς διεκήρυτταν, αλλά προς αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με το ειδικό βάρος τεσσάρων χωρών (για παράδειγμα, Ελλάδα, Κύπρος, Ιταλία, Ισπανία) οι διαπραγματεύσεις

εξόδου δε θα ήταν μια απλή επιβολή όρων εις βάρος μας, αλλά μια διαπραγμάτευση μεταξύ ίσων.

Η διαδικασία αυτή βέβαια διαρκεί μήνες ως και χρόνια. Έχουμε το παράδειγμα της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου. Στο διάστημα των διαβουλεύσεων μεταξύ των υπό απόσχιση χωρών αλλά και των διαπραγματεύσεων αυτών με την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ελλάδα θα πρέπει να εφαρμόζει με ύψιστη προτεραιότητα πολιτικές ραγδαίας οικονομικής ανάπτυξης, απεξάρτησης και οικονομικής αυτονομίας όπως προτάθηκαν στο σχετικό κεφάλαιο. Ακόμα και αν υπάρχει ο κίνδυνος επιβολής προστίμων και άλλων ποινών από μέρους των ηγεμόνων των Βρυξελλών λόγω παραβίασης κανόνων της κοινής αγοράς, τα οφέλη θα είναι μεγάλα μακροπρόθεσμα για την Ελλάδα. Ως αντιστάθμισμα μάλιστα των απειλών και των φόβων των αγορών ως αποτέλεσμα της εξόδου, αμοιβαία επωφελείς εμπορικές συμφωνίες μπορούν να είναι ήδη έτοιμες μεταξύ των προς αποχώρηση χωρών. Σε δεύτερο χρόνο ανάπτυξη εμπορικών συμφωνιών και με μια πληθώρα εξωευρωπαϊκών χωρών είναι δυνατή, χωρίς τη παρεμπόδιση πλέον της γραφειοκρατίας των Βρυξελλών και σε απευθείας ανταγωνισμό αυτής σε περίπτωση που η Ευρωπαϊκή Ένωση ακολουθήσει επιθετική πολιτική.

Αν και η αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί τον κυρίως Στρατηγικό Στόχο, πολλά μπορούν να γίνουν και εντός της Ένωσης προς αποδυνάμωση των αντιπάλων μας ή για να τους εξαναγκάσουμε να αλλάξουν πολιτική στάση. Δε μπορούμε να υπερφορολογήσουμε εισαγωγές για να προστατεύσουμε και να υποβοηθήσουμε την ανάπτυξη της εγχώριας βιομηχανίας, μπορούμε όμως να αποκλείσουμε ξένες εταιρείες και βιομηχανίες με άλλους τρόπους. Επιχειρήσεις όπως η Siemens όταν αποδεικνύεται ότι διενεργούν δωροδοκίες ή άλλες παράνομες ενέργειες, μπορούν να αποκλείονται από διαγωνισμούς του δημοσίου ή και ολοκληρωτικά από το να επιχειρούν εντός της επικράτειας και να τους επιβάλλονται εξοντωτικά πρόστιμα. Αν τα προϊόντα τους δε μπορούν να αντικατασταθούν από εγχώριας παραγωγής τότε η προμήθεια μπορεί να γίνει από κάποιον διεθνή ανταγωνιστή τους.

Εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να σχηματιστούν με τη συμμετοχή μας συμμαχίες τύπου Βίσεγκραντ (Πολωνία, Ουγγαρία, Τσεχία, Σλοβακία). Η ομάδα του Βίσεγκραντ είναι σε μεγάλο βαθμό η προσπάθεια της Πολωνίας να αναπτύξει τη δική της σφαίρα επιρροής. Και οι τέσσερις χώρες όμως βλέπουν με τον ίδιο τρόπο τον κοινό κίνδυνο από την αθρόα λαθρομετανάστευση που οι κυβερνήσεις των άλλων

χωρών και το διευθυντήριο των Βρυξελλών, είτε αγνοούν είτε ενισχύουν. Με τη σύμπραξη τους αυτή λοιπόν ενισχύουν τη διαπραγματευτική τους θέση εντός της Ένωσης και μειώνουν τον κίνδυνο για αντίποινα από τις υπόλοιπες χώρες. Αναφέρθηκα ήδη σε ένα κοινό μέτωπο των χωρών του νότου προς αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μία τέτοια σύμπραξη θα είχε πολλά από τα χαρακτηριστικά της ομάδας του Βίσεγκραντ. Δεν θα ήταν μια ευκαιριακή και πρόσκαιρη συνεργασία προς επίτευξη κάποιου ασήμαντου στόχου.

Όσον αφορά το NATO, εκεί τα πράγματα είναι αρκετά διαφορετικά. Έχουμε ως δεδομένο ότι σε περίπτωση επίθεσης από άλλη NATOϊκή χώρα, το NATO δε θα έπραττε τίποτα ή δε θα ελάμβανε το μέρος της αμυνόμενης πλευράς εκτός εάν θίγονταν τα συμφέροντα των ΗΠΑ. Τα πράγματα ίσως είναι καλύτερα σε περίπτωση επίθεσης από χώρα εκτός NATO αλλά και εκεί τα συμφέροντα είναι που παίζουν τον πρωτεύοντα ρόλο. Το θεωρώ απίθανο σε περίπτωση που η Ελλάδα δεχόταν επίθεση πριν δεκαετίες από την Γιουγκοσλαβία, το NATO να επέμβαινε αν η Ελλάδα επικαλείτο το περίφημο άρθρο 5. Οι ΗΠΑ την εποχή εκείνη, στη προσπάθειά τους να αποσπάσουν από το σύμφωνο της Βαρσοβίας τον Τίτο θα εύρισκαν πληθώρα δικαιολογιών για να μην επέμβουν στρατιωτικά. Το αποδεικνύει η ιστορία και η

στάση των ΗΠΑ κατά τον ψυχρό πόλεμο, στις σχέσεις Ελλάδας-Γιουγκοσλαβίας.

Το ίδιο ισχύει και αν για παράδειγμα η Τουρκία προχωρούσε με πρόγραμμα κατασκευής πυρηνικών όπλων, και δεχόταν αεροπορική επίθεση/βομβαρδισμό από το Ισραήλ, όπως είχε πράξει παλαιότερα κατά των αντίστοιχων προγραμμάτων του Ιράκ και της Συρίας. Αν και θα επρόκειτο για μια ΝΑΤΟική χώρα που θα δεχόταν επίθεση, πολύ αμφιβάλλω εάν το ΝΑΤΟ και ειδικά οι ΗΠΑ θα επενέβαιναν. Τα συμφέροντα είναι που μετράνε πάνω απ' όλα και οι συμμαχίες λειτουργούν και είναι χρήσιμες μόνο όσο εξυπηρετούν τα συμφέροντα αυτά.

Σε γενικές γραμμές όμως και για να δημιουργούμε όσο το δυνατόν λιγότερα κωλύματα που μπορεί να συναντήσουμε μπροστά μας στο μέλλον, η στρατηγική μας πρέπει να είναι το διαίρει και βασίλευε. Όσο λιγότερες συμμαχίες έχουμε απέναντί μας, τόσο το καλύτερο. Όπως πρέπει να επιδιώκουμε τη διάσπαση των αντιπάλων μας, με τον ίδιο τρόπο θα πρέπει διπλωματικά να παρεμποδίζουμε όπου είναι δυνατόν τη σύμπτυξη συμμαχιών ή την ένταξη στο ΝΑΤΟ χωρών που βρίσκονται στα σύνορά μας ή στην ευρύτερη περιοχή γεωπολιτικού ενδιαφέροντος μας.

Για παράδειγμα, η αποδοχή της ένταξης του κράτους της «Βόρειας Μακεδονίας» στο ΝΑΤΟ ήταν

λάθος από μέρους μας, όχι όμως ανυπέρβλητο για μια σταθερή και διαχρονική ελληνική εξωτερική πολιτική. Όταν και με τη βοήθειά μας το κράτος αυτό βαδίζει προς διάλυση, τα εδάφη του θα μπορούσαν κάλλιστα και με χίλια δυο προσχήματα να διαμοιραστούν, στους μέχρι πρότινος ΝΑΤΟικούς συμμάχους του, την Αλβανία, τη Βουλγαρία και την Ελλάδα κατόπιν συντονισμού και συμφωνίας και των τριών, χωρίς πόλεμο. Καμία ουσιαστική ΝΑΤΟική ή αμερικανική αντίδραση δε προβλέπεται εφόσον τα διαμοιρασμένα εδάφη βρίσκονται και πάλι σε ΝΑΤΟικές χώρες και ιδιαίτερα εάν και οι τρεις αυτές χώρες και ειδικότερα η Ελλάδα που μας αφορά, έχουν επιδείξει αξιόλογη συμμετοχή σε άλλα ΝΑΤΟικά ή αμερικανικά μέτωπα.

Παράλληλα, η Ελλάδα πρέπει να διατηρεί ανοικτό διάλογο και κανάλια επικοινωνίας με δυνάμεις όπως η Ρωσία ή η Κίνα ώστε να αποκομίζουμε και από εκεί τα όποια διπλωματικά, οικονομικά ή εξοπλιστικά οφέλη. Να μη μας θεωρούν οι ΗΠΑ δεδομένους. Ωστόσο, στρατιωτικές ή οικονομικές συμμαχίες όπως η Ευρασιατική Οικονομική Ένωση, ελάχιστα έχουν να προσφέρουν σε μια ανεξάρτητη και αναδυόμενη Ελλάδα. Δεν πρέπει να μπούμε στο πειρασμό να αντικαταστήσουμε τον έναν ηγεμόνα από τη Δύση από κάποιον άλλο από την Ανατολή.

Συνοψίζοντας λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί απλώς τη ζώνη επιρροής των ισχυροτέρων μελών της και αποτελεί τροχοπέδη κάθε μορφής ανεξαρτησίας και ενδυνάμωσής μας. Επιβάλλεται λοιπόν η αποχώρησή μας, μαζί με άλλα κράτη μέλη ώστε να μειωθεί συνολικά η ισχύς των Ευρωπαϊών αντιπάλων μας. Δια δε το NATO, παρεμπόδιση της διεύρυνσής του πλησίον μας, αλλά παραμένοντας εντός του και αυξάνοντας μάλιστα τη συμμετοχή και χρησιμότητά μας.

► ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

Αξιοποίηση της Ομογένειας

Οι ομογενειακές κοινότητες κυρίως των ΗΠΑ, Καναδά, Αυστραλίας, αλλά εσχάτως και των Ευρωπαϊκών χωρών λόγω του κύματος της μετανάστευσης από την Ελλάδα της δεκαετίας του 2010, αποτελούν το μεγαλύτερο εθνικό κεφάλαιο εκτός Ελλάδος. Οι Έλληνες των χωρών αυτών μπορούν να προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες για την ενίσχυση της εξωτερικής μας πολιτικής και των αδερφών ομογενών τους σε άλλες δοκιμαζόμενες χώρες, ακόμα και χωρίς την έγκριση του ελλαδικού κράτους. Ένα σωστό και ανεξάρτητο όμως κράτος οφείλει να χρησιμοποιεί αυτό το γεωστρατηγικό εργαλείο και να μη το αφήνει είτε ανεκμετάλλευτο, είτε στο ευγενές αλλά πολλές φορές ανοργάνωτο φιλότιμο των ιδίων των ομογενών. Αριθμητικά οι ομογενείς αυτοί είναι όσο άλλη μία μισή Ελλάδα και ιδιαίτερα αναπτυγμένοι οικονομικά. Μπορούν να επηρεάσουν τις πολιτικές σημαντικών χωρών όπως οι ΗΠΑ. Μπορούν τέλος να

χρησιμοποιηθούν και να ανοίγουν πόρτες όταν το ελληνικό κράτος για διάφορους λόγους δε μπορεί ή δε πρέπει να φαίνεται ότι επεμβαίνει στα εσωτερικά άλλων χωρών. Επιβάλλεται να χρησιμοποιηθούν με τους ακόλουθους και όχι μόνο τρόπους.

1/ Lobbying στο αμερικανικό πολιτικό σύστημα προς όφελος των ελληνικών συμφερόντων. Στην αμερικανική πολιτική επικρατεί το σύστημα του lobbying. Συντεχνιακά, οικονομικά, περιβαλλοντικά μέχρι και συμφέροντα ξένων χωρών εκπροσωπούνται στη αμερικανική πρωτεύουσα μέσω ειδικών εταιρειών που έχουν αποστολή την «επιμόρφωση» κυβερνητικών αξιωματούχων και βουλευτών με σκοπό την απόσπαση θετικών για τα συμφέροντά τους ψηφισμάτων, γνωματεύσεων κλπ. Θυμίζει εν πολλοίς την εποχή της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας όπου «πελατειακά κράτη» ή φόρου υποτελή ανταγωνίζονταν για να έχουν τη «καλή θέληση» της Ρωμαϊκής Γερουσίας ή του Αυτοκράτορα.

Αυτός είναι άλλος ένας τομέας που πρέπει χωρίς ιδεολογικά κολλημάτα να διδαχθούμε από τους Εβραίους και το δικό τους lobby στις ΗΠΑ. Αξίζει πραγματικά το κόπο να αναζητήσει κανείς στο διαδίκτυο, στο YouTube, τις ομιλίες Αμερικανών υποψηφίων προέδρων όπως η Hillary Clinton ή ο Donald Trump, σε εβραϊκές οργανώσεις όπως το American Israeli Public

Affairs Committee (AIPAC). Δύο πράγματα θα παρατηρήσει κανείς άμεσα. Την «πλειοδοσία» ανάμεσα στους δύο υποψηφίους, για το ποιος θα εξυπηρετήσει καλύτερα και θα προσφέρει τη περισσότερη βοήθεια προς το κράτος του Ισραήλ. Ένα «ξένο» κράτος τυπικά για τους παρακολουθούντες Αμερικανοεβραίους ψηφοφόρους. Το δεύτερο που θα παρατηρήσει κανείς είναι η μαζική συμμετοχή Εβραίων ομογενών, που κατακλύζουν ολόκληρα γήπεδα για να παρακολουθήσουν, και οι «οπαδικές» έως φανατικές αντιδράσεις σε κάθε καλό λόγο ή υπόσχεση προς το Ισραήλ από τους υποψηφίους προέδρους.

Ας συγκρίνει κανείς με το «ελληνικό lobby». Καμία μαζική συγκέντρωση ή ομιλία από υποψήφιους προέδρους. Μόνο ελάχιστες ίσως photo ops με επικεφαλής ομογενειακών οργανώσεων. Καμία ουσιαστική υπόσχεση, για τον απλούστατο λόγο ότι οι ανοργάνωτοι και ακαθοδήγητοι Ελληνοαμερικανοί ψηφοφόροι ελάχιστα μπορούν να προσφέρουν σε μαζικό επίπεδο χρηματοδότησης των προεκλογικών εκστρατειών ή καθοδήγησης μαζών ψήφων.

Τι σημαίνει αυτό σε πρακτικό επίπεδο για το Ισραήλ και τι θα μπορούσε να σημαίνει και για εμάς; Καταρχήν διπλωματική υποστήριξη σε επίπεδο ΟΗΕ, μέχρι του σημείου άσκησης βέτο όταν θίγονται τα

Ισραηλινά συμφέροντα αλλά και γενικότερη στήριξη σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς. Τελευταία φορά που οι ΗΠΑ άσκησαν βέτο προς χάριν του Ισραήλ στον ΟΗΕ ήταν στις 18 Δεκεμβρίου 2017¹⁰¹. Απειλήσαν μάλιστα τρεις μέρες αργότερα όποια χώρα ψηφίσει το ψήφισμα καταδίκης των ΗΠΑ για αναγνώριση της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ ότι θα διακόψουν την οικονομική βοήθεια προς αυτές. «Τραμπούκικη» αντίδραση δηλαδή απέναντι σε μια δημοκρατική διαδικασία του ΟΗΕ και όλα αυτά για τη χάρη του Ισραήλ.

Στον οικονομικό/στρατιωτικό τομέα η βοήθεια είναι εξίσου σημαντική. Το Σεπτέμβριο του 2016 υπογράφηκε νέα συμφωνία στρατιωτικής βοήθειας από τις ΗΠΑ προς το Ισραήλ ύψους 38 δισεκατομμυρίων δολαρίων για τα επόμενα 10 χρόνια. Δηλαδή πάνω από τρία δισεκατομμύρια το χρόνο¹⁰². Την ίδια ώρα η Ελλάδα αν και σύμμαχος στο ΝΑΤΟ και σε δύο παγκόσμιους πολέμους λαμβάνει ελάχιστα παρά τη στρατηγική της θέση, τη πιστή της συμμαχία και την οικονομική κρίση που περνά. Με τα χρήματα αυτά το Ισραήλ όχι μόνο

¹⁰¹Dave Boyer. «Haley Says the US will be «taking names» as US prepares for vote on embassy move in Israel», <https://www.thewashingtontimes.com>, 19 December 2017

¹⁰²Emma Green, «Why does the United States give so much money to Israel?», <https://www.theatlantic.com>, 15 September 2016

εξοπλίζεται με συστήματα νέας τεχνολογίας αλλά μπορεί και να χρησιμοποιεί τους αντίστοιχους δικούς του πόρους για έρευνα και ανάπτυξη της δικής του στρατιωτικής τεχνολογίας με αποτέλεσμα, την δημιουργία αυτόνομης αμυντικής βιομηχανίας με ότι αυτό συνεπάγεται σε ανεξαρτησία της εξωτερικής του πολιτικής από ενδεχόμενα εμπάργκο πώλησης όπλων, δημιουργία καλοπληρωμένων και παραγωγικών θέσεων εργασίας στις βιομηχανίες του Ισραήλ, εξαγωγές βιομηχανικών στρατιωτικών προϊόντων κλπ. Με άλλα λόγια κερδισμένο στρατιωτικά, οικονομικά, βιομηχανικά, τεχνολογικά αλλά και πολιτικά. Φυσικά μιλάμε για μια χώρα αποφασισμένη να επιβιώσει και να επικρατήσει στη Μέση Ανατολή και που δε βρίσκει δικαιολογία για να κρυφθεί και να μη κάνει τίποτα, πίσω από το αριθμητικό πλεονέκτημα των αντιπάλων της. Όχι για μια χώρα που έχει αναγάγει ως «βαριά βιομηχανία» της τον τουρισμό.

Αξίζει να μνημονευθεί εδώ και ο τρόπος που διαπραγματεύτηκε το Ισραήλ αυτή τη τελευταία στρατιωτική συμφωνία. Ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Benjamin Netanyahu, επισκέφτηκε τις ΗΠΑ όχι για να ευχαριστήσει τους Αμερικανούς για τη δωρεάν βοήθεια δισεκατομμυρίων αλλά για να διαπραγματευθεί και να απαιτήσει. Αρνείτο να υπογράψει εάν δεν έπαιρνε περισσότερα από ότι αρχικά προσέφεραν οι ΗΠΑ. Και τι

είχε να προσφέρει ως αντάλλαγμα; Στρατηγικά η Αίγυπτος είναι πιο σημαντική στη περιοχή από το παραλιακό κράτος του Ισραήλ και το γεγονός ότι οι ΗΠΑ ενισχύουν τους Εβραίους έναντι των Αράβων μόνο προβλήματα και τρομοκρατία δημιουργούν για τους Αμερικανούς. Το μεγάλο του όμως διαπραγματευτικό χαρτί ήταν να μη φανούν, ο Αμερικανός πρόεδρος Obama, το δημοκρατικό κόμμα και οι βουλευτές και γερουσιαστές που πάντα αγωνιούν για την επόμενη εκλογική αναμέτρηση, ότι δεν υποστηρίζουν το Ισραήλ. Όλοι πλειοδοτούσαν στα ΜΜΕ για την ανάγκη υποστήριξής του Ισραήλ και ότι πρέπει να δοθούν ακόμα περισσότερα. Κατηγορούσαν μάλιστα τη κυβέρνηση Obama ότι δε προσφέρει αρκετά και ότι ακολουθεί αντισραηλινή πολιτική. Ένα πραγματικά αξιοθρήνητο φαινόμενο για το ποιος πολιτικός της υπερδύναμης θα φανεί πιο εξυπηρετικός και δουλοπρεπείς απέναντι στο μικρό κράτος του Ισραήλ με τη πανίσχυρη όμως και οργανωμένη ομογένεια. Μία απλή έρευνα στο διαδίκτυο με λέξεις κλειδιά *US senators, US Israeli military deal 2016* ή άλλες παρόμοιες, θα πείσει δια του λόγου το αληθές.

Λαμβάνοντας τα παραπάνω υπόψιν είναι προφανές ότι είναι απαραίτητος ο συντονισμός των ελληνικών ομογενειακών οργανώσεων ώστε οι δράσεις τους να είναι οργανωμένες και με κοινούς στόχους με το

ελληνικό κράτος. Αυτό βέβαια είναι πιο εύκολο να υλοποιηθεί στα λόγια παρά στη πράξη. Η διχόνοια και ο ατομικισμός είναι χαρακτηριστικά της φυλής μας σε όποια χώρα και αν ζούμε, όσα χρόνια και αν περάσουν. Τα χαρακτηριστικά αυτά έχουν καταφέρει να καταστρέψουν ότι έχουμε ανά εποχές δημιουργήσει. Είναι όμως απαραίτητο να επιτευχθεί αυτή η συνεργασία και αυτός ο συντονισμός, ειδικά ελάχιστα θα επιτύχουμε με μεμονωμένες, ατομικές και ιδιωτικές ενέργειες. Ακόμα και οι απλές συλλογές υπογραφών για το Μακεδονικό, τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης κλπ. δείχνουν το μέγεθος της ελληνικής ανοργανωσιάς. Από τα εκατομμύρια των Ελλήνων ανά τον κόσμο μόνο μερικές δεκάδες χιλιάδες υπογραφές κάθε φορά συλλέγονται.

2/ Ο πλουσιότερες ελληνικές κοινότητες να ενισχύουν οικονομικά με ίδρυση π.χ. σχολείων, κλινικών ή βιβλιοθηκών άλλες ελληνικές κοινότητες, όπου λόγω κοινωνικών ή πολιτικών συνθηκών μπορεί να μην είναι δυνατή η απευθείας αρωγή του ελληνικού κράτους. Για παράδειγμα στην Αλβανία μπορούν να χρηματοδοτηθούν μέσω ΗΠΑ ελληνικά μειονοτικά σχολεία. Η Αλβανία μπορεί να πει όχι στο ελληνικό κράτος αλλά όχι και στις ΗΠΑ αν η βοήθεια έρχεται μάλιστα με τη κάλυψη του αμερικανικού κογκρέσου ή

του Αμερικανού προέδρου. Το ίδιο ισχύει και για τους Έλληνες που ζουν ακόμα στα Σκόπια ή τη Βουλγαρία.

Υπάρχουν χώρες που ενώ έχει την πολιτική δυνατότητα το ελληνικό κράτος εν τούτοις δυστυχώς αδρανή να ενισχύσει τις εκεί ελληνικές κοινότητες. Παραδείγματα τέτοιων χωρών είναι η Ουκρανία, η Ρωσία, η Συρία, ο Λίβανος και η Αίγυπτος. Οι Έλληνες ομογενείς σε τρίτες χώρες δεν είναι απαραίτητο να περιμένουν τη καθοδήγηση του ελληνικού κράτους για να αυτοοργανωθούν και να ενισχύσουν άλλους Έλληνες. Μπορεί μάλιστα η όλη προσπάθεια να γίνει και υπό το μανδύα της Ορθόδοξης εκκλησίας.

Κατά το παρελθόν οργανώσεις όπως η American Hellenic Educational Progressive Association (AHEPA) προσέφεραν μεγάλες υπηρεσίες και έργα στη φτωχή και μεταπολεμική Ελλάδα, όπως το νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης. Ανάλογα έργα, μπορούν να πραγματοποιηθούν προς όφελος ελληνικών κοινοτήτων εκτός Ελλάδος. Η Ελλάδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει πλέον ανάγκη τέτοιας βοήθειας. Ίδρυση όμως και συντήρηση, ελληνικών σχολείων, βιβλιοθηκών ή κλινικών σε μέρη όπως η Βόρειος Ήπειρος, τα Σκόπια, η χερσόνησος της Ταυρίδος ή αλλού μπορεί να αποδειχθεί καταλυτική για την επιβίωση του εκεί ελληνικού

στοιχείου και κατά συνέπεια ενίσχυσης των παρακαταθηκών μας για το μέλλον.

3/ Καταγραφή των κοινοτήτων των Ελλήνων ανά τον κόσμο. Το ελληνικό κράτος πρέπει να γνωρίζει που βρίσκονται οι ομοεθνείς του. Τι ανάγκες έχουν σαν κοινότητες και τι δυνατότητες προσφοράς συλλογικά αλλά και ατομικά. Ειδικά σε κρίσιμες επιστημονικές και τεχνοκρατικές ειδικότητες ώστε να επιδιώκεται η επιστροφή τους στη χώρα και η ανάλογη αξιοποίησή τους.

4/ Σε συνέχεια του προηγούμενου να παρέχεται η δυνατότητα συμμετοχής ομογενών στις διαδικασίες και τους μηχανισμούς λήψεως αποφάσεων του ελληνικού κράτους. Να επιδιώκεται και να «στρατολογούνται» ομογενείς, όπως στο Ισραήλ. Μετά το πέρας πολιτικών ή επιχειρηματικών καριερών στο εξωτερικό, να επιστρέφουν στη χώρα καταγωγής τους ως δημόσιοι λειτουργοί που θα φέρνουν μαζί τους γνώσεις, διεθνείς εμπειρίες και διασυνδέσεις.

5/ Προσπάθεια διατήρησης και ενδυνάμωσης των δεσμών των ομογενών με τα δύο ελληνικά κράτη.

5α/ Η διευκόλυνση για τη συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία θα μπορούσε να είναι ένα μέτρο προς αυτή τη κατεύθυνση. Θα έδινε την αίσθηση στους

ομογενείς ότι όλοι οι Έλληνες ανήκουν σε ένα σώμα και αποφασίζουν μαζί. Όμως όπως νομοθετήθηκε το 2019 θα φέρει τελικά το αντίθετο αποτέλεσμα. Επιλέχθηκε να αποτελέσουν τα λιγοστά και απομακρυσμένα προξενεία τα μόνα εκλογικά κέντρα για χιλιάδες ομογενείς αντί να θεσμοθετηθεί η επιστολική ψήφος που θα ήταν πραγματική διευκόλυνση. Επιπλέον, η «διευκόλυνση» είναι δυνατή μόνο μετά από μία κλασσική γραφειοκρατική διαδικασία του ελληνικού δημοσίου με συλλογή ενός σωρού εγγράφων αντί να διευκολύνεται ακόμα και η απόκτηση αυτού του δικαιώματος σε όποιον έχει ελληνική καταγωγή! Τέλος η μη συμμετοχή των ψηφοφόρων στις εκλογικές περιφέρειες που ανήκουν και κατά συνέπεια και η μη δυνατότητα σταυροδότησης μειώνουν την ισχύ των ψήφων των ομογενών σε σχέση με των εν Ελλάδα.

Όπως γίνεται κατανοητό αυτή η διαδικασία θα αποξενώσει δυστυχώς κι άλλο τους ομογενείς.

5α/ Θεσμοθετημένος εθελοντισμός. Το ελληνικό κράτος, στα πρότυπα του εβραϊκού κράτους θα έπρεπε να οργανώνει και να ενισχύει τον εθελοντισμό των νεαρών ομογενών στην Ελλάδα. Οι δραστηριότητες που θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν είναι πολλές. Στρατιωτική βασική εκπαίδευση (και άρα ένταξη στην εφεδρεία), δασοπροστασία, εργασία σε αρχαιολογικούς

χώρους κλπ. Αντικείμενα δηλαδή που έχουν να κάνουν με την ελληνική πατρίδα. Θα δινόταν έτσι η ευκαιρία στους νεαρούς ομογενείς να προσφέρουν και άρα να δεθούν με τη γη των παππούδων τους, να εξασκήσουν την ελληνική γλώσσα και να κάνουν φιλίες με άλλους νέους Έλληνες και Ελληνίδες.

Ισχυροποίηση των δεσμών λοιπόν με τη μητέρα πατρίδα και πραγματική ενίσχυση του ελληνικού φρονήματος για τους νεαρούς Έλληνες κατοίκους του εξωτερικού ώστε οι επόμενες γενεές να μη θεωρούν τους εαυτούς τους απλά ως ελληνικής καταγωγής. Επαναλαμβάνω δε περισσεύει κανένα κομμάτι του ελληνισμού πλέον για να ξεχνιέται και να αποκόπτεται.

► ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

Κύπρος

Στα χρόνια αμέσως μετά την εισβολή του 74, ένα αίσθημα ενοχής επικάθησε επί της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας και του λαού της Ελλάδος. Ξεχάστηκε ο αγώνας της ΕΟΚΑ για την απελευθέρωση από το Βρετανικό ζυγό και διαγράφηκε από το πολιτικό λεξικό ο όρος ΕΝΩΣΗ. Γιατί αυτό το αίσθημα ενοχής; Ντρεπόμαστε για την Ένωση της Επτανήσου, της Κρήτης ή των Δωδεκανήσων μετά από τόσους αγώνες, επαναστάσεις και αίμα; Είναι καλύτερα που ξεχάσαμε τη Βόρειο Ήπειρο; Είμαστε υπερήφανοι για αυτή τη λήθη και την απραξία; Ή όποιος πρόλαβε να μπει στην Ελλάδα μπήκε; Εκεί είναι που πρέπει να ντρεπόμαστε.

Έγιναν λάθη το 74. Δεν πρέπει να αισθανόμαστε όμως ένοχοι για τη σκέψη και τη προσπάθεια. Ο στόχος ήταν σωστός. Πρέπει να αισθανόμαστε οργή που αποτύχαμε. Πρέπει να αισθανόμαστε ντροπή που αφήσαμε «εθνάρχες» να κυκλοφορούν ελεύθεροι.

Πρέπει να αισθανόμαστε ένοχοι που δε σχεδιάζουμε την επανάληψη της προσπάθειας.

Η Ένωση της Κύπρου με τη μητέρα Ελλάδα και κατά συνέπεια η Μεγάλη Ιδέα, δέχθηκαν ένα χτύπημα το 74, οι ρίζες του οποίου όμως πρέπει να αναζητηθούν στις χαμένες ευκαιρίες των σχεδίων Άτσεσον, στις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου που αναγνώρισαν δικαιώματα στο νησί για τη Τουρκία και στην αρχομανία του Μακαρίου.¹⁰³ Η ελληνική πολιτική ελίτ διεκήρυξε, ότι η «Κύπρος κείται μακράν» και ας πρόκειται για ένα ελληνικό νησί όσο και η Εύβοια ή η Ρόδος. Οι δε πολιτικοί ταγοί της νήσου, ξέχασαν το εθνικό τους καθήκον προς χάριν της απόκτησης του δικού τους νησιωτικού «βασιλείου». Η ιστορία επαναλαμβάνεται 800 χρόνια μετά... Όσα χρόνια όμως κι αν περάσουν, όση ανθελληνική ή νεοκυπριακή προπαγάνδα και να κάνουν, οι Κύπριοι είναι τόσο Έλληνες όσο και οι Κεφαλλονίτες ή οι Κρήτες.

Πέραν του συναισθηματισμού, η ένωση του ελληνισμού επιβάλλεται και από γεωπολιτικούς λόγους. Ο πρώην πρωθυπουργός και υπουργός εξωτερικών της Τουρκίας, Αχμέτ Νταβούτογλου, έχει γράψει

¹⁰³ Χατζηδάκης Μ, *Ανοίγουμε το φάκελο της Κύπρου. Πως χάθηκε η Ένωση. 1950-1967*, Τόμος Α', 122-127

χαρακτηριστικά.¹⁰⁴ «Γεωπολιτικά και γεωστρατηγικά, ακόμη κι αν δεν υπήρχε ούτε ένας μουσουλμάνος Τούρκος εκεί, η Τουρκία όφειλε να διατηρεί ένα κυπριακό ζήτημα. Καμία χώρα δεν μπορεί να μείνει αδιάφορη σε ένα τέτοιο νησί που βρίσκεται στην καρδιά του ζωτικού της χώρου». «Η Κύπρος διαθέτει κεντρική θέση μέσα στην παγκόσμια ήπειρο αφού βρίσκεται σε ίση απόσταση από την Ευρώπη την Ασία και την Αφρική. Μαζί με την Κρήτη βρίσκεται σε μία γραμμή πάνω στην οποία διασταυρώνονται οι θαλάσσιες οδοί». Σημειώνει επίσης ότι «το στρατηγικό πλεονέκτημα» που προσφέρει η Κύπρος, πρέπει να χρησιμοποιηθεί «όχι ως στοιχείο μίας αμυντικής κυπριακής πολιτικής με στόχο την διαφύλαξη του σημερινού *status quo*, αλλά ως θεμελιώδες στήριγμα μίας επιθετικής θαλάσσιας στρατηγικής διπλωματικού χαρακτήρα». Όσο συγνά και να ακούγονται αυτά, οι πολιτικές ηγεσίες των δύο προς το παρόν ελληνικών κρατών, με τέτοιους όρους πρέπει να ορίζουν την κοινή εξωτερική πολιτική τους.

Όπως οι Τούρκοι και οι Βρεττανοί, έτσι και οι Έλληνες πρέπει να βλέπουν το νησί, ως το αβύθιστο ελληνικό αεροπλανοφόρο που προβάλλει την ενωμένη ισχύ του ελληνισμού στην ανατολική Μεσόγειο και στη Μέση Ανατολή. Και οι δύο περιοχές για χιλιετίες

¹⁰⁴Νταβούτογλου Α, *Το Στρατηγικό Βάθος. Η Διεθνής Θέση της Τουρκίας*, 175-180

αποτελούσαν ζωτικό χώρο των Ελλήνων που μόνο τις τελευταίες δεκαετίες αποφασίσαμε να εγκαταλείψουμε και να μη διεκδικήσουμε ότι περισσότερο μπορούμε. Η Κύπρος πρέπει να πάψει να θεωρείται βαρίδι από τις πολιτικές ελίτ της Ελλάδος και να χρησιμοποιηθεί αν μη τι άλλο σαν μέσο επέκτασης των συμφερόντων μας στη περιοχή.

Η ελληνική διπλωματία και η ελληνική πολιτική πρέπει να έχουν πάντα ένα στόχο στη Κύπρο, την Ένωση και είναι σημαντικά αυτά που μπορούν να πετύχουν προς το σκοπό αυτό τα δύο Ελληνικά κράτη.

1/ Η Κύπρος αντιμετωπίζει δημογραφικό πρόβλημα όπως και η υπόλοιπη Ελλάδα.¹⁰⁵ Από τότε μάλιστα που κυκλοφόρησε η πρώτη έκδοση αυτού του βιβλίου, τα ποσοστά των λαθρομεταναστών επί του συνόλου του πληθυσμού που κατακλύζουν το νησί έχουν εκτοξευθεί δημιουργώντας ζητήματα ασφαλείας αλλά και απειλώντας την ελληνικότητα της Κύπρου. Επιπλέον, οι Τούρκοι εισβολείς και οι έποικοί τους είναι ήδη πάνω στο νησί. Ενώ οι διαπραγματεύσεις για τη «λύση» του Κυπριακού συνεχίζονται επί χρόνια, οι Τούρκοι κωλυσιεργούν μέχρι να τους δοθεί ότι ακριβώς επιθυμούν, σταθεροί στις θέσεις τους και διαγιγνώσκοντας την υποχωρητικότητα μας,

¹⁰⁵Eurostat, <https://ec.europa.eu/eurostat>

διαβάζοντας απλά την ελληνική ιστορία από το 1955 και μετά. Δε σκέφτονται με ορίζοντα τετραετίας για να κλείνουν διπλωματικά θέματα που χρονίζουν, αλλά περιμένουν υπομονετικά μέχρι οι συγκυρίες να είναι ευνοϊκές. Μέχρι τότε οι Τούρκοι αυξάνονται πληθυσμιακά στη Κύπρο έως ότου αποκτήσουν και πληθυσμιακή υπεροχή και πάψουν να αναφέρονται πλέον ως τουρκοκυπριακή μειονότητα. Θα έρθει η στιγμή, σε κάποιο Ελβετικό θέρετρο όπου οι πολιτικές μας ηγεσίες δίνουν πλέον τις «μάχες» τους, όπου θα τεθεί από τους Τούρκους το Κυπριακό σε διαφορετική πλέον βάση. Αυτή της πολιτικής ισότητας αν όχι επικυριαρχίας επί τη βάση των ανατραπέντων πλέον πληθυσμιακών δεδομένων. Για όσους θεωρούν κάτι τέτοιο πολύ μακρινό έως αδιανόητο, να υπενθυμίσω ότι όταν μιλάμε για έθνη πρέπει να σκεφτόμαστε τουλάχιστον με ορίζοντα δεκαετιών και ότι ο χρόνος περνάει αργά αλλά αμείλικτα.

Πρέπει λοιπόν και η Κυπριακή δημοκρατία να επιδοτήσει τη μητρότητα. Οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί λόγω λαθρομετανάστευσης αυξάνονται και εντός των τειχών του ελεύθερου τμήματος της Κύπρου. Με επιδοτήσεις για κάθε γέννα ειδικά από τρία παιδιά και πάνω, φθηνούς ή και δωρεάν παιδικούς σταθμούς, κάλυψη των εξόδων τεχνητής γονιμοποίησης κλπ. Ότι αναφέρθηκε πρωτύτερα στο αντίστοιχο κεφάλαιο.

Ειδικά τώρα που αναμένεται και η εισροή εσόδων στα κρατικά ταμεία από το φυσικό αέριο και ενδεχομένως και πετρέλαιο, ένα σημαντικό ποσοστό των εσόδων πρέπει να δοθεί και προς αυτή τη κατεύθυνση. Πρέπει το δημογραφικό να ιδωθεί ως ζήτημα εθνικής ασφαλείας. Όπως έπραξε η μικρή Νορβηγία μετά την ανακάλυψη υδρογονανθράκων στη Βόρεια Θάλασσα, όπου πρώτη της ενέργεια ήταν να προετοιμαστεί στρατιωτικά για να διαφυλάξει τον ενεργειακό της πλούτο, έτσι πρέπει να πράξει και η Κύπρος, βλέποντας το δημογραφικό ως μία παράμετρο ασφαλείας. Η δημογραφική καταστροφή πρέπει να αποφευχθεί γιατί αποτελεί και παράγοντα ισχύος και κατοχύρωσης μελλοντικής κυριαρχίας στο νησί.

2/ Εν συνεχεία, πολεμική προετοιμασία. Προετοιμασία καταρχήν για να αποκρουστεί οποιαδήποτε μελλοντική Τουρκική επιβουλή στη νήσο. Η Κύπρος να μην ακολουθεί το κακό παράδειγμα της Ελλάδας στο τομέα των εξοπλισμών. Το 1984 ψηφίστηκε νόμος για ειδική συνεισφορά προς ενίσχυση του ταμείου άμυνας. Αλλά από τα €8 δισεκατομμύρια που συγκεντρώθηκαν μέχρι το 2017, τα €3.5 έχουν καταλήξει για τη καταβολή μισθών δημοσίων υπαλλήλων, κοινωνικών επιδομάτων, επιδοτήσεων και αγοράς αναλωσίμων για τις δημόσιες υπηρεσίες! Για παράδειγμα, το 2016 ξοδεύτηκαν μόλις €46

εκατομμύρια για εξοπλισμούς έναντι €306.7
εισπραχθέντων εκατομμυρίων.¹⁰⁶

Η Κύπρος πρέπει να συμμετέχει στα εξοπλιστικά προγράμματα των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, να επιμερίζεται το κόστος και να επωφελείται και σε επίπεδο οικονομίας κλίμακας. Με πληθυσμό περίπου στο 1/10 της μητροπολιτικής Ελλάδος, μπορεί και πρέπει να κάνει περισσότερα απ' ότι κάνει σήμερα. Να συμμετέχει στους εξοπλισμούς της πολεμικής αεροπορίας και φυσικά να έχει μόνιμη αεροπορική δύναμη στο νησί. Είναι πολλά τα μέτρα και οι τακτικές που εφαρμόζουν μικρές πληθυσμιακά χώρες όπως της Σκανδιναβίας για να αντιμετωπίσουν μεγαλύτερους πληθυσμιακά αντιπάλους.

Τα έσοδα από τους υδρογονάνθρακες δε μπορεί να πάνε μόνο στο αδηφάγο δημόσιο και σε ψηφοθηρικές επιδοτήσεις. Οι πλουτοπαραγωγικές πηγές πρέπει να προστατευθούν. Δε μπορεί να περιμένουμε από ξένους επενδυτές και συμμάχους(;) να ενδιαφερθούν για την εθνική μας ασφάλεια. Κανείς δε θα θυσιάσει τη δική του στρατευμένη νεολαία για να τους κοροϊδύουμε πίνοντας καφέ και σχολιάζοντας στην Αγία Νάπα. Να ακολουθήσουμε λοιπόν σαφέστατα το παράδειγμα της

¹⁰⁶Πούλλαδος Μ, «Αντί στην Άμυνα, €3.5 δις σε μισθούς και επιδόματα», <http://www.sigmalive.com>, 6 Αυγούστου 2017

επίσης μικρής Νορβηγίας που πρώτη της προτεραιότητα όταν άρχισε να εκμεταλλεύεται τους υδρογονάθρακες της δεν ήταν η παροχή επιδομάτων αλλά η στρατιωτική προστασία τους.

Εν συνεχεία, με τους κατάλληλους εξοπλισμούς υλοποιημένους και αναβαθμισμένη την εκπαίδευση (ας πάρουμε αυτό το τελευταίο από το στρατό εφέδρων του συμμάχου Ισραήλ), ΓΕΕΘΑ και ΓΕΕΦ πρέπει να έχουν έτοιμα και επεξεργασμένα σχέδια και για ανάληψη και επιθετικής δράσης στο πλαίσιο του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου με την Ελλάδα, όχι μόνο σχέδια παθητικής άμυνας. Να σταματήσει η Κύπρος να είναι όμηρος της Τουρκίας και να αποτελέσει αγκάθι από το νότο. Τα κατοχικά στρατεύματα να θεωρούν εαυτούς σχεδόν αποκλεισμένους στο νησί. Είναι πολλά τα παραδείγματα όπου ένας μικρότερος αλλά καλύτερα εκπαιδευμένος και εξοπλισμένος στρατός νίκησε και ταπείνωσε πολύ μεγαλύτερους αριθμητικά αντιπάλους.

Άλλα κράτη, όπως το Ισραήλ, δε θα άφηναν ευκαιρίες, όπως την απόπειρα πραξικοπήματος στη Τουρκία το 2016 και τις επακόλουθες τρομερές ελλείψεις σε στρατιωτικό προσωπικό και κυρίως σε ιπτάμενους, αναξιοποίητες.

3/ Εξίσου σημαντικό είναι η καταπολέμηση του αφηγήματος του «νεοκυπρίου». Τη δημιουργία δηλαδή

μίας νέας εθνικής συνείδησης. Ένα δεύτερο Ελληνικό κράτος δε θα ήταν απαραίτητα κακό, τουλάχιστον μέχρι την ενοποίηση της νήσου. Η διχόνοια όμως και η αρχομανία των Ελλήνων δεν επιτρέπει την απόλυτη συνεργασία των δύο κρατών. Ένα θα έπρεπε να είναι το εθνικό κέντρο, η Αθήνα και σε αυτό να αναφέρεται πάντα η Λευκωσία σε ότι αφορά τα εθνικά θέματα. Αυτό δεν ακολουθείται και η πολιτική της Ένωσης εγκαταλείφθηκε. Έτσι για να εμπεδώσουν σταδιακά οι τοπικοί άρχοντες την ανεξαρτησία του τσιφλικιού τους εφεύραν τον «νεοκύπριο». Ενώ βιολογικά, γλωσσικά, θρησκευτικά και παραδοσιακά είμαστε ένα, προσπαθούν να δημιουργήσουν μία νέα ταυτότητα. Δεν εξηγείται αλλιώς ότι μπορούν να συγχωρεθούν στους Άγγλους οι κρεμάλες και τα βασανιστήρια, στους Τούρκους η εισβολή και η προσφυγιά αλλά όχι στους Ελλαδίτες η κακοσχεδιασμένη και κακοεκτελεσμένη προσπάθεια Ένωσης που θα μπορούσε να είχε επιτευχθεί ειρηνικά, αν δε τη πολεμούσε συστηματικά ο ίδιος ο «εθνάρχης» Μακάριος. Και αυτό για τη διατήρηση του δικού του κοσμικού φέουδου.

Είναι απαραίτητο λοιπόν να σταματήσει αυτή η προπαγάνδα δημιουργίας ενός νέου «έθνους» και να αντικατασταθεί από την ιδεολογία της Ένωσης. Από τα σχολεία να ξεκινήσει να διδάσκεται και πάλι. Στα ΜΜΕ να προβάλλεται η κοινή ιστορία και πολιτισμός. Να

αυξηθούν τα προγράμματα φοίτησης Κυπρίων στην Ελλάδα και Ελλαδιτών στη Κύπρο. Στις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις και την Εθνική Φρουρά της Κύπρου, αν και τυπικά ξεχωριστές δυνάμεις, να είναι όσο το δυνατόν κοινή η εκπαίδευση και ανάμικτες οι μονάδες.

Επίσης, όσο άσχημο και να ακούγεται σε κάποιους, πρέπει η Ελλαδική ηγεσία να ενισχύει οικονομικά, προπαγανδιστικά κλπ. και να προωθεί Κύπριους πολιτικούς, δημοσιογράφους, καλλιτέχνες κλπ. που πραγματικά υποστηρίζουν τον κοινό Ελληνισμό και τα κοινά εθνικά συμφέροντα. Που θεωρούν εαυτούς πρώτα Έλληνες και όχι «Νεοκύπριους». Που θέλουν να φέρουν την Ένωση των Ελληνικών κρατών και όχι μια ελληνοτουρκική ομοσπονδία στο νησί. Να καταπολεμηθούν και να απομονωθούν πολιτικά όσοι προπαγανδίζουν υπέρ μίας «ανεξάρτητης» Κύπρου από την Ελλάδα. Η «ανεξαρτησία» αυτή μόνο δυνάστευση από τη Τουρκία μπορεί να φέρει στο τέλος.

Ο κυπριακός ελληνισμός δε διατήρησε την ελληνικότητά του επί 8 αιώνες σκλαβιάς για να έρθουμε εμείς, από μόνοι μας να τη μεταλλάξουμε. Η δε Κυπριακή ηγεσία που γλυκαίνεται με το μέλι της εξουσίας πρέπει να κατανοήσει ότι ειδικά τώρα με την ανακάλυψη του ενεργειακού πλούτου, όλοι την εποφθαλμιούν. Μόνο στην Ελλάδα υπάρχει ελπίδα πραγματικής βοήθειας.

4/ Πέρα από τη πολιτιστική προπαγάνδα στο εσωτερικό, πρέπει να ξεκινήσει και ανάλογη προπαγάνδα στους Τουρκοκυπρίους. Αν και η επιρροή της Τουρκίας στα κατεχόμενα ισοδυναμεί με ολοκληρωτικό έλεγχο, εν τούτοις υπάρχουν τα ηλεκτρονικά κυρίως μέσα για να περνάει η ελληνική προπαγάνδα. Να καταδεικνύεται ο ελληνικός πολιτισμός όλου του νησιού και να επισημαίνεται ότι η πλειοψηφία των Τουρκοκυπρίων ήταν κάποτε Έλληνες που βιαίως εξισλαμίστηκαν και ξέχασαν τη καταγωγή τους. Αν μη τι άλλο αυτό μπορεί να έχει και διχαστικό αποτέλεσμα ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους και τους Τούρκους εποίκους από το 74 και μετά.

5/ Ο ελληνισμός πρέπει πάση θυσία να μην αφήσει την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου που του ανήκει στην ανατολική Μεσόγειο, στα χέρια των Τούρκων. Είναι ευχής έργον ότι μέχρι στιγμής όλα τα κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου φαίνεται ότι βρίσκονται εντός της ΑΟΖ του ελεύθερου τμήματος του νησιού και όχι στα χωρικά ύδατα της αναγνωρισμένης από τη Τουρκία, Τουρκικής Δημοκρατίας της Βορείου Κύπρου. Αν και όταν πρόκειται για τα έσοδα από αυτές τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, η Τουρκία αίφνης ξεχνά ότι θέλησε να δημιουργήσει ανεξάρτητο κράτος στο βόρειο τμήμα του νησιού και αναφέρεται στα δικαιώματα όλων των Κυπρίων.

Η οικονομική ευημερία του νότου πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να στραγγαλίσει οικονομικά τον βορρά και να σπρώξει τους κατοίκους του να απαρνηθούν τον τούρκο «προστάτη» τους ή τουλάχιστον να δημιουργήσει δυσαρέσκεια προς τη Τουρκία. Τα οδοφράγματα πρέπει να κλείσουν και να παύσουν οι οικονομικές ανταλλαγές και οι τουριστικές ή αγοραστικές επισκέψεις που δίνουν οικονομική ανάσα στα υπανάπτυκτα κατεχόμενα. Οι επιχορηγήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει επίσης να μπλοκαριστούν.

Με την επίσημη επίτευξη της Ένωσης, σαφέστατα θα υλοποιηθεί ένας από τους πρώτους στόχους της Μεγάλης Ιδέας και η δύναμη του ελληνισμού αυτομάτως θα αυξηθεί. Ο ελληνισμός θα γίνει και πάλι μετά από αιώνες παράγοντας των εξελίξεων στη Μέση Ανατολή αντί του πιο αδύναμου παίκτη και υποχείριου των ξένων στη περιοχή, όπως είναι σήμερα η Κύπρος μόνη της. Η ισχύς εν τη ενώσει...

► ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Σε πολλούς όλα αυτά που αναφέρθηκαν μπορεί να φαίνονται ως μια απλοϊκή θεώρηση των πραγμάτων μέσα από το φακό και την πένα ενός ρομαντικού ιδεολόγου που πιστεύει ότι η Ελλάδα και η Ευρώπη βρίσκονται ακόμα στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Κάποιοι μπορεί να πουν ότι αυτά δε μπορούν να γίνουν πλέον στην Ελλάδα ή τον κόσμο. Ότι η Τουρκία είναι μεγάλη ή το Ισραήλ που τα κάνει έχει τις πλάτες της Αμερικής και των εκεί Εβραίων. Ακόμα χειρότερα, Έλληνες αναλυτές είναι οι πρώτοι που θα πουν ότι η Ελλάδα δε μπορεί να γίνει μεγάλη δύναμη επειδή... είναι μικρή.

Οι απαντήσεις ωστόσο πιστεύω ότι δόθηκαν με παραδείγματα από το σήμερα και με χώρες ανάλογου μεγέθους με την Ελλάδα. Το Ισραήλ τις πρώτες δεκαετίες ύπαρξής του δεν είχε τις πλάτες των ΗΠΑ. Επίσης, η υποστήριξη από την πολιτική ελίτ των ΗΠΑ βασίζεται σε ένα και μόνο πράγμα. Την ομογένεια (και την ομόνοια) των Εβραίων που κατοικούν στις ΗΠΑ. Ομογένεια διαθέτουμε και μείς αλλά δεν αξιοποιούμε κατάλληλα.

Όσο για το μέγεθος της Τουρκίας, ας βοηθήσουμε να μικρύνει! Για να πετύχουμε όμως κάτι τέτοιο, δε μπορούμε να περιμένουμε παθητικά τις εξελίξεις. Πρέπει να είμαστε ενεργοί από την Αδριατική ως τον Καύκασο και από το Δούναβη ως τον Ευφράτη. Δε μπορούμε τέλος να επικαλούμαστε ως δικαιολογία το μέγεθος της Τουρκίας και όταν οι ρόλοι αντιστρέφονται όπως έναντι της Αλβανίας ή των Σκοπίων, τελικά να υποχωρούμε και εκεί.

Άλλοι αρνητές κάθε προσπάθειας θα πουν ότι η Αμερική και η Ρωσία θα μας εμποδίσουν. Πιθανόν. Στο χέρι μας είναι όπου είναι δυνατόν οι στόχοι Ελλάδος και Μεγάλων Δυνάμεων να συμπλέουν και να υπάρχουν κοινά συμφέροντα. Όταν δεν συμπλέουν, τα σχέδιά μας μπορούν να είναι πιο χαμηλών τόνων και να θέτουν τις βάσεις για το μέλλον όταν οι συγκυρίες θα μας ευνοούν και πάλι. Τα πάντα αλλάζουν. Ακόμα και το ποιες είναι οι Μεγάλες Δυνάμεις αλλάζει με το πέρασμα του χρόνου.

Αν η Αλβανία διεκδικεί το Κόσσοβο, μέρος των Σκοπίων και την «Τσαμουριά». Τα Σκόπια τη... Θεσσαλονίκη. Η Τουρκία, τη βόρειο Συρία, τη βόρειο και δυτική Θράκη, το μισό Αιγαίο, τον Καύκασο, την Κύπρο κλπ. Αν όλοι αυτοί μέσα στον παγκόσμιο ανταγωνισμό κρατών, πετυχαίνουν ή έχουν ελπίδες για επίτευξη των σχεδίων τους, γιατί να μη πράξει ανάλογα και η Ελλάδα

στη Βόρειο Ήπειρο, τη περιοχή του Μοναστηρίου στα Σκόπια, την Ίμβρο και τη Τένεδο, τη Κύπρο και αλλού; Ποια είναι τα κέρδη κρατών που παριστάνουν τους «παράγοντες σταθερότητας» στην εξωτερική πολιτική; Μόνο απώλειες έχουν να επιδείξουν.

Το πραγματικά μεγαλύτερο εμπόδιο είναι στο εσωτερικό της χώρας. Η έλλειψη εθνικών ιδανικών, η επικράτηση του παναριστερισμού και ο ωχαδερφισμός. Τα πάντα όμως επαναλαμβάνω αλλάζουν και μπορούν να αλλάξουν. Ειδάλλως θα βρισκόμασταν ακόμα στην αυτοκρατορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ναι, πρέπει να επικρατήσουν πάλι τα εθνικά ιδεώδη στον ελληνικό λαό και ίσως αυτό συμβεί ως αντίδραση όταν ως κράτος και ως κοινωνία έχουμε πλέον τελείως καταβαραθρωθεί. Ίσως να συμβεί με άλλα πολιτικά μέσα. Στην πολιτική επικρατεί το απρόβλεπτο. Όταν σταματήσουμε ως κράτος και ως λαός να λέμε «ωχ αδερφέ αυτά δε μπορούν να γίνουν στην Ελλάδα» και αντικαταστήσουμε αυτή τη φρασεολογία με σκέψεις και σχέδια για το πως μπορούν να γίνουν, όχι άμεσα, αλλά μακροπρόθεσμα, με ορίζοντα δεκαετιών και παραπάνω, τότε η Μεγάλη Ιδέα μπορεί να ξαναγίνει πραγματικότητα.

Από το 1821 μέχρι να φτάσουμε στη Μικρά Ασία και τα πρόθυρα της Κωνσταντινούπολης πέρασε ένας ολόκληρος αιώνας. Δε φθάσαμε μέχρι εκεί με μία και

μόνη προσπάθεια. Με τη λήξη της ελληνικής επανάστασης οι Έλληνες δε σταμάτησαν να αγωνίζονται, να παλεύουν και να προσπαθούν μέσα από το ακόμα μικρότερο από το σημερινό ελληνικό κράτος. Ας διδαχθούμε από το παράδειγμα άλλων «μικρών». Αλβανίας και Ισραήλ, στη γεωπολιτική μας γειτονιά και στον 21^ο αιώνα.

Αν ακολουθήσουμε δυναμική εθνική δημογραφική πολιτική και παράλληλα μία αντιμεταναστευτική πολιτική. Αν επαναφέρουμε την Παιδεία στο σωστό δρόμο και ενδυναμώσουμε την παραγωγική μας οικονομία. Αν εν συνεχεία ενσωματώσουμε Βόρειο Ήπειρο και το νότιο τμήμα του κράτους των Σκοπίων ή έστω ηγεμονεύουμε επί αυτών. Αν επιτύχουμε τη πολυπόθητη Ένωση με την Κύπρο και μεγαλώσουμε πληθυσμιακά, εδαφικά και οικονομικά. Όταν έρθει κάποια στιγμή η διάσπαση του μπαμπούλα που λέγεται Τουρκία και μειωθούν αυτοί αντίστοιχα πληθυσμιακά, εδαφικά και οικονομικά. Αν πετύχουμε με άλλα λόγια τέτοιου είδους ενδιάμεσους *Στρατηγικούς Στόχους* χωρίς καν να πέσει «τουφεκιά», αυτά είναι τα βήματα που θα φέρουν εμάς και τους απογόνους μας πιο κοντά στο προαιώνιο, μοναδικό και αληθινό *Στρατηγικό Δόγμα* των Ελλήνων, τη Μεγάλη Ιδέα.

ΠΗΓΕΣ

Βιβλιογραφία

Καρολίδης Π, Περί της Εθνικής Καταγωγής των Ορθοδόξων Χριστιανών Συρίας και Παλαιστίνης, Σακελαρίου, 1909

Κονδύλης Π, Θεωρία του Πολέμου, Θεμέλιο, 2017

Κονδύλης Π, Από τον 20^ο στον 21^ο Αιώνα, Θεμέλιο, 1998

Νταβούτογλου Α, Το Στρατηγικό Βάθος, Η Διεθνής Θέση της Τουρκίας, Ποιότητα, 2010

Παπαρηγόπουλος, Κ, Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, National Geographic, 2009

Πλεύρης Κ, Εβραίοι, Όλη η Αλήθεια, Ήλεκτρον, 2018

Τριανταφυλλίδης Κ. Η Αρχαία Ελλάδα και ο Σύγχρονος Κόσμος. Η γενετική καταγωγή των Ελλήνων, Λιβάνης, 2017

Χατζηδάκης Μ, Ανοίγουμε το Φάκελο της Κύπρου. Πως Χάθηκε η Ένωσις. 1950-1967 Τόμος Α', Πελασγός, 2017

Beschloss M, Our Documents: 100 Milestone Documents From the National Archives, Oxford University Press, 2006

Brzezinski Z, The Grand Chessboard: American Primacy and Its Geostrategic Imperatives, Basic Books, 1997

Fleming B, The Hybrid Threat Concept: Contemporary War, Military Planning and the Advent of Unrestricted Operational Art, School of Advanced Military Studies United States Army Command and General Staff College, 2011

Kundera M, The Book of Laughter and Forgetting, Perennial Classics, 1999

Shankland D, Structure and Function in Turkish Society, Isis Press, 2006

Qiao Liang and Wang Xiangsui Unrestricted Warfare, PLA Literature and Art Publishing House, 1999

Διακομματική Επιτροπή της Βουλής για το Δημογραφικό, Αθήνα 2018

Αρθρογραφία

Αντωνία Δήμου, Αμερικανικά όπλα σε κυπριακά χέρια, <https://slpress.gr>, 11 Σεπτεμβρίου 2018

Βασίλειος Ευσταθίου, Πολιτική Ορθότητα, Αποδόμηση Έθνους και Εκκλησίας, Τρομοκρατία, www.antibarο.gr, 8 Ιανουαρίου 2018

Βλάσσης Αγτζίδης, «Τι απέγιναν οι Έλληνες της F.Y.R.O.Macedonia. Ποιοι ήταν οι Γκραικομάνοι και γιατί ο Τίτο κατασκεύασε το ιδεολόγημα του μακεδονισμού. Η απογραφή των γερμανών κατακτητών και η πολιτική του εκβουλγαρισμού στον Β΄ Παγκόσμιο», <http://mixanitouxronou.gr>, 14 Ιανουαρίου 2018

Γεώργιος Γαλέος, Νέο στρατό ψηφοφόρων ετοιμάζει ο ΣΥΡΙΖΑ ελληνοποιώντας αλλοδαπούς, <http://www.elkosmos.gr>, 11 Αυγούστου 2018

Γιώργος Τσιμπούκης, Επαναστατική» πρόταση για τη χρηματοδότηση των ελληνικών Φ/Γ Belharra, <https://taxalia.blogspot.com/2018/12/belharra.html>, 12 Δεκεμβρίου 2018

Ευάγγελος Βενέτης. Συρία-Σφαγή Χιλιάδες εγκλωβισμένοι Έλληνες ζητούν βοήθεια..., <http://www.defence-point.gr/news/?p=84419>, 16 Σεπτεμβρίου 2013

Εύη Πανταζοπούλου, Το πρώτο ελληνικό ιδιωτικό Πανεπιστήμιο στην Κωνσταντινούπολη είναι γεγονός!, <http://www.viadiplomacy.gr>, 12 Νοεμβρίου 2017

Εύη Πανταζοπούλου, Ο «Επιτάφιος» κόπηκε, το Ισλάμ και οι λαοί των Σλάβων ήρθαν, <http://dimokratianews.gr>, 07 Ιανουαρίου 2017

Ηλίας Ηλιακόπουλος, Η αποδόμηση και ο αποπροσανατολισμός της ελληνικής κοινωνίας, www.elkosmos.gr, 25 Ιανουαρίου 2018

Ηλίας Κονοφάγος, Ελληνικός Ενεργειακός Πλούτος- Σαμποτάζ εκ των Έσω, <http://slpress.gr>, 16 Νοεμβρίου 2018

Θοδωρής Καρνάβας, Από το «Η Κύπρος κείται μακράν» στη διεύρυνση του Ελληνισμού, <https://slpress.gr>, 15 Μαΐου 2018

Μάριος Πούλλαδος, Αντί στην Άμυνα, €3.5 δις σε μισθούς και επιδόματα, <http://www.sigmalive.com>, 6 Αυγούστου 2017

Παναγιώτης Σαββίδης, Μεσούτ Γιλμάζ: Όταν αποκάλυψε πως η τουρκική MIT έκαψε ελληνικά δάση, <https://www.protothema.gr>, 30 Οκτωβρίου 2020

Σταύρος Λυγερός, Χωρικά ύδατα: κάλιο πέντε και στο χέρι, αλλά όχι μόνο στο Ιόνιο, <https://slpress.gr>, 21 Οκτωβρίου 2018

Bruce Schneier, The Story Behind the Stuxnet Virus, <https://www.forbes.com> 7 October 2010

Bülent Sarioğlu, Turkey's fertility rate falls to critical level of 2.1 for first time since WWI, <http://www.hurriyetdailynews.com>, 26 May 2017

Burak Bekdil, Are the Kurds the next kingmakers in Turkey?, <https://besacenter.com> 20 May 2020

Charalampos Constantinidis, The Neoliberal Restructuring of Agriculture and Food in Greece, *Review of Radical Political Economics*, Volume 48, Issue 4, 1 December 2016, Pages 544-552

Costanze Letsch, Istanbul hospitals refuse abortion as government's attitude harden, <https://www.theguardian.com>, 4 February 2015

Dan Raviv, US Pushing Israel to Stop Assassinating Nuclear Scientists, <https://www.cbsnews.com>, 1 March 2014

Dave Boyer, Haley Says the US will be «taking names» as US prepares for vote on embassy move in Israel, <https://www.thewashingtontimes.com>, 19 December 2017

Emma Green, Why does the United States give so much money to Israel?, <https://www.theatlantic.com>, 15 September 2016

Efi Lasithiotkis, The Greek Muslims of Syria and Lebanon, *ELIAMEP Middle East Mediterranean* 4/3 | October-December 2014, Pages 7-9

George Stamatoyannopoulos et al, Genetics of the Peloponnesian populations and the theory of extinction of the medieval peloponnesean Greeks, *European Journal of Human Genetics*, 2017 May; 25(5), Pages 637–645

Halford J. Mackinder, The Geographical Pivot of History, *The Geographical Journal*, Vol. 23, No. 4, April 1904, Pages 421-437

Hanan Ashrawi, Focus on Christianity in the Middle East, *ELIAMEP Middle East Mediterranean* 4/3 | October-December 2014, Pages 14-19

James Gerstenzang, 100% Tariff Put on Some Japan Goods: Reagan Move to Halt Chip Dumping Could Double TV, Computer Prices, Los Angeles Times, 18 April 1987

Megan Burns, Information Warfare: What and how?
<http://www.cs.cmu.edu>, 1999

Nasir Salehi, Iran's smuggling of counterfeit dollars into Herat sparks financial chaos, Salaam Times, 14 September 2018

Palash Ghosh, Turkey: High Kurdish Birth Rate Raises Questions About Future, <https://www.ibtimes.com>, 16 May 2012

Sarah Knapton, Being Homosexual is only partly due to gay gene research finds, <https://www.telegraph.co.uk>, 13 February 2014

Sarah Pulliam Bailey, Acts of Faith, White evangelicals voted overwheatingly for Donald Trump, exit polls show,
<https://www.washingtonpost.com>, 09 November 2016

Sergei Kuznetsov, Hungarian minority creates headache for Ukraine, Financial Times, 19 May 2014

William J. Broad, John Markoff, David Sanger, Israeli Test on Worm Calles Crucial in Iran Nuclear Delay, <https://www.nytimes.com>, 15 January 2011

Βοσνία: «Πάτημα» στην Ευρώπη για Τουρκία και αραβικές χώρες,
<https://www.msn.com/el-gr>, 27 Απριλίου 2018

Διαφυλάξτε τα δικαιώματα, των ομογενών Ελλήνων της Μαριούπολης στην Ουκρανία, <http://www.defence-point.gr/news/diafylaxte-ta-dikeomata-ton-omogenon-ellinon-tis-marioupolis-stin-oukrania>, 20 Νοεμβρίου 2017

Ισλαμιστές μαχητές σε σπίτια Κούρδων μεταφέρει η Τουρκία στο Αφρίν!, <http://www.defence-point.gr/news/tin-ethnologiki-vasi-tis-vorou-syrias-allazi-i-tourkia>, 13 Απριλίου 2018

ΜΚΟ σκάναραν το Λιμενικό, είχαν χάρτες της Μόριας, μιλούσαν με Τουρκία- Όλο το διαβιβαστικό της υπόθεσης, https://www.lesvospost.com/2020/09/blog-post_776.html, 29 Σεπτεμβρίου 2020

Οι Πακιστανοί Πιλότοι των Τουρκικών F-16, defensegr.wordpress.com, 6 Σεπτεμβρίου 2020

Παρά τους λεονταρισμούς οι εκκαθαρίσεις αποδεκατίζουν το τουρκικό στράτευμα, <http://www.defence-point.gr/news/para-tous-leontarismous-i-ekkatharisis-apodekatizoun-to-tourkiko-stratevma>, 1 Ιουνίου 2018

Στόχος Ρώσων πρακτόρων και ο Βαρθολομαίος, Εθνικός Κήρυξ, 28 Αυγούστου 2018

Συνάντηση George Soros με τον Έντι Ράμα στην Βιέννη, www.himara.gr, 19 Νοεμβρίου 2018

Τα παζάρια Ερντογάν σε Θράκη, Χάλκη, Εθνικός Κήρυξ, 28 Αυγούστου 2018

Τι γίνεται με τους Έλληνες της Μαριούπολης στην Ουκρανία κ. ΥΠΕΞ Νίκο Κοτζιά; http://www.defence-point.gr/news/ti-ginete-stin-oukrania-me-tous-ellines-tis-marioupolis-k-ypex_05 Νοεμβρίου 2017

Το Ισραήλ κατηγορεί το Ιράν για περιβαλλοντική επίθεση, <https://www.defence-point.gr/news/to-israil-katigorei-to-iran-gia-periballontiki-epithesi>, 3 Μαρτίου 2021

Τουρκία: Πιλότους μαχητικών από το Πακιστάν για να κλείσει τις τρύπες που ο ίδιος δημιούργησε, <https://www.defence-point.gr/news/toykrkia-pilotoys-machitikon-apo-to-pakistan-gia-na-kleisei-tis-trypes-roy-o-idios-dimioyrgise>, 2 Νοεμβρίου 2020

Το 1997 στη Μαδρίτη και το 1999 στο Ελσκίνκι υπέγραψε η ελληνική κυβέρνηση το γκρίζο στο Αιγαίο, <http://www.antibaro.gr/article/19193>, 20 April 2018

Γεώργιος Μανωλόπουλος

Apple ordered to pay €13bn after EU rules broke state aid laws,
<https://theguardian.com>, 30 August 2016

«Foreign Power» Behind Explosion at Iran Nuclear Facility,
<http://www.israeltoday.co.il>, 10 October 2014

Gligorof admits in an interview to CESKY DENIK the existence of 100,000
Greeks in FYROM, 18 May 2010, <http://history-of-macedonia.com/2010/05/18/macedonia-gligorov-admits-interview-cesky-denik-p-100000-greeks-fyrom/>, 14 May 2010

Israel Behind Assassinations of Iran Nuclear Scientists Ya'Alon Hints,
<https://www.jpost.com>, 7 August 2015

NGO exposed teaching migrants how to trick 'f***stupid' EU border
guards, www.rt.com 13 November 2018

State Department Records Show Obama Administration Helped Fund
George Soros' Left-Wing Political Activities in Albania,
www.judicialwatch.org, 4 April 2018

US Gives Soros Groups Millions to Destabilize Macedonia's
Conservative Govt. www.judicialwatch.org, 28 February 2017

Ιστοσελίδες

Βαλκανικό Περισκόπιο

<https://www.echedoros-a.gr>

Ελεύθερος Κόσμος

<https://www.youtube.com>

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

<http://ec.europa.eu/eurostat>

Με το Κλειδί της Ιστορίας

<https://www.youtube.com>

Φοιτητικός Όμιλος Κοινωνικής Μηχανικής

<https://www.youtube.com>

American Psychological Association

<http://www.apa.org>

British Broadcasting Corporation

<http://www.bbc.co.uk>

Cognosco Team

<http://cognoscoteam.gr/>

Defencepoint

<http://www.defence-point.gr>

e-amyna

e-amyna.com

History of Macedonia

<https://history-of-macedonia.com>

Oxford Dictionaries

<https://en.oxforddictionaries.com>

Siciliani Liberi

<http://www.sicilianiliberi.org>

Statista

<https://www.statista.com/>

Stiftung Wissenschaft und Politik

<https://swp-berlin.org>

Stratfor

<https://worldview.stratfor.com/>

Thrace Foundation

<https://www.thracefoundation.org>

World Bank

<https://data.worldbank.org>